YAHUDİ ENTERNASYONALİ

HENRY FORD'un önsözüyle

Çevirmen: Mert Akcanbaş

DESTEK @ARAŞTIRMA

YAHUDİ ENTERNASYONALİ

"Beynelmilel Yahudi" ile aynı

Dünyanın En Önemli Meselesi
Henry Ford
Ford Motor Company kurucusu ve
The Dearborn Independent yazarı

The Dearborn Publishing Company
Dearborn, MI
Nisan 1921

DESTEK YAYINEVİ: 308
ARAŞTIRMA: 97

YAHUDİ ENTERNASYONALİ

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Aslı Bahşi
Çevirmen: Mert Akçanbaş
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Şubat 2013
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-5151-46-1

İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul
Tel:(0212) 252 22 42
Fax:(0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/ DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri
Matbaa Sertifika No: 10614
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8
Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 496 11 11

YAHUDİ ENTERNASYONALİ

Dünyanın En Önemli Meselesi
Henry Ford
Ford Motor Company kurucusu ve
The Dearborn Independent yazarı

The Dearborn Publishing Company
Dearborn, MI
Nisan 1921

Çeviren: Mert Akcanbaş

İÇİNDEKİLER

"Yahudi problemi hâlâ vardır ve bunu inkâr etmek gereksizdir... Yahudi problemi Yahudilerin belli bir sayıya ulaştıkları her ülkede vardır. Yahudi problemi olmayan ülkelere de bu problem Yahudi göçleriyle taşınmaktadır. Biz Yahudiler doğal olarak zulme uğramadığımız yerlere göç ederiz ve göç ettiğimiz yerde varlığımız yine zulme neden olur... Zavallı Yahudiler daha önce Amerika'ya taşıdıkları Yahudi karşıtlığı problemini şimdi de İngiltere'ye göç ederek taşımaktadırlar."

–Theodore Herzl, Yahudi Devleti, s. 4

GİRİŞ

Yahudi problemi neden tartışılmalıdır? Yahudi problemi var olduğu için ve Amerikan düşünce sistemine girişi ile çözümün ortaya çıkması için tartışılmalıdır. Bu konu tartışılması halinde diğer ülkelerde görülen kötü durumların Amerika'da yaşanması önlenebilir.

Yahudi problemi Amerika'da uzun süredir vardır. Yahudi olmayanlar bunun farkında olmasalar bile Yahudiler bu problemin varlığından haberdardırlar. Ülkemizde bu problemin ortaya çıktığında ileride tatsız olayların ortaya çıkmasına yol açacak şekilde bastırıldığı bilinmektedir. Artık bu problem akut hale gelmiştir.

Yahudi problemi finans ve ticaret dünyasının kontrolü, siyasi gücün kontrol edilmesi, ihtiyaç maddelerindeki tekel ve medya gibi bilinen alanlar dışında artık Amerikan yaşamının her yönüne kültürel açıdan etki yapar hale gelmiştir.

Bu problem Güney Amerika'ya kadar uzanarak Pan-Amerikan ilişkileri etkiler haldedir. Yahudi problemi bugün pek çok ülkeyi çıkmaza sürükleyen organize ve planlı bir haldedir. Tüm bunlar son zamanlarda ortaya çıkan şeyler değildir ve Yahudilerin tarihine uzanmaktadırlar. Bu problemin geçmişi kehanetler ve planlı hareketlerle Yahudilerin geleceğini şekillendirmektedir.

Elinizdeki bu kitap Yahudi problemini araştırmaktadır. Bu kitabın içeriği 1 Ekim 1920 tarihine kadar Yahudi prob-

lemiyle ilgilenen okuyucuların aydınlatılmaları için *The Dearborn Independent* isimli gazetede yayımlanmıştır. Gazetedeki bu yazı dizisine olan rağbet o kadar fazladır ki gazete bu talebi karşılayamamış ve yazı dizisinin ilk dokuz makalesini içeren bir kitapçık basmıştır. Yahudi problemi üzerine çalışmalara halen devam etmektedir ve konu hakkındaki makaleler problem çözülene kadar devam edecektir.

Bu kitabın yazılma amacı gerçeklerin halk tarafından bilinmesidir. Önyargı veya düşmanlık bu kitabın yazılmasına yetecek derecede güçlü faktörler olamazlar. Ayrıca böyle bir önyargı olması halinde okuyucu bunu kitabın içindeki araştırmalarda rahatlıkla tespit edebilecektir. Bu kitapta okuyucularımızın makalelerin içeriklerinin önyargı taşıyıp taşımadıkları konusunda tanık olmalarını istemekteyiz. Uluslararası Yahudi ve onun Anglosakson dünya düşmanı uyduları bu kitapta korunmamaktadırlar. Bu kitapta ayrıca Yahudilerle kardeşlik veya onlardan kendilerine yapılanlara karşı özür dilemek gibi saçmalıklara da yer verilmemiştir. Biz bu kitapta bulduğumuz gerçekleri açıklamaktayız. Ve gerçeklerin önyargı veya sempati yaratmaya yetecek kadar güçlü faktörler olduğuna inanmaktayız.

Bu cilt tüm problemi açıklamaya yetmese bile okurlara önemli bir katkı sağlayacaktır. Bu cildi takip eden makalelerde Yahudi problemine daha bütünsel bir bakış açısı ortaya çıkacaktır.

Henry Ford, Ekim 1920

"Yahudilerin en önemli ahlaki ve bilişsel özellikleri şöyle sıralanabilir: Fiziksel çalışmaya karşı tutum, güçlü aile bağları ve aile içi evlilikler, kuvvetli dini inanç, asker ve öncü cesaretinden çok peygamber veya şehit davranış tarzı, zor şartlar altında hayatta kalma yeteneği, ırk bütünlüğüne sadakat, sömürme kapasitesi, para konusunda spekülasyon yeteneği, Doğu tarzı güç gösterisi ve statü düşkünlüğü, yüksek entelektüel kapasite."

–Yeni Uluslararası Ansiklopedi

YAHUDİ KARAKTERİ VE İŞ HAYATINDA YAHUDİ DAVRANIŞ TARZI

Yahudiler bugünlerde yeniden tüm dünyanın dikkatini çekmektedirler. Dünya Savaşı sonrası Yahudilerin finansal, siyasi ve sosyal alanlarda aldıkları yol dünyada pek de dostça olamayan bir araştırmaya yol açmaktadır. Irkçılık ve eziyet Yahudilere yabancı olmasa da karakterlerinin analizi ve ülkeler üstü faaliyetlerinin incelenmesi onlar için yeni bir durumdur. Yahudiler 2.000 yıldır diğer ırklar tarafından zulme uğratılmaktadırlar ve zalimler şimdiye kadar hiç akıllı davranmamışlardır. Ancak artık Yahudilerin ekonomik konulardaki başarıları, kendilerini diğer insanlardan ayrı tutma nedenleri ve onlara yapılan zulmün nedenleri mikroskop altına alınarak incelenir hale gelmiştir.

Yahudiler Rusya'da Bolşevizm'in kaynağı olarak görülmektedirler. Bunun doğru veya yanlış olduğunu söyleyemezsek de Amerika'da Yahudilerin sosyal ve endüstriyel reformların ateşli savunucuları oldukları bilinmektedir. Almanya'da Yahudiler imparatorluğun sona ermesine neden olarak gösterilmektedirler ve bu konuda ciddi deliller ortaya konmaktadır. İngiltere'de bu ırk dünyanın gerçek hâkimi, ülkeler üstü güç, altın piyasasının kralı ve ülkeleri kendi amaçları için birbirine düşüren bir halk olarak tanınmaktadır. Amerika'da ise zengin veya genç Yahudi kesimlerin savaş esnasında özellikle savaş endüstrisi ve savaşla ilgili ticaret alanlarında hükümetçe tanınan tüm olanaklardan fazlasıyla istifade ettikleri bilinmektedir.

Açıkçası Yahudi problemi ortaya çıkmıştır ve önyargılı yanlış uygulamalara neden olan bazı problemler gibi kapatılmaya çalışılmaktadır. Ancak tarihten öğrendiğimiz kapatılan veya göz ardı edilen problemlerin ileride çok büyük yaralar açtıklarıdır.

Yahudiler dünyanın sır dolu milletidirler. Bu millet sayısı az olmasına karşın dünyadaki finans kaynaklarını kontrol etmektedir. Her ülkede değişik pasaportlar veya milliyetler altında yaşamalarına karşın Yahudiler hiçbir milletin gösteremediği bir milli bütünlük sergilerler. Yaşadıkları her ülkede bazı hakları olmadığı halde Yahudiler pek çok ülkenin yönetiminde perde arkası güç rolü üstlenirler.

Yahudilerin yaşadıkları her ülkedeki ortak özellikleri ticari yaşamlarındaki başarılarıdır. Ticari yaşamları bazı yerlerde eskicilik, bazı yerlerde hurdacılık ve bazı yerlerde ise uluslararası finans olabilir ama sonuçta "ticarettir." Yahudiler işçilik yapmazlar ve ticarete yönelirler. Bir işletmede

Yahudi olmayan kişiler işçilikten başlayıp ustabaşı olmaya çalışırlarken, Yahudi ayakçılık, satıcılık ve ticari müdürlüğe doğru ilerler. Prusya'da yapılan eski bir istatistik çalışmaya göre nüfusun %6'sı Yahudi'dir. Bu Yahudilerin %95'i ticaretle uğraşmaktadır. Diğer taraftan Yahudi olmayan Prusya nüfusunun sadece %11'i ticaretle yaşamını kazanmaktadır.

Yeni yapılacak bir istatistik çalışma tabii ki ticaret yanında Yahudilerin pek çok profesyonel ve akademik alanda da faaliyet gösterdiklerini kanıtlayacaktır ancak işçilik konusunda bir artış söz konusu değildir. Amerika'da büyük holdingler, bankalar, doğal kaynaklar ve tarım ürünleri ticaret firmalarının çoğu Yahudilere aittir. Tütün, pamuk ve şeker üretimi tefecilik faaliyetleri sayesinde Yahudilerce kontrol edilmektedir. Medyada Yahudiler çoğunluktadır ve büyük mağazaların pek çoğu Yahudi olmayan isimler ve markalar altında Yahudilere aittirler. Amerika'da emlak piyasası, sahne dünyası ve yayınevleri de ayrıca Yahudilerin elindedirler. Amerikan medyasında hiçbir etnik grubun hakkında Yahudilerinki kadar olumlu haber çıkmaz. Bunun nedeni de medyayı Yahudilerin kontrol etmesidir. *Yahudiler ve Modern Kapitalizm* isimli eserinde Werner Sombart şöyle demektedir: "Amerika'daki şartların, muhaceret ve doğum oranlarının aynı dağılım içinde devam etmesi halinde bu ülke yüz yıl sonra Slavlar, zenciler ve Yahudilerin çoğunlukta olduğu bir yer haline gelecektir. Ve bu nüfus içinde doğal olarak Yahudiler ekonomik liderliği üstleneceklerdir."

Amerikan nüfusun sadece %3'ünü oluşturan Yahudiler bu ülkenin kontrolünü nasıl ele geçirmişlerdir? Özgürlükler ülkesi diye bilinen Amerika'da Yahudilerin az sayılarına rağmen kontrolü ele geçirmeleri onların üstünlüğünden mi

kaynaklanmaktadır yoksa bunun nedeni Yahudi olmayan büyük nüfusun umursamazlığı mıdır?

Bu soruya Yahudiler de diğer göçmenler gibi Amerika'ya geldiler ve rekabet içinde diğerlerinden daha başarılı oldular diye cevap vermek yanlıştır. Burada iki önemli noktaya dikkat etmek gerekir. Bunlardan birincisi Amerika'ya gelen her Yahudi zengin olmamıştır, hatta fakir Yahudilerin çoğunluğu halen zengin Yahudilerce sömürülmektedirler. Yahudiler bir ülkedeki kontrolü ele geçirirken zengin ve fakir Yahudi sınıfların uyguladıkları yöntemler farklıdır. İkinci olarak Yahudiler ile Yahudi olmayan göçmenlerin Amerika'daki başarıları aynı şartlar altında değerlendirilmemelidir. Avrupalı zengin Yahudilerce desteklenen bazı Yahudilerin Amerika'ya göç etmeleri ile fakir bir Alman veya Polonyalı'nın Amerika'ya göç ederek başarılı olması arasında büyük fark vardır. Gayet tabii ki bazı Yahudiler arkalarına zengin Avrupalı Yahudi sermayesini almadan Amerika'ya göç etmişlerdir. Ama Amerika'da kontrolü ele geçirmiş olan Yahudiler bunlar değillerdir. Amerika'da finansal kontrolü ele geçiren Yahudiler Avrupa Yahudi sermayesinin devamı veya genişlemesi olarak görülmelidirler. Yani Amerika'daki finansal kontrolün kazanılmasında Yahudilerin kişisel başarıları söz konusu değildir.

Bu durumda Yahudi egemenliği nasıl ve ne zaman başlamıştır? Tarihlerinin başlangıcında Yahudiler kutsal topraklarında çiftçilik yapan, maddi değil manevi değerleri kuvvetli olan ve ticari değil pastoral yaşam süren bir halktırlar. Bugün ise Yahudilerin bir ülkeleri yoktur, bir hükümetleri yoktur, bulundukları ülkelerde zulüm görmektedirler ancak yine de dünyayı yöneten halk rolünü üstlenmektedirler. Bu değişim nasıl olmuştur?

Yahudiliğin başlangıcında zenginlerin idaresi olan "plütokrasi" ve sefalet imkânsızdır, çünkü Musa kanunlarına göre "paradan para" kazanmak, yani faiz haramdır. Yahudi kanunları ayrıca sürekli zenginleşmeye de izin vermez. Bu kanunlarda vurgunculuk ve spekülatörlüğe de yer yoktur. Toprak Yahudi kanunlarına göre insanlar arasında eşit bölüşülür, ancak borç veya ihtiyaç karşılığı satılabilir. Fakat her elli yılda bir topraklar gerçek sahiplerine geri verilir ve buna "Jübile Yılı" denir. Bu yıl aslında yeni bir sosyal başlangıcı işaret eder ve zenginin daha zenginleşmesine, toprak ağalarının ortaya çıkmasına engel olur.

Eğer Yahudiler millet statülerini koruyarak Filistin'de kalmış olsalar bugünkü finansal güçlerine ulaşamazlardı, çünkü Hz. Musa'nın kanunlarına göre insanların birbirleri üstlerinden zenginleşmelerine izin verilmemekteydi. Ancak Yahudilerin ticari yaşamlarında birbirlerine karşı uygulamakla yükümlü oldukları kurallar ile Yahudi olmayanlarla olan ticari ilişiklerindeki kurallar farklıdırlar. Yahudilerce "Yabancılar Kanunu" diye bilinen kural "Kardeşinden faiz alamazsın, ancak yabancılardan faiz alabilirsin" ilkesi üstüne kurulmuştur.

Pek çok ülkeye dağılmış olmalarına rağmen Yahudiler hiçbir zaman yerel halkla evlenmediklerinden kendilerini bulundukları ülkenin halkından ayrı tutmayı başarmışlar ve "Yabancılar Kanunu'nu" yüzyıllar boyunca uygulamayı başarmışlardır. Yabancı bir ülkede yabancı gibi yaşamayı tercih etmiş olan Yahudiler bazen çoğunluğun zulmüne uğrasalar bile "Yabancılar Kanunu'nun" avantajlarını her zaman kullanmayı bilmişlerdir. Ancak bu kanun tek başına Yahudilerin finans dünyasındaki üstünlüklerini açıklamaya yetmez.

Üstünlük Yahudi'nin kendinde aranmalıdır. Yahudi hırsı, destekçi kaynaklarının bolluğu ve ortama uyma yeteneğiyle finans dünyasında üstün duruma gelmiştir.

Yahudiliğin başlangıcında İsrail'in yönetici bir ülke olma ve diğer ülkeleri kendi altında yönetme eğilimini görürüz. Ancak dünyadaki ahlaki aydınlanmanın İsrail vasıtasıyla sağlanması Yahudilerin başkalarını yönetme arzuları nedeniyle gerçekleşememiştir. Eski Ahit'te Tanrı Kenan ülkesi vatandaşlarının İsrail topraklarını yozlaşmış yaşam tarzlarıyla kirletmemeleri için sürülmelerini istemiştir. Ancak Yahudiler bu isteğe uymamışlardır. Kenan ülkesi vatandaşlarına tepeden bakan Yahudiler bu insanları köle olarak kullanmayı tercih etmişlerdir. İşte bu itaatsizlik nedeniyle Yahudiler dünyanın ahlaki aydınlanmasındaki rollerini kaybetmişler ve Tanrı tarafından yüzyıllardır eziyet çekmeye mahkûm edilmişlerdir.

Yahudilerin Tanrı tarafından diğer ülkelere sürülme cezası onların kutsal öğretilerindeki dünya liderliği rollerini bugüne kadar ertelemiştir ve Yahudiler halen dünyanın pek çok ülkesinde dağınık olarak yaşamaktadırlar. Bugün hâlâ İsrail'in dünyanın ahlaki aydınlanmasında manevi rol oynadığını düşünen Yahudi din adamları vardır. Ancak Yahudiler hâlâ diğer insanlara işgücü kaynağı olarak bakmaktadırlar. Yahudilerin kendi topraklarından sürülerek nereye giderlerse gitsinler lanetlenmeleri ve zulme uğramaları cezası halen devam etmektedir. Bu ceza sona erdiğinde İsrail yeniden Filistin'de kurulacak ve onların inancına göre Kudüs yeniden dünyanın ahlak merkezi haline gelecektir.

Eğer Yahudiler diğer insanlar için çalışmayı kabul etseler veya işçi olmayı içlerine sindirmiş olsalar dünya üzerindeki

dağılımları şimdiki kadar geniş bir alanda yer almayacaktır. Ancak onların tüccar karakterleri onları her zaman verimli yeni ülkeler bularak yerleşmeye sürüklemektedir. Yahudiler çok eski tarihlerde Çin'e yerleşmişlerdir, Sakson döneminde İngiltere'ye gelmişlerdir. Amerika'da yerleşim başlamadan 100 yıl önce Yahudiler Güney Amerika'ya varmışlardır ve 1492 yılında Yahudiler St. Thomas Adası'nda şeker endüstrisi kurmuşlardır. Bugün Amerika Birleşik devletleri olarak bilinen yerde daha birkaç yerleşimci köy kurmuşken Yahudiler Brezilya'yı çoktan ele geçirmişlerdir. Yahudiler Amerika'da da hızlı davranmışlardır, örneğin Georgia Eyaleti'nde ilk doğan beyaz çocuk İsak Minis isimli bir Yahudi'dir. Yahudilerin iç dayanışmaları ve dünyada dağınık yaşıyor olmaları onları her ülkede acentesi bulunan dev bir firma haline getirmiştir.

Yahudilerin finans dünyasında yükselişlerine yardım eden bir başka özellikleri ise her zaman ticaret yapmak için yeni yöntemler bulmalarıdır. Ticaret dünyada Yahudilerin eline geçmeden önce çok ilkel yöntemlerle yapılmaktaydı. Kredi ve borsa sistemlerinin altında Yahudilerin yaratıcılıkları yatar. Bu sistemler Yahudilerin kendi aralarında ticaret yapmaktan çok Yahudi olmayanları kontrol etmek için geliştirilmiş enstrümanlardır. Örneğin "borç senedi" ve "hamiline çek" Yahudiler tarafından icat edilmişlerdir.

"Hamiline" düzenlenmiş belgeler Yahudi tarihinde çok önemli bir dönüm noktasıdır. Yahudiler düşmanları sürekli servetlerini ellerinden aldıklarından yeni bir şey icat ederek yine zengin kalmayı başarmışlardır. Yahudiler servetlerinin büyük kısmını "hamiline" düzenlenmiş belgeler altına aldıktan sonra servetlerini saklamaları kolaylaşmıştır. Yahudilerin servetlerine el konmasının serbest olduğu çağlarda

Yahudiler tüm servetlerini isim taşımayan enstrümanlarda tutmuşlardır.

Yahudilerin ticaretteki bir başka etkileri de ticareti, yapan insanlardan çok ticareti yapılan mal merkezine dönüştürmek olmuştur. Daha önce ticaretteki yanlışlıklarda muhatap alıcı veya satıcıyken Yahudiler mal rehinini devreye sokmuşlardır. İnsanlarla uğraşmak yerine yapılan hataların karşılığını mal üzerinden düzenlemişlerdir. Bu şekilde ayrıca kendilerini insan olarak ticaretin dışında tutmuşlardır. "Hamiline" uygulamasına benzer bir başka Yahudi icadı da "tüzel kişilikli" firmalardır. Bu şekilde Yahudilikleri anlaşılmaksızın firma isimleri altında iş yapabilir hale gelmişlerdir.

Yahudi gerçek uluslararası kapitalist olmasına rağmen bunu hiçbir zaman ön plana çıkarmaz ve acente ve aracıları olarak Yahudi olmayan bankalar ve fonları kullanır.

Borsanın kuruluşu da Yahudilerin ticari yaratıcılıklarına bir örnektir. Berlin, Paris, Londra, Frankfurt ve Hamburg borsaları Yahudilerin kontrolünde kurulurlarken Cenova ve Venedik zaten Yahudi finans merkezleri olarak bilinmekteydiler. Yahudiler Bank of England'ın kurucuları oldukları gibi Bank of Amsterdam ve Bank of Hamburg da Yahudilerin kontrolünde kurulmuşlardır.

Yahudilere yapılan zulümler ve Yahudilerin Avrupa'daki göçleri arasında olan bağlantıyla yakından ilgili bir başka ilişki de Yahudi göçleriyle birlikte Avrupa'daki finans merkezlerinin değişmesidir. Yahudilerin rahat yaşadıkları dönemlerde İspanya dünyanın altın merkezidir. İspanya'nın Yahudileri sınır dışı etmesiyle birlikte bu ülke Avrupa'daki finans liderliği rolünü kaybetmiş ve hiçbir zaman da geri alamamıştır. Avrupa ekonomik tarihi üzerine araştırma yapan kişiler tica-

ret merkezi statüsünün neden Portekiz, İspanya ve İtalya'dan Hollanda, Almanya ve İngiltere'ye kaydığı konusunda pek çok teori üretmekle beraber bu teorilerin hiçbiri şimdiye kadar tatminkâr olmamıştır. Halbuki ticari merkezlerin yer değiştirme tarihleri ile Yahudilerin Güney Avrupa'dan Kuzey'e zorunlu göç tarihleri arasında sıkı bir bağlantı vardır. Dünyada ne zaman Yahudiler zorunlu göçe tabi olsalar aynı tarihlerde dünya değerli metal merkezleri de yer değiştirmişlerdir.

Yahudilerin aynı kandan gelmeleri, benzer zulümlere maruz kalmaları ve ortak inanç sistemleri dünyanın neresine dağıtılırlarsa dağıtılsınlar bu milleti uluslararası bir halk haline getirmiştir. Yahudiler dünyanın her yerine dağıldıkları gibi birbirleriyle irtibatlarını da hiçbir zaman kaybetmemişlerdir. Dünyada hiçbir uluslararası örgüt yokken Yahudiler birbirleriyle ülkeler arası bağlantılarını sağlamışlardır. Ortaçağ tarihçilerinden pek çoğu o dönemde Yahudilerin bulundukları ülkelerde olan biteni ilgili ülkelerin hükümetlerinden daha iyi bildiklerini söylemektedirler. Bu bilgiler Yahudiler arası yayıldıkları gibi ülkeler arası diğer Yahudi gruplarla paylaşılmıştır. Yahudilerin bulundukları ülkelerde toplayıp yurtdışındaki kardeşleriyle paylaştıkları finansal bilgiler, onlar ve yapacakları spekülasyonlar için çok önemlidir. Haberlerin güvenilmez ve çok yavaş duyulduğu eski dönemde piyasalar hakkında ön bilgi sahibi olmak Yahudilere büyük avantaj sağlamıştır.

Bu bilgiler sayesinde Yahudi bankerler uluslararası kredi verir, uygun şartların bulunduğu yerlerde yatırım yapar hale gelmişlerdir. Aynı aileden gelip ayrı ülkelerde yaşayan Yahudi bankerler krallara karşı diğer kralları aynı savaşta finanse etmişler, bulundukları ülkede karşı ülkeye duyulan en ufak

önyargı ve öfkeyi ülkeler arası savaş çıkartarak kredi verme şansı yaratmakta kullanmışlardır.

Bugün bile Yahudi bankerler bireysel krediler yerine devletlerin kredilendirilmelerini tercih etmektedirler. Böylece Yahudiler iş dünyasındaki istismarları nedeniyle eleştirilseler bile bir komşu veya mahalle bakkalı olarak üzerlerine nefret çekmezler. Bu sayede binlerce küçük Yahudi esnafı dürüst ticaret prensipleri nedeniyle toplumda saygı görür ve binlerce Yahudi ailesine komşu olarak sevgi gösterilir. Aslında insanların nefret ettikleri onları sömüren uluslararası dev bankerlerdir ve bunun milliyetle hiçbir ilgisi yoktur. Ancak diğer tarafta araştırıldığında en büyük bankaların veya uluslararası bankerlerin Yahudi oldukları veya Yahudiler adına çalıştıkları görülmektedir. Bu durum bazı kişilerde Yahudilere karşı kin ve nefret uyandırırken bazı kimseler de Yahudilerin birbirlerine olan bağlılıkları ve dayanışmasına hayranlıkla bakmaktadırlar. Eski bir dini yazıtta söylendiği gibi Yahudiler asma bitkisi gibidir, kolları ve dalları pek çok yere uzansa da aynı köke bağlıdırlar.

Yahudilerin hükümetlere sağladıkları finansman ile uğradıkları zulüm de doğru orantılıdır. Yahudi paralı askerlerle çalışmaya başladığından beri altının insan hayatındaki önemini kavramıştır. Ve bu nedenle her bulunduğu ülkede altın stoklarını elinde tutmaya çalışır. Ama bu davranış tarzı Yahudilerin gittikleri her yerde kendilerine antipati duyulmasına neden olmuştur. Kişi olarak veya yakından tanındığında kültür açısından Yahudi iyi olabilir ancak genel olarak bakıldığında Yahudiler hiçbir zaman sevilen bir millet olmamışlardır. Yahudilere artık zulüm yapılmayan modern ülkelerde bile Yahudiler halen çok popüler

değillerdir. Ayrıca Yahudiler de kendilerinden olmayan kişilerle dostluk geliştirmeye çalışmamışlardır. Bunun nedeni her zaman hor görülmeleri veya zulme uğramaları gibi görülse bile asıl neden Yahudilerin kendilerini üstün ırk olarak görmeleridir. Yahudiler sıradan halkla değil devlet büyükleri ve krallarla ilişkilerini güçlendirmeyi yeğlemişlerdir. Krallar ve hükümet yetkililerini avuçlarına aldıktan sonra Yahudilerin halkın onlara kin beslemesine önem vermesine de gerek kalmamıştır. Her ülkede enteresan şekilde devlet başkanı veya hükümdarların yanında bulunan bir Yahudi vardır. Bu Yahudi devlet borçlanmasını üstlenir ve bu şekilde her zaman hükümdarın huzuruna çıkabilir. Yahudiler işi yukarıdan bitirmek taraftarıdırlar. Örneğin Yahudiler Rus halkıyla ilgilenmezler, çünkü onların ilgisini çar ve bakanları çeker. Veya Alman halkının arasına değil Alman hükümetinin içine karışmak Yahudilerin tercihidir. Yahudiler İngiltere'de Merkez Bankası'nı ve büyük arazileri ellerinde tuttukları sürece İngiliz halkının kendilerini hor gören tavırlarına katlanırlar.

İşi yukarıdan bitirmek prensibi Yahudilerin dünyadaki pek çok hükümeti ellerinde tutmalarını sağlamıştır. Yahudi, krallarla dostluk ederken onların ihtiyaçlarını da karşılamaktadır. Bir devletin borca ihtiyacı olması halinde Yahudi bu krediyi diğer finans merkezlerindeki akrabalarından karşılayabilir. Bir devletin diğer devlete yapacağı ödemelerde nakit transferinin atlı arabalarla yapılarak soyguna uğrama riskine karşılık Yahudi yine diğer devletlerdeki akrabalarını kullanarak ödemeyi güvenlik içinde gerçekleştirebilir. Bunun için yapması gereken tek şey diğer ülkede yaşayan akrabası bankere ödeme talimatı göndermektir. Ordu ikmal hizmetlerini de tarihte ilk başlatanlar Yahudilerdir. Savaşta

orduların beslenmesini sağlayacak organizasyona sahiptirler ve devletlerle çalışmayı bireylerle çalışmaya yeğlerler.

Sayısal olarak çok önemsiz olan Yahudiler bugün de pek çok devlet üstünde büyük etkiye sahiptirler. Sayısının azlığına rağmen sahip olduğu büyük güç Yahudilere üstün ırk olmanın kanıtı olarak gözükmektedir.

İş yaşamında Yahudiler bugün de yaratıcılıklarını kullanmaktadırlar. Yahudi bankacılar yabancı ülkelerde temsilcilik açmayı ilk akıl eden ve böylece yerel iş fırsatlarını temsilcileri sayesinde yakalayan kurumlardır. Alman hükümetinin Amerika'yı barışçıl şekilde işgali diye adlandırılan durum Alman firmalarının Amerika'da açtıkları ofis sayısının çok artmış olmasıdır. Ancak geleneksel Alman işadamı müşterinin ayağına gitmeyi küçük düşürücü bulur. Bu nedenle Dünya Savaşı sırasında Amerika'da savaş açılan Alman temsilciliklerinin pek çoğu aslında Yahudilere aittirler.

Yahudilerin günümüzde geliştirdikleri bir başka strateji de birbirlerine yakın veya ilişkili sektörleri bir araya toplama uygulamasıdır. Örneğin elektrik santralini alan Yahudi daha sonra tramvay firmasını da alır. Bunu yapmaktaki amaçlarından biri elektrik üretiminden yolcu taşımacılığına kadar oluşan tüm kârı elde etme isteğidir. Ama diğer amaç elektrik üretimi ve elektrikli tramvay taşımacılığını ele geçirerek yolculara uygulanan fiyat politikasında tekel olmaktır. Bugün Amerika'da tüketim mallarındaki enflasyon talep artışından çok üretici tekellerin uyguladıkları fiyat politikalarından kaynaklanmaktadır.

Bugün dünyanın büyük finans kurumlarının Yahudilerce yönetildiği açıktır. Medeni ülkelerdeki insanlar artık ekonomilerin kendi başlarına ve kendi kuralları içinde işledikle-

rine olan güvenlerini kaybetmişlerdir. Bugün "serbest ekonomi kanunları" denen safsata aslında dünyayı ve içindeki ülkeleri kontrol etmeyi amaçlayan bir kısım insanın koyduğu kurallardan başka bir şey değildir. Yani ekonomi kendi kanunları içinde özgürce çalışmamaktadır.

Bugün dünyada pek çok şey milli olsa bile finans milli değildir. Uluslararası finans ise rekabet ortamı içinde çalışmamaktadır. Bağımsız finans kurumları olmasına rağmen bunlardan pek azı güçlüdür. Dünya üzerindeki planlarının işleyişini bilen bir kısım insan bugün dev bankalar ve para fonlarıyla dünyayı yönetmektedir. Bu dev bankalar birbirleriyle rekabet etmezler, birbirlerinin eksiklerini düzelterek dünya finans pazarına çekidüzen vermezler ve uyum içinde kâr yapmaya devam ederler. Amerikan Posta İdaresi'nin Amerika'daki her postane şubesini yönettiği gibi merkezi Yahudi sermayesi de dünyadaki temsilcilikleri konumunda olan banka ve bankerleri kontrol eder. Yani sermayeleri ve amaçları aynıdır.

Dünya Savaşı öncesi Almanya Amerikan pamuk piyasasında çok büyük alımlar yaparak ihraç edilmek üzere Amerika'daki depoları doldurmuştur. Savaş başlar başlamaz depolardaki dev pamuk stoklarının sahipleri bir anda Hamburglu Yahudi isimlerinden Londralı Yahudi isimlerine çevrilmiştir. Aynı zamanda İngiltere'ye verilen satış fiyatı Almanlara verilenden düşük tutulmuştur. Bu fiyat düşüşü Amerikan piyasasındaki fiyatları da aşağı çekmiş ve spekülatörler Amerika'daki tüm pamuk stoklarını alarak fiyatları inanılmaz ölçüde artırmışlardır. Bu arada savaştaki Almanya'yı işçi haline getiren Yahudi sermayesi iplik ve dokuma işlerini Almanya'da çok ucuza fason olarak yaptırmıştır. Ucuz maliyetlerle üretilen

tekstil ürünleri dünyada pamuk kıtlığı var dedikodusuyla savaş döneminde aşırı fiyatlandırılarak satılmışlardır.

Bugün dünyada olan olayların hiçbirinin ekonomik temeli yoktur. Ayrıca "Kapitalizm acımasızdır!" klişesi de artık geçerli değildir. Bugün sermaye işçilere en iyi şartları sağlamaya çalışırken işçiler de üretimi artırmak için ellerinden gelen her şeyi yapmaktadırlar. İşçi takımı her zaman sermaye sahiplerini üzerlerindeki gök kubbe şeklinde görmüş ve ondan yağmur yağdırmaya çalışmıştır. Ancak yağmur yağdıktan sonra işçiler aslında daha yükseklerde bir başka gök kubbenin olduğunu fark etmişlerdir. Sermaye sahipleri ve işçiler birbirleriyle didişmekten bu yüksek gök kubbeyi hiçbir zaman fark etmemişlerdir. Ve yeni gök kubbeden yağmur yağdırmak şansı yoktur.

Bizim Amerika'da sermaye olarak tanımladığımız fabrikalardır. Fabrika sahipleri, yan sanayi üreticileri ve yöneticileri ise biz "kapitalistler" olarak görürüz. Ama gerçek bu değildir. Üreticilerin fabrikalarını çalıştırmak için gerekli parayı kredi olarak aldıkları kişi veya gruplar asıl kapitalistlerdir. Ve bu banker takımı iş sahiplerini iş sahiplerinin işçileri sömürdüklerinden çok daha fazla ve acımasızca sömürmektedir. İşçi ve işverenlerin aralarında sürekli devam eden çatışmanın sona ermesi sadece uluslararası bankerlerin elindeki gücün alınmasıyla mümkün olabilir.

Dünyada altının servetin temeli olduğunu kabul eden "süper bir kapitalizm" vardır. Dünyada ayrıca hiçbir hükümetin altında olmayıp tüm hükümetleri yöneten bir "süper hükümet" bulunmaktadır. Ve dünyada hiçbir millet tarafından sevilmediği halde kendisini Roma İmparatorluğu'nun en şaşaalı yıllarındakinden bile yüksekte gören bir ırk vardır.

Artık insanlar dünyadaki işçi problemleri, satın alım gücünün düşüklüğü ve arazi fiyatları gibi konularda "uluslararası süper hükümetin" devrilmemesi halinde bir iyileşme olmayacağı görüşüne varmaktadırlar.

"Kazanan hepsini alır" eski bir kumar terimidir. Dünyamızda bugün de benzeri bir prensip bir avuç sevilmeyen kişi tarafından başarıyla uygulanmaktadır. Bu azınlığın her şeyi kazanması için karşı gelinemez bir süper güce sahip olması veya dünyadaki diğer insanların bu azınlığa gereksiz ve tehlikeli bir güç vermesi gerekir. Yahudiler Süpermen olmadıklarına göre Yahudi olmayanların suçu kendilerinde aramaları ve dünyada düzen değişikliğine gitmeleri gerekmektedir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 22 Mayıs 1920]

ALMANYA'NIN YAHUDİLERE KARŞI TEPKİSİ

İnsanlık uzun çağlar boyunca konuşmaktan utandığı için saklı tuttuğu hastalıkları artık açıkça konuşur hale gelmiş olsa da siyasi hastalıklar hâlâ gizli kapaklı durumdadırlar. Almanya'nın felakete sürüklenmesinin nedeni Yahudiler olmasına rağmen ve bu gerçeğin uzun süredir bilinip saklanmasına karşın artık gerçek çıplak gözle görülür hale gelmiştir. Siyasi cephede artık açığa vurulan Yahudi problemini Almanya'da saklamaya imkân yoktur. Tüm Alman sosyal sınıfları artık savaşı bitiren antlaşmadan sonra ortaya çıkan çöküşün ve zorla kurtuldukları devrimin arkasında Yahudilerin olduğunu kavramışlardır. Almanlar bu gerçeği kanıtlarıyla ortaya koymaktadırlar ve tarihin gerçekleri göstereceğinden emindirler.

Almanya'da Yahudiler misafir statüsündedirler ve ev sahibi olmaya kalktıklarında cezalandırılmışlardır. Alman ırkı ile Sami ırkının arasında en ufak bir benzerlik yoktur. Dolayısıyla Almanya'da bu iki ırk arasında hiçbir zaman uyum olmamıştır. Bir Alman her zaman Yahudileri misafir olarak görür ve kendine ev sahibi imtiyazları verilmeyen Yahudi de Almanlardan nefret eder. Diğer ülkelerde Yahudilerin halka karışmaları mümkün kılınmıştır. Dolayısıyla diğer ülkelerde Yahudiler gücü rahatlıkla kendi ellerinde toplayabilmişlerdir. Yahudilerin kontrolü ellerine geçirdikleri ülkeler savaşta Almanya düşmanı kesilmişlerdir. Çünkü bu ülkelerde

Almanya hakkında kamuoyu oluşturan medya Yahudilerin ellerindedir. Savaşın galibi Yahudiler olmuştur.

Ancak bu iddia yeterli değildir ve kanıta ihtiyaç vardır. Bunun için duruma bakalım: Eski rejimden yeni rejime geçilirken Almanya'da ne olmuştur? Yeni oluşturulan altı kişilik kabinede Yahudi Haase ve Landsberg en güçlü kişilerdir. Yardımcısı 1918'de daha Alman vatandaşı bile olmayan Yahudi Kautsky olan Haase dış işlerden sorumludur. Haase'nin yanında ayrıca Yahudi olan Cohen ve Herzfeld vardır. Yahudi Schiffer ekonomiden sorumlu devlet bakanıdır ve yardımcısı Bernstein'dır. İçişleri bakanı Yahudi Preuss'tur ve yardımcısı Yahudi doktor Freund'dur. *Kopenhag Frankfurter Zeitung* muhabiri Yahudi Fritz Max Cohen hükümet sözcüsü yapılmıştır.

Daha önce Prusya Krallığı da buna benzer bir şekilde örgütlenmiştir. Yahudi Hirsch ve Rosenfeld hükümette en ağırlıklı kişiler olmuşlardır. Rosenfeld adalet bakanı olurken Hirsch içişleri bakanı olmuştur. Yahudi Simon hazineden sorumlu devlet bakanıdır. Prusya adalet sistemi tamamen Yahudilerin ellerindedir. Eğitim bakanlığı müsteşarı Yahudi Furtran'dır ve yardımcısı Yahudi Arndt'tır. Koloniler müsteşarı Yahudi Meyer-Gerhard, sanat müsteşarı Yahudi Kastenberg, savaş gıda ihtiyacı müsteşarı Yahudi Wurm'dur, asker ve işçi komitesi ise Yahudi Cohen, Stern, Herz, Lowenberg, Frankel, Israelowicz, Laubenheim, Seligsohn, Katzenstein, Laufenberg, Heimann, Schlesinger, Merz ve Weyl'den oluşmaktadır.

Berlin emniyet müdürü Yahudi Ernst, Frankfurt emniyet müdürü Yahudi Sinzheimer, Münih emniyet müdürü Yahudi Steiner ve Essen emniyet müdürü Yahudi Levy'dir. Yahu-

di Eisner, Bavyera cumhurbaşkanıdır ve bu eyaletin maliye bakanı Yahudi Jaffe'dir. Bavyera'nın ticari ve endüstri yaşamı yarı Yahudi olan Brentano'nun elindedir. Saksonya'da Yahudi Lipsinsky ve Schwarz hükümet üyesidirler. Yahudi Thalheimer ve Heiman Wurtemberg hükümetinde, Yahudi Fulda ise Hessen hükümetinde aktif görevlerdedirler.

Barış Konferansı'na gönderilen iki Alman delegesi Yahudi'yken üçüncüsü de Yahudi siyaseti güden bir Alman'dır. Alman delegasyonunda ayrıca uzman veya danışman statüsünde Yahudi Max Warburg, Dr. Von Strauss, Merton, Oskar Oppenheimer, Dr. Jaffe, Deutsch, Brentano, Bernstein, Struck, Rathenau, Wassermann ve Mendelsohn-Bartholdi vardır.

Barış Konferansı'na diğer ülkelerden katılan Yahudi delegeler ise sadece Yahudi olmayan tarihçiler tarafından ortaya konmuşlardır. Yahudi tarihçiler Barış Konferansı'nda her tarafta olan Yahudilerin varlığını gizlemeyi yeğlemişlerdir.

Yahudilerin Almanya üzerindeki etkileri savaşta cephelerde de hissedilmiştir. Almanya'daki Yahudiler milliyetçi değillerdir. Bu doğal olarak Almanya karşısında savaşan ülkeler için bir suç teşkil etmemektedir ama Yahudilerin "Biz bulunduğumuz ülkelerin vatanseverleriyiz" safsatalarını ortaya koymak açısından önemlidir. Almanlara göre Yahudiler biraz sonra vereceğimiz nedenlerden dolayı vatansever olamazlar.

Daha önce ismi geçen Yahudiler devrim olmasa bulundukları pozisyonları ele geçiremeyeceklerdir. Ve devrim onlarsız gerçekleşemezdi. Almanya'da devrim öncesi olumsuz koşulların olduğu doğrudur ancak halk bu sistemi doğru dürüst çalışır hale getirebilirdi. Fakat halkın moralini çöker-

terek reform yapmasına izin vermeyen Almanya'daki Yahudiler olmuştur.

Almanya'nın sonunu getiren Yahudi operasyonları üç ana başlık altında incelenebilir: (1) Alman sosyalist hareketi altında gizli Bolşevizm (2) Medyanın Yahudilerin elinde oluşu (3) Almanya'da gıda ve makine stoklarını Yahudilerin kontrol etmeleri. Halkı ilgilendiren üç başlık bunlar olmakla beraber daha yüksek mevkileri ilgilendiren dördüncü bir başlık daha vardır.

Londra *Globe* gazetesinde Nisan 1919'da George Pitter-Wilson şöyle yazmaktadır: "Bolşevizm Hıristiyanlığı dünyadaki ülkelerin yönetiminden almak ve Hıristiyanların elindeki sermayenin Yahudilerin eline geçmesini hedeflemektedir. Savaşın ikinci yılından itibaren Alman Yahudiler proletaryanın iktidara gelmesi için Almanya'nın savaştan yenik çıkması gerektiğini savunur olmuşlardır. Strobel şöyle demektedir: Alman devletinin savaştan galip çıkmasının sosyal demokratlar için iyi olmayacağını açıkça söyleyebilirim." Savaşın o yıllarında her yerde Almanya'nın galip gelmesi halinde proletaryanın yükselişini durduracağı söylenir olmuştur. Bu sözler savaş konusunu tekrardan tartışmaya açmak için değil Yahudilerin üstünde yaşadıkları Alman topraklarına yaptıkları hıyaneti göstermek için bu makaleye taşınmıştır. Her aklı başında Alman militarizmden kurtulmak istese de bunlardan hiçbiri devletlerinin Yahudilerin kontrolü ele geçireceği bir bunalıma girmesini istememiştir.

Alman basını Yahudi basın sözcüsü tarafından sunulan planı önce hafif sonra da üstüne basarak duyurmuştur. Savaş esnasında Berlin'deki *Tageblatt* ve Münih'teki *Neuester Nachrichten* devletin resmi ve yarı resmi organları gibi çalışmış-

lardır. Bu gazeteler *Frankfurter Zeitung* gibi Yahudi sermayedarlarındır. Bu gazeteler adeta Almanya'yla savaş halinde olan Müttefik cephesinde çıkan gazetelerin Almanca versiyonları rolünü oynamışlardır.

Savaş başlar başlamaz Almanya'daki gıda sektörü Yahudilerin eline geçmiştir ve bunların yaptıkları karaborsacılık faaliyetleri en vatansever kişilerin bile Almanya'ya olan güvenlerini sarsmıştır. Diğer vatansever halklar gibi Almanlar da savaşın kıtlık ve açlık demek olduğunu bilmektedirler ve her şeylerini paylaşmak taraftarıdırlar. Ancak bu vatanseverler bir anda kendilerini savaşın sıkıntılarını kâra çevirmeye çalışan Yahudilerin ellerinde bulmuşlardır. Halkın ihtiyaçlarının spekülasyona açılacağı veya halkın vergilendirileceği bankacılık, savaş endüstrisi, dağıtım firmaları veya malzeme ofisleri savaşın başlamasıyla beraber Yahudilerin ellerine geçmiştir. İhtiyaç malzemeleri bir anda piyasadan kaybolmuş ve daha sonra karaborsada görülmeye başlanmışlardır. Her ne kadar Alman devleti vatandaşlarının gıda ihtiyaçlarını karneye bağlayarak düzenlemek istese de savaş esnasında zenginler karneye gerek duymadan her istediklerini alır hale gelmişlerdir. Yahudilerin ihtiyaç malzemeleri üzerinde oynadıkları oyunlarla altın stokları Yahudilerin ellerine fazlasıyla geçmiştir. Devletin gıda stokları üzerine yaptığı tahminler karaborsacıların stokları yüzünden isabetsiz hale gelmiştir. Bu durum halkın moralini bozmuş ve karaborsacılara karşı yargı yolu açılmıştır. Ancak bu davalarda daha sonra savcı ve hâkimlerin de sanıklar gibi Yahudi oldukları ortaya çıkmıştır. Bir Alman karaborsacı yakalandığında ortalık medya tarafından velveleye verilip cezalandırılması sağlanırken Yahudi karaborsacılara ait davalar kapatılmışlardır. Bu olaylar Alman halkının beynine kızgın demirle dağlanmış gibi yerleşmiştir.

Halka karşı bunlar olurken ayrıca hükümet düzeyinde de Yahudi etkisi vardır. Bethmann-Hollweg hükümetindeki danışmanlar büyük gemi yapımcısı Yahudi Ballin, Berlin *Tageblatt* sahibi Theodor Wolff, Yahudi sermayesiyle bağlantılı bir bankanın müdürü Von Gwinner, Yahudi Speyers ve Rathenau'dur. Bu adamlar her şeyin başındadırlar ve Alman hükümetini ve halkını şekillendirmektedirler.

Zengin bir Yahudi Almanya'yı yönetenleri ilgilendiren finanssal kaynaklara sahip olarak toplumda iyi bir yer bulabilir. Ancak fakir bir Yahudi nasıl toplumda yer bulabilir? Bütün Yahudiler üstün olmak isterler, bu nedenle fakir Yahudiler ancak yarattıkları sorunlar sayesinde toplumda yer edinebilirler.

Yahudi anarşist değil yok edicidir. Yahudi Rusya'da Bolşevik, Almanya'da devrimcidir. Yahudi'nin yarattığı anarşi onun yapısından gelmez, sadece amacı için anarşiyi kullanır. Zengin Yahudi zaten anarşist olmaz, çünkü istediği her şeyi sinsice elde etmektedir. Fakir Yahudi'nin anarşi dışında çıkışı yoktur. Zengin ve fakir Yahudi ortak çalışırlar ve birbirlerine olan sempatilerini hiçbir zaman kaybetmezler. Fakirin yarattığı anarşi başarılı olursa fakir Yahudi zengin Yahudi'nin yanında yerini alır. Ancak anarşi başarılı olmazsa bu sefer yarattığı yıkımda zengin Yahudi için yeni bir iş alanı açılır.

Almanya'da fakir bir Yahudi etrafına örülü Alman duvarını ancak yıkarak aşabilir. Rusya için de aynı şey geçerlidir. Bu ülkelerde sosyal sistemler Yahudileri zararsız bir bölgeye hapsetmişlerdir. Vücudumuza giren zararlı bir yabancı maddeyi bünyemizin, çevresini sararak zararsız hale getirdiği gibi Almanlar da Yahudilere aynı yaklaşımı göstermişlerdir. Ancak günümüzde Yahudiler duvarları yıkarak tüm halkı

karmaşaya sürüklemenin yollarını bulmuşlardır. Bu şekilde ayaklanmalar sonrası gizli amaçlarını ortaya koyarlar. Rusya yıkıldığında kim ortaya çıkmıştır? Tabii ki Yahudi Kerenski ortaya çıkmıştır. Ancak onun fikirleri yeterince radikal değildir. Bu nedenle başka bir Yahudi, yani Troçki devreye girmiştir. Ancak Troçki Amerikan sistemini çökertmek için zayıflatma taraftarıdır. Rusya'daki her komünist yönetici neredeyse Yahudi'dir. Medya Rusya'da karmaşa olduğunu söylemektedir. Belki Rusya karmaşadadır ama Rusya'daki Yahudi hükümetin böyle bir problemi yoktur. Yahudiler Rusya'da halktan herkes için belirli bir yer kararlaştırmışlardır.

Benzer şeyler Almanya için de geçerlidir. Fakir Yahudilerin amaçlarını yerine getirmeleri için Alman sistemini yıkmaları gerekir. Sistem yıkıldıktan sonra fakir Yahudi kendine üst düzeyde bir yer edinecektir.

Bu nedenle Yahudiler dünyadaki tüm devrimleri desteklerler. Bugün Amerika'daki Yahudi gençliği Amerikan sisteminin yıkılması için propaganda faaliyetlerindedir. Tabii ki söylemlerinde "kapitalizmle savaş" geçmektedir ama asıl amaçları dünyada kontrolü Yahudi olmayanların elinden almaktır. Dünyada sermaye için gerçek kapitalistler Yahudilerdir. Bu Yahudilerin sermaye düşmanı olmaları imkânsızdır. Tam tersine Yahudi tüm sermayeyi eline geçirmek amacını taşır.

Rusya'da olduğu gibi Almanya'da da fakir ve zengin Yahudilerin sisteme yaklaşımları farklıdır. Zengin Yahudiler hükümeti hedeflerken fakirler halkın moralini çökertmeye çalışırlar. Aslında iki grup da sistemi yıkmayı amaçlamaktadır. Yahudiler içlerindeki üstün ırk sevdasıyla alt sınıflara yapılan baskıyı azaltmak değil gücü ellerine geçirmek için mücadele

etmektedirler. Almanya'da olan biten devrimin Yahudilerin güç sevdası olduğu gerçeğini ortaya çıkartmıştır. Sosyalist, demokrat veya diğer siyasi partiler Yahudilerin amaçlarına ulaşmakta kullandıkları araçlardan öteye gidemezler. "Proletarya diktatörlüğü" aslında Yahudi diktasının ismidir.

Sonunda Almanların gözleri açılmıştır ve öfke tepkisel olarak ortaya çıkmıştır. Bu durumda Yahudi kendisini Almanya'da ikinci plana çekmeye başlamıştır. Halkla temas içinde olan Alman yetkili makamlarından Yahudiler daha arka plandaki pozisyonlara geçmişlerdir. Makamlar bırakılsa bile güç Yahudilerin hâlâ elindedir. Şimdiye kadar pek çok tatsız olay cereyan etmiştir ve bundan sonra da etmesi beklenmektedir. Almanlar da şüphesiz gücü ellerine geçirebilmek için pek çok yöntem ve teknik geliştireceklerdir. Rusya'da ise bundan sonra ne olacağı şüphelidir. Ancak Rusya'da olabilecek gelişmelerin tüm dünyayı etkileyeceği şüphesizdir.

Yahudi olmayan Rus ve Almanların Yahudi problemine bakış açıları aşağıda özetlenmiştir:

Yahudilik Britanya İmparatorluğu'ndan bile daha iyi örgütlenmiş bir güçtür. Yahudilik nerede olursa olsun zengin veya fakir tüm vatandaşların koşulsuz sadakat gösterecekleri devlet yapısı gibi çalışmaktadır.

Almanya'da tüm bağımsız gözüken devletleri kuşatan bu üst devlet sistemine "All-Judaan" denmektedir.

All-Judaan devletinin gücü sermaye ve medyadan kaynaklanmaktadır, yani para ve propagandaya dayanmaktadır.

Ülkelerdeki hükümetler milli statüdeyken All-Judaan dünya hükümeti pozisyonundadır.

All-Judaan kültürü gazetecilik ve medya üzerine kuruludur. Yahudilerin teknik, bilimsel ve edebi başarılarının tümü

medyaya yöneliktir. Yahudiler sermaye ve gazetecilik tekniklerini medyada birleştirerek kendi güçlerine manevi ve siyasi kuvvetleri eklemişlerdir.

All-Judaan hükümeti mükemmel şekilde oluşturulur. Paris eskiden birinci sıradayken şimdi üçüncülüğe düşmüştür. Savaş öncesi Londra başkent New Yok ise ikinci başkent rollerini üstlenmişlerdir. Yahudi akımının Amerika'ya yöneldiği düşünüldüğünde New Yok kısa sürede Londra'nın yerini alabilecek durumdadır.

Kendi donanması ve ordusu olmayan All-Judaan devletine bu hizmetleri diğer devletler sağlamaktadırlar. İngiliz donanması Yahudi deniz ticaretinin bekçisi konumundadır. Buna karşılık All-Judaan İngiltere'nin dünya lideri olmasını sağlamaktadır. Örneğin All-Judaan Filistin'i İngiliz yönetimi altına sokmuştur. All-Judaan devletinin kara operasyonlarının tümü İngiliz donanmasınca desteklenmektedir.

Hükümetleri yönettiği sürece All-Judaan dünya devletlerinde milliyetçi hükümetleri desteklemektedir. Aslında Yahudi olmayan dünyayı milliyetçi devletler halinde bölmek All-Judaan'ın işine gelmektedir. Diğer taraftan Yahudiler kendilerini herkesten ayrı tutmakta ve bulundukları topraklarda asimile olmamaktadırlar. Onlar her zaman farklıdırlar ve öyle kalacaklardır.

All-Judaan'ın dünya devletleriyle problemleri bu devletlerdeki hükümetlerin endüstriyel ve finansal güçleri Yahudilerin ellerinden alması halinde ortaya çıkarlar. All-Judaan savaş çıkartabilir ve barış tesis edebilir. Benzer şekilde anarşi yaratabilir veya düzeni sağlayabilir. All-Judaan dünya devletlerini dizginlerinden kavramıştır ve gücü kendi çıkarları doğrultusunda değişik hükümetlere dağıtır.

Dünyadaki haber kaynaklarını elinde tutarak All-Judaan halkın bakış açısını yapacağı hamleye önceden hazırlar. Güçlü Yahudi sonunda kurnazca yaptığı işler yüzünden yakalandığında Yahudilere yapılan zulüm haberleri tüm dünya basınına yayılır. Ancak bu zulümlere neden olan faktörler hiçbir zaman halka bildirilmezler.

All-Judaan devletinin Londra ve New York'ta hükümetleri bulunur. Almanya'dan intikam alındıktan sonra fethedilecek yeni ülkeler bulunacaktır. İngiltere alınmıştır, Rusya kargaşa içinde çırpınmaktadır. Amerika tüm insan ve ırklara olan toleransı sayesinde Yahudi için çok verimli bir bölgedir. Operasyonların yeri değişse bile Yahudi yüzyıllardır aynı Yahudi'dir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 29 Mayıs 1920]

"İlk bakışta Amerikan ekonomik sisteminin Yahudilerden bağımsız kendi başına geliştiği sanılabilir... Ancak yakından bakıldığında Amerika Birleşik Devletleri dünyadaki tüm ülkelerden daha fazla Yahudi ruhu içermektedir. Bu gerçek, konunun uzmanları tarafından da kabul edilmektedir..."

Durum bu iken Amerika'nın varlığını bir yerde Yahudilere borçlu olduğunu kabul etmek gerekmez mi? Amerikan veya Amerikalı Yahudi ruhu içinden sökülüp atıldığında ortadan kalkar."

–Werner Sombart, Yahudiler ve Modern Sermaye, s.38, 43

AMERİKA'NIN YAHUDİ TARİHİ

Amerika'daki Yahudi tarihi Kristof Kolomb'la başlar. 2 Ağustos 1492 tarihinde 300.000 Yahudi ispanya'dan sürülmüştür. 3 Ağustos'ta batıya yelken açacak olan Kolomb yanına bir grup Yahudi alır. Ancak bu Yahudiler mülteci değillerdir, çünkü Kristof Kolomb'un gezi planı uzun süredir önemli Yahudiler tarafından izlenmektedir. Kolomb daha baştan Yahudilerle iyi anlaştığını açıklamaktadır. Hatta Kolomb'un keşiflerini mektupla ilk bildirdiği kişi de bir Yahudi'dir. Maceralı yolculuk insanlık tarihine yeni bilgiler kazandırmış ve Yahudilere "Yenidünya" kapılarını açmıştır.

Kraliçe İsabel'in Kolomb'un Amerika yolculuğunu mücevherlerini satarak desteklediği hikâyesi derinlemesine bir

araştırma yapıldığında ortadan kalkmaktadır. İspanyol divanında üç Maros, yani "Gizli Yahudi" bulunmaktadır. Bunlardan biri kraliyet vergilerini toplayan ve Valencia'da büyük bir tüccar olarak tanınan Luis de Santagel'dir. Bu adamın akrabası olan Gabriel Sanchez kraliyet hazinesinin başındadır. Arkadaşları Juan Cabrero ise başmabeyincidir. Bu adamlar kraliçenin beynini kraliyet hazinesinin tükenmekte olduğu ve Kolomb'un Hindistan'da büyük altın kaynakları bulabileceği konularında yıkamışlar ve sonunda Kraliçe İsabel mücevherlerini rehin ederek seferi finanse etmeyi kabul etmiştir. Ancak Santagel bu paradan kendisine avans verilmesi iznini de koparmıştır. O zaman 17.000 düka altını olan bu miktar tüm sefer harcamalarından daha fazladır.

Kolomb'la birlikte giden en az beş Yahudi bulunmaktadır. Bunlar: Çevirmen Luis de Torres; Cerrah Marco; Doktor Bernal; Alonzo de la Calle ve Gabriel Sanchez'dirler. Denizcilerin kullandıkları harita ve astrolojik aletler Yahudi orijinlidirler. Luis de Torres seferde kıyıya ilk çıkan ve tütünü keşfeden kişidir. Kendisi Küba'ya yerleşmiş ve halen bu ülkede devam eden tütün endüstrisinin kontrolünü elinde tutan aileyi kurmuştur.

Kolomb'un patronları Luis de Santagel ve Gabriel Sanchez seferde oynadıkları roller için önemli imtiyazlar elde ederken Kristof Kolomb gemi doktoru Yahudi Bernal'in ihanetine uğrayarak hapse atılmıştır.

Baştan beri Yahudiler Amerika kıtasını çok verimli bulmuşlar ve Brezilya başta olmak üzere özellikle Güney Amerika'ya göç etmişlerdir. Ancak Hollanda ve Brezilya arasındaki askeri mücadele sonucu Yahudiler bu toprakları terk ederek Hollanda'nın Kuzey Amerika'daki kolonisi olan New

York'a geçmişlerdir. Bu koloninin Hollandalı valisi Peter Stuyvesant Yahudileri istemediğinden onların koloniyi terk etmesini talep etmiştir. Ancak buraya göç etmeden işlerini garanti altına almış olan Yahudiler koloni meclisinden "New York şirketlerine yaptıkları büyük sermaye nedeniyle" oturma kararı çıkartmışlardır. Yahudiler oturma hakkı almakla birlikte perakendecilik ve devlet görevlerinden men edilmişlerdir. Bu durum karşısında Yahudiler kısa zamanda Avrupa'daki bağlantıları sayesinde tekel oluşturacakları dış ticaret sektörüne yönelmişlerdir.

Bu örnek bile Yahudilerin ne kadar becerikli olduklarını anlatmaya yetecek niteliktedir. Bir Yahudi'yi bir şeyden men edersen o her zaman kendisine başka bir şey bulma kapasitesindedir. Perakende yeni elbise satması yasaklanan Yahudi eskiciliğe yönelir, mal ticaretinden men edilen Yahudi atık işine girer. Yahudiler dünyada atık iş dalını yaratan kişilerdir. Yahudi medeniyetin atıklarından servet yaratmasını bilmiştir. Yahudiler eski bezlere, tavşan kürküne ve domuz ayaklarına yeni kullanım alanları bulmuşlardır. Hayvan postlarını meşhur markalar yaratarak kürk adı altında pahalıya satmayı keşfeden Yahudiler modern kürk endüstrisinin tekelini ellerinde bulundururlar. Bugün Amerikan caddelerinde düdük öttürerek eski demir, şişe, kumaş ve gazeteleri toplayan eskiciler Yahudilerin çöpten servet yaratma özelliklerini en iyi şekilde göstermektedirler.

Vali Peter Stuyvesant akılsızcasına Yahudileri New York'u Amerika'nın en önemli limanı haline getirmeye zorlamıştır. Amerikan Devrimi sırasında Philadelphia'ya göç eden Yahudiler daha sonra tekrar New York'a dönmüşlerdir. O zamandan beri Yahudiler New York'un onlar için cennet olacağını

bilmektedirler. Bugün Amerikan ihracat ve ithalatının büyük bölümünün yapılarak vergilendirildiği New Yok Yahudilerin dünya başkentidir. Amerika'da yapılan her iş için paranın patronu olan New York'lu bankerlere vergi verilir hale gelinmiştir. New York emlak listeleri incelendiğinde Yahudi olmayan isimlerin azlığı dikkat çekecek boyuttadır. Yani Yahudi yazarların Amerika'yı "Vaat Edilmiş Topraklar", New York'u ise "Yeni Kudüs" olarak görmeleri boşuna değildir. Bu yazarlardan bazıları daha da ileri giderek Rocky Dağları'nın tepelerine "Siyon Tepesi" adını vermektedirler.

Büyük Göller Bölgesi'ndeki tüm şehirleri okyanusa açacak olan kanal projesi New York'un saltanatını bitireceği için Yahudiler tarafından protesto edilmektedir. Buradaki problem New York'un sadece New York olmasından kaynaklanan fiktif gelirin kaybolacak olmasıdır. New York'u doğu kıyısında sıradan bir şehir haline getirecek herhangi bir proje Yahudilerin avantadan kazandıkları gelirleri yok edecektir.

Son elli yılda Amerika'daki Yahudi nüfusu 50.000'den 3.300.000'e yükselmiştir. İngiltere'de 300.000, Filistin'de ise sadece 100.000 Yahudi vardır. Aslında İngiltere'deki Yahudi nüfusun az oluşu onların avantajınadır, çünkü bu ülkede üst düzey yönetimi ellerinde tutan zengin Yahudilerin aldıkları kararlar bazen fakir Yahudileri olumsuz etkileyebilmektedir. Sağduyu sahibi her İngiliz İngiltere'de Yahudi probleminin belli durumlarda patlak vereceğini bilir ancak belli durumlar içine zengin Yahudilerin siyasi kontrol ve uluslararası finans piyasalarını istismar etmeleri dahil değildir. Aslında Yahudi problemini ortaya çıkaran uluslararası Yahudilerin devletleri sömürmeleridir fakat Yahudi problemi patlak verdiğinde ezilenler her zaman fakir Yahudiler olmaktadır.

Yahudi nüfusunu İngiltere ve Amerika'da gösteren istatistikler dev uluslararası Yahudi finans kuruluşlarının elindeki gücün nüfusla alakası olmadığını göstermektedir. Yahudiler sayıları dünyada çok az olmasına karşın nüfuslarıyla orantısız bir güce sahiptirler. Bugün dünyada 14.000.000 Yahudi vardır. Aynı nüfusa Koreliler de sahiptirler ama Koreli problemi diye bir azınlık sorunu yoktur.

George Washington zamanında ülkede 4.000 Yahudi vardır ve bunların çoğunluğu başarılı tüccarlardır. Haym Salomon isimli Yahudi tüm servetini ortaya koyarak Amerikan kolonilerini yok olmaktan kurtaran bir kişidir. Ancak Yahudiler Amerikan toplumuna asimile olmamışlardır. Sıradan işlere girmemişler, çiftçilik yapmamışlar veya fabrikalarda çalışmamışlardır. Yahudiler Amerika'da tüccar olmayı seçmişlerdir.

Son yıllarda Yahudiler üretime girmeye başlamışlardır. Üretime girdikleri endüstriler ise genelde ticaretini yaptıkları mallardır. Böylece üretim yaparak Yahudi kârını artırmaktadır. Sonuçta ürünlerin halka maliyetleri düşmemiş tam tersine artmıştır. Yahudilerin anlayışına göre ekonomi iş için vardır ve halka faydalı olması gerekmemektedir. Bugün bakıldığında halka açıklanması imkânsız yüksek fiyatlarda satılan malları üretenler veya fiyat düşüşlerinden en fazla korkan üreticilerin hepsi Yahudi'dir.

Yahudi için iş para demektir. Başarılı bir Yahudi'nin para kazandıktan sonra onunla ne yapacağı ayrı bir konudur. Para kazanırken Yahudi dolar kazancının düşmesine veya işçi haklarının kârının düşürülerek iyileştirilmesine razı olmaz.

Bu Yahudi kalbinin sertliğinden değil onların iş anlayışından kaynaklanmaktadır. İş Yahudiler için mal ve para

demektir. İnsanların iş yaşamında önemleri yoktur. Bir kişi zor duruma düşerse Yahudi onun için üzülebilir ancak zor duruma düşen kişinin evi ipotekli ise Yahudi evi sahibinden ayrı tutar ve el koyar. Bu durum onun için sıradan bir iştir.

New York'taki merdiven altı atölyeler ancak bu şekilde açıklanabilirler. Bugün merdiven altı atölyelerde sağlıksız koşullarda çalışan zavallı Yahudiler için üzülen Amerikalılar bu kaçak işletmelerin zengin Yahudilere ait olduğunu bilmezler. Amerika ırk, din veya renk ayrımı yapmayan bir sistemle övünürken iş sağlığı müfettişleri fakir Yahudileri sömürenlerin zengin Yahudiler olduğu gerçeğini raporlarına aktarmaktadırlar. Ancak merdiven altı işletmelerde çalışanlar ve bu işletmelerin sahipleri için durum sadece işin gereğidir. Merdiven altında çalışan fakir Yahudi bir gün zengin olarak kendine bir merdiven altı dikim atölyesi açmayı hayal eder. Bu insanların iş hayatına olan düşkünlükleri, yükselme hırsları ve bir gün kendi patronları olma hayalleri en sağlıksız koşullarda bile ezilerek çalışmalarına olanak sağlamaktadır. Kötü koşullarda çalışan Yahudi işi bir külfet olarak görmez, ancak sonsuza kadar işçi olarak çalışmayı da kabul etmez. Dolayısıyla Yahudiler çalıştıkları işlerin koşullarını iyileştirmeye çalışmak yerine bir an önce kendi işyerlerini kurmak için çaba harcarlar.

Bu davranış kişisel olarak iyi olabilir ancak sosyal açıdan zararlıdır. Bu yüzden bugün alt düzey işler tamamen denetim dışı kalmışlardır ve devlet yetkilileri işçilerin çalışma koşullarını düzeltecek reformları rafa kaldırmışlardır. Yahudilerin hayır işlerine ayırdıkları para takdir edilecek düzeyde olmakla beraber endüstriyel reformlara hiçbir kat-

kıları yoktur. Yani Yahudiler bir yerde sömürerek acınacak hale getirdikleri ırktaşlarına hayırsever davranmaktadırlar. Bugün ismi ünlü hayırsevere çıkmış pek çok zengin Yahudi bulunabilir ancak endüstrideki yöntemleri ve şartları insani boyutlara taşıyan Yahudi bulamazsınız.

Bu acı durum Yahudilerin doğasını bilmeyen kişileri aydınlatması açısından çok önemlidir. Yahudi servetini belli ölçülerde paylaşabilir ancak iş yaşamındaki kârını kesinlikle paylaşmaz veya düşmesine izin vermez. Sonuç değişmese bile Yahudi'nin iş yaşamındaki acımasızlığı kişiliğinin bozukluğundan değil iş anlayışından kaynaklanır.

Amerikan Yahudisi hiçbir zaman asimile olmaz. Bu onu eleştirmek için söylenmemektedir ve sadece işin doğrusu budur. Yahudi istediği takdirde Amerikalılarla kaynaşabilir ancak o bunu istemez. Yahudilere karşı Amerika'da duyulan antipatinin bir nedeni onların soğuk duruşlarıdır. Yahudilerin dini Amerika'da dünyada olduğu gibi saygı görür, ırkları ve renkleri karşısında önyargı bulunmaz ancak o yine de asimile olmak istemez, çünkü kendisini buraya "ait" görmemektedir. Bu durum onun için bir imtiyazdır ve bunu kullanmaktadır. Ancak aynı zamanda kendisine karşı önyargı olduğundan da söz etmektedir. Aslında en doğrusu Yahudilerin kendilerini nasıl hissettiklerini içtenlikle ifade etmeleri olacaktır. Bir gazetede bir kere genç bir Yahudi şöyle demiştir: "Amerikalı bir Yahudi ile Yahudi bir Amerikalı arasında dağlar kadar fark vardır. Yahudi Amerikalı bir devşirmedir ve Amerikalı olmaya çalışan bir parazittir."

Getto kavramı Amerikan değildir ve Yahudilerle beraber bu ülkeye gelmiştir. Yahudiler diğer insanlardan farklı bölge-

lerde yaşamak isterler. *Yahudi Ansiklopedisi* bu konuda şöyle demektedir: "Amerika'daki Yahudilerin sosyal statüleri diğer ülkelerden farklıdır ancak hiçbir zorlama olmaksızın Yahudiler hâlâ birbirlerine yakın oturmayı tercih etmektedirler. Bu devam eden bir tuhaflıktır."

Amerika'da Yahudilerin kontrol ettikleri sanayi dalları sıralandığında bunların en yaşamsal endüstriler olduğu ortaya çıkar. Şov dünyası herkesin bildiği gibi Yahudilerin ellerindedir. Tiyatro işletmeciliği, oyun yazarlığı ve bilet işi her zaman Yahudilerin kontrolünde olmuştur. Bugün karşılaşılan her film veya reklamda Yahudi propagandasını bu nedenle bulabilirsiniz. Aşağıdaki endüstriler Amerika'da Yahudilerin kontrolündedirler:

Şeker sanayii

Tütün sanayii

Et paketleme sanayiinin %50'si

Ayakkabı sanayiinin %60'ı

Erkek ve kadın konfeksiyon sanayileri

Müzik endüstrisi

Mücevherat ticareti ve sanayii

Tahıl sektörü

Son zamanlarda pamuk endüstrisi

Colorado döküm sanayii

Magazin yazarlıkları

Haber ajansları

İçki sanayii

Bankacılık

Yukarıdaki iş alanları Yahudilerin kendi başlarına veya

yabancı Yahudi sermayesi sayesinde Amerika'da kontrol ettikleri endüstrileri göstermektedir.

Yurtdışında prestij sahibi Amerikalı işadamları listelendiğinde bunların çoğunluğunun Yahudi olması Amerikalıları şaşırtabilir. Yahudiler yurtdışında Amerikan etiketini kullanmanın avantajlarını çok iyi bilirler. Yurtdışında bir vatandaşını bulmak umuduyla girdiğiniz ve "Amerikan İthalat Firması" veya "Amerikan Ticaret Şirketi" gibi tabelalar taşıyan ofislerde karşınıza Amerika'da birkaç ay konaklamış bir Yahudi'nin çıktığını görürsünüz. Yurtdışında 30-40 değişik ırktan insanın "Amerikan" etiketini kullandığını düşünürsek yabancı gazetelerde gördüğümüz "Amerikan tarzı ticaret" tanımına neden yabancı kaldığımızı anlayabiliriz. Eskiden Almanlar yabancı ülkelere seyahat ederken Almanca konuşan Yahudi tüccarlara bakarak yerli Almanlara önyargı geliştirmelerine çok kızarlardı.

Amerika'daki Yahudi refah düzeyi bilinen bir gerçektir. Fakat üretkenlik ve öngörü isteyen refah kavramı ile kontrol kavramı birbirine karıştırılmamalıdır. Bugün Yahudilerin ödediği ağır maliyeti göze alan herhangi bir Amerikalı Yahudilerin refah düzeyine ulaşabilir. Ancak hiçbir Yahudi olmayan kişi Yahudiler gibi ırktaşlarıyla ortak çalışma, iş yaşamında komplo üretme veya dindaşlık kavramlarını kontrol elde etmekte kullanamaz. Yahudi olmayan biri için komşusunun hangi dinden olduğu önemli değildir ancak bir Yahudi için Yahudi komşu sahibi olmak çok önemlidir. Örneğin New York'taki Temple Emmanu-el Sinagogu 1846 yılında sadece 1.520 dolar yardım toplayabilmiştir. İçsavaş sonrası konfeksiyon sanayiinde ortaya çıkan Yahudi tekeli nedeniyle bu sinagog 1868 yılında toplanan yardım mikta-

rını 708.755 dolara ulaştırmıştır. İçsavaş Yahudiler için refahlarını ve ulusal piyasalardaki kontrollerini artıran bir araç olarak görülmektedir.

Amerika'da tarım haricinde Yahudiler her iş alanında başarılı olmuşlardır. Yahudi medyasında çiftçilik alanında başarısızlığın nedeni basit tarımın zekâ gerektirmemesi olarak açıklanmaktadır. Zekâsını kullanmayı seven Yahudi basit tarım yerine besiciliği tercih etmiştir. Amerika'nın çeşitli bölgelerinde başlatılan Yahudi tarım kolonilerinin hepsi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bazıları bu başarısızlıkları Yahudilerin teknolojik tarım bilgisine sahip olmayışları, beden işçiliğini sevmeyişleri veya spekülasyon olanaklarının olmayışı gibi nedenlere bağlamaktadırlar. Sonuçta Yahudiler üretken değil fiktif kazanç elde edilen işlerde başarılıdırlar. Yahudiler her zaman tüccar olmuşlardır ve Filistin'i anavatan olarak seçmelerinin nedeni de bu dar bölgenin Doğu ile Batı arasındaki ticari yolların kesiştiği bir noktada bulunmasıdır.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 5 Haziran 1920]

YAHUDİ PROBLEMİ GERÇEKTEN VAR MIDIR?

Yahudi problemi üzerine yazı yazmadaki en büyük problem gerek Yahudi gerekse Yahudi olmayan kesimlerin bu konuda çok hassas olmalarıdır. Hatta "Yahudi" demek veya bu kelimeyi yazıda kullanmak bile ayıp sayılmaktadır. Nezaket gereği "İbrani", "Musevi" gibi kelimeler Yahudileri tanımlamakta kullanılmaktadırlar. Halbuki Yahudi tarihi ve kültürü olan saygın bir kelimedir.

Diğer taraftan Yahudi olmayanlar da bu konuyu tartışmaktan hoşlanmazlar. Onlar için bu problem beyinlerinin derinliklerinde düşündükleri ve gizli tutulması gereken bir konudur. Burada Yahudi olmayanların nezaket geleneği ve problemi çözmenin zorluklarını fark etme içgüdüleri rol oynamaktadır. Genelde Yahudi olmayanların Yahudi problemine yaklaşımları, geveleyen bir politikacı veya sosyal çevrelerde akşam yemeği sonrası konuşma yapan bir önde gelenin Yahudilerin felsefe, tıp, müzik, edebiyat alanlarındaki önemli isimlerini anması, Yahudilerin çalışkanlıkları, yetenekleri ve tutumluluklarını övmesiyle sınırlıdır. Daha sonra herkes içi rahat bir biçimde evlerine gider, çünkü hassas bir konu kimseyi rahatsız etmeksizin konuşulmuştur. Halbuki hiçbir şey değişmemiştir. Yahudi halen aynı Yahudi'dir ve Yahudi olmayan bir kişi için bilinmezliğini korumaktadır.

Yahudi olmayanlar "Bu problemi tartışmanın âlemi ne-

dir?" havası içindedirler. Zaten bu yaklaşımın kendisi problemin olduğuna dair en iyi kanıttır.

Rusya'da Yahudi problemi var mıdır? Kesinlikle vardır ve çok tehlikeli bir haldedir. Rusya'da bu problemle yüzleşmek gerekir mi? Kesinlikle bu problem her açıdan tartışılmalıdır, ancak bu şekilde bir çözüm ortaya çıkabilecektir.

Rusya'da Yahudilerin toplam nüfusa oranı Amerika'dan %1 daha yüksektir. Rusya'daki Yahudiler Amerika'dakilerden daha kötü değillerdir ve Amerika'da olmayan kısıtlamalar altında yaşamaktadırlar. Ancak bu olumsuz şartlarda bile Yahudilerin zekâsı Rusların elinden kontrolü almaya yetmiştir. Romanya, Almanya, Avusturya veya Rusya'da Yahudi problemi açık olarak hep vardır. Bu ülkelere baktığınızda tümünde problemin Yahudilerin kontrolü ele geçirmelerinden çıktığını görürsünüz.

Amerika'da Yahudiler 110.000.000 nüfus içinde sadece %3'lük bir orana sahiptirler ama bu oranın on katı fazla olan bir azınlığın bu ülkede sahip olamayacağı bir kontrole sahiptirler. Bu nedenle de Yahudi problemi Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıkmıştır. Yüzde üçlük bir nüfusa sahip başka bir milletin Amerika'da söz söylemeye fırsatı olamaz. Çünkü böyle bir azınlığın üyeleri Versailles Barış Görüşmeleri'ne katılamazlar, Anayasa Mahkemesi üyesi olamazlar veya Beyaz Saray'da danışmanlık yapamazlar. Halbuki Yahudiler gücün temsil edildiği her yerde bulunurlar. Yahudi'nin beyni vardır, inisiyatif kullanma kabiliyeti yüksektir ve kolaylıkla yükselebileceği alanları çabuk tespit eder. Bu avantajlarıyla Yahudiler diğer tüm ırkların önünde yer alırlar.

İşte burada Yahudi problemi başlamaktadır. Yahudiler

böyle yüksek mevkilere nasıl kolayca ulaşabilmektedirler? Yahudi'yi o mevkilere koyan kimdir? Yahudi o mevkiye neden konmuştur? Yahudi orada ne yapar? Yahudi'nin yüksek bir mevkide oluşu dünya için ne anlama gelir?

Yahudi probleminin başlangıcı buradadır. Bu noktadan sonra durumun Yahudi karşıtlığı veya Yahudi taraftarlığına dönüşmesi önyargılara bağlı olduğu gibi ortaya çıkacak yaklaşımın insani olup olmaması durumu iyi anlamaya ve zekâya bağlıdır.

İnsani yaklaşım Yahudilikle beraber kullanıldığında anlamı biraz değişir. Yahudi her zaman insani yaklaşım gösterilmesini ister. Ancak Yahudi'nin de diğer insanlara insani yaklaşım göstermesi gereklidir. Yahudi toplumdan insani yaklaşım beklemeye alışmıştır. Halbuki toplum da Yahudi'nin asimile olmasını, dünyayı sömürmemesini ve kazancını sadece diğer Yahudilerle paylaşmamasını beklemektedir.

Yahudiler toplumdan merhamet ve insaniyet dilenmeyi bırakmalı ve artık topluma kendilerinin ekonomik olarak sömürü yapmadığını göstermelidirler. Toplum dev finans kuruluşları karşısında Rusya'daki Yahudilerin Yahudi düşmanlarına karşı korumasız kaldığı kadar korumasız ve acınacak haldedir. Rusya ve Amerika'da zengin Yahudilerin yaptığı ekonomik sömürünün cezasını fakir Yahudiler çekmektedirler.

Şu ana kadar yayımladığımız makalelere posta, telgraf ve telefonla organize şekilde Yahudilere yapılan zulmü hatırlatan tepkiler gelmektedir. Bu tepkiyi gören bir kişi dünyanın en zavallı ve çaresiz toplumuna karşı dünyanın en acımasız zulmünün yapıldığını sanabilir. Ancak mektupların antet-

leri incelendiğinde bunların zengin Yahudi firmalarından gönderildikleri, protesto edenlerin finansal kurumlar olduğu ve bu protestoların arkasında büyük Yahudi örgütlerinin olduğu görülmektedir. Her mektubun içinde boykot tehdidi bulunmaktadır. Bu yaklaşım Amerika'daki büyük medya kuruluşlarında Yahudi problemi her açıldığında gördüğümüz davranış tarzından farklı değildir.

Amerika'daki Yahudi problemi bizim gibi yayın kuruluşlarına yapılan tehditler veya Yahudi yandaşı medyanın yaptığı Yahudi taraftarı yayınlarla örtülemez. Amerika'daki Yahudilerin kendileri ve dünyadaki ırktaşları için yapabilecekleri en iyi şey "Yahudi karşıtlığı" safsatasını bir kenara bırakmak, zavallı mağdur rolünden vazgeçmek ve Yahudi problemini görmek olacaktır.

Bu makale serisinde kullanılan "uluslararası Yahudi" iki anlama gelebilir: Bunlardan birincisi Yahudilerin dünyada her yerde yaşadığını belirten bir ifadedir, diğeri ise Yahudilerin uluslararası, hatta uluslar üstü kontrole sahip olduklarını ifade eder. Bizim serimizde ikinci anlam vurgulanmaktadır.

Uluslararası Yahudi tipi dünyanın kontrolünü elinde tutar ancak bu özelliği onun bir yerde şanssızlığıdır. Sıradan bir Yahudi'nin şanssızlığı uluslararası Yahudi'yle aynı soydan gelmesidir. Örneğin dünyadaki dev finans kuruluşlarının neredeyse tümü Yahudilere aittir. Bu durum sıradan ve normal bir yaşam süren ve sürmek isteyen Yahudiler için büyük talihsizliktir. Dünyadaki endüstrilerin kontrolü karışık olsa bu endüstriler içinde birkaç tanesinin Yahudilerce kontrol edilmesi sıradan Yahudi için bir problem yaratmaz. Burada sadece zengin azınlık problemi olabilir. Dünya kontrolünün birkaç Yahudi'nin elinde oluşu ve bunların çok farklı yön-

temler kullanmaları Yahudi ırkını problemin odağı haline getirmektedir.

Dolayısıyla dünyayı kontrol eden Yahudiler dendiğinde hangi grup Yahudi'nin kastedildiği iyi anlaşılmalıdır. Bunu normalde sıradan bir okuyucu anlayabilir fakat bir Yahudi bu sözlerden alınabilir. Bizim burada kastettiğimiz dünyanın kontrolünü elinde tutan zengin Yahudilerdir. Bu sefer de "Neden Yahudiler yerine finans dünyasının üst yönetimini tartışmıyorsunuz?" gibi bir soru gelebilir. Ortaya dünyadaki zenginlerin listelerini koyarak Yahudilerden daha fazla Yahudi olmayan zenginlerin var olduğunu kanıtlamak bir şey ifade etmemektedir. Biz burada sistem içinde çalışarak zengin olmuş kişilerden bahsetmiyoruz. Bizim sorguladıklarımız "kontrolü" ele geçirenlerdir ve zenginlik her zaman kontrolü ele geçirmek anlamına gelmez. Dünyayı kontrol eden Yahudiler zengindirler ancak servet dışında başka bir özelliğe de sahiptirler.

Daha önce tanımladığımız gibi uluslararası Yahudilerin dünyayı kontrol etmeleri sadece servetlerinden kaynaklanmamaktadır. Bu adamlar ticaret ve finans konularında ustadırlar ve dünyada hiçbir millette bulunmayan bir iç dayanışma içindedirler.

Tabii ki bu söylediklerimiz modern Yahudiler tarafından yalanlanacaktır. Yahudiler arasındaki yeni akım kendilerinin diğer insanlardan sadece "din" açısından farklı oluşlarını vurgulamaktır. Bu kişiler Yahudiliğin bir ırk değil Katoliklik veya Protestanlık gibi bir din olduğunu söylemektedirler. Yahudiler bu argümanı gazetelere karşı kullanmak ve "Suç haberlerinde Yahudiler dışında kimsenin dini belirtilmemektedir" demektedirler. Dini hassasiyetler işin içine soku-

lunca herkes daha anlayışlı davranır ve din bazen insanların dikkatlerini başka yöne çekmeye yarar.

Eğer Yahudiler dinleri dışında diğer insanlardan farklı değillerse mevzu daha da tuhaf hale gelecektir. Dünyadaki insanların Yahudilerin diniyle ilgili bir problemleri yoktur, zaten din olarak tüm dinler gibi Yahudilik de ahlaki değerleri öne çıkaran ve diğerlerinden pek de farklı olmayan bir dindir. Ayrıca İngilizce konuşan Yahudiler içinde oldukça yüksek bir oran kendisini agnostik olarak tanımlamaktadır. Bu kişilerin agnostik olmaları onları Yahudi olmaktan çıkarmakta mıdır? Kiliseye gitmeyen bir İrlandalı ve İtalyan, İrlandalı veya İtalyan kimliğini kaybedebilir mi? Dolayısıyla sinagoga gitmeyen bir Yahudi de Yahudiliğinden bir şey kaybetmez. Gerçekten de agnostik Yahudiler de kendilerini hâlâ Yahudi diye tanımlamaktadırlar.

Modernist Yahudi yaklaşımının doğru olduğu kabul edildiğinde ve dünyayı kontrol edenlerin Yahudi olduğu düşünüldüğünde ortaya "Yahudi dini kendine inanıp ibadet edenleri abat eder ve dünyanın kontrolünü onlara kazandırır" gibi bir sonuç ortaya çıkacaktır. Ancak işin ilginç yanı dünyayı kontrol eden Yahudiler fazla dindar değilken en fakir Yahudiler en dindar kesimi oluşturmaktadırlar. Yahudi dininde tutuculuk, yani Eski Ahit'e bağlı kalma başarılı Yahudiler arasında görülmez. Bu insanlar Hıristiyanlıkla bütünleşmiş bir dine sahiptirler. Benzer şekilde başarılı Hıristiyanlar da üniterizm adı altında Hıristiyanlığı Yahudileştirmektedirler. Tutucu Yahudiler ise cumartesi günleri dükkânlarını Şabat adına kapalı tutan fakir insanlardır. Bu insanlara dinleri dünyanın kontrolünü vermemiştir ancak hâlâ onlar ibadet etmeye devam etmektedirler.

Yahudilerin sadece din açısından diğer insanlardan farklı olduğunu kabul etmek olayı din karşıtlığına çekmeyi amaçlamaktadır ve bu kabul edilemez bir şeydir. Ancak durum dinle ilgili değildir, çünkü Hıristiyanlığın Ortodoks ve Katolik mezhepleri arasındaki dini fark Hıristiyanlığın Yahudilikle olan farkından daha fazladır.

Modern Yahudilerin kabul ettirmek istedikleri doğru olduğunda Yahudi tarih boyunca kendini yok etmek isteyen tüm saldırıların üstesinden gelmiş, başka dinlerdeki insanların karşı geldiklerinde kendilerini yok eden kutsal kanunlara uyarak ayakta kalabilmiş ve dünyaya tektanrıcı ve tekeşli yaşam tarzını tanıtan bir dinin mensubudur. Maalesef bu doğru değildir ve Yahudi kendini bir halk, kavim ve milletin parçası olarak görmektedir. Yahudi için içinde bulunduğu dini inançlar, gelenekler veya düşünceler bu gerçeği değiştiremezler. Yahudi kendi kurallarını sürdürdüğü sürece bir Yahudi olarak kalacak ve kendisinin üstün bir ırka mensup olduğunu kabul edecektir.

Dünyayı kontrol eden Yahudiler her şeyden önce Yahudi ırkının özelliklerine sahiptirler. Her Yahudi bu özelliklere sahiptir ancak her Yahudi bu özellikleri aynı beceri düzeyinde kullanamaz. Örneğin her İngiliz Shakespeare'in dilini bilir ancak onun kadar edebi yazamaz. Bu böyle kabul edildikten sonra uluslararası Yahudi'yi Yahudi karakteri ve psikolojisinden ayrı düşünmek ve incelemek hatalı olacaktır.

Burada baştan söylemek isteriz ki Yahudilerin iş yaşamlarındaki başarılarını namussuzluklarına bağlamak doğru değildir. Sadece Yahudiler için değil hiçbir millet için genelleme yapmak doğru değildir. Zaten Yahudiler iş yaşamlarında ne kadar vicdansız olduklarını iyi bilirler. Ancak vicdansızlık

namussuzluk veya hukuksuzluk anlamına gelmez. Yahudilerin onları iş yaşamında başarıya taşıyan pek çok özellikleri vardır.

Ticarette Yahudi her zaman hızlıdır. Bazı milletlerin ticari konularda en az Yahudiler kadar iyi oldukları bilinse de Yahudiler bu milletlerle beraber yaşamazlar.

İnsan doğası gereği eli çabuk insanların becerikli olduğunu düşünür, hatta bazen eli çabukluktan şüphelenir. İnsanlar dürüst olsalar bile zeki kişilerden şüphelenir ve korkarlar. Yavaş düşünen bir kişi iş yaşamında tamamen kanuni manevraları el çabukluğu ile yapabilen kişinin aynı zamanda gayri kanuni manevraları da yapabileceğinden şüphe duyar. Ayrıca "el çabukluğunun" sihirbazlık usulü bir göz boyamayla da ilişkilendirilmesi söz konusudur. Dürüst, açık konuşan, dolaylı yollara sapmayan yavaş insanlar her zaman başarılı kişiler hakkında şüphe duyarlar.

Yüzyıllar boyunca Yahudiler ticarete yatkın insanlar olarak yaşamışlardır. Yahudiler o kadar iyi tüccarlardır ki diğer insanlar onları dolandırıcı olarak düşünmeye başlamışlardır. Yahudi'ye olan düşmanlık onun ticarette gösterdiği başarıyla ortaya çıkmıştır.

Örneğin Yahudi tüccarların takibata uğradığı eski İngiltere'de dürüst bir tüccarın işin kendisine gelmesini beklemesi kuraldır. Ayrıca esnafların dükkânlarının vitrinlerini ışıklarla donatmaları veya reklam yapmaları diğer esnafların işlerini azalttığından dolayı ahlaksızlık olarak kabul edilmektedir. O zamanlarda ayrıca tüccarların sadece tek mal satışı yapmaları ahlaki bulunmaktadır. Yani çay satan bir tüccarın çay kaşığı satması ahlaksızlık olarak kabul edilmektedir.

Tabii ki Yahudiler bu geleneklere bağlı İngiliz pazarına

girdiklerinde pek çok esnafın batmasına neden olmuşlardır. O tarihlerde gelenekler kanun hükmündedirler ve dolayısıyla Yahudiler suçlu görülmektedirler. İngilizlere göre ticari gelenekleri yıkan bir kişi başka gelenekleri de yıkabilecektir. Yahudi İngiliz pazarında satış peşindedir ve eğer bir malı satamazsa müşterisine başka bir mal sunmaktadır. İngiltere'de Yahudilerin dükkânları adeta alışveriş merkezleri gibi çalışmaktadır. Yahudi başarana kadar ticaretin peşinde koşmaktadır ve küçük kâr marjıyla büyük hacimli satış yapmak taraftarıdır. Taksitli satışlar Yahudiler tarafından başlatılmıştır. Yahudiler durağan işlerden hoşlanmazlar ve ticareti canlandırmak için ellerinden geleni yaparlar. İngilizlerin iflas ederken bile kullanmadıkları reklam faaliyetlerini Yahudiler her işte kullanmaya başlamışlardır.

Bu durumda Yahudileri namussuzlukla suçlamak İngilizler için kolaydır. İngiliz geleneklerine göre Yahudi oyunu kurallarına göre oynamamaktadır. Yahudi oyunu tüm ipleri eline almak için oynamaktadır ve sonunda pazarın kontrolünü eline geçirmiştir.

Yahudiler içgüdüsel olarak para akımlarını da iyi bilmektedir. Bir ülkede kurulan Yahudi finans firması diğer ülkelerdeki Yahudilerin temsilcisi gibi çalışmaktadır. Belki içgüdüleri nedeniyle belki de kendi ırkları içinde dayanışma ve birliği sağlama planları nedeniyle dünyanın çeşitli bölgelerindeki Yahudi kurumları uluslararası bir topluluk haline gelerek servetlerini, prestijlerini ve güçlerini artırdılar. Güçlenen bu topluluklar siyasi bağlantılar oluşturarak İspanya, Hollanda veya İngiltere gibi ülkelerde merkezi otoriteye söz geçirecek hale gelmişlerdir. Bilerek veya bilmeyerek Yahudiler arası dayanışma ve kan bağı onları bir firmanın

şubelerinden çok müttefikler haline getirmiştir. Yahudi olmayanlarda böyle bir bağlanma söz konusu olamaz. Yahudi olmayan bir kişi başka bir Yahudi olmayana karşı kendisini borçlu hissetmez ancak Yahudiler için bu böyle değildir. Yahudi olmayanlar, hatta Yahudilerin kendilerini gizlemek istedikleri yerlerde onların acenteleri durumuna düşmüşlerdir. Ancak dünyanın kontrolünde hiçbir zaman Yahudilere karşı rakip olamamışlardır.

Pek çok yere dağılmış Yahudi toplumları güçlerinin tümünü en usta bankerlerin bulundukları merkezlere aktarırken merkezi Yahudi gücü ise dağınık topluluklara gerektiğinde bilgi ve destek sağlamaktadır. Bu durumda Yahudilere yardım eden devletlerle yardım etmeyenler arasında fark bulunmaktadır. Yahudiler kendi hoşnutsuzluklarının gücünü bazı milletlere hissettirdiklerini açıkça beyan etmektedirler.

Böyle bir sistemin varlığı halinde bugün daha güçlü olduğu kesindir. Ancak bugün Yahudi sistemi her zamankinden daha fazla tehdit altındadır. Elli yıl önce Yahudilerce kontrol edilen uluslararası finans iş dünyasının en üstünde bulunurdu. Ancak endüstri en büyük kâhinlerin bile tahmin edemeyeceği şekilde kendini konumlandırdı ve bir para makinesi olarak sermayeyi kendine çekmeye başladı. Endüstri gücünü üreterek kazanmaktan almaktadır ve para üzerinden para kazanmanın kontrolüne son vermiş durumdadır. Üretim ve kâr, kredi ve faiz ikilisinin önüne geçmiştir. Tabii ki savaşla beraber tefeciler yeniden güçlendiler. Bugün endüstri ve finans liderlik için savaşmaktadır. Bu noktada da Yahudi problemi gündeme gelmektedir.

Yahudilerin iş hayatında başarılarını ulaşılmaz görerek onları bu alanda engellemek doğru değildir. Dünyadaki Ya-

hudi dayanışmasının da tamamen kötü olduğunu söylemek yanlıştır. Başarı suçlanamaz veya yok edilemez. Burada tartışılacak mevzu başarının hangi amaçlar için ve ahlaki olarak kullanılıp kullanılmadığıdır. Bu anlattıklarımızdan sonra Yahudi problemi bir yere gelmektedir. Yahudi eskisi gibi devam etmeli midir? Yoksa dünyaya karşı yapması gereken bazı şeyler var mıdır?

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 12 Haziran 1920]

"Bu noktada organize olmalıyız. Organize olmamız için ilk neden dünyanın özgürlük isteğimizin gücünü anlamasıdır. İkinci neden ise kaynaklarımızı ortaya koyarak bunları belli bir yönde kullanmaktır..."

"Organizasyon, organizasyon, organizasyon... Tüm Yahudiler bir araya gelerek sayımızı belirleyene kadar organize olmalıyız. Böylece bizden olanlar veya isteyerek ya da istemeyerek bizden olmayanlar ortaya çıkarak milletimize karşı olduklarını göstereceklerdir."

–Louis D. Brandeis, Siyonizm, s. 113, 114

AMERİKA'DA YAHUDİ KARŞITLIĞI OLACAK MIDIR?

Amerika veya başka bir yerde Yahudi problemini tartışmayı göze alan herhangi bir kişi Yahudi düşmanı olarak etiketlenmeyi de göze almalıdır. Şu an insanlar veya medyadan destek beklemenin âlemi yoktur. Durumun farkında olan insanlar bile durup beklemek taraftarıdırlar. Diğer taraftan Amerika'da Yahudi probleminin olduğunu açıklayacak bir gazete veya reklam aracı olan magazinlerden bir tane bile yoktur. Genelde basın bugünlerde Yahudiler tarafında övgü dolu yazılar yazmaktadır. Amerika'da bulunan pek çok Yahudi yayın organı ise Yahudi problemini açıklayan herkese ateş püskürmektedir.

Durum böyle olunca Yahudi problemini gündeme getiren kişi, gazete, yayıncı veya herhangi bir kurum Yahudi düşmanı olmaktadır. Bu düşünce sabittir. Yahudi için bu düşünce tarihsel olarak sabittir, Yahudi olmayanlar için ise propagandayla sabitlenecektir. Yani Yahudilik hakkında tatlı şeyler yazmayan veya yayımlamayanlar Yahudi düşmanı olarak damgalanacaklardır. Yahudi yayınlarının tanımladığı şekilde Yahudi problemini yazanlar yalancı, terbiyesiz, ahlaksız ve soykırım taraftarıdırlar.

Yahudi vatandaşlarımızın Yahudi probleminin varlığını kabul ettiği halde Yahudi düşmanı olmayan kişiler için de bir terim bulmasını tavsiye ederiz.

Yahudilerin içinde dört grup bulunmaktadır: Yahudi inanç ve yaşam tarzını antipatik ve başarısız olmak pahasına korumak isteyenler, Yahudi dinini yaşatmak için her fedakârlığa razı olup Yahudi gelenekleri için aynı fedakârlıktan kaçınanlar, Yahudi dini veya geleneklerine önem vermeyip oportünist davranmayı seçenler, Yahudiler ile diğerleri arasındaki farkların ancak Yahudilerin asimile olmasıyla çözüleceğine inananlar. Son grup diğer hiçbir Yahudi grubu tarafından sevilmeyen en zayıf topluluktur.

Yahudi olmayanlar arasında ise sadece iki grup bulunmaktadır: Nedenini bilmeksizin Yahudileri sevmeyenler ve Yahudilerle aralarında ne geçmiş olursa olsun adil davranan ancak Yahudi problemi olduğunu kabul edenler. Bu iki yaklaşım da yeri geldiğinde "Yahudi düşmanı" olarak değerlendirilmektedir.

"Yahudi düşmanı" terimi çok isabetsiz bir şekilde kullanılmaktadır. Aslında bu terim Yahudilere karşı önyargılı saldırıları öngören insanları tanımlamak için kullanılmalıdır.

Bu terim düşüncesizce Yahudi karakteristikleri ve Yahudilerin dünyadaki güçleri hakkında konuşmaya çalışan insanları isimlendirmekte kullanılırsa sonunda olumlu ve şerefli bir terim haline gelecektir.

Yahudi karşıtlığı her formda Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmek durumundadır. Aslında uzun süredir vardır. Bu durumun yanlış adlandırılması halinde Amerika Birleşik Devletleri dünyanın pek çok ülkesini etkileyen bu problemi çözmekte yetersiz kalacaktır.

I.

Öncelikle Yahudi düşmanlığının ne olmadığı tanımlanmalıdır:

1. Bu Yahudi probleminin olduğunu söylemek değildir. Yoksa her gün yaşamlarında daha fazla görmeye zorlandıkları Yahudi problemini kabul eden Amerikalıların çoğunluğu "Yahudi düşmanı" olarak nitelenecektir. Problem yaşamımıza girmiştir. Buna gözlerimizi yumabiliriz. Buna sessiz kalabiliriz. Hatta bunu inkâr edebiliriz. Fakat Yahudi problemi buradadır ve sonunda bunu kabul etmek durumunda kalacağız. Kabul zamanı geldiğinde nezaketle bu problemi görmezlikten gelenlerin dilleri tutulacaktır. Ancak bu problemin varlığını kabul etmek de Yahudilere karşı saldırıya geçmek değildir. Bu problemin varlığını kabul etmek medeniyet çağları içinde birikerek artık dikkat çeker hale gelmiş bir durumu fark etmek ve geçmişteki yanlışları tekrarlamadan bu problemi çözmek demektir.

2. Yahudi problemini tartışmak Yahudi karşıtlığı değildir. Basın sağlıklı olmalıdır. Yahudi problemi konusunda halka verilen bilgiler onları yanlış yönlendirmektedir. Bu problem en

fazla Yahudi medyasında tartışılmıştır, ancak o tartışmalar da tarafsız veya vizyon sahibi değillerdir. Yahudi yayın organlarında sürekli tekrarlanan iki şeyden biri Yahudi olmayanların adaletsizliği, ikincisi ise Hıristiyan önyargısıdır. Bu iki nokta Yahudi yazar ve gazetecilerin kendi ırklarına yapılanlara baktıklarında görmek istedikleri şeylerdir. Aslında Yahudi yayınlarının Yahudi olmayan Amerikalılar tarafından okunmayışı Yahudiler için büyük bir şanstır, çünkü okunmaları halinde bu yayınlar Amerikan halkında Yahudilere karşı büyük infial yaratacak kapasitededir. Yahudi okuyucu kitlesine hitap eden Yahudi yazarlar her zaman kendi milletlerinin farkındalığını yaratmaya ve diğer ırklara karşı üstünlüklerini göstermek amaçlı yazılar yazmaktadırlar. Bu yayınlarda Amerika Birleşik Devletleri'nin övüldüğü doğrudur ancak övülen Amerikalıların Amerika Birleşik Devletleri değildir. Övülen Yahudilere pek çok şans sunan Amerika Birleşik Devletleri'dir.

Günlük gazetelerde ise bu konuyla ilgili hiçbir şey bulamazsınız. Aslında bu da normaldir, çünkü günlük gazeteler sıcak haber peşinde koşarlar. Bu gazetelerde Yahudilerle ilgili haberler genelde reklama ihtiyacı olan yerel Yahudiler için yapılırlar. Bu haberlerin ilk bölümlerinde önce Yahudi tarihindeki önemli isimlerden bahsedilir ve daha sonra yerel Yahudi'yle bir bağlantı kurularak haber bitirilir. Dolayısıyla bu ülkede Yahudi problemi hakkında yapılan yayınlar Yahudi olmayanları suçlayıcı makaleler veya Yahudileri öven yazılardan oluşmaktadır. Konuya yapıcı ve eleştirel bir gözle bakan bağımsız basının yazdıkları yazılar bazı Yahudileri üzse bile Yahudi karşıtlığı değildir.

3. Dünyanın diğer başkentlerinde önemli kişilerin dünyanın hâkimiyetini para piyasaları ve ticaretle elinde tutmayı

amaçlayan bir planın olduğundan bahsetmelerini yazmak da Yahudi karşıtlığı değildir. Buları söylemek, yazmak veya kanıtlamaya çalışmak Yahudi karşıtlığı değildir. Aslında yapılan suçlamaları çürütmek Yahudilerin görevidir ancak şimdiye kadar bu konuda hiçbir şey yapmamışlardır. Bu söylentilerin yalan olduğunu ispatlaması gereken Yahudiler sadece kendi ırktaşlarına değil dünya insanlığına katkıda bulunmak isteyen kişiler olmalıdırlar. Bir gün bir Yahudi ortaya çıkarak Eski Ahit'te belirtilen öğretilerin Rothschild yöntemleriyle gerçekleşemeyeceğini veya yine Eski Ahit'te belirtildiği üzere tüm insanlığın İsrail kanalıyla kutsanmasının dünyadaki diğer ülkeleri İsrail'in ekonomik sömürgeleri haline getirerek olamayacağını söyleyecektir. Aslında Yahudi probleminden bahsetmek Yahudi karşıtlığı olmadığı gibi Yahudilere yapılan bir iyiliktir, çünkü bu sayede fakir Yahudiler kontrolü ellerinde tutan zengin Yahudilerin amaçlarını öğrenmektedirler.

Yukarıda açıkladığımız nedenlerle bu yazı serisinin Yahudi düşmanlığı olarak nitelendirileceğinin farkındayız. Ancak bu, yazı serisini kaleme alanların değil onları Yahudi düşmanı olarak etiketleyenlerin kötü niyetlerinden kaynaklanacaktır. Fakat bunlarla kaybedecek zamanımız yok, çünkü bu problem hakkında yapılacak çok işimiz var.

II.

Yahudi karşıtlığı şimdiye kadar dünyanın pek çok bölgesinde insanları zulme sürüklemiş ve pek çok tatsız olaya neden olmuştur. Ancak işin enteresan tarafı Yahudi karşıtlığının hiçbir kazanımı olmayışıdır. Yahudi karşıtlığı sonrası bunu yapanlar bir şey kazanmadıkları gibi Yahudiler de bu zulümlerden bir şey öğrenmemişlerdir.

Yahudi karşıtlığının belli dereceleri vardır, aşağıda bunlardan birkaçını vermekteyiz:

1. Birinci derece Yahudi karşıtlığı kim olursa olsun Yahudilerden hoşlanmamak demektir. Genelde bu düşmanlık Yahudilerle kişisel ilişkileri sınırlı olan insanlarda görülür. Bu durum çocuklukta "Yahudi" kelimesinin sevilmemesiyle başlar. Sonra da "Yahudi" kelimesi bu insanların yaşamındaki olumsuz ve ahlaksız kişileri tanımlarken kullanılan bir sıfata dönüşür. Bu Yahudi olmayanlara duyulan nefrete benzer bir duygudur ancak tüm Yahudiler üzerinde genelleştirilmiştir.

Bir şeyi veya bir kişiyi sevmek bizim elimizde olan bir şey değildir, ancak nefret duygularımızı kontrol edebilmek elimizdedir. Her aklı başında insan kendisinin sevmediği kişilerinin bazen kendinden bile daha iyi olabileceğini bilir. Bir kişiyi sevmek onunla aramızdaki çekime bağlıdır ve onu sevmememiz onun değersiz olduğu anlamını içermez. Doğal olarak Yahudileri kişisel olarak tanımamak nedeniyle onları sevmeyen bir kişi zekâsını kullanarak önyargılarından kurtulabilir. Bu duruma istisna Yahudilerin tümünün kötü olduğuna inanan ve saygı duymayan kişilerdir. Bu aşırı uç yaklaşım sadece sevmemek duygusundan ibaret değildir. Bir kişinin Yahudileri sevmemesi onu Yahudi düşmanı yapmaz ancak sevgisizlik ileride düşmanlığa doğru ilerleyebilir. Aslında entelektüel ve kendini geliştirmiş Yahudiler de kendi toplumlarını sevmemektedirler.

Burada entelektüel Yahudileri kendi toplumlarından soğutan Yahudi karakterinin ortak özelliklerini tartışmak gerekmektedir ancak biz bunu daha sonraya saklıyoruz.

2. Yahudi karşıtlığının ikinci derecesi onlara karşı düşmanca ve nefret duygularını içermektedir. Yukarıda birinci maddede verdiğimiz Yahudilere duyulan antipati nefret anlamına

gelmemektedir. Bir şeyden hoşlanmamak ona düşman olmak veya ondan nefret etmek anlamına gelmez. Çayını şekersiz içmeyi seven biri şekerden nefret etmek zorunda değildir. Bazı insanlar antipati duygularını önyargılara taşıyabilirler, hatta Yahudilerle yaşadıkları tatsız deneyimler sonucu başlangıç seviyesinde Yahudi karşıtı olabilirler. Bu talihsiz bir durumdur, çünkü gerek Yahudi problemini tanımlamak gerekse onu adil şekilde çözmeye hiçbir katkısı yoktur. Bir insanın kendi iyiliği için provokasyonların duygularını azdırarak mantığını saptırmasına izin vermemesi gerekir. Nefret her zaman kötü sonuçlara giden bir yoldur. Düşmanlık ve nefret en fazla Yahudilerde bulunur. Bu durum da yüzyıllardır insanların kafasını karıştırmaktadır. Eski veya modern çağlarda Yahudiler her zaman düşmanlık duygusu taşımışlardır. Yahudi, Aryan ırkıyla karşılaştığında içgüdüsel olarak karşıtlığı başlatır veya provoke eder. Bu anormal durumu açıklamaya çalışan akademisyenler pek çok teori üretmişlerdir. Bu teorilerden biri bunu Yahudilerin Yehova tarafından itaatsizlikleri yüzünden lanetlenmiş olmasına bağlamaktadır.

3. Dünyanın bazı yerlerinde Yahudilere duyulan nefret cinayetlere, katliamlara ve insanlık utancına dönüşmüştür. Bu aşırı Yahudi karşıtlığı Yahudi probleminin olduğu her yerde kendini gösterebilecek kapasitededir. Yahudilere yapılan saldırıların özrü olmamakla beraber nedenleri bulunmaktadır. Yahudiler bu saldırıları din karşıtlığı ve önyargılarla açıklarken Yahudi olmayanlar bunların ekonomideki Yahudi boyunduruğuna karşı ortaya çıktıklarını söylemektedirler. Yahudilere saldırıların en fazla olduğu Rusya ele alındığında saldırıların zengin Yahudi semtlerinde yapıldıkları görülmektedir. Bu kesimler o kadar zengindirler ki Rus hükümetini saldırıların devamı halinde ekonomiyi batırmakla

tehdit etmektedirler. Rusya'ya yönelik Anglosakson basının beyin yıkaması sayesinde Yahudilere saldıran Ruslara nefret duyarak giden pek çok kişi Rusya ziyaretleri sonrası değişik fikirlerle dönmektedirler. Rusya'ya giden bazı gözlemciler Yahudilere yapılan saldırıların bazılarını Yahudilerin kendilerinin düzenlediklerini bildirmektedirler. Dünyada Yahudi taraftarı olarak bilinen ünlü bir gazeteci gerçekleri biraz anlatmaya kalkınca Yahudiler tarafından saldırıya uğramıştır. Bugüne kadar Yahudiler her yerde kendi suçlarını kabul etmekte geç kalmışlardır. Yahudiler kim suçlanırsa suçlansın kendilerinin her zaman aklanması taraftarıdırlar. Yahudilere karşı insanları teşvik ve tahrik eden bu yaklaşım Yahudi problemini çözmek için yapılması gerekenlerin başında gelmektedir. Yahudilere karşı karşıtlığın sadece ekonomik nedenleri olduğunu savunmak bu problemden kurtulmak için Yahudilerin işlerinde başarılı olmamalarını gerektirmektedir ve saçmadır. Bu konuyu daha sonra tartışacağız.

Yahudilerin her zaman iddia ettikleri kendilerine karşı gösterilen dini önyargı Amerika Birleşik Devletleri'nde yoktur. Ancak dini neden sanki varmış gibi gazeteler ve basın tarafından Rusya'da daha önce yapıldığı gibi okuyucuların kafalarına işlenmektedir. Bu durumda aklı başında herkesin kendine Yahudi dinine karşı nefret duyup duymadığını sorması gerekmektedir. Yakınlarda basına yansıyan Yahudi localarından birindeki konuşmada bir konuşmacı şöyle demiştir: "Sokaktan geçen 100 Hıristiyan'a Yahudi kimdir diye sorsanız çoğunluğu 'Hz. İsa'nın katilidir' diyecektir" demiştir. Amerika'da tanınmış ünlü hahamlar yakınlarda bir basın açıklaması yaparak Amerika'da pazar günü kiliselerde verilen derslerde çocuklara Yahudilerin "Hz. İsa'nın katilleri" olduğunun öğretildiğini söylemektedirler.

Aslında Hıristiyanlar "Hz. İsa'nın katili" diye bir terimi Yahudiler ortaya atana kadar duymamışlardır. Yahudilerin pazar günkü kilise okulları hakkındaki iddiaları tamamen saçmalıktır. Kiliselerde Yahudilik hakkında en küçük bir önyargı yoktur, hatta tam tersine Yahudilere karşı Hıristiyanlar kendilerini dini açıdan borçlu hissederler. Hıristiyanların pazar kilise okullarında en az altı ay Eski Ahit çocuklara öğretilmektedir.

Aslında Yahudi din adamlarının kabul etmesi gereken gerçek Yahudilerdeki Hıristiyan karşıtlığıdır. Bunu kanıtlamak için yapılacak en basit şey Amerikan kilise basınının ve bunun Yahudi muadilinin son altı ay içinde gözden geçirilmesi olacaktır. Bu araştırmada Amerikan kilise basınında bir tek Yahudi karşıtı yazı olmadığı halde Yahudilerin Hıristiyanlara yaptığı önyargılı saldırılar kendi dini basın organlarında fazlasıyla mevcuttur. Ayrıca Hıristiyan olan Yahudilere Yahudi toplumu tarafından gösterilen nefretin bir örneği Amerikan Hıristiyan toplumunda yoktur. Yahudi dinine geçen bir Amerikalı Hıristiyan'a toplumu saygıdan başka bir şey göstermez ancak Yahudiler için durum tam tersidir ve din değiştiren Yahudi'ye yapılmadık kalmaz. Bu yaklaşım en liberal Yahudi gruplar için bile geçerlidir. Bugün Yahudi'yi öne çıkaran şey dini değildir, ancak Yahudi kendisine eleştiri yöneltilmesi halinde hemen üç neden arkasına sığınır ve bu nedenlerden en fazla kullanılanı dinidir. Dinleri yüzünden ayrımcılığa uğradıklarını düşünmek belki Yahudiler için iyi bir şeydir ancak doğru değildir. Bunu her aklı başında Yahudi bilir.

Yahudilerin Hıristiyan kiliselerinde eski öğretilerin okunduklarını ve bu öğretilerde eski kavimlerin tekrar yükselişi konusunun işlendiğini bilmeleri gerekir. Hıristiyanlar Yahu-

dilere dünyanın geleceğini ilgilendiren bazı sözlerin verildiğini ve bu sözlerin tutulacaklarını iyi bilmektedirler. Hıristiyan öğretisine göre gezegenimizin geleceği ile Yahudilerin gelecekleri birbirlerine bağlıdırlar. Yahudilerin nefret ettikleri Evanjelistler, Seçilmiş Kavim'in yükseleceğine en fazla inanan Hıristiyan grubudur. Yahudiler kiliselerde onlara duyulan saygıyı ve insanlığın Yahudilikten bekledikleri büyük hizmetleri bilseler Hıristiyan Kilisesi'ne daha başka gözle bakacaklardır. Yahudilerin hahamların kendilerini yanlış bilgilendirmelerindeki gibi Hıristiyan Kilisesi'nin Yahudileri Hıristiyanlığa döndürme amacı taşımadığını bilmeleri gerekir. Çünkü Hıristiyan Kilisesi dünyayı kurtaracak Mesih'in Hıristiyan değil Yahudi olacağına inanmaktadır.

Yahudi karşıtlığının din kaynaklı olduğu bir süreç vardır. Bu süreçte Yahudilerin dini icat ederek insanları kendilerine köle etmeye çalıştıkları savunulmuştur. Yalnız bu aşırı söylem makale dizimizin asıl amacından çok uzaktır.

III.

Açıkladığımız Yahudi karşıtlığı türlerinden hangisi Amerika'da gerçekleşecektir? Bugün gördüğümüz eğilimler Amerika'yı hangi tür Yahudi karşıtlığına taşıyacaktır? Kesinlikle toplu saldırı veya katliam görülmeyecektir. Görülecek toplu saldırılar Yahudi problemini gündeme taşıyanlara karşı Yahudi organizasyonları tarafından yapılmaktadır.

1. Dünyadaki tüm duygu ve düşünceler batıya doğru hareket ettiklerinden Yahudi karşıtlığı da Avrupa'dan Amerika'ya gelecektir. Yahudilerin tarihsel toprakları olarak gördükleri ve şimdilerde oldukça büyük bir nüfus bulundurdukları Kuzey Filistin'de Yahudi karşıtlığı iyi tanımlanmış ve

akut haldedir. Batıdaki Almanya'da bu problem iyi tanımlanmaktadır ve devrimciler yönetimi ellerine geçirene dek fiziksel şiddet görülmemiştir. Daha batıda olan İngiltere'de ise problem tanımlanmıştır ancak gerek Yahudilerin bu ülkedeki sayıları gerekse güçlü siyasi bağlantıları nedeniyle sadece Yahudilere karşı olumsuz bir duygu olarak ortaya çıkmıştır. Amerika'da ise bu problem henüz tanımlanmamıştır ve toplumda bir rahatsızlık vardır. Bu rahatsızlık Amerikan düşünce yapısının gerçekleri sorgulamaya olan düşkünlüğünden kaynaklanmaktadır.

Yahudi problemi gün geçtikçe Amerika üstündeki baskısını artıracağından ileri görüşlü kişilerin Yahudilerin kısa vadede gösterdikleri tepkisel protestolara kulak asmamaları gerekmektedir. Sorunu soğukkanlı şekilde kabul ederek toplumumuzda yol açacağı olası gerilimler ve hadiseleri tahmin etmeliyiz. Bu sorunu başından yakalayarak diğer ülkelere örnek olacak şekilde çözüm getirmek vatani bir görevdir. Bu sorun basın yoluyla halka anlatılmalıdır, yoksa başka ülkelerdeki gibi halkın sorunun kaynağına inmekteki eksiklikleri veya isteksizlikleri nedeniyle batağa saplanmamız kaçınılmaz olacaktır.

2. Yahudi probleminin Amerika'ya gelişinin bir başka nedeni de ülkemize planlanan büyük Yahudi göçüdür. Yakında ülkemize girecek 1.000.000 Yahudi göçmenle Yahudiler 4.500.000 nüfusa ulaşacaklardır. Bu göç insanların göçünden çok ideal ve fikir göçüdür. Şimdiye kadar hiçbir Yahudi yazar bizlere Yahudilerin Yahudi olmayanlara karşı olan bakış açısını anlatmamıştır. Bu bakış açısının ipuçları ortaya çıkmaktadır ancak Yahudilerin bu düşünce tarzını yeniden yapılandırmaya yönelik hiçbir girişim yoktur. Aslında bu yeniden yapılandırmayı Yahudilerin bazılarının yapması gere-

kir ancak bu kişiler de bunu yapmaya kalktıklarında kendi toplumlarından dışlanarak cezalandırılacaklardır.

Ülkemize gelmeyi planlayan Yahudiler bizleri düşman olarak görmektedirler. Bu insanların belki yaşadıkları deneyimler böyle düşünmelerine neden olmaktadır. Buraya gelecek Yahudiler ayrıca zavallı değillerdir. Polonya'da Yahudilere yapılan büyük zulüm karşısında servetlerinden, mallarından ve evlerinden mahrum kaldığını basının duyurduğu Yahudilerden yüzlercesi her gün bu ülkedeki Amerikan Konsolosluğu'na vize için başvurmaktadır. Polonya'da fakirleştirildiği söylenen bu toplumun böyle pahalı bir yolculuğu planlaması enteresandır. Başka hiçbir toplum bu kadar büyük sayılarda bir nüfus göçünü finanse edemez. Bu kişiler acınacak halde değillerdir, tam tersine herkesin battığı bir fırtınada su üstünde kalmayı başarmış kişilerdir. Yahudiler de bunun farkındadırlar ve mutludurlar. Buraya gelirken Yahudiler yanlarında Polonya veya anavatanları nereyse oradaki çoğunluğa duydukları nefreti de yanlarında getirmektedirler. Bu insanların pasaportlarında Rus veya Polonyalı yazsa bile onlar Yahudi'dirler ve Yahudi düşünce tarzına sahiptirler.

Burada milliyetçi bir önyargı yoktur ve aslında Amerikalı Yahudilerin olası problemi çözmeleri daha doğrudur.

3. Avrupa'da kabul gören her fikir Amerika'ya geldiğinde değişimden geçer. Örneğin özgürlük, hükümet şekli veya savaş kavramları burada Avrupa'dan farklılık gösterirler. Yahudi karşıtlığı da bunlar gibi olacaktır. Yahudi probleminin merkezi Amerika'ya taşınmaktadır ve çekimser kalmadığımız sürece bu problemi çözebilecek durumdayızdır. Yakınlarda bir Yahudi yazarı şöyle yazmıştır: "Savaşta tüm Yahudi merkezleri yok edildi ve şimdi bu merkezler Amerika'ya ta-

şınmaktadırlar." Anlayacağınız Yahudi problemi istemimiz dışında kucağımızda kalmıştır.

Bundan sonra olacaklar problem büyük boyutlara ulaşmadan bizim yapacaklarımıza bağlıdır. Amerikan halkının göstereceği ilk tepki Yahudilerin özellikle iç dayanışmayla ulaşacakları ticari başarıya karşı duyulacak olan kızgınlık olacaktır. Amerikan halkı kendi içlerindeki bir grubun bir anda ileri gitmesine iyi gözle bakmayacaktır.

İkinci tepki önyargı ve bu önyargıların tahrik edilmesi olacaktır. Çoğunluk her zaman doğru olabilir ancak çoğunluk her zaman anlayışlı değildir. Şu anda Yahudi ve Amerikalı tarafından kabul edilen önyargılar iki grubu da fazlasıyla rahatsız edecek boyuta geleceklerdir.

Daha sonra da adaletin sağlanması için halkın göstereceği tepkiye sıra gelecektir. Şimdiye kadar Amerikan adalet anlayışı ortaya çıkan tüm kızgınlıklara çare olmuştur. Amerika'da ilk başta görülen tepkiler her zaman kısa sürelidir. Kısa süreli içgüdüsel tepkilerden sonra derhal Amerikan entelektüel ve ahlaki tepkileri devreye girerler. Amerikan beyni hiçbir zaman sadece bireylere öfke duymakla yetinmez ve daha fazlasını ister. Amerikalılar olayın boyutlarını araştırmadan sadece Yahudi bireylere gösterecekleri tepkiyle kalmayacaklardır.

İşte bu noktada uzun süredir göz ardı edildikten sonra bu yazı dizisinde verilmeye başlanan bilgilerin sorunun çözümüne olan katkıları ortaya çıkacaktır. Bitkilerin kökleri toprak altında karanlıkta gelişir ve gün ışığına çıkarıldıklarında ölürler. Bu sorunun da kökleri aydınlığa kavuşturulunca ölecektir. Ve o zaman Yahudiler de kimliklerini ve iş yaşamındaki başarılı yaklaşımlarını yitirmeden yeni bir düzen içinde topluma yararlı bir şekilde yaşamasını öğrenme şansını yakalayacaklar-

dır. Yahudiler gibi kendilerini üstün ırk olarak gören bir toplumun bunu yapması kolay olacaktır. Maddiyat konusunda en zorlu koşullarda bile başarısını kanıtlayan üstün Yahudi ırkının sosyal alanda kolaylıkla başarılı olması gerekir.

Bu süreçte Yahudiler yok edilmeyeceklerdir ama Amerikan toplumunu boyundurukları altına almalarına da izin verilmeyecektir. İçinde Yahudilerin yaşamasına izin veren Amerikan sistemi onları değiştirerek dünyada bulunmaları gereken yere oturtacaktır.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 19 Haziran 1920]

"Yahudi olmayan hükümetleri büyük gücümüz medya sayesinde şekillendirdiğimiz kamuoyu baskısına uymaya zorlamalı ve gizli planımızı gerçekleştirmekte kullanmalıyız. Birkaç önemsiz kurum dışında tüm medya elimizdedir."

–Yedinci Protokol

YAHUDİ PROBLEMİ DERGİLERDE

Bundan bir süre önce alanında önemli bir Amerikalı bilimadamı Rusya'ya üç yıllığına çalışmaya gittiğinde hepimiz gibi kendisi de Rusya'da Yahudilere yapılan zulüm konusunda önyargılıdır. Bu kişi belli bir süre Amerika'ya geri dönmüş ve daha sonra Rusya'ya ikinci bir ziyaret yapmıştır. Rusya'da gördüğü gerçekleri Amerikan halkına anlatmak isteyen bu akademisyen Yahudi meselesi hakkında hazırladığı makaleyi doğudaki önemli bir dergiye göndererek editörle iki gün boyunca görüşmelerde bulunmuştur. Sonuçta derginin editörü makaleyi basamayacaklarını belirtmiştir. Bilimadamı daha sonra temas ettiği pek çok dergiden ret cevabı almıştır.

Burada problem profesörün yazım şekli değildir, çünkü kendisini reddeden dergiler başka bir konuda yazacağı makaleleri memnuniyetle basacaklardır. Buradaki sorun New York'lu Yahudilerin Yahudi meselesi üzerine bir yazı yazılmasına mâni olmalarıdır.

Yine de Yahudi meselesi dergilere yansımıştır. Tabii ki bu

dergileri kontrol eden Yahudi sermayesi Yahudi meselesi olmadığını savunan yazıları yayımlamışlardır. Büyük dergiler ancak bu tip makalelerin Yahudi sorunu üzerine yazılmalarına izin vermektedirler.

Her ne kadar Yahudi meselesini inkâr etseler bile bu makaleler sayesinde kamuoyu hadiseden haberdar olmuş durumdadır.

Metropolitan dergisinden Mr. William Hard da tipik bir Yahudi uşağı olarak yapması gerekeni yaparak Yahudilerce takdir gören bir yazı kaleme almıştır. Kamuoyunu uyutma konusundaki çabalarından dolayı Mr. Hard Yahudi lobisince gönderilen binlerce mektup ve telgrafla tebrik edilmiştir.

Umarız ki Mr. Hard'ın makalesi geniş kitlelerce okunur, çünkü yazar istemese bile bu yazıdan kamuoyunun öğreneceği pek çok şey vardır.

Bu yazıdan öğrenilecek ilk şey Yahudi meselesinin varlığıdır. Mr. Hard bu konunun Paris ve Londra'daki kabul salonlarında konuşulduğunu anlatmaktadır. Yazarın "Kabul salonlarında konuşuluyor" demekle konunun ayaküstü geçiştirilecek bir şey olduğunu mu söylemek istediğinden yoksa kendisinin bu konuyu kabul salonlarında duyduğunu mu anlatmak istediğinden emin değiliz. Yazar daha sonra Yahudi meselesinin Washington'daki bazı resmi çevrelerce de konuşulmaya başlandığını belirtmektedir. Mr. Hard *New York World* dergisine konu hakkında bir telgraf geldiğinden de bahsetmektedir. Mr. Hard ayrıca Yahudi meselesinin özellikle Yahudi kontrolünün yoğun olduğu bölgelerde konuşulduğundan bahsetmektedir. Yazıda konuşulanların içeriği hakkında detay verilmemektedir. Mr. Hard'ın uluslararası üst düzeyde ve resmi çevrelerde konuşulduğunu söy-

lediği Yahudi meselesinde daha fazla bilgi vermemesinin iki nedeni olabilir; belki kendisi ne konuşulduğunu bilmemektedir veya konuşulanların bu makalede uygun olmayacağını düşünmektedir.

Sonuçta Mr. Hard Yahudi meselesinin olduğunu ve konuyu yakından değerlendirebilecek olan insanlarca tartışıldığını açıklamıştır.

Bu makalede ayrıca Yahudi meselesinin genelde komplo kelimesini çağrıştırdığından bahsedilmektedir. Mr. Hard'ın, söylediğine göre böyle bir komploya ya da çok fazla insanın bu komplonun içinde olduğuna inanmadığı açıktır. Yahudi olmayanlar için geniş tabanlı bir komplo zaten imkânsızdır, çünkü onlar Yahudiler gibi birliktelik ve dayanışma gösteremezler. Yahudi olmayan geniş kitlelerin düzenleyeceği herhangi bir komplo her zaman çökmeye mahkûmdur. Yahudi olmayanlar ayrıca her zaman komplolardan şüphelenmezler ve kesin delil olmadıkça bunları safsata kabul ederler.

Mr. Hard'ın komplo olamayacağını savunması Yahudi meselesinin konuşulduğu her yerde Yahudi komplosundan bahsedilmesinden dolayı duyduğu rahatsızlıktan kaynaklanmaktadır. Zaten Mr. Hard'ın makalesinin başlığı da "Büyük Yahudi Komplosu"dur.

Mr. Hard'ın makalesi yakından incelendiğinde komplo üzerine bazı belgelerin bulunduğu anlaşılmaktadır. Yazar bu belgeleri "korkunç ve tuhaf" olarak nitelendirmektedir. Ancak tuhaf ve korkunç olan bu belgeler hakkında hiçbir bilgi verilmemektedir. Aslında her belge kendi değerini gösterir ancak bahsedilen belgeye bu hak tanınmamaktadır. Belgeyi bilmeyen okuyucular bu durumda Mr. Hard'ın söylediklerine inanmak durumunda kalmaktadırlar. Doğal olarak ciddi

okuyucular net karar verebilmek için bahsedilen belgeleri görmek istemektedirler.

Yazının devamında Mr. Hard Yahudilerin komplo içinde ne kadar az rol oynadıklarını göstermek üzere bazı isimleri vermektedir. Aşağıda verilen isimlerin tümü Mr. Hard'ın yazısından alınmıştır.

Yazar makalesinde çoğunlukla Rusya'daki durumdan bahsetmektedir, hatta o kadar fazla bahsetmektedir ki okuyucunun konunun Yahudi meselesi değil Sovyetler Birliği meselesi olduğunu sanması bile olasıdır. Mr. Hard bu yöntemi daha sonra açıklayacağımız gibi özellikle kullanmaktadır.

Mr. Hard Sovyetler Birliği kabinesindeki tek Yahudi'nin Troçki olduğunu kabul etmektedir. Yazıda Rusya'nın gerçek hâkimi olan Komünist Parti komiserleri veya Troçki-Lenin rejiminin belkemiği olan Kızıl Ordu'dan hiç bahsedilmemektedir. Kabineler göz önüne alındığında Macaristan'daki komünist kabinedeki tek Yahudi de Bela Kun'dur. Mr. Hard Avrupa'daki Bolşevizm'in kabinelerde bulunan iki Yahudi'den kaynaklandığını direkt olarak söylememektedir. Bu kadarı artık Yahudi olmayanların zekâlarıyla alay etmek olacaktır.

Troçki bir Yahudi olarak Bolşeviklerin en tepesindedir ve Mr. Hard'a göre Menşevikler de Yahudilerce kontrol edilmektedirler. Bolşeviklerin düşmanı olan Menşeviklerin başında Leiber, Martov ve Dan gibi Yahudiler bulunmaktadır. Bir de Bolşevikler ile Menşevikler arasında olan ve burjuvaziyi temsil eden Kadet Partisi vardır. Merkezi Paris'te olan bu partinin başında da Mr. Hard'a göre bir Yahudi olan Vinaver vardır. Mr. Hard'a göre Rusya'daki siyaset Yahudilerin başında bulundukları partilerin elindedir.

Sonuçta Mr. Hard şöyle sormaktadır: "Yahudiler siyasi

açıdan böyle bölünmüşlerken nasıl olur da komplo içinde olabilirler?"

Halbuki diğer bir açıdan bakıldığında Rusya'daki durum Yahudilerin siyasetin her kanadını kontrol ettiğini göstermektedir. Aslında bu durum Yahudilerin her yerde kontrolü ele geçirmek istemelerine temel oluşturmaktadır.

Yahudilerin Rusya'daki tüm büyük siyasi partileri kontrol etmeleri aklı başında olan herkese neyi çağrıştırmaktadır?

Mr. Hard Amerika Birleşik Devletleri hakkında da önemli fikirlere sahiptir.

Mr. Hard, "Burada Otto Kalın vardır" demektedir. Otto Kahn bazen burada, bazen uluslararası meseleleri görüşmek için Paris'te, bazen de Avrupa siyasetini şekillendiren İngiliz ve Amerikan sermaye ortaklıklarını kurmak üzere Londra'da bulunmaktadır. Mr. Kahn muhafazakâr olarak bilinen bir kişidir ve bir kişinin muhafazakâr olup olmadığı kendisine hangi açıdan bakıldığına bağlıdır. Amerika'daki muhafazakârlar aslında en radikal kişilerdir, çünkü kullandıkları yöntemler bazı davaların kökenine inmelerini gerektirir. Son zamanlarda yapılan tüm Cumhuriyetçi Parti genel kurullarında başı çekenler vizyonları ekonomik çıkarlar tarafından kuşatılmış olan muhafazakârlardır.

Mr. Hard, "Diğer taraftan Rose Pastor Stokes ve Moris Hillquit de buradadırlar" diye devam etmektedir. Bu kişiler yazara göre radikaldirler. Bu isimleri dengelemek için Mr. Hard Eugene V. Debs ve Bill Haywood gibi iki Yahudi olmayan kişiyi de listesine katmıştır. Halbuki bu iki kişi yaşamları boyunca entelektüel açıdan Mrs. Stokes veya Mr. Hillquit ile boy ölçüşecek hiçbir şey yapmamışlardır. Dolayısıyla şimdiye kadar söylenenlere bakıldığında Amerika'daki gerek ra-

dikal gerekse muhafazakâr çevreler Mr. Hard'a göre Yahudilerce yönetilmektedir. Fakat Mr. Hard devam etmektedir ve "Amerikan işçilerinin anti-radikal olmaları için en çok çalışan kişi bir Yahudi olan Samuel Gomper'dir" diye eklemektedir. Yani Amerika'daki işçi hareketi de bir Yahudi tarafından idare edilmektedir.

"Gomper'in sendikasının karşıtı olan Birleşik Tekstil İşçileri Sendikası da Sidney Hillman isimli bir Yahudi tarafından idare edilmektedir."

Amerika'da da Rusya'da olan durumun aynısı yaşanmaktadır. Mr. Hard Amerika'daki Yahudilerin de Rusya'dakiler gibi aralarında bölündüklerini anlatmaya çalışsa da bu iki sistemde de başları Yahudiler çekmektedirler. Bunları söylemek istemese bile Mr. Hard'ın makalesi bunu ortaya koymaktadır.

"Liberal Orta Yol" diye adlandırılan merkez siyasi akım hakkında Mr. Hard barış antlaşmasından beri faaliyetleri tuhaf olan Mr. Justice Brandeis, Judge Mack ve Felix Frankfurter'in isimlerini vermektedir.

Mr. Hard'ın makalesinde verdiği isimler oldukça önemli bir liste oluşturmaktadırlar. Bu listedeki isimler Mr. Hard'ın aslında önemsiz gibi göstermeye çalıştığı ve okuyuculardan sakladığı belgelerin önemini de vurgulamaktadırlar. Burada insan belgelerin neden açıklanmadıklarını daha iyi anlamaktadır. Belgelerin açıklanması halinde Mr. Hard'ın yazısına yansıttıklarından çok fazlası ortaya çıkacaktır. Ne kadar gizlenmiş olsalar da bu belgelerin varlığından bu makalede söz edilmesi insanların merakını uyandırmaya yetecektir.

Gizlenen belgeler Yahudi meselesinin nedeni değillerdir. Çünkü bu belgelerin varlığı Mr. Hard'ın makaleyi kaleme almasına veya *Metropolitan*'ın bunu basmasına yetecek güç-

te değillerdir. Mr. Hard'ın istemeden gündeme getirdiği ve *Metropolitan*'ın basmaya mecbur kaldığı konu Amerika'daki Yahudi meselesidir ve makalenin başlığı olan "Büyük Yahudi Komplosu" durumu gayet iyi açığa vurmaktadır.

Yahudi meselesi hissedilen baskı sayesinde Mr. Hard tarafından en olmayacak dergide ortaya konmuş bulunmaktadır.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 26 Haziran 1920]

"Boş konuşmanın anlamı yoktur! Dünya medyasını ele geçirmediğimiz sürece yaptıklarımızın hepsi boşa gidecektir. Dünyadaki insanların gözlerini boyamak ve onları kandırmak için gazeteleri kontrol etmeli veya etkimiz altına almalıyız."

–Baron Montefiore

ARTHUR BRISBANE YAHUDİLERE YARDIMA GELİYOR

Günümüzdeki Yahudi meselesiyle ilgili yazı dizimiz bir kere daha bu meseleye karşı tarafın bakış açısını gösterir bir makale nedeniyle kesintiye uğramış durumdadır. Bu seferki yazı 20 Haziran tarihinde *Hearts* gazetesinin pazar ekinin "Günün Makalesi" köşesinde Arthur Brisbane tarafından yazılmıştır. Arthur Brisbane Amerika'nın en etkili yazarı olmamakla beraber oldukça geniş bir okur yelpazesine sahiptir. Arthur Brisbane gibi bir köşe yazarı el attığına göre Yahudi meselesi artık ülkemizde dikkat çeker hale gelmiş demektir.

Tabii ki Mr. Brisbane konu hakkında bilgi sahibi değildir, hatta özel bir konuşmada kendisi de samimiyetle bunu itiraf edecektir. Ancak makalesinde Mr. Brisbane çok katı ve konunun hâkimi bir hava takınmaktadır. Bu da aslında başarılı bir gazetecinin önüne acele yazılması gerekli bir konu verildiğinde takındığı tutumdan başka bir şey değildir. Her milletin iyi tarafları, başarılı üyeleri ve yarattığı olumlu şeyler vardır.

Önünüze bir millet hakkında yazmanız istenen bir makale konduğunda bu olumlu noktaları birkaç paragraf halinde yazar ve konuyu derinlemesine çalışmadan başınızdan atarsınız.

Tabii ki New York'ta uzun süredir yaşayan, ülkemizde maddi yatırımları olan ve bu konularda bankacılık sektörüyle yakından çalışan Mr. Brisbane'in yanında pek çok Yahudi asistan ve danışman çalışmaktadır. Tüm bunların etkileri altında kendisinin de bazı konularda oluşturduğu fikirler olabilir. Ancak bir gazetecinin işi sosyal bir durum hakkında kendi taraflı fikirlerini yazmak değildir. Ve gazeteciliğin saldırgan amaçlarla kullanılması oldukça kısıtlı konularda kabul edilebilir bir yöntemdir.

Farz edelim ki Mr. Brisbane bu makaleyi yazmaya zorlanmıştır ve ne yazacağı kendisine dikte edilmiştir, bu durumda önemli olan köşe yazarının bu yazıyı zorla yazarken hissettikleridir. Örneğin Arthur Brisbane Yahudilerin Amerikan iç ve dış işlerindeki kontrolünü araştırmanın Yahudilere karşı bir haksızlık olduğuna inanmış mıdır? Ya da bu yazıyı yazmadan önce Yahudileri koruyan bir makalenin kendisine New York'un en kuvvetli etnik grubu içinde belli kazanımlar getireceğini hesaplamış mıdır? Yoksa sermayedarlar kendisine ne yazmasını istediklerini belirttikleri ana kadar böyle bir makale yazmak taraftarı değil midir? Bu sorularımızın amacı Mr. Brisbane'i suçlamak değil böyle yalan bir makalenin arkasındaki gerçekleri görmek isteğimizdir.

Daha da önemlisi bu makaleyi gazetenin pazar baskısında yazdıktan sonra Arthur Brisbane Yahudi meselesinin çözüldüğüne inanmakta mıdır? Günlük köşe yazıları yazmanın bir kötülüğü vardır ve yazar makaleyi sağ salim tamamladığında konunun kapandığını düşünür.

Umarız ki bu konu Mr. Brisbane için kapanmamıştır. Böyle bir meseleye katkı yapmadan kapandığını varsaymak Mr. Brisbane'e yakışmaz, çünkü kendisi yazısında konuya hiçbir katkıda bulunmamıştır. Ayrıca makalesinde bazı hatalar vardır ve bunları düzeltmesi gerekmektedir. Makalesinin bir yerinde Mr. Brisbane, "Peki ya Fenikeliler?" diye sormaktadır. Fenikelileri Yahudilerle bir bağlantı içine sokmadan Mr. Brisbane'in konuyu araştırması gerekmektedir. Böyle bir hatayı hiçbir Yahudi yapmaz ancak propaganda uğruna Yahudi olmayanların böyle hata yapmalarına Yahudi toplumunda izin verilir. Fenikelilerin kendileri de Yahudilerle hiçbir bağlantıları olmadığını bilmektedirler. Bu iki ırk çok farklıdır. Örneğin bu iki milletin denize bakış açısı çok farklıdır. Fenikeliler deniz ticaretine önem veren ve denizcilik yapan bir kavimdir. Yahudiler ise kendi yaşamlarını denizde riske atmazlar ve gemiciliği gemi sahibi olarak yaparlar. Brisbane böyle şeyler yazmadan önce *Yahudi Ansiklopedisi*'ne bakmalı ve öğrenmelidir. Ayrıca laf olsun diye yazılmamış her Yahudi yayını kendisini bu konuda aydınlatabilir.

Mr. Brisbane'in içinde önyargısız Yahudilerin olmadığı geniş bir kadrosu ve büyük servetini kazanmak için danıştığı dünya çapında bağlantıları vardır. Dolayısıyla Mr. Brisbane'in Yahudi meselesini dünya çapında bir problem olarak görerek doğru bilgileri almak için tüm kaynaklarını kullanması gerekmektedir. Bu şekilde hem gerçekleri görecek hem de problemin çözümüne katkıda bulunacaktır.

Yukarıda söylediklerim aslında her şerefli gazetecinin yapması gereken şeylerdir. Böyle bir yaklaşım yüzyıllardır dünyanın başına bela olmuş bir problem karşısında Amerika'ya katkıda bulunacaktır. "İnsanları sevmek" gibi

saçma prensipler araştırmacı gazeteciliği etkilememelidir. Çünkü "insanları sevmeyi" kendileri bir grup insan tarafından sömürülen toplumlardan bekleyemezsiniz. Burada sorulacak sorulardan ilki "Yahudi'nin problemi nedir?" ve ikincisi de "Yahudi olmayanları bu oyuna getiren nedir?" olmalıdır.

Yahudileri korumakta ısrar eden her Hıristiyan yazar gibi Mr. Brisbane de makalesinde inkâr ettiği Yahudi meselesi hakkında pek çok ipucu vermektedir.

Mr. Brisbane, "Bu büyük şehirde her başarılı isim Yahudilere aittir" demektedir. "Dünya nüfusunun sadece yüzde birini oluşturan Yahudiler dünyadaki ticari başarıların yüzde ellisine sahiptirler" diyerek devam etmektedir.

Bu sözler Mr. Brisbane'e bir şey ifade ediyor mu acaba? Bunun nasıl mümkün olduğunu kendisi hiç düşündü mü? Kendisi "başarı" kavramının insani değerlerin her alanında geçerli olduğuna inanmakta mıdır? Yoksa onun için "başarı" kavramı üstünlük kavramıyla aynı şey midir? Mr. Brisbane örneğin Yahudi finansmanıyla yapılacak olan Harriman demiryolu projesini desteklemekte midir? Kendisi Yahudi sermayesi tarafından finanse edilen demiryollarının sadece demiryolu amaçlı kullanımı hedeflediğini duymuş mudur?

Önyargısız davranması kaydıyla kendisine önereceğimiz bazı yazıların Mr. Brisbane ve okurlarını aydınlatacağı açıktır. Bunlardan ilkinin başlığı "Barış Konferansı'nda Yahudiler"dir. Bu makalede Mr. Brisbane ve asistanları Barış Konferansı'ndaki en önemli kişileri, kimlerin en gizli ya da en önemli kişi ve oturumlara ulaşabildiğini, hangi ırkın konferanstaki önemli kişilere sekreterlik yaptığını, hangi ırkın konferans liderlerini koruma görevini üstlendiğini, kimlerin

konferansın kapanışında büyük bir şölen düzenlediğini öğrenebilirler.

Gazetesinin hak ettiği tarafsız haberciliği yapacak kapasitede olan Arthur Brisbane kadrosunu konuyu derinlemesine araştırmak üzere görevlendirmeli ve sonuçta kendisine ulaştırılan gerçekleri gazetesinde yayımlamalıdır. Bu şekilde zaten başarılı olan kariyer yaşamını taçlandıracaktır.

Hatta Mr. Brisbane Barış Konferansı hakkında "Barış Konferansı'nı Hangi Program Kazandı?" başlığı altında ikinci bir makale bile yazabilir. Bu yazıyı yazmadan önce adamlarından Barış Konferansı'nda Yahudileri Paris'e götüren nedenleri araştırmasını istemelidir. Mr. Brisbane'in kadrosu araştırmalarında Yahudilerin Dünya Programı'nın Barış Konferansı'nda kabul edilip edilmediğini araştırmaları da gerekmektedir. Ayrıca konferans sonrası Yahudilerin daha fazlasını istedikleri ve bunu Müttefiklerden aldıkları doğru mudur? Bu araştırma yapıldığında Mr. Brisbane Barış Konferansı'na sunulan tüm programlar içinde sadece Yahudi Programı'nın kabul edildiğini öğrendiğinde şaşıracaktır. Tüm bunları öğrenmek mümkündür. Asıl önemli olan Mr. Brisbane'in bunları öğrenmek istemesidir.

Arthur Brisbane'in yapabileceği pek çok araştırma vardır ve bu araştırmaların her birinin gerçek sonucundan Amerikan devleti ve halkı yarar görecektir.

Arthur Brisbane, Alaska Eyaleti'nin sahibini bilmekte midir? Belki de kendisi de tüm Amerikan halkı gibi Alaska'nın sahibinin Amerikan Devleti olduğunu sanmaktadır. Ama yanılmaktadır. Alaska, Amerika'yı satın almaya çalışan kişilerin mülkiyetindedir.

Gazetecilikte bulunduğu üst noktadan Mr. Brisbane Ame-

rika'daki sanayide görülen rahatsızlıkların işçi veya sermaye kökenli olmadığını fark etmiş midir? Kendisi sanayide işçilik ve sermaye dışında ve bu iki elementi birbirine düşman eden üçüncü bir güce rastlamış mıdır? Böyle bir araştırma yapması halinde Mr. Brisbane çok enteresan bir sonuçla karşılaşacaktır. Ve yapacağı araştırma önemli bir gazetecilik başarısı olacaktır.

Mr. Brisbane Amerika'da şeker sanayiini elinde tutan kişilerin isimlerini hiç yayımlamış mıdır? Bu isimleri bilmekte midir? Bunları bilmek ister mi?

Arthur Brisbane pamuk arazilerinin nasıl el değiştirdiğini, bankacılık sektörünün pamuk üreticilerini nasıl sabote ettiğini ve tekstil endüstrisinde fiyatları değiştirme hakkının kimde olduğunu bilmekte midir? Bilmesi halinde bu işin sorumlularının isimlerini yayımlamış mıdır? Ya da bunları bilmek ister mi? Mr. Brisbane bunları altında çalıştırdığı geniş kadroyla kolayca bulabilir ve Yahudi meselesinde bulgularını Amerikan halkına kolaylıkla aktarabilir.

Tüm bunları yapıp yapmamak Mr. Brisbane'in kişisel seçimidir. Bunları yapmasını engelleyen özel veya ahlaki nedenleri de olabilir.

Ancak her durumda Yahudi meselesini derinlemesine incelemesini engelleyecek bir şey olmamalıdır. Böyle derinlemesine yapacağı bir çalışmanın gerçek haber değeri olacaktır. Bir köşe yazarı olarak şimdi Arthur Brisbane'in taraf tutması mümkün değildir. Dolayısıyla kendisi konuyu bilmediğinden problemi halının altına süpürmekte ve saklamayı tercih etmektedir. Şimdi yaptığı Yahudiler için bir savunma değil tamamen bir iyiliktir.

Anlattığı kadarıyla Mr. Brisbane milliyetçi önyargılar ve nefretten hoşlanmamaktadır. Tabii ki ekonomik bir vakayı

incelemenin kendini sapkınlığa sürükleyeceğine inanan bir kişinin bu konuyu incelemesi düşünülemez. Bir araştırma sonucunda önyargı veya nefretin ortaya çıkması yapılan araştırma veya araştırmacıda bir problem olduğunu gösterir. Araştırmanın insanı sapkınlığa yönlendireceğini düşünmek bu araştırmayı yapmamak için saçma bir nedendir.

Yahudi meselesi konusunda yapılacak bilimsel bir çalışmanın önyargı ve nefreti önlemesi gerekir. İnsanlar bilmedikleri şeyler hakkında önyargılı olurlar ve anlamadıkları şeylerden nefret ederler. Halbuki Yahudi meselesi üzerine yapılacak bir çalışma sadece Yahudi olmayanlara değil Yahudilere de daha geniş bir bakış açısı sağlayacaktır. Yahudi'nin bu vizyona çok ihtiyacı vardır. Yahudi'nin problemi görmesi, anlaması ve bazı konuların üstüne gitmesi halinde zaten Yahudi meselesinin önemli bir bölümü ortadan kalkacaktır. Yahudi olmayanları Yahudi meselesinin varlığına inandırmak işin bir kısmıdır ancak daha önemlisi Yahudilerin bu meseleyi anlamasını sağlamaktır. Böyle bir çalışmada ilk başarı Yahudileri "savunma" Yahudi olmayanları ise "saldırı" pozisyonlarından çıkartmak olacaktır. Bu iki grup partizan olmaktan çıkıp araştırmacı olmalıdırlar. Böyle bir çalışma sonucu Yahudi ve Yahudi olmayanlar hataları görerek sağduyularıyla olayı çözebileceklerdir. Tabii burada önemli olan hâlâ bu iki grupta sağduyu bulunup bulunmadığıdır.

Bu çalışmadaki tuzak tarafların "anlayış" beklemesi olacaktır. Anlayış bu çalışmada gerçeklere karşı gösterilmelidir. Bugün halbuki anlayış gerçekleri kapatmak için istenmektedir. Neye anlayış gösterileceği bilinmeden anlayış beklemek yanlıştır. Duyarsızlık, baskı, sessizlik veya danışıklı dövüş anlayışla aynı şeyler değildir. Yahudilere gerçek anlamda

anlayış hiçbir zaman gösterilmemiştir, çünkü onlar hiçbir zaman doğru anlaşılmamışlardır. Aslında makalesinde gerçekleri geçiştirerek Mr. Brisbane Yahudilere anlayış göstermemektedir. Gazetesi yayımlasın veya yayımlamasın Arthur Brisbane'in gerçekleri öğrenmesi gerekmektedir.

Basın için olayları yazmak Yahudi kelimesini kullanmadan mümkündür. Zaten basın Yahudi yerine Rus, Alman veya İngiliz gibi millet isimleri kullanarak halkı yanıltmaya çalışmaktadır. Bu maskeler gerçek problemi karmaşık hale getirmektedirler. Dünyanın kafa karışıklığını gidermek için isimlerin doğru kullanılmaları gereklidir.

Yapacağı böyle bir çalışma Arthur Brisbane'i şimdi içinde bulunduğu hayal dünyasından gerçeğe döndürecektir. Kendisi bulgularını zaman zaman yayımlaması halinde Yahudilerin gerçek yüzlerini görecektir. Şimdiye kadar yazdığı yazılar nedeniyle Yahudilerden her zaman alkış almış olan Brisbane'in gözleri başka türlü yazdığında Yahudi lobisinden alacağı tepkiyle açılacaktır. Bu konu hakkında bulacağı bir gerçeği bile yayımlaması halinde Mr. Brisbane şimdiye kadar hiç yaşamadığı şeylerle karşılaşacaktır.

Yahudiler hakkında bir yazı kaleme aldıktan sonra Arthur Brisbane'in konu üzerinde diğer insanların yazdıklarını takip etmesi muhtemeldir. Hatta artık okumalarında şimdiye kadar rastlamadığı kadar çok Yahudilikle ilgili fikir göreceği kesindir. Bunlardan bazıları parçalar halinde kendi basın organlarında bile yazılmışlardır. Konuyla ilgilenen her ahlaklı araştırmacının dünyadaki gücün Yahudilere ait olduğunu görmesi kaçınılmazdır. *The Dearborn Independent* gazetesi olarak biz sadece şimdiye kadar bölük pörçük yazılmış gerçekleri okuyucuya bütünlük içinde sunmaktayız.

Amerikan basınında Yahudi korkusu vardır ve bu korkunun nedenleri araştırılmalıdır. Bu korkuyu eminim Arthur Brisbane de yaşamaktadır. Bu korku bir grup insana karşı adaletsiz davranma korkusu değildir. Çünkü böyle bir korkunun olması zaten gereklidir. Bahsettiğimiz korku Amerikan basınında Yahudileri öven yazılar dışında yazı yazmamayı gerektiren korkudur. Yapacağı bir araştırma sayesinde Amerikan basını üstünde yönlendirici bir korku olduğunu Arthur Brisbane görecektir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 3 Temmuz 1920]

YAHUDİLERİN DÜNYA PROGRAMI GERÇEKTEN VAR MIDIR?

Günümüz Yahudi sözcülerinin Yahudi karşıtlığı konusunda sunduğu sadece üç açıklama bulunmaktadır: Dini önyargılar, servet kıskançlığı ve sosyal antipati. Yahudi bilsin veya bilmesin her Yahudi olmayanın bildiği gibi Yahudilere karşı dini önyargı kesinlikle yoktur. Servet kıskançlığı bazı kesimlerde bulunmaktadır. Bu durumu değiştirmek isteyen Yahudi sözcüler Yahudilerin dünyadaki finans pazarına hâkim olmadıklarını söylemektedirler. Ancak bu çok büyük bir yalandır. Dünya finans kaynakları Yahudilerin elindedir ve onların aldıkları kararlar ve geliştirdikleri finansal araçlar bugün dünyadaki ekonomiyi şekillendirmektedir. Ancak Yahudilerin finans alanında başarılı olmaları yargılanmalarını gerektirecek bir durum değildir. Yahudiler daha akıllı, daha çalışkan insanlarsa ve biz daha aşağı bir ırk olduğumuzdan aynı koşullar bize sağlanmıyorsa onları nasıl suçlayabiliriz? Servet kıskançlığı Yahudi karşıtlığının bir parçası olabilir ancak Yahudi meselesini açıklamaya yetmez. Sosyal antipatiye gelince ise dünyada Yahudilerden çok daha antipatik pek çok Yahudi olmayan millet yaşamaktadır.

Diğer taraftan Yahudi sözcüleri Yahudi meselesinin siyasi boyutlarını hiç ortaya koymamakta ve kendilerini bu konudan uzakta tutmaktadırlar. Adeta Yahudilerin siyasi boyutu bu sözcüler tarafından yerel boyutlarda tutulmaktadır. As-

lında bu nokta dünyanın pek çok yerinde görülmesine rağmen Yahudilerin milliyetçi duygularını sorgulamamaktadır. İngiltere, Almanya, Polonya, Fransa ve Romanya'da, hatta son zamanlarda Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudi milliyetçiliği sorgulanmaktadır. Her ne kadar Yahudiler bulundukları ülkelerin çıkarlarına hizmet ettiklerini iddia etseler ve bu konu hakkında propaganda yapsalar da kamuoyunda Yahudilerin kendi milliyetçiliklerini güttükleri hakkında bir inanç vardır. Bulundukları ülkelerin ordularına katılan veya bağımsızlık savaşlarında gönüllü olarak yer alan Yahudiler bu işlere karışmayan Yahudilerin kötü imajını ortadan kaldıramamışlardır.

Ancak Yahudi meselesinin siyasi boyutu yukarıda anlatılanları kapsamaz. Yahudilerin kendilerini bulundukları yerlerdeki milletlerden farklı görmeleri bir yerde doğaldır. Yahudiler kadar dünyaya dağılmış başka bir millet yoktur. Dolayısıyla Yahudiler diğer milletlerden daha fazla dünya vatandaşı statüsü taşırlar ve olayları diğer milletlerden daha fazla dünya boyutunda görürler. Bir Yahudi'nin bulunduğu yerdeki milletin bireyleri kadar vatansever olmayışı anlaşılabilir, çünkü Yahudiler yüzyıllardır kozmopolit bir yaşam sürmektedirler. Bir bayrak altında yaşayan Yahudi vatandaşlık görevlerini yerine getirebilir ancak o Yahudi'nin pek çok akrabası pek çok ayrı bayrak altında yaşamaktadır.

Yahudi meselesindeki siyasi boyut Yahudilerin milletler içinde yeni bir millet oluşturmuş olmalarından kaynaklanmaktadır. Pek çok Yahudi sözcüsü bu gerçeği inkâr etmekle beraber Yahudilerin davranışları bunun tersini göstermektedir. Yahudilerin bir millet olduklarını inkâr etmelerinin arkasındaki nedeni anlamak zordur. Belki İsrailoğulları ya-

rattığı "Altın Dana'nın" kendisine dünyadaki misyonunu yerine getirmekte yardımcı olamayacağını anlamıştır ve kendi içindeki birlik ve dünyaya yayılmış olmanın verdiği kozmopolit karakterin misyonu için daha önemli olduğunu fark etmiştir. Ancak günümüzdeki Yahudiler bunun tam tersini yapmaktadırlar. Yahudilerin diğer uluslar içinde ayrı bir millet olmaları insanları rahatsız etmemektedir. Yahudilerin bu pozisyonlarını çoğunluğa karşı kullanmaları insanları rahatsız eden ana unsurdur. Tüm uluslar aralarındaki Yahudileri kendileri gibi yapmaya çalışmışlardır, hatta bazı Yahudiler de bunu istemişlerdir ancak bu konu şimdiye kadar başarıya ulaşmamıştır. Belki de bu durumdan bir hikmet beklemek durumundayız.

En ileri görüşlü Yahudi önderlerden Theodor Herzl şöyle demektedir: "Biz bir halkız ve tek bir halkız."

Herzl Yahudi meselesinin siyasi ayağını görmüştür. Kendi eseri olan *Yahudi Devleti* isimli kitabında şöyle demektedir: "Yahudi karşıtlığını anladığımı sanıyorum. Bu karmaşık bir harekettir ve ben bu hareketi Yahudi perspektifinden nefret veya korku olmaksızın gözlemlemekteyim. Bu durumda ticari başarının kıskanılması, önyargılar, dini tahammülsüzlük ve kendini koruma içgüdüsü gibi pek çok element bulunmaktadır. Yahudi meselesinin dini olduğu kadar sosyal bir mesele olduğuna inanmaktayım ancak bu mesele gelecekte başka formlar altında da görülebilir. Bu temelinde siyasi bir sorundur ve dünyanın medeni ülkeleri ve dünya konseyi tarafından çözülebilecek bir problemdir."

Herzl Yahudilerin bir millet olduklarını söylemekle kalmamış ve Ağustos 1922'de İngiliz Kraliyet Muhaceret Bürosu'ndan Binbaşı Evans Gordon tarafından sorgulandı-

ğında şöyle demiştir: "Ben size kendi millet kavramımı anlatacağım siz bu tanımın önüne 'Yahudi' sıfatını ekleyebilirsiniz. Benim için millet tarihsel olarak birlikteliklerini ortak düşman karşısında korumuş insanlar topluluğudur. Bu benim millet tanımımdır. Bunun önüne 'Yahudi' sıfatını eklerseniz benim Yahudi milletinden ne anladığımı görürsünüz."

Yahudi milletini dünyayla ilişkilendirirken Dr. Herzl şunları yazmaktadır: "Biz düşüşe geçtiğimizde proletarya haline geliriz. Yani devrimci ordunun alt kesimlerini oluştururuz. Ancak yükseldiğimizde intikam alma ve yok etme gücümüz de bizimle beraber yükselir."

Bu görüş Yahudi geleneğinde görülen inancı yansıtmaktadır. Kir aşağıda bazı paragrafları verilen ve okunması gereken Lort Eustace Percy'nin Kanada *Yahudi* gazetesindeki yazısında da vardır.

"Liberalizm ve milliyetçilik Yahudilere eşit vatandaşlık hakları sağlayarak onları gettolarından dışarı çıkartmıştır. Yahudi Batı medeniyetine girdiğinde gücü fark etti, onu kullandı, ondan zevk aldı, gücün sinir uçlarını ele alarak onu yönlendirdi ve istismar etti; ancak sonuçta bu durumda kalmayı reddetti. Daha ötesi Avrupa'daki milliyetçi ve liberal akımların daha önceki baskıcı ve despot rejimlerden daha kötü olduğunu fark etti. Batı ülkelerinde görülen birleşme ve bütünleşme Yahudi'nin kabul edeceği bir şey olamaz.

Sınırlarla belirlenmiş egemenlik haklarının olduğu bir dünyada Yahudi'nin yapabileceği iki şey vardır: İçinde bulunduğu devlet sistemini yıkmak veya kendine bağımsız bir ülke kurmak. İşte burada Bolşevik Yahudiler ile Siyonistler ortaya çıkmışlardır. Ve doğu Yahudileri bu iki akım arasında dağılmaktadırlar.

Doğu Avrupa'da Bolşevizm ve Siyonizm el ele yükselmişlerdir. Yahudiler on dokuzuncu yüzyılda Avrupa'daki cumhuriyetçi ve sosyalist akımları on yıl önce İstanbul'daki Jöntürk hareketini destekledikleri gibi desteklemişlerdir. Yahudilerin bunu yapmaktaki amaçları radikal felsefeye olan inançları veya yeni kurulacak olan sistemlerde yer almak istekleri değildir. Yahudiler sadece şimdi memnun olmadıkları sistemleri yıkmaya çalışmaktadırlar."

Bu düşünce doğrudur ve cesur Yahudi yazarlar ve fikir adamlarınca bugün de dile getirilmektedir. Aslında yapılmak istenen Yahudi'nin Yahudi olmayanlara karşı verdiği mücadeledir. Yahudiler monarşiye karşı cumhuriyetçileri, cumhuriyete karşı sosyalistleri ve sosyalistlere karşı Bolşevikleri desteklemişlerdir.

Bu hareket tarzının nedeni nedir? Birinci neden demokrasinin Yahudilikte yer almayışıdır. Yahudiler otokrattırlar. Demokrasi diğer insanlar için iyi olsa bile eline geçen her fırsatta Yahudi aristokrat olmak ister. Demokrasi Yahudilerin baskı gördükleri yerlerde kendilerini eşit hale getirmek için kullandıkları bir araçtır. Ancak bir Yahudi bulunduğu toplumda eşitliği yakaladığı anda imtiyaz istemeye başlar. Paris Konferansı'nda olan da budur. Dünya Barış Konferansı'nda imtiyazlara kavuşmuş olan tek millet Yahudilerdir. Bu konuya daha sonra yine geleceğiz.

Bugün Yahudi amaçlarına hizmet etmekte kararlı olanlar dışında tüm düşünce insanları dünyadaki sosyal ve ekonomik karmaşanın altında Yahudi çıkarları için kullanılan Yahudi sermayesinin olduğunu kabul etmektedirler. Şimdiye kadar bu gerçek delil eksikliğinden dolayı hep askıda tutulmuştur ancak gerçekler artık ortaya çıkmaktadırlar. Herzl'in

sözleri doğruluklarını ispat etmektedirler: "Düşüşe geçtiğimizde biz devrimci proletarya durumuna geçeriz ve devrim ordusunun alt kesimlerini oluştururuz." Bu sözler bundan 24 yıl önce 1896 yılında İngilizce olarak yazıya dökülmüşlerdir.

Şimdi daha önce belirtilen şekilde Yahudi yaklaşımları iki yöne ayrılmış durumdadır. Bunlardan birincisi içinde bulundukları sistemleri yıkma çalışmaları ikincisi ise Filistin'de kendilerine ait bir devlet kurma çabalarıdır. Filistin'de kurulacak devlet Yahudiler ve tüm dünyanın en çok istediği seçenektir. Siyonistler çok ses çıkarmakla beraber Yahudilik içindeki küçük bir azınlığı temsil etmektedirler. Siyonizm hırslı bir kolonizasyon planı olarak ortaya çıkmıştır ancak gizli operasyonların üstünü örtmekte araç olarak kullanılmıştır. Dünya finans kaynaklarını kontrol eden uluslararası Yahudiler dünyanın istedikleri yerinde ve istedikleri zaman bir araya gelebilirler. Ancak bir araya geliş nedenlerini Filistin'de kurulacak olan İsrail devleti olarak isimlendirerek bu grup gerçek amacını gizlemeye çalışmaktadır.1903 yılında yapılan 6. Siyonist Konferansı'nda çıkacak dünya savaşı tahmin edilmiş, gelişimi ve sonuçları önceden yazıya dökülmüştür.

Yahudi milliyetçiliği olmasına rağmen Filistin'de kurulacak Yahudi devleti tüm Yahudi milletini ilgilendiren bir proje değildir. Yahudiler henüz Filistin'e gidecek durumda değillerdir. Filistin'e gitmeyişlerinin bir nedeni de Siyonist düşüncelerdir. Toplu göç zaman geldiğinde yaşanacaktır.

Siyonist görüşlere olan sempatisiyle bilinen İngiltere'nin eski İskenderiye konsolosu Donald A. Cameron bir Yahudi gazetesine şöyle demektedir: "Filistin'e göç edecek olan Yahudiler birbirlerinden para kazanmaktan veya oğullarını saatte on sent kazanmak için trenle Mısır'a yollamaktan bıka-

caklardır. Filistin'e yerleşen Yahudi kafayı yiyecektir, çünkü kendisi dışında para kazanacağı başka bir toplum yoktur." Dolayısıyla büyük göç için henüz zaman erkendir.

Yahudi meselesinin siyasi ayağını oluşturan noktalar Amerika, İngiltere ve Fransa'da bulunmaktadırlar, çünkü Yahudilerin şimdiki organizasyonları bu üç ülkede yoğunlaşmış haldedir. Yahudi milletinin millet olması için Filistin'e gitmesi mi gerekir yoksa bu Yahudiler zaten millet midirler? Yahudilik ne yaptığının farkında mıdır? Bu halkın dış politikası var mıdır? Yahudilerin dış politikalarını uygulayacak bir kurumları var mıdır? Böyle bir Yahudi devleti varsa bu gizli bir devlet midir ve bir başı var mıdır? Bu devletin bir meclisi var mıdır?

Sır ve gizli işlere alışkın olmayan kişiler bu soruların hepsine hayır cevabı vereceklerdir. Bu tip Yahudi olmayan insanlar birileri ne olduklarını açıklamadıkları sürece kafalarında komplo teorileri üretmezler.

Yukarıdaki soruların sıradan insanlar için geçerli açıklamaları olmalıdır. Dünyadaki Yahudiler arasında bir birliktelik yok ise bu ırkın şimdiye kadar elde ettiği güç ortak bir karar almamaları halinde sadece hepsinin aynı yönde çalışmalarının sonucu olabilir. Bu İngilizlerin denizi sevdikleri için dünyanın en büyük donanmasına ve en geniş kolonilerine sahip olduklarını söylemek gibi bir şeydir. Yani İngilizler dünyanın en büyük koloni imparatorluğunu yaratırken hiçbir plan yapmamış ve sadece içgüdüleriyle hareket etmişlerdir. Bu açıklama sizce dünyanın en büyük imparatorluğunu yaratmaya yer mi?

Yahudilerin giriştikleri işlerde başarılı olmalarını sağlayan zekâya sahip oldukları açıktır. Ancak bu zekâ onların

uluslararası boyutta Yahudi örgütlenmeleri yaratmalarını, dünya Yahudi konseyleri kurmalarını, dünyada olacak önemli olayları ve bunların sonuçlarını önceden bilmelerini açıklamaya yeter mi?

Dünyada ilk başta resmi gizli servisler sonra entelektüeller ve şimdi de sıradan insanlar Yahudilerin sadece asimile edilmesi imkânsız bir millet olmadıkları ve ortak bir amaç ve savunma doğrultusunda çalışan bağımsız bir kavim gibi çalıştıklarından şüphelenmektedir. Theodor Herzl'in "ortak düşmana karşı birlik olmak" prensibiyle bağlantılı millet kavramı doğrudur. Millet olarak kendilerini tanımlayan Yahudilerin aralarında bir koordinasyon ve organizasyon yok mudur? Yahudilerin girdikleri alanlarda gösterdikleri milli birlik içgüdüsü bilinmektedir ve bulundukları her ülkede kendi çıkarları için oluşturdukları lobiler de ünlüdür.

25 Haziran 1920'de Amerikan *İbrani* gazetesinde Herman Bernstein şunları yazmaktadır: "Bir yıl kadar önce Adalet Bakanlığı'ndan bir yetkili bana Prof. Nilus tarafından yazılmış olan *Yahudi Tehlikesi* isimli bir kitap verdi ve bunun hakkında düşüncelerimi sordu. Bu kitap 1905 yılında basılmış ancak daha sonra toplatılarak baskısı yasaklanmıştı. Kitabın içeriği Yahudi önde gelenleri tarafından hazırlanan "Yahudi protokollerini" kapsamaktaydı ve Dr. Herzl tarafından Basel'deki gizli Siyonist Kongresi'nde bu kitap okunmuştu. Adalet Bakanlığı yetkilisi kitabı Dr. Theodor Herzl'in kaleme aldığından şüphelenildiğini belirtti... Bu yetkili bazı Amerikalı senatörlerin kitabı okuduktan sonra Bolşevik Devrimi'nin yıllar önceden Yahudiler tarafından planlandığını öğrendiklerinde hayrete düştüklerini söyledi."

Yukarıdaki alıntı bu belgeleri Mr. Bernstein'a verenin

Amerikan Adalet Bakanlığı yetkilisi olduğunu kayda almak için verilmektedir. Bu yetkilinin ayrıca belgelerin Theodor Herzl tarafından yazılmış olabileceği hakkında kuşkuları da vardır. Aynı yetkili ayrıca Amerikalı bazı senatörlerin 1905 yılında bu belgelerde yazılanların 1920 yılında gerçekleştiklerini gördüklerinde hayrete düştüklerini belirtmektedir.

Bu olayın şimdi Yahudi etkisinde olan bir hükümet yetkilisi tarafından ortaya konması çok ilginçtir. Tahminen bu belgeler duyulur duyulmaz devlet araştırmasına son verilmiştir. Bu konuda diğer dört devlet Amerikan hükümetinden daha hızlı davranarak epeyce yol almışlardır. Bahse konu "Yahudi protokolleri" British Museum'da "10 Ağustos 1906" tarihli damgayla bulunmaktadır. Dr. Herzl'in bu protokolleri 1897 Siyonist Kongresi'nde okuduğu düşünüldüğünde belgelerin orijinal yazılış tarihleri 1896-1897'dir.

Kitabın başlığı biraz yanlış olmakla beraber bu belgeler kamuoyunun dikkatini konuya çekmek için İngiltere'de basılmışlardır. Kitapçığı basan Eyre ve Spottiswoode İngiliz devletinin resmi yayınevi gibi çalışan bir kurumdur. Bu kurum bizim Washington'daki Amerikan Resmi Yayınevi muadili bir statü taşımaktadır. Yahudi basını bu yayına büyük tepki göstermiş ve belgeleri inkâr kampanyası başlatmış olsa da Londra *Times* gazetesinde yapılan bir değerlendirmede Yahudilerin belgeleri inkâr çabaları "yetersiz ve gerçekdışı" bulunmuştur.

Times gazetesinin belirttiği gibi yayımlanan protokollere olan Yahudi tepkisi içerikten çok bu protokollerin anonim kimlik taşıması üzerinde yoğunlaşmaktadır. Yahudiler bu belgeyi yazanı "ruh hastası ve suçlu" olarak ilan etmektedirler.

İncelendiklerinde bu isimsiz belgelerin elle kopyalan-

dıkları ve elden ele dağıtıldıkları anlaşılmaktadır. Arkasında kimin olduğu bilinmeyen bu protokoller dünyadaki bazı devletlerin üst düzey yöneticileri tarafından incelenmiş ve dünyada önem kazanmışlardır. Bu belgelerin doğruluğu *Times* gazetesinin de belirttiği gibi içeriklerinde saklıdır.

Protokollerin şu sorulara vereceği cevaplar bugün için önem taşımaktadır: "Yahudiler bir dünya düzeni planlayıp kurmuşlar mıdır?" "Bu sistemin politikası nedir?" "Nasıl çalışmaktadır?"

Bu sorular protokollerde oldukça geniş şekilde cevaplanmaktadır. Bu protokolleri yazan kişinin insan doğası, tarih ve devlet sistemleri üzerindeki bilgisi kesinlikle çok büyüktür. Bu belgeleri yazanın ruh hastası veya suçlu olması bir kenara üstün zekâlı bir hümanist olması gereklidir. Protokoller kurgu olamayacak kadar gerçekçi, üzerlerinde spekülasyon yapılamayacak kadar tutarlı ve uyduruk olamayacak kadar derin bir bilgiyle yazılmışlardır.

Yahudiler bu belgelerin Rusya'dan gelmiş olmaları nedeniyle çok saldırgan davranmaktadırlar. Ancak bu belgeler Rusya'dan değil Rusya üzerinden gelmişlerdir. Kitap Rusya'da 1905 yılında Prof. Nilus'un protokolleri ve protokoller uyarınca Rusya'da olan biteni yorumladığı bir kitap sayesinde basılı hale gelmişlerdir. Kitabın Rusya'da basılmış olması uzun süredir Anglosakson ülkelerde Rusya ve Ruslar üzerinde olumsuz propaganda yapan Yahudilerce kullanılmaya çalışılmaktadır. Bugün dünyada ve özellikle Amerika'da halka kakalanan en büyük yalan propagandaların başında Yahudilerin Ruslar aleyhine yaptıkları gelmektedir. Yahudiler bu propaganda sayesinde Rusya'da basıldıklarını ileri sürdükleri protokollerin yalan olduklarını iddia etmektedirler.

Protokollerin bir Rus tarafından veya Rusça ya da Rus etkisi altında yazılmadıkları açıktır. Ancak ilk defa Rusya'da basılmış olan bu belgeler daha sonra diplomatik çevrelerce dünyanın pek çok yerinde tespit edilmişlerdir. Yahudi gücü elinden geldiği kadarıyla bu protokollerin yayılmasını önlemiş, hatta bazı kişilere büyük cezalar verdirtmiştir.

Yahudi taraftarları bu protokollerin Yahudi karşıtlığını körüklediği bahanesiyle yasaklanmalarını istemektedirler. Ancak Amerika'da Yahudilerin açgözlülükleri sayesinde ortaya çıkan Yahudi karşıtlığı akımın daha fazla körüklenme olasılığı yoktur. Protokollerin Amerika Birleşik Devletleri'nde kabul görmelerinin nedeni daha önceden bilinen gerçekleri aydınlatmalarından ibarettir. Yalanların uzun süre yaşamaları imkânsızdır. Ancak bu protokoller uzun süredir ayaktadırlar ve önemleri her geçen gün artmaktadır. Artık bu belgeler en üst kesimlere kadar ulaşmakta ve şimdiye kadar yarattıklarının üstünde bir etki yaratmaktadırlar.

Theodor Herzl tarafından yazılmış olmaları onları daha fazla araştırılacak hale getirmez ya da bunların anonim olmaları önemlerini azaltmaz. Hatta yazarın bilinmemesi bu belgeler için daha iyidir. 1896 yılında İsviçre ve Fransa'da Yahudilerin bir konferans organize ettikleri ve dünyayı kontrolleri altına almak için bir program hazırladıkları bilinmektedir. Protokollerin bir dünya projesi oldukları tartışma götürmez bir gerçektir. İçindeki her maddede bugün bile geçerli olan gerçekleri barındıran bu belgelerin altında bir, beş veya yirmi beş imza olmasının içeriğinin önemiyle hiçbir ilgisi yoktur.

Burada önemli olan nokta protokollerin bir ruh hastası veya suçlu bir kişi tarafından yazılmadıkları ve bu belgelerde

belirtilen husus ve amaçların gün geçtikçe gerçekleşmeleridir. Dolayısıyla belgelerden çok belgelerin dünya üstünde dikkat çektiği durumlar önem taşımaktadır.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 10 Temmuz 1920]

"Biz bir halkız ve tek bir halkız... Düşüşe geçtiğimizde devrimci proletarya ve devrimci ordunun en alt kesimleri oluruz. Ancak yükseldiğimizde bizimle beraber yok etme gücümüz de artar."

–Theodore Herzl, Yahudi Devleti, s. 5, 23

YAHUDİ EMPERYALİZMİNİN TARİHİ TEMELLERİ

Yahudi meselesi üzerine oluşturduğumuz yazı dizimizin başlamasıyla ülkemizde konu hakkında tartışmalar başlamıştır. Artık ciddi tartışmalarda utanmadan ve hakarete uğramadan "Yahudi" kelimesini kullanmak mümkündür. Şimdiye kadar bu isim Yahudi propagandacıların elinde organize ve yanlı kampanyalarda kullanılırdı. Bu adamlar eskiden Yahudileri incittiği için Shakespeare'in bazı eserlerini okul müfredatlarından kaldırırlar veya yıkılmaya yüz tutmuş bir havrayı gösterdiği için ünlü sanatçı Sargent'in bir resmini Boston Şehir Kütüphanesi duvarlarından indirtirlerdi. Yahudi olmayanların Yahudiliğin farkına varmaları halinde derhal Yahudi karşıtlığı yapıldığı propagandasına başlanırdı. Tüm bunlar sonucunda ülkemizde tarihimizde görülmemiş bir şekilde konuşma yasağı ortaya çıkmıştı. Yakınlarda bir yemekli toplantıda konuşmacı Yahudi bankacıları kastederek "Yahudi" kelimesini kullandığında bir Yahudi dinleyici ayağa fırlayarak konuşmacının kendisine "Amerikalı" diye hitap edilmesinden hoşlanıp hoşlanmadığını sormuştur. Ko-

nuşmacı, "Evet çok hoşlanırım" dediğinde dinleyicilerden büyük alkış almıştır. Bu ülkede işadamlarının Yahudilere "Yahudi" demeleri gizli bir el tarafından yazılmış ancak elle tutulamaz kanunlarca yasaklanmıştır.

Bundan bir yıl önce *Chicago Tribune* gibi önemli bir gazetenin ilk sayfasında dünyadaki Yahudi planı hakkında bir sütun haber çıkacağı ve bu haberde "Yahudi" kelimesinin kullanılacağına kimse inanmazdı. Genelde doğu kıyısındaki gazetelerin yaptığı gibi "uluslararası Yahudi" terimi yerine "uluslararası bankerler" terimini kullanmak bir yıl önce daha geçerli bir yöntemdi.

19 Haziran 1920 tarihinde *Chicago Tribune* John Clayton isimli yurtdışı temsilcisi imzalı haberini birinci sayfadan ve birinci sütundan geçerek şu başlığı atmıştır: "Troçki Yahudi radikalleri dünya liderliğine taşıyor. Bolşevizm bu oyunda sadece bir araçtır."

Yazının ilk paragrafı aşağıdaki gibidir:

"Son iki yıldır silahlı kuvvetler ajanları ve çeşitli gizli servis üyelerinden gelen raporlarda Bolşevizm dışında dünyada başka bir devrim hareketinin olduğu saptanmaktadır. Önce Bolşevizm'le karıştırılan bu yeni devrimci hareket gün geçtikçe gelen raporlar sayesinde kendini iyice belirgin hale getirmiştir."

Daha önce gazetemiz *The Dearborn Independent*'ta belirttiğimiz gibi bu raporları yazan gizli devlet kurumlarından biri de Amerikan Gizli Servisi'dir. Ancak Yahudi baskısı altında olan hükümet tarafınca bu araştırmaların derinleştirilmediğinden şüphemiz vardır. Yahudi kaynaklardan öğrendiğimiz kadarıyla Amerikan Adalet Bakanlığı bu konuyla ilgilenmiştir.

Bu yayınların Alman tahriki olduğu konusunda ısrarcı olanlara karşı *Tribune* yazarı Müttefik gizli servislerinin konuyla iki yıldır ilgili olduklarını açıklamaktadır. Amerika'da ortaya çıkan Yahudi meselesi hemen Yahudilerce Alman tahriki olarak nitelendirilmiştir. Bu Yahudi çevrelere göre Yahudi karşıtlığı yeni düzendeki Yahudi etkisini yok etmek isteyen Almanlarca ihraç edilmektedir. Amerika'daki hahamlar her savaş sonrası Yahudilere yapılan saldırıların arttığı konusunda vaazlar vermeye başlamışlardır. Her savaş sonrası insanların savaşı finanse eden ve ülkeleri savaşa sürükleyen Yahudi bankerlere karşı gözlerinin açıldığı bilinen bir gerçektir ancak bunu bir önyargı saymak yanlışlık olacaktır. *Tribune* makalesi Yahudi meselesinin sadece Almanya'da olmadığı gibi Almanya'nın bu sorunda merkez olmadığını da göstermektedir. Müttefik gizli servisleri bu konuda en aktif oyunculardır.

Yazının ikinci paragrafı Bolşevizm ile Yahudi emperyalizmini ayırt etmektedir:

"Bolşevizm dünyadaki düzenleri yıkarak işçilerin iktidarda olduğu uluslararası bir kardeşlik düzenini kurmayı hedeflemektedir. İkinci devrimci hareket ise dünyada bir ırkın iktidara gelmesini hedeflemektedir. Fransız, İngiliz ve Amerikan gizli servislerinin yaptığı araştırmaya göre ikinci devrimci hareketin başında radikal Yahudiler vardır."

Makalede belirtilen diğer önemli noktalar aşağıdaki gibidir:

"Komünist hiyerarşi içinde bazı yeni devrimci parti üyeleri vardır ancak bunların liderleri için komünizm sadece bir araçtır."

"Bu adamlar Japonya'nın Hindistan üzerindeki emelle-

rini, İngiltere'ye bazı ülkelerde duyulan nefreti, Amerikan-Japon rekabetini ve İslami kalkışmayı kendi amaçları için kullanacaklardır."

"Her devrimci hareket gibi bu hareket de Anglosakson karşıtı bir yaklaşım göstermektedir."

"Dünyanın her noktasında radikal Yahudi hareket mükemmel hale getirilmiştir."

"Bu hareket Yahudi ırkını üste çıkarmak dışında hiçbir amaç gütmemektedir."

Bu sözlerin ürkütücü oldukları açıktır. Bu yazının belirli bir propaganda yayınında yer alması sıradan bir okuyucuyu fazla etkilemez ancak çok önemli bir gazetenin bu makaleyi basmış olması okuyucuların bu yazıyı daha farklı değerlendirmelerine neden olacaktır.

Tribune bu makaleyle konuyu kapatmamıştır ve 21 Haziran 1920 tarihinde "Dünyadaki Fitne" isimli ikinci bir makale yayımlamıştır. Bu ikinci makalenin yanlış anlaşılmaları düzeltmeye çalıştığı görülmektedir.

Tribune dünyada yaşayan bazı Yahudilerin "dünyadaki fitneye" karışma durumları olmasına rağmen İngiliz ve Amerikan Yahudilerinin çok vatansever oldukları ve bu tip bir fitneye karışmayacaklarını açıklamaktadır. Belki bu söylenenler on binlerce Amerikan ve İngiliz Yahudisi için geçerlidir ancak aynı şeyi dünyadaki hükümetleri kukla gibi oynatan ve dünyanın son altı yılını trajediye çeviren uluslararası Yahudiler için söylemek imkânsızdır. Vatansever İngiliz ve Amerikan Yahudileri maalesef kendilerini bu sömürgeci uluslararası Yahudilerden kopararak bulundukları topraklara asimile olana kadar bazı sıkıntılar çekeceklerdir.

Yahudi emperyalizmini dünya üzerinde kurmayı amaç-

layan bu devrimci harekete Yahudi ve Yahudi olmayanların bakış açıları çok farklıdır. Yahudi yazarlar ilk başta bu gerçeği tümden inkâr yoluna gitmişlerdir. Onlara göre bu hikâye Yahudi düşmanlarının Yahudilere hakaret etmek ve soykırım uygulamak için uydurduğu yalanlardan ibarettir. Ancak konu hakkında deliller arttıkça bu yazarlar, "Şimdiye kadar her zaman ezilmiş olan zavallı Yahudilerin düşmanlarını devirerek kendi iktidarlarını hayal etmeye hakları yok mudur?" mealinde sözler sarf etmektedirler.

Diğer taraftan böyle bir savunmayla karşılaşan Yahudi olmayanlar, "Bahsedilenler Rus Yahudileridir ve bu bizi ilgilendirmez. Amerikan Yahudileri iyidirler ve böyle komplolara karışmazlar" demektedirler. Ancak konuyu biraz derinlemesine inceleyen her Yahudi olmayan Amerikalı dünyayı kuşattığı gibi ülkemizde de varlık gösteren bir planın kökeninde Yahudilerin olduğunu kabul eder. Bu noktadan sonra bir kişinin inanacağı iki teori vardır: "Dünyayı ele geçirme planını yapanlar ve uygulayanlar kesinlikle Yahudi'dir" veya "Yahudiler dünyayı saran yeni devrim hareketi içinde tesadüfen yer almaktadırlar." Yahudiler ve Yahudi olmayanların vardıkları son nokta iddia edilen devrim hareketinin olduğu gerçeğidir.

Örneğin gazetecilik kalitesi tartılamayacak olan *Christian Science Monitor* gazetesi konu hakkında uzun bir makale yayımlamıştır:

"Hangi isim verilirse verilsin Yahudi fitnesinin olmadığını söylemek çok büyük bir yanlıştır. Eski Ahit'te olduğu gibi bu fitneye 'Korkunç Gece' ismi verilebilir. Gizli uluslararası bir siyasi örgüt mevcuttur ve psikolojik harekâtı sayesinde insanlığı uyutmaya çalışmaktadır. Ancak insanoğlunun artık bu korkunç gerçeği kavraması gerekmektedir."

Monitor çok haklı olarak halkı önyargılara ve yargısız infazlara karşı uyarmaktadır. Bugün olan önyargıların çoğu gerçeklere karşı duyulmaktadır, yani önyargıların nedeni gerçekler değildir. Emperyalist Yahudi meselesi incelenirken iki noktaya önem verilmelidir. Bunlardan ilki böyle bir planın olması halinde bunun yeni yapıldığı yalanıdır. "Yeni" kavramı bazı kişiler tarafından geçen hafta veya geçen yıl ya da yakın geçmiş gibi algılanabilir ki bu tamamen yanlıştır. Bir gün önce planlanan bir proje hiçbir şekilde bahsedilen emperyalist projeyle aynı olamaz. Yakınlarda da yapılan planlar vardır ancak bunlar bahsettiğimiz büyük projeyle benzer değillerdir. Gizli devletlerin anayasaları gizli kongrelerde yapılmaz. Bunlar yüzyıllardır biriken deneyim ve düşüncelerin sonucu olarak ortaya çıkar. Musevilik Yahudilerin seçilmiş kavim olduğunu ve geleceklerinin geçmişlerinden parlak olacağını söyleyen en eski dindir. Pek çok Hıristiyan da bunu kabul etmektedir ancak onların kabul etmesi şimdiye kadar Yahudilerin kullandıkları sinsi yöntemleri mazur gösteremez.

Seçilmiş Kavim fikri Yahudilerin bu kehanetin yerine gelmesi için ellerinden geleni planladıklarını işaret edebilir. En eski çağlardan beri İsrail bilgelerinin bu kehaneti doğrulamak için planlar yapmış olmaları da muhtemeldir. Eski öğretileri araştıranlara göre böyle gizli bir plan vardır ve bu plan evrenin son günü yapacağı gösteri için tarihin çeşitli dilimlerinde dünyada provalar yaparak uygulamasını denemektedir.

Bu durumda günümüz Yahudileri veya uluslararası Yahudilerin sorumlu olmadığı bir planla karşı karşıyayız demektir. Belki bu plan geçmişlerinin bir parçası olarak kendileri-

ne iletilmiştir. Zaten böyle bir planın modern zamanlarda biçimlendirilmesi halinde ömrünün çok uzun olmayacağı kesindir.

Dikkat edilmesi gereken ikinci nokta ise her Yahudi'nin gizli planı bildiği varsayımıdır. Bu doğru değildir. İsrail kavminin bir gün zafere ulaşacağını her Yahudi bilse bile bu zafer için yüzyıllardır yapılan gizli planları her Yahudi'nin bilmesi söz konusu olamaz. Bunu düşünmek sıradan bir Alman'ın Pan Cermen Partisi'nin uzun vadeli planlarını bildiğini kabul etmek gibi bir şeydir. Sıradan bir Yahudi gizli örgütün planlarına bu kadar vâkıftır. Ancak her Yahudi zafer gününde Yahudi olmayanlara karşı uygulanacak vahşetin farkındadır ve bu vahşetin yüzyıllardır çektikleri acıların karşılığı olduğuna inanır.

Böyle bir emperyalist Yahudi projesinin varlığı halinde bu plana destek verenlerin ve projenin bir lideri olması da gerekmektedir. İşte bu noktada pek çok araştırma sona ermektedir. Yahudi bir diktatör fikri ilk başta kulağa tuhaf gelmekle birlikte dünyada en otokrat ırk Yahudilerdir. Başta olana saygı göstermek Yahudilerin ruhunda vardır. Yahudilerin para kazanma hırsı da paranın onlara güç vererek yükselmelerini sağlamasından ileri gelmektedir. Ünlü Anglo-Yahudi Doktor Barnard Von Oven şöyle demektedir: "Yahudilere başka hiçbir yükselme hakkı tanınmamıştır. Ya servetleriyle yükseleceklerdir ya da hiç yükselmeyeceklerdir. Yahudi toplumda saygı ve sevgi görmek için servet kazanmasının gerektiğini bildiği için mi suçludur yoksa zengin Yahudiler karşısında yere kadar eğilen toplum mu suçludur?"

Yahudiler krallara karşı değillerdir. Onlar sadece Yahudilerden kral olmasını engelleyen toplum kurallarına karşılar-

dır. Gelecekteki dünya kralı Hz. Davut'un tahtına oturacak olan bir Yahudi olacaktır. Eski öğretiler böyle bir kehanette bulunmaktadırlar ve planlar da buna göre yapılmaktadır.

Böyle bir kral bugün dünyada var mıdır? Yoksa bile onu seçecek olan insanlar buradadırlar. Hıristiyanlık öncesi dönemden sonra Yahudilerden kral çıkmamıştır ancak on birinci yüzyıla kadar sürgünde olan prenslerin varlıkları bilinmektedir. Bu prenslere "eksilark" denilir ve bunlar dünya üzerinde dağınık yaşayan tüm Yahudileri temsil ederler. Bu kişiler Yahudi bilgelerince danışmanlık yapılan, meclisleri olan ve toplumları için kanun koyucu kişilerdir. Sürgündeki Yahudi prensleri Hıristiyan veya İslam ülkelerinde yaşarlar. Bu prenslerin bugün nerede olduklarını söylemek için henüz çok erkendir. Bugün dünyada Yahudilerin kontrol ettiği pek çok uluslararası organizasyon ve örgüt vardır. Bunların haricinde Yahudi organizasyonları da mevcuttur. Yahudilerin dünya üzerindeki saldırı ve savunmalarını yapmalarını sağlayan bir birliktelik içinde oldukları da açıktır.

Yahudi Ansiklopedisi şöyle demektedir: "Halen Aşkenazi Şabat törenlerinde sürgündeki prenslere değinilir. Bu gelenek Sefarad Yahudilerinde ve on dokuzuncu yüzyıl sonrası ortaya çıkan reformist havralarda ortadan kalkmıştır."

Dünyada dağınık yaşayan Yahudileri yöneten bir Sanhedrin var mıdır?

Yahudilerin Sanhedrin'i çok enteresan bir kurumdur. Bu meclisin orijini ve kuralları tam bilinmez. Meclis başkan ile senato görevi yapan 71 üyeden oluşur. Sanhedrin'in gücünü nereden aldığı bilinmez, seçimle başa gelmez ve demokratik değildir. Bu meclis halkı temsil etmez, sadece halktan sorumludur. Sanhedrin prens veya hahambaşı tarafından hal-

kı temsil için değil halkı yönetirken prense yardımcı olmak için seçilir. Bu yapı sayesinde Yahudi aristokrasisi nerede ve hangi ülkede olursa olsun kendisini korumayı başarır. *Yahudi Ansiklopedisi* şöyle demektedir: "Tam anlamıyla aristokrat olan Sanhedrin gücünü kendinden alır. Çünkü en güçlü ailelerin üyeleri ve en büyük din adamlarından oluşur."

Bu kurumun yanında Yahudilerin din işlerini yöneten ve daha çok sıradan Yahudilerden oluşan başka bir kurul daha vardır.

Sanhedrin sadece Filistin'deki Yahudileri değil dünyadaki tüm Yahudileri yönetir. Yahudi devleti senatosu MS 70 yılında kapanmış olmakla beraber dördüncü yüzyıla kadar bir danışma kurulunun varlığından söz edilmektedir.

1806 yılında Napolyon'un Yahudiler hakkındaki sorularını yanıtlamak üzere Fransız Yahudileri Yüksek Kurulu toplanır. Bu kurulun tüm Yahudiler hakkında Napolyon'a bilgi verecek olması Sanhedrin'i karıştırır. 9 Şubat 1807 tarihinde Paris'te toplanan Sanhedrin Avrupa'nın her yerinden gelen üyelerden oluşmaktadır. Meclis toplantısında Napolyon'la yakın ilişki kuracak tüm Yahudi grupların arkasında duracağını açıklar.

1807 Sanhedrin toplantısında bu meclisin tarihi meclisle aynı olduğu belirtilir ve kendilerini "İsrail'in iyiliğini düşünen ve bu amaçla çalışan yasal bir kurul" olarak tanımlarlar.

Burada önemli nokta şudur: Bugün İsrail siyaseti ve anayasasını yöneten Yahudi liderler yeni bir akımı temsil etmemektedirler. Bu yeni bir yaklaşım değildir ve yeni bir planın varlığını kanıtlamaz.

Yahudi dayanışması devam ettiği sürece Sanhedrin de devam edecektir. Tarihi mecliste on kadar üyenin diğerle-

rinden daha kıdemli olduğu bilinmektedir. Bugün de Yahudi liderlerin belli komiteler veya ülkeler bazında katmanlar oluşturdukları söylenebilir.

Ne olursa olsun her yıl Yahudi Meclisi toplanır. Dünyanın dört bir yanından ünlü yargıçlar, bankerler, liberal Yahudi liderler, dünyadaki tüm büyük siyasi akımları temsil eden Yahudiler bir araya gelerek kararlar alırlar ve bu kararlar ancak onların istedikleri ölçüde dışa yansıtılırlar. Bugün toplanan Sanhedrin'in en yüksek ve gizli üyelerden oluştuğuna şüphe yoktur.

Yahudi devletinin hükümet yöntemi bellidir. Yahudiler en iyi dine, en iyi ahlaka, en iyi eğitime, en iyi sosyal standartlara ve en iyi hükümete sahip olduklarına inanırlar. Dolayısıyla bir Yahudi'nin milletinin iyiliği için daha iyi şeyler bulmasına gerek yoktur, çünkü her şeyin en iyisi onda bulunmaktadır.

Uluslararası Yahudi, dünyanın, bazı faaliyetlerini takip etmesine izin verir. Bazen yapılan finans veya siyaset toplantıları topluma ilan edilirler. Bazen de bu toplantılar kimseye haber verilmeden bir şehirde sessiz sedasız yapılarak karara bağlanırlar.

Yahudilerin mutlak bir liderinin varlığı daha sonra tartışılacaktır ancak Yahudilerin bir dış politikalarının olduğu kesindir. Yahudilerin dış politikası Yahudi olmayanlara olan bakış açılarını ve aksiyon planlarını içerir. Yahudi her zaman düşman içinde yaşadığını varsayar ve kendisini de bir millet olarak görür. Dolayısıyla dış dünyaya karşı bir siyaset geliştirmesi gereklidir. Yahudi içinde bulunduğu koşulları değerlendirmeye ve onları kendi lehine çevirmeye mahkûmdur.

Dolayısıyla Yahudilerin gizli bir hükümetlerinin ve dış

dünyaya karşı geliştirdikleri bir siyasetin var olması bazılarının dediği kadar acayip bir şey değildir. Yahudilerin içinde bulundukları durum göz önüne alındığında güllük gülistanlık yaşamadıkları açıktır. Ve Yahudiler hayatta kalmak ve kavimlerine iyi yaşam koşulları sağlamak için organize olmak zorundadırlar. Yahudilerin dünyadaki ırktaşlarını yönetecek bir Sanhedrin, bunun başında ise sürgündeki bir prense, hatta Yahudi dünya politikasına ihtiyaçları vardır ve bunlar anlaşılması zor şeyler değildir.

Durum böyle olunca da tüm Yahudilerin bunları bilmesi gerekir. Sanhedrin her zaman olduğu gibi bugün de aristokratlardan oluşmaktadır. Hahamlar minberden bunlardan haberdar olmadıklarını Yahudi ibadetçilere haykırırlarken yalan söylemektedirler. Uluslararası Yahudi'nin varlığı halkının kendisinin onlara sağlayacağı refah ve prestiji onaylamasına bağlıdır. Bu nedenle sıradan bir haham bile Yahudilerin dünya projesinden haberdardır ve bu projeyi gerçekleştirecek kişileri desteklemekle yükümlüdür.

24. Siyon Protokolü şöyle demektedir:

"Bugün sizlerle paylaşacağım konu Kral Davut hanedanlığının dünyanın en dibine kadar kök saldığı gerçeğidir. Bu hanedan bugün bile biz Yahudilere dünyadaki olayları yönetme ve insanların düşüncelerini eğitme görevini vermektedir."

Protokolün ifade ettiği gibi Davut soyu içinde bir lider ortaya çıkacaktır ve bu lideri konumuna hazırlamak Siyonist akil adamların görevidir. Bu akil adamlar sadece Yahudi işlerini idare edecek liderleri hazırlamakla görevli değillerdir. Onların bir başka görevi de dünyadaki düşünce sistemini Yahudi planına uygun şekilde eğitmektir. Plan gizli olsa bile

uygulaması veya uygulamasının yaratacağı etkiler gizli değildir. Bu sayede dış dünyada bu Yahudi planına ait ipuçları bularak kökenine inmek mümkündür.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 17 Temmuz 1920]

YAHUDİ PROTOKOLLERİ'NE GİRİŞ

Yahudi Protokolleri'nden bugün bahsedenlerin çoğu Yahudilerin dünyadaki güçlerini gösteren teoriyle ilgilenmektedirler. "Siyonist Akil Adamların Protokolleri" diye bilinen bu belgeler 24 adettir.

Protokollere Avrupa'da oldukça fazla ilgi gösterilmiş olmakla beraber Amerika'daki ilgi oldukça sınırlı kalmıştır. Protokoller Amerikan Adalet Bakanlığı'nın ilgisini bir yıl önce çekmiştir ve Londra'da İngiliz resmi yayınevi Eyre ve Spottiswoode tarafından basılan bir kitapçık hakkında soruşturma yapılmıştır.

Bu belgelerde "Siyonist Akil Adamlar" terimini kimin kullandığı bilinmemektedir. Bu terim belki "Yahudi" isminin belgelerden kaldırılması ancak dünya hâkimiyet planının açıklanması açısından kullanılmış olabilir.

Belgelerin yazarının "Yahudi" olmamasının aslında bu belgelerde bazı çelişkiler yaratması beklenirken protokollerde hiçbir çelişki bulunmamaktadır. Protokollerde anlatılan plana göre dünyada otokrat bir rejim kurulacaktır. Bu otokrat lider aristokratlar arasından çıkmayacaktır ancak anarşistler arasından çıkması muhtemeldir. Diğer yandan anarşistler otokrasiyi amaç olarak görmeyen bir hareketin parçasıdırlar. Bu belgelerin yazarları Fransız Devrimi'ne liderleri Duc d'Orleans önderliğinde katılan Fransız Yıkıcılar olabilir. Ancak bu grup çoktan tarihe karışmıştır ve protokoller hâlâ geçerliliklerini korumaktadır.

Bu belgelerin Yahudilerin elinden çıkmış olması kesindir. Bu protokollerin Yahudi yandaşları tarafından iddia edildiği gibi Yahudi olmayanlar tarafından yazılması halinde yazarların Yahudi karşıtlıklarını saklamak için "Yahudileri" işaret eden ifadelerde bulunmaları gerekirdi. Ancak protokollerde "Yahudi" kelimesi sadece iki kere geçmektedir. Dikkatli bir okuyucu ancak belli bir süre okuduktan sonra "dünya otokratının" hangi soydan geldiğini anlayabilir.

Yazarları gizli olmakla beraber protokollerin karşısında olduğu kişiler gayet açıktır. Örneğin protokoller aristokrasiye karşı değillerdir. Ya da protokollerde sermaye veya hükümet düşmanlığı görülmez. Tam tersine protokollerde planın gerçekleşmesi için aristokrasi, sermaye ve hükümetlere ihtiyaç olduğu söylenmektedir. Protokollerin Yahudi olmayanlar veya Hıristiyanlara karşı oldukları açıktır. En "liberal" planlar protokollerde kendilerine yardımcı olacak kişileri taraflarına çekmeyi amaçlamaktadır. Plan insanları dejenere etmeyi ve kafa karışıklığına sürükleyerek yönetilecek hale getirmeyi amaçlamaktadır. Plana göre tüm "liberal" hareketler desteklenmelidir. Toplumda din, ekonomi, siyaset ve aile yaşamını sekteye uğratacak tüm felsefeler desteklenmelidir. Böylece saldırıya uğrayan toplumlarda dayanışma ve birliktelik bozulacaktır.

Protokollerde "Biz Yahudiler bunu yapacağız" denmemektedir. Bunun yerine "Yahudi olmayanlar bunları yapmaya yönlendirilecektir" denmektedir. Protokollerin kapanış bölümündeki birkaç terim hariç protokollerde kullanılan tek ırk belirtir sözcük "Yahudi olmayanlar"dır.

Örneğin 1. Protokol'de şöyle denmektedir:

"Dürüstlük ve samimiyet gibi erdemler siyasette çok

önemli zafiyetlerdir. Çünkü bu erdemler hâkimiyeti en güçlü düşmandan daha kolay sona erdirebilirler. Bu erdemler Yahudi olmayanların sahip oldukları özelliklerdir ve bizim kesinlikle bu erdemleri sahiplenmememiz gerekmektedir."

"Yahudi olmayanların aristokrasilerinin yıkıntıları üzerine biz eğitimli veya zengin sınıflarımızın aristokrasisini inşa ettik. Yeni aristokrasiyi bizim kontrol ettiğimiz servet ve eğitimci olarak önderlik ettiğimiz bilim üzerine özellikle inşa etmişizdir."

"İşçi maaşlarını artıracağız ancak bu artış işçilere bir şey kazandırmayacaktır, çünkü aynı zamanda aile gereksinimlerinin fiyatlarını da tarımsal maliyetleri bahane ederek artıracağız. Bu süreçte üretimi işçileri anarşi ve alkole alıştırarak ve eğitimli Yahudi olmayan kişileri ülkeden kaçırarak sabote edeceğiz."

"Gerçekler Yahudi olmayanlar tarafından anlaşılamayacaktır, çünkü biz her zaman işçi kesiminin yanında olduğumuzu ve ekonomi prensiplerine bağlı kaldığımızı yaratacağımız ekonomik teorilerle sürekli vurgulayacağız."

Yukarıdaki alıntılar protokollerin yazım stilini göstermektedir. Bu protokollerde "biz" ve "Yahudi olmayanlar" terimleri sıkça kullanılmaktadır. Bu 14. Protokol'de açıkça belirtilmektedir:

"Yahudi olmayanlarla aramızdaki en büyük fark zekâ farkıdır. Ve bu fark bizi Seçilmiş Kavim haline getirmektedir. Biz üstün insanlarken Yahudi olmayanlar içgüdüleriyle hareket eden hayvani zekâya sahiptirler. Onlar bir şeyi veya durumu inceleyebilirler ancak sonuç çıkartma yetenekleri yoktur. Yahudi olmayanlar hiçbir şey icat edemezler, bu nedenlerle bizler dünyayı yönetmek üzere seçilmişizdir."

Yukarıdaki yöntem Yahudilerin eski çağlardan beri insanları ayrıştırma metodu olarak kullanılmaktadır. Dünya onlara göre Yahudiler ve Yahudi olmayanlardan oluşmaktadır.

"Yahudi" kelimesi 8. Protokol'de aşağıdaki gibi geçmektedir:

"Yahudi kardeşlerimizi hükümete getirene kadar onları kendilerinden pek farklı olmayan kişilerin yönetimine bırakmalıyız."

Bu uygulama, yani "Yahudi olmayanlar cephesi" özellikle finans dünyasında Yahudi operasyonlarını gizlemek için kullanılmaktadır. Bu protokoller yazıldığından beri sağlanan siyasi gelişim son San Francisco genel kurulunda Yahudi Judge Brandeis'in başkan adayı olarak gösterilmesinden bellidir. Kamuoyunun Yahudi istilasına alışması için ülkemizdeki en önemli makam olan başkanlık için bir Yahudi'nin adının geçmesi bir hazırlıktır. Amerikan Başkanlık ofisinde zaten Yahudilerin sözünün geçmediği hiçbir pozisyon bulunmamaktadır. Yahudilerin güçlerini artırmak için Amerikan başkanı olmalarına gerek yoktur ancak başkanlığa aday olmak protokollerdeki planın gerçekleşmesi için gerekli bir adım olarak görülmektedir.

Okuyucuların protokollerde fark edecekleri bir başka nokta ise bu belgelerde ateşli sözlere yer verilmemesidir. Bu belgeler propaganda dokümanları değildir. Bu protokollerde hedef kesimi ateşleyen veya onları teşvik etmeyi amaçlayan hiçbir cümle yoktur. Belgelerde "İlk hedefimiz" tipli cümleler yoktur. Protokoller yasal dokümanlar kadar resmi ve bir istatistik tablosu kadar öze değinen tanımlardan oluşmaktadır. Bu protokoller Yahudiler tarafından Yahudiler için Yahudilerin Dünya Planı üzerine yazılmışlardır. Bu proto-

koller milis kuvvetlerine değil yüksek eğitimli kesime hitap etmektedir.

Yahudi yanlıları "Yahudiler dünya üzerindeki planlarını neden bastırsınlar?" gibi bir soru sormaktadırlar. Ancak bu protokoller zaten sözel olarak ortaya çıkmışlardır. Basılı olan protokoller belli ki bu toplantılara katılan veya konuşulanlardan haberdar olan bir kişinin aldığı notlardan oluşmaktadır. Bunların bazıları uzun bazıları ise kısadır. Protokollere konu notların Fransa veya İsviçre'deki Yahudi öğrencilere iletilmek için kâğıda döküldüğü iddiası oldukça yaygındır. Tarih ve gramatik açıdan bu protokollerin Rusya kaynaklı olmaları imkânsızdır.

Protokollerin yazımında kullanılan ton da öğrenciler için hazırlandıklarını işaret etmektedir. Şöyle ki bu belgelerde bir program veya plana destek aranmamaktadır. Protokoller halen uygulanmakta olan bir programda yapılacakları anlatmaktadırlar. Burada katılıma davet veya yeni fikirlerin teşviki söz konusu değildir. ("Yahudi olmayanlara liberalizmi öğretirken kendi insanlarımıza tam itaati kabul ettirmeliyiz." "Yönetim tek elden olmalıdır." "Programın aksiyon planını öğrenmeli ancak tartışmamalıyız" "Liderlerimizin çalışmaları bir topluluğun önünde kesinlikle eleştirilmemelidir.")

Ayrıca öğrencilere ders olarak verilmek üzere kaleme alınan bu programın eskiden yaratıldığı bellidir. Belgelerin yazım tarzı geleneksel, hatta dini izler taşımaktadır ve yeniliklere duyulan özlemden hiç bahsedilmemektedir. Belli ki belgelerde belirtilen prensipler uzun süredir tecrübeyle sabitlenmiş fikirlerden oluşmaktadırlar.

Planın yaşından en az iki yerde söz edilmektedir. Bunlardan birisi 1. Protokol'de mevcuttur.

"Eski zamanlarda 'Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik!' diye bağıranlar ilk bizlerdik. Bu sözlerimiz şuursuz papağanlar tarafından binlerce kez tekrarlandılar ve servet ile bireysel özgürlükleri sonunda yok ettiler. Akıllı ve entelektüel olan Yahudi olmayanlar bile bu sözlerdeki tezadı anlayamadılar. Dünyada eşitlik diye bir şey yoktur."

Plandaki kesinlik 13. Protokol'de görülmektedir:

"Bu siyaseti sorgulamak bunu yüzyıllar önce yazan ve uygulayanlar dışında herkese yasaktır."

Belki de bu sözler nesilden nesile aktarılan Yahudi Sanhedrin geleneğidir.

Bu protokolleri yazanların yönetici bir kasttan bahsetmeleri mümkün değildir, çünkü prensip itibariyle böyle şeylere karşıdırlar. Bu kişiler Almanya'daki Junkers gibi aristokrat bir grubu da referans olarak gösteremezler, çünkü yöntemleri farklıdır. Protokollerin yazarları sadece hükümeti olmayan, kaybedecek hiçbir şeyi olmayıp kazanacak çok şeyleri olan bir grup insana hitap edebilirler. Ve bu tanıma uygun dünyada tek bir toplum vardır.

Protokollerin yazarının şöhret aramadığı açıktır. Tüm belgede kişisel bir hırs izi yoktur. Bu belgelerde sadece İsrail'in geleceği düşünülmektedir ve amaca ulaşmanın yolu Yahudi olmayanların değer yargılarını yıkmaktan geçmektedir. Protokollerde yazıldıkları zamana kadar nelerin yapıldığı ve daha yapılması gerekenler anlatılmaktadır. Bu belgeler kadar bütünlük gösteren, detay veren ve insanların gizli güçlerine hitap eden başka bir belge tarihte görülmemiştir. Belgeler insan yaşamının gizliliğini tespitte ve bunu kullanmaktaki ustalıkta eşsizdirler.

Protokollerde Yahudi olmayanların aptallığı konusunda

yazılanlar doğrudurlar. Protokollerde Yahudi olmayanların düşünce tarzı ve zafiyetleri hakkında yazılan her şey doğrudur. Çünkü Yahudi olmayan düşünürler bile Yahudi propagandasının tuzağına düşmiş haldedirler.

Arada sırada bize öğretilen bilimin gerçek bilim olmadığını söylemeye cesaret eden düşünürler çıkmaktadır. Yine arada sırada bize öğretilen ekonomi kanunlarının gerçeği yansıtmadıklarını belirten düşünürler de çıkmaktadır. Hatta bazı gözlemciler insanların bugün içinde bulundukları tüketim çılgınlığının insanın doğasında olmayıp sistematik olarak teşvik edildiğini bile tespit etmektedirler. Birkaç düşünür ise basında bize yansıtılan kamuoyu görüşlerinin kiralık kalemler tarafından yazıldığını bilmektedirler.

Bu düşünür ve gözlemcilere rağmen gözleri açık olanlar ile uyutulan takipçileri arasındaki ilişki hiçbir zaman sürekli olmamaktadır. Protokollerin etkilerini hissetmiş olan devlet adamları halkı yanlış yönlendirmeyi amaçlayan Yahudi politikalarının gerektiği zamanlarda ortaya çıktığını savunmaktadırlar. Protokoller ister Yahudi kaynaklı olsunlar ister olmasınlar halkı adeta bir koyun sürüsü haline getirmek için kullanıldıkları açıktır. Protokollerin halk tarafından bilinip anlaşılmalarından sonra bu belgelerin Yahudi olmayanların zekâ seviyeleri üzerine yaptıkları küçümser yorumlar artık geçerli olmayacaktır.

Bu yazı dizisinin bundan sonraki amacı protokolleri araştırmak ve sorgulamak olacaktır.

Bu işe başlamadan önce "Bu protokollerin başarıya ulaşma şansı var mıdır?" diye bir soru sorulması gerekmektedir. Protokoller zaten başarıya ulaşmıştır ve planın büyük kısmı hayata geçirilmiştir. Bu söylediklerimiz halkta panik yarat-

mamalıdır. Tam tersine protokollerin açığa çıkmaları onların etkilerini yok edecek tek silahtır. İnsanların bu belgeleri bilmeleri gereklidir. Protokollerin yöntemi halkı paniğe sürüklemek, onları tahrik etmek ve duygularını yönlendirmektir. Bu yöntemin panzehri ise halkın aydınlatılması olacaktır.

Halkın aydınlatılması bu yazı dizisinin amacıdır. Aydınlanma önyargıları yok eder. Yahudi yazarlar önyargıların tek yönlü olduklarını savunsalar da bu doğru değildir. Dolayısıyla protokoller sayesinde Yahudi halkta Yahudi olmayanlar için yaratılmış olan önyargıların da kaldırılmaları gerekmektedir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 24 Temmuz 1920]

YAHUDİLERİN GÖZÜNDEN "DİĞER İNSANLAR"

"Şimdi ve gelecekte yapacaklarımızı anlatacağım bu programda sizlere teorilerimizin temellerini açıklayacağım." –Protokol 16

"Şimdiye kadar sizlere diğer insanlarla olan ilişkilerimizi düzenleyen prensiplerimiz ve finansal operasyonlarımız çerçevesinde geçmişin sırlarını ve yakın gelecekte ortaya çıkacak büyük problemleri anlatmaya çalıştım." –Protokol 22

Yahudilerin Dünya Planı'nın ana hatlarını gösteren protokollerde dört ana başlık vardır. Bu başlıklar protokollerde açık yazılmasalar da içerik açısından bellidirler. Bu dört temel başlık altında ise pek çok alt başlık bulunmaktadır.

Ana başlıklardan ilkinde Yahudi olmayanların karakterleri tanımlanmaktadır. Bu protokollerin Yahudi olmayanların karakterlerini ve zafiyetlerini önceden incelemiş olan bir kişi veya kişiler tarafından yazıldıkları çok nettir.

İkinci ana başlık plan içinde şimdiye kadar gerçekleştirilenlerin açıklandığı kısımdır.

Üçüncü ana başlık da planın daha ileriye gidebilmesi için insan karakteri (Yahudi olmayanların) üzerine yapılan analizleri kapsamaktadır.

Dördüncü ve son ana başlık da daha önce planlandığı halde henüz gerçekleştirilmemiş amaçları tanımlamaktadır.

Bunlardan bazıları 1905-1920 döneminde gerçekleştirilmişlerdir. Yukarıda verilen açış paragrafındaki "yakın gelecekte ortaya çıkacak büyük problemler" bu dönemde olan olayların Yahudiler tarafından daha önce bilindiklerini göstermektedir.

Yazı dizimizin bu makalesinde Yahudilerin insan karakteri üzerine Yahudilerin yaptıkları analizler verilmektedir. Bu analizler özellikle Yahudi olmayan okuyucularımızın ilgisini çekmelidir. Yahudilerin kendi dışındaki insanlara nasıl baktıkları gayet açıktır ancak Yahudi olmayanlar ısrarla hâlâ insani değerler ve insanın asaletinden bahsetmektedirler. Maalesef yapılan analizlerde Yahudiler haklı çıkmaktadırlar ve protokollerinde kendilerini üstün görürken kendi dışındakiler için yaptıkları küçümseyici tanımlar genelde doğrudurlar.

Protokollerin üzerinden kabaca geçtiğimizde bile Yahudilerin insan karakteri üzerine yaptıkları analizleri görebiliriz.

1. Protokol aşağıdaki analizleri vermektedir:

"Dünyada iyi insanlardan çok kötü insanların olduğu bellidir. Bu nedenle insanları şiddetle ve korkutarak yönetmek akademik ikna yoluyla yönetmekten daha kolaydır. Her insan güç sahibi ve diktatör olmak ister. Ve pek az kişi kendi çıkarları için başkalarını feda etmekten kaçınır."

"Çoğunluk insan çok basit arzular, inançlar, gelenekler ve duygusal teorilerle yaşamında yön bulur ve bu insanların bir arada durmaları çok zordur. En mantıklı amaçlar bile böyle insanları bir arada tutamaz. Çetelerin başarıları siyasi sırları bilmeyen kalabalıkların en anlamsız kararlara uyarak devlette anarşi yapmalarına bağlıdır."

"Bir işten kârlı çıkmak için insanların açgözlülüklerini, çıkar düşkünlüklerini, kararsızlıklarını ve değişkenliklerini kullanmalıdır. Kalabalıklar kör, mantıksız ve aptaldırlar. Onları ister sağa isterseniz sola yönlendirebilirsiniz."

"Zaferin bizim için kolay oluşu ilişkilerimizde insanların zayıf noktalarını iyi kullanmamızdan kaynaklanmaktadır. Planlı yaklaşım, insanların tatmini imkânsız maddi istekleri gibi unsurlar tek başlarına bile kullanıldıklarında bir insanın iradesini elinden alarak onu amaçlarımıza uygun hareket eder hale getirmek için yeterlidir."

5. Protokol'de insan doğası aşağıdaki gibi açıklanmaktadır:

"İnsanlar gibi uluslar da her zaman aksiyon görmek yerine söz duymayı tercih ederler. Uluslar kendilerine verilen sözlerden tutulup tutulmamasına bakmaksızın memnun olurlar. Bu nedenle gelişimi destekler gözüken yalancı kurumlar oluşturmalıyız."

11. Protokol:

"Yahudi olmayanlar koyun sürüsü gibidirler. Bu insanlar onlara düşmanlar pasifize edildikten sonra özgürlüklerini geri vereceğimiz, hatta özgürlüklerini genişleteceğimiz sözlerine gözü kapalı inanırlar. Bu insanlara verdiğimiz sözleri ne zaman yerine getireceğimizi söylememiz gerekmez. Şimdiye kadar bu insanlardan sakladığımız ve arka planda kalan amaçlarımızı incelemelerine olanak sağlamadığımız yöntemlerimiz sayesinde dünyanın her tarafına yayılmış halkımızın doğrudan elde edemeyeceği kazanımları elde etmek üzereyiz."

"Özellikle hırslı kişiler, kariyerlerinde yükselme ateşiyle yananlar, hatta genelde çoğunluk insan gizli örgütlenmelere

katılmaya yatkındırlar. Bunları kolayca bulabilir ve amaçlarımız doğrultusunda kullanabiliriz."

Bu bölümde yanlış anlaşılmaya açık ve bazı kurum ve kişileri açıkça suçlayan kısımlar yazılmamış, ancak ileride daha ciddi araştırılmak üzere not edilmişlerdir. Yine de okurlarımızın bu gizli organizasyonun protokollerinde neleri söylediklerini düşünüp şimdiye kadar gerçekleştiklerini gördükleri noktaları iyice düşünmeleri gerekmektedir. Protokoller şöyle devam etmektedir:

"Yahudi olmayanlar sosyal statülerini yükseltebilmek için veya meraklarından localarımıza katılmaktadırlar. Bu kişileri aramıza alarak onlarda başarı duygusu yaratabilir ve bu sayede onları amaçlarımızı sorgulamaksızın kullanabiliriz. En akıllı insanların bile ne kadar kolay kendilerini kandırır hale gelebildikleri, bunların en küçük başarısızlıklarıyla nasıl yıkıma uğradıkları ve kaybettikleri basit şeyleri kazanmak için ne gibi ödünler verdiklerini görmek çok şaşırtıcıdır. Biz amaçlarımız için gündelik başarımızdan ödün vermeyi göze alırken Yahudi olmayanlar popüler olmak adına uzun vadeli planlarını feda etmekten kaçınmazlar. Onların bu psikolojisi kendilerini yönetilmeye açık hale getirir."

Yukarıda verdiklerimiz Yahudi olmayanların doğasını inceleyen paragraflardır. Yahudi planında her zaman bu kadar açık olmasa bile Yahudi olmayanların birliğini ve güçlerini bölme amacı açıkça yansıtılmaktadır.

Bu plandaki ilk yöntem insanları partiler ve mezhepler aracılığıyla bölmektir. Yahudi olmayanların arasına en akıl almaz ütopik amaç tohumları atıldığında bunlara inanan ve bunlar için mücadele eden muhakkak bir grup bulunacaktır. Bu noktadan sonra bölünme ve partizanlık artacaktır. Pro-

tokollerin yazarları bunların nasıl yapılacağını açıkça söylemektedirler. Yazarlara göre tek bir bölücü fikir değil bölücü fikirler yumağının halkı bölmek amacıyla ortaya atılması gerekmektedir. Burada amaç insanların tek bir fikri inceleyerek onun için mücadele etmeleri değil tam tersine kafalarını karıştırarak aralarındaki birliği bozmaktır. Sonuçta bu insanlar arasında tamiri imkânsız bölünmeler sağlanacak ve bu sayede Yahudi olmayanlardan her zaman saklanmış olan bir ideoloji tüm dünyayı yönetmeyi başaracaktır. Bu iyi eğitim almış yirmi polisin binlerce kişilik bir halk grubunu kolaylıkla kontrol altına alması gibidir. "Böl ve yönet" protokollerin sloganıdır ve kendi aralarında düşmanlık duyguları olan büyük ulusların küçük bir azınlık tarafından yönetilmeleri bu şekilde mümkündür.

Bu belgelerde insan doğası üzerine yapılan analizlere göre toplumları bölmek ve parçalamak çok kolaydır. İnsanların doğasında verilen sözlere inanmak vardır. Hiçbir kişi toplumların yalan sözlerle yüzyıllardır uyutulduklarını sorgulamaz veya sorgulamak istemez. Verilen sözler veya ortaya atılan teoriler ne kadar pembe bir tablo çizerlerse ya da ne kadar ütopik olurlarsa arkalarına düşen topluluğun büyüklüğü de o kadar artmaktadır. Protokollerin dediği gibi insanlar peşlerinden gittikleri teorilerin kaynaklarını incelemezler veya sonuçlarını tam düşünmezler. İnananlar kendilerine hitap eden teorilerin özünü anladıklarını kabul ederek mücadele ederler.

Bu yolla toplumlarda pek çok teori yönlendirici olarak kullanılır ve bunların pek çoğu işe yaramaz hale geldikçe yenileri ortaya atılır. Sonuçta protokollerin amaçladığı şekilde toplum her zaman daha küçük gruplara bölünür. Bölünen toplum çaresizleşir ve nereden dostluk bulacağını şaşırır.

Böylece şaşkın toplum kendisine yalandan parlak bir gelecek vaat eden teorilerin kurbanı haline gelir. Bu teorilerin başarısızlıkları toplumu daha da küçük parçalara böldüğü gibi kamuoyunda ortak bir görüş ortaya çıkmasını da engeller. Bu toplumdaki insanlar hiçbir şeye güvenmez ve inanmazlar. Bu kargaşa içinde herkes kendilerinin üstünde bölünmeden duran ve istediğini elde eden bir grubun varlığını hisseder. Protokollerden anlaşılacağı gibi bugün dünya üzerindeki en bölücü teorilerin hepsi Yahudi kaynaklıdırlar. Ve Yahudiler dünyanın her yanına dağılmalarına rağmen bütünlüklerini ve dayanışmalarını kaybetmemiş tek halktırlar. Bu halk içinde bulunduğu toplumlarda ne olursa olsun amaçlarını ve hedeflerini en iyi bilen Yahudi halkıdır.

En korkunç teori ise alt teorilerin yükselişini ve sonucunda toplumdaki ayrışmayı açıklayan teoridir. Alt teorilerin hepsi protokollerde anlatıldıkları gibi "ilerlemenin belirtileridirler." Burada kastedilen "ilerleme" nedir?

Modern "Mayalama" teorisi daha iyi bir insani düzen için ayaklanmaları, değişimi ve değer yargılarının budanmasını isteyen bir fikir akımıdır. Yani bu fikir akımı açıkça en kötü fikirleri halka iyi göstermeyi amaçlayan bir teoridir. Halk ve toplumda rahatsızlığa yol açan ve bu rahtsızlıkların aslında yararlı olduklarını savunan teorilerin kaynakları aynıdır. Muhafazakâr, radikal, kapitalist ve anarşist akımların hepsi Yahudilerce icat edilmişlerdir. İşte bunlar protokollerde yazıldıktan sonra gerçekleştirilmiş planları göstermektedirler.

Tüm bunlar aksiyonlarla değil sadece sözlerle kazanılmış edinimlerdir. İşlerini yalanlarla halletmeye alışık "söz tacirleri" protokollerde prensipleri ve felsefeleri açıklanan uluslararası Yahudilerden başkaları değildir.

Örneğin aşağıda 1. Protokol'den verilen paragrafı inceleyiniz:

"Politik özgürlük fikir değil gerçektir. Siyasi arenada başka partileri yenmeyi üstlenen partiler için halktan destek toplamak için siyasi özgürlük fikrini uygulamayı bilmek gerekir. Özellikle rakip partiler liberalizm adı altında özgürlük fikriyle kuşatılmışlarsa bu teoriyi uygulamak daha da kolay olur."

5. Protokol:

"Kamuoyunun fikirlerini kontrol etmek için insanların aklını pek çok inanılması güç ve zıt fikirle karıştırmanız gerekir. Bu durumda Yahudi olmayanlar kendilerini siyasi labirentin içinde kaybolmuş hissederler ve siyasi fikir sahibi olmamayı yeğlerler. Böylece halkı yönetmek için gereken siyasi fikirler sadece yöneticilere ait olurlar. Bu ilk sırdır. İkinci sır halkın yaşamını kendini toplayarak ortak bir fikirde buluşmalarını engellemek için yaşam koşullarının sıradan bir kişi için zorlaştırmasını işaret eder. Bu bize toplumda karşı gelebilecek grupların bölünmesi ve parçalanmasını sağlayacaktır. Böylece toplumda bizim kontrolümüzü engelleyecek sivil inisiyatifin gücü yok edilecektir."

13. Protokol:

"... Ve sen bizim sözlerimizi onaylamanı istediğimizi sanabilirsin. Biz her zaman bir ulusun iyiliği için demokrasi içinde karar verdiğimizi vurgularız."

"İnsanların siyasi sorunlara odaklanmalarını engellemek için sanayide çalışan kesimlerde problem yaratmamız gerekmektedir. Bu yeni problemler içinde toplumun kendini kaybetmesine izin vermeliyiz. Bu uyduruk problemlerle uğraşırlarken insanların siyaset yaptıklarını sanmaları önemlidir."

"İnsanların kendilerini düşünmelerine zaman vermemek için dikkatlerinin eğlenceye, spora, hobilere ve ünlü kişilerin yaşamları hakkındaki dedikodulara çekilmesi gerekir. Bu sayede insanların dikkatleri aksi halde mücadele etmemiz gereken sorunlardan başka yönlere kayar. Özgür düşünme kabiliyetini kaybeden bireyler bize daha fazla inanacaklardır, çünkü biz onlara yeni fikirler sunmaktayız. Tabii ki yeni fikirlerin bizimle bağlantıları olmayan kişiler tarafından topluma sunulması önemlidir."

Bu protokolde Yahudi yazar, şair, haham ve diğer meslek gruplarının "liberal" fikirleri toplumda yaymalarının önemi de vurgulanmaktadır.

"Liberallerin rolü yönetimi ele geçirdiğimizde tamamen sona erecektir. O zamana kadar bize iyi hizmet edebilirler. Dolayısıyla kontrolü ele geçirene kadar yeni ve demokratik görülen gelişimci fikirleri desteklemeliyiz. Şimdiye kadar beyinsiz toplumların kafalarını "gelişim ve kalkınma " sözleriyle yıkamakta başarılı olmuşuzdur."

Bu program dünyanın kafasını karıştıran ve moralleri bozan bir plandır. Bu protokoller şimdiye kadar uygulanmış olan ve halen uygulanan büyük bir komplonun en iyi şekilde sözlere dökülmüş halidir.

Yakınlarda önemli bir dergi yazarı Yahudilerin dünyada uygulanan ortak bir planın parçaları olamayacaklarını, çünkü dünyadaki rakip siyasi hareketlerin içinde her zaman Yahudilerin bulunduğunu belirtmiştir. Yahudiler kapitalist kurumlarda, işçi sendikalarında ve çok daha radikal örgütlerde yer almaktadırlar. İngiltere'de yargının başında, Sovyetler Birliği'nde ise devletin başında Yahudiler vardır. Bu durumda Yahudilerin birlikteliklerinden veya dayanışmalarından nasıl söz edilebilir?

Ortak dayanışma 9. Protokol'de aşağıdaki gibi ifade edilmektedir:

"Monarşi taraftarları, demagoglar, sosyalistler, komünistler, yani her ideoloji ve doktrine ait insanlar bize hizmet ederler. Biz onları bu işlere koyarız. Bunların hepsi kendilerinin toplumdaki otoriteye karşı mücadele ettiklerini ve düzeni yıkacaklarını sanırlar. Tüm hükümetler bu gruplarca rahatsız edilirler. Ancak bizim süper veya dünyadaki hükümetler üstü hâkimiyetimiz tanınmadıkça biz devletleri rahat bırakmayız."

Fikrin işlevi 10. Protokol'de şöyle anlatılmaktadır:

"Hükümet sistemine liberalizm zehrini enjekte ettikten sonra tüm siyasi sistem değişmiştir."

Bu protokollerin dünya üzerindeki en büyük etkisi "fikrin" zehir haline getirilmesiyle sağlanmıştır. Bu belgelerin yazarları liberalizme inanmazlar ancak halkları bölüp parçalamak için liberal fikirleri savunurlar. Bu şekilde ortak kamu düşünce sistemi ve vicdanını yok ederler. Bunların en güçlü silahları zehirli fikirlerdir.

Dolayısıyla plan eğitim sistemine de el atmaktadır:

"Bizim uydurup inanmadığımız teorilerin işlendiği eğitim sistemleriyle Yahudi olmayan gençliği yanlış yönlendirdik, aptallaştırdık ve demoralize ettik." –Protokol 9

"Herkesi kendinin önemli olduğuna inandırarak ailenin Yahudi olmayanların yaşamındaki rolünü azaltabiliriz ve böylece ailenin eğitimdeki rolü en düşük düzeye çekilebilir." –Protokol 10

"Zamanı gelene kadar halkın kendi kendine eğlenmesine izin vermeliyiz. O zamana kadar onlara verdiğimiz bilimsel

teorilerin yaşamlarını yönetmelerine ve onların yaşamında inandıkları en önemli şey olmalarına da izin vermeliyiz. Bu teorilere körü körüne inanç elimizde olan medya sayesinde sağlanacaktır."

"Yarattığımız Darwinizm, Marksizm ve Nietzsche öğretilerindeki başarılarımıza kulak verin. Bu doktrinlerin Yahudi olmayanların yaşamlarındaki demoralize eden etkileri en azından bizler için açık olmalıdır." –Protokol 2

Bu sözlerden protokollerin yazıldıkları dönem öncesi Yahudi olmayan toplumlarda sağlanan bölünme ve parçalanmanın Yahudileri sevindirir düzeyde olduğu anlaşılmaktadır. Zaten bu protokoller bir programa destek istemek için değil plan sayesinde tarih boyunca sağlanan gelişmeleri göstermek için yazılmışlardır. Belgelerde şimdiye kadar elde edilen kazanımlardan ve bundan sonra yapılması gerekenlerden bahsedilmektedir. Yahudi olmayan toplumlardaki ayrışmalar zaten 1896 yılından önce oldukça başarılı şekilde sağlanmıştır.

Bu belgelerin hiçbir yerinde Yahudi olmayanların yok edilmesi fikri geçmemektedir. Ancak önce bu toplumların protokollerde verilen gizli kurallara boyun eğdirilmeleri sonra da dünya üzerinde kurulacak bir hâkimiyetin başına geçecek olan otokrata bağlanmaları istenmektedir. Yahudi olmayanlar gösterildiği gibi önce entelektüel olarak sonra da ekonomik olarak bağımsızlıklarını yitireceklerdir. Bu toplumların dünya üzerinden yok edilmesinden bahsedilmemekle beraber protokoller uyarınca Yahudi boyunduruğu altına girmeleri beklenmektedir.

Protokoller öncesi dünyadaki toplumların bölünmüşlük düzeyleri 5. Protokol'de şöyle açıklanmaktadır:

"Aslında Yahudi olmayanların oluşturacağı bir koalisyon bizimle başa çıkabilir ancak bizim buna karşı sigortamız bu uluslar arasında sonu gelmeyecek husumetlerin oluşudur. İki bin yıldır Yahudi olmayanlar arasında oluşturduğumuz dini ve ulusal nefretler onların kişisel veya ulusal çıkarlarının bir noktada kesişmelerini engellemektedir."

Hıristiyan dünyasındaki ayrılıklara bakıldığında bu tespit kesinlikle doğrudur. Amerika'da ise kişisel ve milli çıkarların nasıl dini ve ırklar arası ayrışmalar sayesinde buluşmadıkları görülmektedir. Ancak tüm bunların aynı grup tarafından yaratıldığını kim bilebilirdi? Protokollerde "Yahudi olmayanların oluşturacakları koalisyona karşı aralarındaki düşmanlığı biz yarattık" mealinde açıklamalar yapılmaktadır. Bu protokollerin Yahudi kaynaklı olup olmaması bir kenara bu belgelerin dünyanın bugünkü halini yansıttıkları açıktır.

Ancak daha da derin ayrışmalar hedeflenmektedir ve bunların işaretleri mevcuttur. Örneğin Rusya'da Yahudiler tarafından yönlendirilen Hıristiyan alt sınıf halk zengin Hıristiyanlarla düşman hale getirilmiştir. 1. Protokolde bu durum şöyle açıklanmaktadır:

"... Zaten yaratılmıştır ve toplumu hayalperest, ruhsuz, dinsiz ve ideolojisiz kılmaya devam edecektir. Bundan sonra para aşkı insanlar için tek rehber olacaktır. Sonra da fakir sınıf halklar peşimizden zengin sınıflara saldırmaya başlayacaklardır."

Bu mücadelenin bugün olması halinde Hıristiyanları Hıristiyanlara kırdıracak hareketin liderleri Yahudiler olacaktır. Zaten bugün bu liderler sadece Rusya'da değil Amerika Birleşik Devletleri'nde de Yahudilerdir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 31 Temmuz 1920]

"Genç bir Yahudi düşünür şöyle demiştir: Amerikalı bir Yahudi ile Yahudi bir Amerikalı arasında dağlar kadar fark vardır. Yahudi Amerikalı sadece Hıristiyanların köleliğine soyunmuş bir parazittir."

–The Conquering Jew, s. 91

YAHUDİ PROTOKOLLERİ'NİN KISMİ BAŞARILARI

"Toplumlarda otoritenin sarsılmasıyla gücümüz tartışılmaz hale gelecektir. Çünkü bizim gücümüz alt edilemeyecek hale gelene kadar gizli kalacaktır." –Protokol 1

"Bizim için savaşlarda bölgesel avantajların devletler tarafından kazanılmaması gerekmektedir. Böylece savaşlar ekonomik olaylar haline gelirler ve sınır kavramı olmayan uluslararası temsilcilerimiz devletleri kendilerine bağlarlar. Böyle bir durumda bizim uluslararası temsilcilerimiz milli unsurları devre dışı bırakacaklar, yani hükümetlerin kendi halklarını yönettikleri gibi bizim temsilcilerimiz de devletleri yöneteceklerdir." –Protokol 2

Edebi bir kurgu olmaları halinde "Yahudi Protokolleri" denilen bu belgeler açıkladıkları Dünya Planı'yla okuyucuda gerilim yaratacak eserler gibidirler. Ancak bunlar kurgu değildir ve her satırında durumu belirleyici bir yönetim elkitabı özelliği taşımaktadırlar. Protokoller gelecekte yapılması

gerekenler dışında önceden ve şimdi yapılanları da açıklamaktadır. Dünyanın geneline bakıldığında protokollerde yazılanların bazılarının gerçekleştiği ve bazılarının ise gerçekleşme yoluna girdiği görüldüğünden bu belgelerin kurgu olarak yazılmadıkları açıktır.

Bu belgelerden yapılacak birkaç alıntı şimdiye kadar başarılanları göstermek açısından okuyucularımıza yararlı olacaktır.

9. Protokol:

"Gerçekte önümüzde hiçbir engel yoktur. Yarattığımız süper hükümet enerjik ve güçlü bir diktatörlüktür. Bugün yasamanın başında olduğumuz samimiyetle söylenebilir. Biz bugün mahkemeleri ve kararları yaratmaktayız. Bugün güçle hükmetmekteyiz, çünkü eskiden çok güçlü olan bir siyasi akım artık elimize geçmiştir."

8. Protokol:

"Hükümetimizi dünyanın her yerinden gelen ekonomistlerle donatacağız. Çünkü Yahudiler tarafından ilk ortaya konan ve öğretilen bilim ekonomidir. Her şey rakamlarla yönetildiğinden etrafımızda her zaman bankerler, sanayiciler, kapitalistler ve milyonerler olmalıdır."

Bunlar büyük ve iddialı sözlerdir ancak takip edilip ispatları da kolaydır. Örneğin 8. Protokol'de bahsedildiği gibi tüm dünyada siyasi ekonomide Yahudi ekonomistlerin sözlerinin geçtiği gün gibi açıktır. Yahudiler ayaklanmaları başlatan siyasi ekonomi teorilerinin mucitleri, üniversitelerimizde ekonomi hocaları ve ekonomi teorilerini ekonomi kanunları diye yutturan ders kitaplarının yazarlarıdırlar. Fikir veya teori sosyal parçalanmanın araçları olarak Bolşevik Yahudi ve akademisyen Yahudilerce ortak kullanılmaktadır.

Bunlar halkça anlaşıldığında akademik ve radikal ekonomi söylemlerinin önemleri değişim gösterecektir.

Ayrıca 9. Protokol'de belirtildiği gibi bugün dünyadaki Yahudi gücü hükümetler üstü bir statüdedir. Dünyada hiçbir hükümet tüm istediklerini alamazken Yahudi süper hükümetinin böyle bir sorunu yoktur. Protokolde "Yasama bize aittir" mealinde söylenen sözler çok doğrudur. Son on yıldır uluslararası Yahudi organizasyonu dünyayı yönetmektedir. Bu grup dünyanın hiçbir yerinde sağlıklı kanunların çıkmasına izin vermemekte veya istemediği bir kanun yasama organlarından geçtiğinde yorumunun kendi istekleri doğrultusunda yapılmasını sağlamaktadır.

Protokollerde belirtilen "Mahkemeleri biz oluştururuz" cümlesi de kesinlikle doğrudur. Bugün New York'un göbeğinde resmi bir binada Yahudi mahkemesi vardır ve adli makamlar bu mahkemenin diğer mahkemelerden farklı olmadığı konusunda ısrar etmektedirler. Siyonist plan Avrupa'nın küçük ülkelerindeki hükümetlere Yahudilere avantaj sağlayan imtiyazlar ve bu ülkelerde yönetimde otonomi sağlamaktadır. Yahudilerin faaliyetlerinin kesintiye uğramadığı her yerde ortaya "Yahudileştirme" politikaları çıkmaktadır.

Protokollerde geçen "temsilcilerimiz" terimine başka bir makalede değineceğiz ancak şimdi 7. Protokol'le devam ediyoruz:

"Amaçlarımızı gerçekleştirmede bize büyük zorluk çıkaran Hıristiyan ruhban sınıfının hakkından uzun süre önce geldik. Bu ruhban sınıfının halk üzerindeki etkisi her gün biraz daha azalmaktadır."

"Vicdani özgürlük her yerde vurgulanmaktadır. Dolayısıyla Hıristiyan dininin çökmesine az kalmıştır. Diğer dinle-

ri kontrol etmek daha kolay olacaktır ancak henüz bu konuda konuşmak için çok erkendir."

Bu Yahudi hahamlarıyla dinler arası uzlaşma sağlamaya çalışan Hıristiyan din adamlarının dikkatini çekmelidir. Bu uzlaşma Hz. İsa'yı bir Hıristiyan peygamberi olmaktan çıkararak bir Yahudi peygamberi haline getirecektir. Protokollerde gösterilen açık hedefin Katolik Kilisesi ve Papalık makamı olduğu açıktır.

Bu protokolde Yahudilerin hakaret etmekteki ustalıkları aşağıdaki şekilde belirtilmektedir:

"Elimizdeki modern medya devlet ve dini kurumların faaliyetlerini ve Hıristiyanların beceriksizliklerini hakarete çok yakın bir küçümseme içinde ortaya dökecektir. Bu bizim ırkımızın üstün olduğu bir özelliktir."

5. Protokol:

"Etkimiz sayesinde Hıristiyanların kanunlarının uygulamaları en alt düzeye indirilmiştir. Dünyaya tanıttığımız liberal düşünceler sayesinde adalet sistemine saygı ortadan kalkmak üzeredir. En önemli siyasi vakalar ve en önemli prensipler hakkında bile mahkemeler onlara dikte ettireceğimiz kararları alacaktır. Görüşlerimizi aslında ortak hiçbir şeyimiz bulunmayan Hıristiyanlara elimizde tuttuğumuz medya sayesinde duyuracağız."

"Yahudi olmayan dünyada düzen bozukluğu ve Protestan eğilimler tarafımızdan ortaya çıkarılmışlardır."

Burada kullanılan "Protestan eğilimler" dini açıdan kullanılmamıştır. Bu terimin buradaki kullanım amacı ortak kamuoyu düşüncesini yıpratma ve yıkmaya yönelik eğilimlerdir.

14. Protokol:

"Gelişmiş olarak bilinen ülkelerde ortaya çıkarılan anlamsız, iğrenç ve pis edebiyat akımları tarafımızın ürünüdürler. Kontrolü tam olarak elde almamızdan sonra bu edebiyat akımının devamına izin vereceğiz."

Medya kontrolüyle ilgili olarak 12. Protokol aşağıdakileri söylemektedir:

"Bugün dünyadaki tüm haberlerin belli başlı birkaç ajans kanalıyla dağıtımını sağlamış durumdayız. Bu ajansların hepsi amaç ve niyetlerimiz doğrultusunda çalışmaktadırlar ve sadece izin verdiğimiz haberlerin dağıtımını yapmaktadırlar."

8. Protokol:

"Büyük güç medyayla yönlendirdiğimiz kamuoyu baskısıyla tüm Yahudi olmayan yönetimleri gizli planımız amaçları doğrultusunda çalıştırabiliriz. Medya bahse konu olamayacak birkaç istisna dışında tamamen elimizdedir."

12. Protokol:

"Dünyada Yahudi olmayanları bizim onlara sağladığımız gözlüklerle olayları görmeye alıştırdıysak ve aptal halkın devlet sırrı diye nitelendirdiği gizli bilgilere ulaşmamızı her hükümet bize sağlamak durumundaysa bizim dünyanın hükümdarı olmamamız için hangi neden olabilir?"

Yahudiler dünyadaki diğer insanların tüm sırlarını bilen tek millettir. Hiçbir ülke başka bir ülkeden sırrını çok uzun saklayamaz veya hiçbir devlet dünyadaki diğer ülkelerin tüm sırlarını bilemez. Ancak uluslararası Yahudiler tüm devletlerin sırlarına vâkıftırlar. Bunları bilmeleri onlara belki bir şey sağlamaz ancak devletlerin sırlarına ulaşma kapasiteleri on-

ların ne kadar güçlü olduklarını gösterir. Dünyadaki gerçek gizli diplomasi bir ırka mensup kişilerin ellerindedir. Yaşlı ve emekli devlet adamlarının yazdıkları hatıralarında belirttikleri eski devlet sırları Yahudiler ve onların gizli belgelerden aldıkları bilgiler karşısında hiç kalırlar. Son beş veya altı senede kat ettikleri gelişmeyle Amerika Birleşik Devletleri bugün dünyada Yahudi hâkimiyetindeki en büyük ülke olma durumundadır.

11. Protokol'de görüldüğü üzere Yahudiler dünyanın her tarafına dağılmış olmalarını bir lanetten çok "dünya projelerini" geliştirmek için bir şans olarak görmektedirler.

"Tanrı biz seçilmiş çocuklarına dünyaya yayılma şansı vermiştir. Bu bizim zafiyetimiz olarak görülse de aslında avantajımızdır. Bu sayede evrensel hükümranlığı elde etmek üzereyiz."

9. Protokol'de edilen sözler ve bunların gerçekleşmeleri çok zor gözükse bile sözlerle gerçeklerin kesiştiği bir yer vardır.

"Yahudi olmayan sistemleri erkenden yıkmak yerine onların ahenklerini bozduk. Düzenli ve ciddi olan bu kurumlar ortaya çıkardığımız liberalizm sayesinde düzensiz hale gelmişlerdir. Devlet sistemlerini imtiyazlarla, adalet sistemiyle, medya sayesinde, bireysel özgürlükleri artırarak ve en önemlisi eğitim ve kültürü bozarak zayıflattık."

"Biz Hıristiyan gençliği yanlış yönlendirdik, aptallaştırdık ve demoralize ettik. Tüm bunları yanlış eğitim yöntemlerini ve yalan teorileri kullanarak yaptık."

"Olan kanunları değiştirmeden ancak yorumlarını değiştirerek sonuç itibariyle saçma sapan bir hale getirdik."

"Bireysel özgürlükler" ihlal edilirken bağımsızlık, özgürlük ve bireysel hakların bu kadar konuşulduğu bir dönem

hiç olmamıştır. Sosyalleşmek adına ve sosyalist kuramlar sayesinde halk devlete olan bağımlılığını artırdı. Sosyal sağlık sistemi bunlardan en belirginidir. Bugün çocuklar devletin atadığı bakıcıların gözetiminde oyun oynama hakkına sahiptirler ve bu bakıcıların çoğu Yahudi'dir. Caddelerde dolaşmak artık kanunlarca belirlenen kurallar içinde serbesttir. Sistematik yaklaşım adı altında insanların yaşamları belirli kurallara bağlanmış haldedirler ve bu kurallar Yahudiler tarafından icat edilmektedir. Çocuklar artık aile ocağından sosyal kurumlara çekilmektedirler. Artık aile büyükleri, din adamları veya öğretmenler yerine eğitilmiş rehberler çocuklarımıza yol göstermektedirler. Bilerek veya bilmeyerek çocuklar liderliği çevrelerinde değil devlette aramaktadırlar. Tüm bu gelişmeler dünya projesini çağrıştırmaktadır. Bu proje Yahudilere ait değil ise boyunduruk altına girenler neden Yahudi olmayanlar ve liderler neden Yahudilerdir?

Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudi hakları en iyi şekilde korunmaktadır. Yahudi olmayanlar risk alarak yükselmeye çalışırlarken Yahudiler devletin onlara sağladığı imtiyazlar ve kendilerini iş yaşamlarında ve siyasi hayatlarında koruyan kurumları haizdirler. Bugün hiçbir Hıristiyan, Yahudi çocukların yaşamlarını düzenleme hakkına sahip değildir. Sosyal faaliyetler göz önüne alındığında her şehirdeki Yahudi cemaatleri kendi özerkliklerine sahiptirler. Büyük şehirlerde resmi makamlarca bile yerleri bilinmeyen en bağnaz din okulları Yahudilere aittir. Yahudi, Hıristiyan beynini şekillendirmek konusunda sabırsız davranmaktadır. Yahudi diğer insanlara nasıl düşünmesi ve davranmasını söyleme hakkına sahip olmakta ısrarcıdır. İnceleyen kişilerce malum olan bu Yahudi sabırsızlığı ve ısrarcılığı Yahudilerin kendilerini üstün ırk olarak görmelerinden kaynaklanmaktadır.

Hıristiyan gençliğinde bugün görülen bozukluk ve vurdumduymazlığın nedeni Yahudilerdir. Dünyada spor giyim denen ve gençliğin üzerinde olumsuz etkileri olan modayı kimler çıkartmıştır? Sanatla alakası olmayan bu modalar hep Yahudi kaynaklıdırlar. Film endüstrisi fotoğrafçılığın bir türevi olmakla beraber toplum içinde ahlaksız ve düzen bozucu hale gelmesi Yahudiler sayesindedir. Caz müziği kimin elindedir? Ucuz ve kalitesiz kuyumculuk ve mücevher endüstrilerini kim yönetmektedir ve lunaparklar kime aittir? Ucuz ve kalitesiz gençliğin kullandığı ucuz ve kalitesiz giyim kuşam ile sahip olduğu fikir ve arzuların ortak noktası bunların hepsinin Yahudiler tarafından icat edilip, reklamı yapıldıktan sonra istismar edilmeleridir.

"Biz Hıristiyan gençliği yanlış yönlendirdik, aptallaştırdık ve demoralize ettik. Tüm bunları yanlış eğitim yöntemlerini ve yalan teorileri kullanarak yaptık" paragrafında büyük bir itiraf vardır. Burada kullanılan eğitim ve teorilerden kasıt büyük entelektüel unsurlar değildir. Tüm öğleden sonrasını sinemada geçiren avare gençler ile Yahudi entelektüellerin liberalizm, seks özgürlüğü, nüfus planlaması gibi safsatalarını takip eden gençlerden farkları yoktur. Bu teori ve eğitimdeki bozukluklar ailelerden veya kiliselerden kaynaklanmamaktadır. Tüm bunlar para hırsı ile gözü dönmüş Yahudi sermayesinin eserleridirler.

Hıristiyan gençler birincil kurbanlardır ve bu zehirden içerek bozulan Yahudi gençliğinin oranı çok düşüktür. Toplumdaki bu çürümeden büyük kâr eden Yahudilerin kendileri veya çocukları bu dejenerasyonun kurbanı değillerdir ve Yahudi gençliği sonuçta Hıristiyan gençliğinden daha temiz bir halde kalmaktadır.

Pek çok ebeveyn, pek çok aklı başında genç ve öğretmenlerin çoğu toplumdaki lüks düşkünlüğünden şikâyetçidirler. Pek çok sağduyulu finansçı insanları alınteriyle kazandıkları paraları lüks yaşam için çarçur etmemeleri konusunda uyarmaktadır. Pek çok aklı başında ekonomist gereksiz lüks tüketim malları üreten sanayilerin işgücünü yok ettiğini bilmektedir. Abur cubur fabrikalarında çalışan işçilere çelik sektöründe ihtiyaç vardır, sakız fabrikalarında çalışan işçilere ise tarım alanlarında gereksinim duyulmaktadır. Ayrıca hammaddelerimiz satış ve tüketim amaçlı kullanılmaktadırlar ve kullanıma yönelik hammadde tüketimi azalmıştır. Kıymetli hammadde kaynaklarımız bugün tüketim çılgınlığı için gereksiz şekilde bitirilmektedirler.

Ancak protokollere göre bizim bakış açımız yanlıştır, çünkü insanların gereksiz tüketime, yani lükse düşkünlükleri vardır. İnsanlar her zaman yeni tüketim malları istemektedirler. Her gün yeni gereksiz tüketim malları üretilmekte ve vitrinlerde halka mankenler üzerinde moda diye empoze edilmektedirler. Gazeteler, dergiler, filmler ve sahne yaşamı sayesinde tüketim malları moda olarak halka sunulmaktadır ve bunu durdurabilecek bir güç yoktur.

Bu güç nerden gelmektedir? İnsanların beyinlerini ve zevklerini sıradanlaştıran ve onları gereksiz tüketime zorlayan güç nedir? Bugün içinde bulunduğumuz tüketim ve lüks yaşam çılgınlığının kaynağı nedir? Bu çılgınlıklar başlamadan önce bunları halka empoze etmeye yarayan altyapı ve mekanizma kim tarafından ve nasıl kurulmuştur?

Kendilerine gereksiz tüketim malları sunulduğunda Amerikan halkı durup bunların kaynağını, bunlardan kâr yapanların kimliğini ve ahlaki çöküntüyü finanse eden ki-

şileri düşünse tüm bunların arkasında Yahudi sermayesinin olduğunu görecektir. Yahudi sermayesi hammadde, işgücü, para ve Hıristiyan beyninin israfına neden olmaktadır. Ancak aynı sermaye ayrıca Yahudi yeteneklerini ve İsrail'in insanlık üzerinde oynayabileceği rolü de feda etmektedir.

Hıristiyan halkın lüks çılgınlığının kurbanı olduğu açıktır. Siz kurban edilen hiçbir Yahudi gördünüz mü? Yahudiler çok gösterişli giyinebilirler ancak giyim kaliteleri ile bunlara harcadıkları paralar ölçülüdür. Yahudiler büyük elmas takıyor olabilirler ancak taktıkları gerçek elmaslardır. Yahudi başka bir Yahudi'nin kurbanı olmaz ve Yahudi kendisini çeken şeyleri ve onların maliyetlerini iyi bilir.

Para ziyanı ve zevk kaybı dışında Hıristiyanların moda tuzağına kendi istekleriyle düşmeleri ve moda uğruna her mevsim giysilerini değiştirmeyi normal saymaları içler acısıdır. Halk bu oyunda kendisinin bir rolü olduğunu sanmaktadır. Halbuki onların tek rolü paralarını harcamak ve tekrar harcamaktan öte değildir. Bu ülkede önümüzdeki iki yıl içinde lüks çılgınlığının nereye varacağını bilen kişiler vardır, çünkü bu kişiler tüketime yön vermektedirler. Yahudileri zenginleştirirken Hıristiyanları yozlaştırmak bu adamlar için bir iştir.

6. Protokol'deki bir paragraf halkın dikkatini siyasetten endüstriyel sorunlara çekmek, endüstrinin spekülasyon sayesinde güvensiz ve adaletsiz hale getirilmesi ve halkın çaresiz bırakılması konusunda şöyle demektedir:

"Hıristiyan endüstriyi yok edebilmek için lüks tüketimi özendirmeliyiz."

1. Protokol:

"Halkımızın bunlara kanmasına izin veremeyiz. Yahudi olmayanların alkol tüketimiyle aptallaştırılması gerekir."

Nedense büyük alkollü içecek firmalarının çoğu Yahudilere aittirler. Amerika'da içki yasağı kanunlarının çıkarılmaları Hıristiyanlar ile Yahudilerin rekabet içinde oldukları bir süreç olmuştur. Neyse ki bu yarışı Hıristiyanlar kazanmışlardır.

Eğlence, kumar, caz, ucuz tüketim, seks ticareti gibi insanları ahlaksızlaştıran ve fakirleştiren her uygulamanın altında Yahudi sermayesi bulunur.

Yahudiler belki diğer insanları ahlaksızlaştırmak değil kolay para peşindedirler ancak dünyada insanları mutlu ederken onları ahlaksızlaştırmak ve fakirleştirmeyi amaçlayan bir plan vardır. Bu plan insanların günlük yaşamlarına uygun hale getirilmiştir ve bir ırkın kontrolü altında yürümektedir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 7 Ağustos 1920]

YAHUDİLERİN TOPLUMU FİKİRLERLE BÖLME PLANI

Protokollerde toplumu bölmek ve parçalamak için izlenen yöntemler makalelerimizi okuyanlar için açıktır. Bugünkü karmaşayı anlamak için kullanılan yöntemleri anlamak çok önemlidir. Bugün kafaları karışmış insanlar kendilerine kurtuluş için sunulan akla çok uygun teori ve yaklaşımları gerçekten anladıklarında aslında bu teorilerin kafa karıştırma ve toplumu bölmeyi amaçladıklarını göreceklerdir. Belirsizlik, kararsızlık ve korku protokollerde belirtilen planda toplumda yaratılmak istenen tepki ve duygulardır. Bugünkü durum da programın doğru çalıştığının göstergesidir.

Protokollerin de belirttiği gibi planın başarılı olması için yüzyılların geçmesi gereklidir. Bu konuyu araştıran kişiler planın birinci yüzyıldan itibaren Yahudilerce uygulandığını göreceklerdir.

Avrupa'da bazı ülkelerin siyasi ve her ülkenin de ekonomik boyunduruğa alınmaları neredeyse 1.900 yıl almıştır. Ancak aynı süreç Amerika Birleşik Devletleri'nde 50 yıl gibi kısa bir sürede tamamlanmıştır. Yahudilerin tam kontrolüne girmiş Avrupalı ülkelerden hoşgörü ve liberalizm fikirleri Amerika'ya taşınmış, modern teknolojiyle medya kullanımı sayesinde Amerikan toplumunun boyunduruk altına alınması amaçlanmıştır. Gerçekten de Yahudi medyasında "Yahudi karşıtı" olarak tanımlanan bazı entelektüeller Ya-

hudi meselesini ilk olarak Avrupa'da değil Amerika'da fark etmişlerdir.

Yahudi gücünün merkezi ve Yahudi Planı'nın en büyük destekçileri Amerika'da yaşamaktadırlar. Yahudi gücünün Avrupa'yı tam anlamıyla ele geçirebilmesi için Barış Konferansı'nda uygulanan siyasi kuşatma Amerika'daki Yahudilerin baskılarıyla gerçekleştirilmiştir. Bu kuşatma ayrıca Barış Konferansı'yla sona ermiş durumda değildir.

Protokollerdeki yöntemi tanımlayan en iyi sözcük "parçalanma"dır. Medeniyetin yarattıklarının yok edilmesi, toplumda çaresizlik döneminin yaratılarak kamuoyunun sisteme olan güveninin yok edilmesi ve sonuçta bu uygulamaların dışında kalan bir grubun iktidarı ele geçirmesi planın yöntemidir.

Protokollerde verilen insan doğası analizleri ve dünya projesinin hayata geçirilmesi için yapılması gerekenler bir araya konduğunda "parçalama" için yapılan propaganda bir yerde anlaşılır hale gelmektedir. Ancak plan sadece bunlardan ibaret değildir.

Planın ilk saldırı noktası "halkın ortak görüşü"dür. Bu ortak görüş insanları siyasi, dini ve sosyal açıdan bir arada tutan fikirler topluluğudur. Bunlara bazen "toplum standartları" veya "idealler" gibi isimler de verilir. Ne isim verilirse verilsin bunlar halkı bir arada tutan görünmez bağlardır.

Protokoller ilk saldırının yapıldığını göstermektedirler. Dünyadaki Yahudi propagandası da bunu göstermektedir.

Saldırıda yapılacak ilk iş "halkın ortak düşüncelerini" yozlaştırmaktır. "Yozlaşmak" aslında pis veya nahoş anlamına gelmez. Sapkınlığın gücü insan beynine hitap etmesinden kaynaklanmaktadır. Dünyada yalanların gücü yalanın başta

mantıklı, görünüşe göre iyi ve ikna edici olmasından kaynaklanmaktadır. Ancak yalanların uzun süre insanları hayal kırıklığına uğratmasından sonra ise kötü, mantıksız, fena ve yıkıcı sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Rus tarihinde özgürlük fikrinin başlangıcından şu anki sonuçlarına kadar geçen süreci izlediğinizde yukarıda tanımladığımız yalanlar ve sonuçlarının nasıl ortaya çıktıklarını anlayabilirsiniz.

Protokollerde Yahudi olmayanların düşünce kabiliyetlerinin olmadığı söylenmektedir. Bu insanlara stratejik zamanlarda ve ısrarla enjekte edilen çekici yalan fikirler onların düşünce kapasitelerini yok etmiştir. Bu durumu herkes kendinde test edebilir. Örneğin demokrasi hakkında düşünmeye başladığınızda aslında sizin kendi yönetiminizi tam olarak bilmediğiniz kurallar uyarınca tam olarak bilmediğiniz fikirlere teslim ettiğinizi göreceksiniz. Sizi yöneten demokrasiyi biraz daha irdelerseniz aslında keyfi idareyle yönetildiğinizi de görürsünüz. Demokrasiye oy verirken aklınızda olan prensiplerin peşinden gitmeniz halinde size "Daha o kadar gelişmedin, hazır değilsin" yanıtı verilecektir. Ancak sizin fikirlerinizi uygulama isteğinize "Daha o kadar gelişmedin, hazır değilsin" diyen sistem bazı kişilerin istediği her şeyi yapmaktadır. O zaman sözleri geçen kişiler "gelişmiş" kimseler midir? Hayır, onlar yozlaşmış sistemi ve parçalanmış toplumu kullananlardır. Her fikir başında "iyi", "insani", "mantıklı" ve "ikna edici"dir. Yahudi olmayanlar biraz daha araştırırlarsa aslında dünyada en fazla vaaz işiten kişilerin kendileri olduğunu göreceklerdir. Hatta biraz daha araştırırlarsa sürekli kendilerine demokrasi vaazı verenlerin kim olduğunu da göreceklerdir.

Protokoller halkın ortak düşünceleri üzerindeki zafer-

lerin özellikle demokrasi merkezli fikirlerle kazanıldıklarından bahsetmektedirler. Fikir onların silahıdır. Bu fikrin silah gücünde olması için yaşamdaki bazı gerçeklere karşı olması gerekmektedir. İyi, ikna edici ve mantıklı olmadığı sürece gerçeklere muhalefet eden hiçbir fikir toplumda kök salamaz. Gerçek genelde iç karartıcı, mantıksız, hatta kötü gözükebilir. Ancak bu gerçeğin avantajınadır, çünkü gerçekler üzerine inşa edilen toplumlarda kargaşa ve kafa karışıklığı olmaz.

İlk saldırı halkın ortak düşüncelerini ele geçirme hakkını sağlamaz ancak oraya ulaşmak için gerekli yolu açar. Bu nedenle "liberalizm zehri" isimli kavram uzun süre önce ilk protokollerde gündeme getirilmektedir. Bu noktadan sonra protokoller şöyle demektedir:

"Halkın ortak düşüncesini kontrol etmek için önce onları karmaşık ve anlaşılmaz hale getirmek gerekir."

Gerçekleri karıştırmanın imkânı yoktur fakat önce Avrupa'yı sonra da Amerika'yı ele geçirmekte kullanılan Yahudi kökenli liberalizm kolaylıkla karmaşık ve anlaşılmaz hale gelebilir, çünkü gerçek değildir. O bir yanlıştır ve yalandır. Yalan ve yanlışlar ise bin değişik şekilde ortaya çıkarılabilirler. Liberalizm zehrinin atıldığı ülke, parti veya şehirlere bakarsanız buralarda yaşayan toplumları içlerindeki insan sayısı kadar parçaya bölebileceğinizi görürsünüz. Bunu başarmak için tüm yapmanız gereken orijinal fikrin türevlerini ortaya atmaktır. Toplumsal düşünceleri kontrolde uzmanlaşmış kadrolar bu stratejiyi iyi bilirler. Yahudiler arasında öngörüsü ve derin devlet bilgisiyle en önde olan ve Siyonizm'in kurucusu olan Theodore Herzl Yahudi devletinin sosyalist devletten önce kurulacağını iddia etmiştir. Çünkü Herzl ar-

kadaşlarıyla beraber tohumlarını attığı liberalizm fitnesinin sonuçlarını iyi bilmektedir.

Bu süreçte Yahudi olmayanlar köleleştirilirken Yahudiler özgür kalacaklardır.

Önce "açık görüşlülük veya geniş bakış açısı" diye bir kavram uyduracaksınız. Bu kavramlar Yahudilerin dünya projelerine karşı sunulan fikirler karşısında sıkça kullandıkları terimlerdir: "Biz sizi bu sözleri söylemeyecek kadar açık görüşlü sanırdık." "Biz şu kişiyi Yahudilerin böyle bir plan içinde olmadıklarını anlayacak kadar geniş vizyon sahibi sanırdık." "Biz bu gazeteyi böyle bir köşe yazısını basmayacak kadar açık görüşlü sanırdık." Bu Yahudi olmayanların olmaları gereken yeri belirten anahtar bir kavramdır. Bu gereksiz bir tolerans talebidir. Bu kavramlar gizli operasyonlar yapmak için insanların beyinlerini uyuşturan özgürlük safsatasını ağzına pelesenk etmiş grupların düşünce tarzıdır. Sloganlar Yahudiler için çok güvenilir silahlardır. Bu sloganlar arkasındaki gerçeklerin olmadığını protokoller açıkça yazmaktadırlar.

"Açık görüşlülük veya geniş bakış açısı" Yahudilerin diğer insanlara aşılayıp kendilerinin uygulamadığı "liberalizm" gibi derinliği olmayan yalan kavramlardır. Artık gerçeklere tutunarak "açık görüşlülük" gibi saçmalıklara karşı durmamızın ve gerçeklerden başka hiçbir şeye tolerans göstermememizin zamanı gelmiştir. Bugün kullanıldıkları şekilleriyle "dar" ve "geniş" yalan kavramlardır. Liberal bir kişinin daha çok şeyi bildiği, onlara inandığı, olaylara daha geniş açıdan ve derinlemesine baktığı anlatılmaktadır. Ancak liberal hiçbir şeye inanmaz. Ve o liberal değildir zaten. Eğer derinliği olan fikirleri, temelleri olan ve yaşamsal önem taşıyan

inançları bulmak istiyorsanız Yahudilerin "dar görüşlü" diye suçladıkları insanları dinlemelisiniz. Yahudi propagandası kökenine ve gerçeklere dişiyle tırnağıyla tutunmuş kişilere karşıdır. Yahudiler kolayca yerlerinden oynatabilip amaçları için kullanabilecekleri "geniş vizyon" sahibi insanları tercih ederler. Bu adamların hayalleri bile yoktur ama kendilerine takılan "geniş vizyon" sahibi etiketi onları diğer insanlara karşı üstün kılar.

İnsanlar inanma kapasitesiyle doğarlar ve belli bir süre "geniş vizyon" kavramına inanabilirler. Ancak belli gruplardan gördükleri aşırı baskı yüzünden sonuçta bu düşünce tarzını benimserler. Fakat bu düşünce sistemi yaşamda kök salan herhangi bir kişiyi tatmin etmeyecek kadar sığdır. İnsanlar bir şeye derinden inanmak ve bağlanmak isterler. İşte böyle inançlı ve özgür düşünce sahibi kişiler Yahudilerin kendilerine yasakladığı düşünceleri araştırdıklarında "dar görüşlü" damgası yemektedirler. Diğer insanlar ise düşüncelerin çarpışmadığı, tolerans probleminin olmadığı tüketim toplumu olmaya yönelirler. Bu durum protokollerde aşağıdaki gibi açıklanmaktadır:

"Yahudi olmayanların fikir ve bakış açılarını değiştirmek için ilgilerini ticaret ve sanayiye çekmek gerekir."

Etrafınıza baktığınızda yaşamı yöneten gerçeklerden kaçarak ve onları göz ardı ederek yukarıda tarif edilen yaşamdaki ikincil şeylere yaşamlarını adamış pek çok kişi görürsünüz.

Bu aslında protokolcülerin ve Yahudi propagandacıların teşvik ettiği materyalist yaşam seçimidir. Bugün "açık görüşlülük veya geniş vizyon" yaşamdaki gerçekten önemli mevzuların bir kenara itilmesi demektir. Bu düşük düzeyli

yaşam sisteminde günümüzdeki sıkıntı ve kargaşalar yaşanmaktadır.

İlk başta endüstri ve ticaretteki üst gruplar yok edileceklerdir:

"Yahudi olmayan toplumları parçalamak ve yok etmek için önce buralardaki endüstri ve ticaret spekülasyona açık hale getirilmelidir."

Bunu açıklamaya gerek yok aslında. Her şey çok açık ve nettir. Buradaki amaç sanayideki kârı ortadan kaldırmaktır. Bu üst yönetim sanatının kötüye kullanılmasıdır. Yani bu üst yönetimin kafa karışıklığına, işçilerin ise kargaşaya düşmesi anlamına gelmektedir.

Bu aslında kapital ile işçi sınıfı arasındaki ayrışmadan çok daha kötü bir şeydir, çünkü Amerikan sanayiini iki uçtan yok etmeyi amaçlamaktadır. Amerika'daki Hıristiyan fabrika sahipleri ve yöneticiler kapitalist değillerdir ve bu kişiler işlerini devam ettirmek için gerekli parayı bulmak için kapitalistlere başvurmak durumundadırlar. Bu kapitalistler de uluslararası Yahudilerdir.

Bir yanda Yahudi bankerler Hıristiyan fabrikatörlerin vidalarını sıkıştırırlarken Yahudi provokatörler de işçilerin vidalarını sıkarlar. Böylece protokollerdeki prensip sağlanmış olur.

"Belki Yahudi olmayan vizyon sahiplerinin kör kalabalıkları arkalarına takmalarından korkabiliriz. Ancak tüm önlemleri aldık ve bu iki güç arasına bir duvar ördük. Kör kalabalıklar bizim desteğimizdir ve bizi liderleri olarak görürler. Biz de doğal olarak onların enerjilerini amaçlarımız doğrultusunda kullanırız." –Protokol 9

Yahudiler durumu iyileştirmek için bir şey yapmadıkları

gibi kötüleştirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu hızla gitmemiz halinde kışın yapılacak özelleştirmelerle Amerika Birleşik Devletleri dize getirilecektir. Yahudiler suni fiyat artışlarını ve karaborsacılığı iyi bilirler. Bu yöntemleri Fransız Devrimi ve Rus Bolşevik İhtilali'nde denemişlerdir. Aynı belirtiler Amerika'da da mevcuttur.

Çıkarılan endüstriyel problemler onların besinleri ve boş vakitlerinde hoş zaman geçirmelerini sağlayan unsurlardır. Protokoller zaten "Böl ve yönet!" demektedirler.

Şunu okuyunuz:

"Güçlü toplulukları siyasi tartışmalardan uzaklaştırmak için onlarla ilgili, yani endüstriyel problemler çıkarmalıyız." –Protokol 13

Bu ülkede endüstriyel problemler yüzünden ayrışma olmadığını kim söyleyebilir? Yine bu ülkede partilerin siyaseti sadece kendi hâkimiyetlerinde tutmaya çalıştığını inkâr edebilir miyiz? Ve bu durumda Yahudi dostlarımızın her cephede bulunduklarını görmeyen var mıdır? Yaratılan bölünmeler siyasette tepkisel, endüstride ise radikal cepheleri oluşturmaktadır. Bölünen toplumlar neden her zaman Yahudi olmayan halklardır?

"Ülkelerin anayasalarında bireylere gerçek haklar değil hayali haklar tanıdık. Anayasalara eklenen 'bireysel haklar' her zaman kuramsal düzeydedirler ve uygulamaya konmaları imkânsızdır. Proletaryanın temsilcilerimize seçimlerde verdiği oy karşılığı alacağı sadece önüne koyacağımız ekmek kırıntılarından ibaret olacaktır. Muhafazakâr işverenler ise işçi haklarının artması sayesinde üretimlerini artıramayacak ve işçi grevlerinin insafına bağımlı hale geleceklerdir." –Protokol 3

Bu ülkede olan işçi grevlerini inceleyen bir kişi yukarıda

bahsedilenlerin doğruluğunu kolaylıkla kavrayacaktır. İşçi hareketine protokollerde belirtilen şekilde yapılan yönlendirmeler inanılması zor boyutlardadır.

"İşçi maaşlarını artıracağız ancak bu onların yaşam standartlarını yükseltmeyecek, çünkü aynı zamanda gündelik geçim maliyetlerini de ihtiyaç mallarında yapacağımız fiyat artışlarıyla düzenleyeceğiz. Fiyat artışlarını tarım sektöründeki daralmaya bağlayacağız. Endüstriyel üretimi de işçi sınıfına aşılayacağımız anarşist fikirlerle baltalayacağız."

–Protokol 6

İşçi gruplarına kendimizi onların kurtarıcısı olarak göstereceğiz ve onları dünyadaki işçi kardeşliği şemsiyesi altında sosyalist, anarşist veya komünist yapılanmalara katılmaya teşvik edeceğiz." –Protokol 3

Yahudilerce desteklenen Sir Eustace Percy şöyle demektedir: "Geniş vizyon kavramının Yahudilerce desteklenmesinin nedeni Yahudilerin radikal felsefeyi sevmesi ve inanması ya da Yahudi olmayan hükümetlerin gelişimde rol oynamak istekleri değildir. Bunun nedeni Yahudilerin var olan hükümet modellerinden nefret etmeleridir."

The Conquering Jew isimli kitabın yazarı şöyle demektedir: "Yahudi doğasında demokrat değildir, sadece sözlerinde demokrattır. Yahudiler insanların kardeşliği ve eşitliğinden bahsederlerken aslında kendilerine şimdi kapalı olan kapıların açılmasını istemektedirler. Yahudi insanlar arası eşitliği değil insanlığı yönetme hakkını istemektedir. Eminim pek çok sağduyulu Yahudi bu söylediklerime karşı çıkacaktır ancak bunun nedeni Batı medeniyeti içinde doğup büyüyen Yahudilerin bilinçaltlarındaki "Doğulu Yahudi" mantalitesini artık fark edemez halde olmalarıdır."

Dolayısıyla Yahudilerin başlangıçlarından bugüne kadar genlerinde olan plan Yahudi olmayanların aklını karıştırmaktır. Bu satırları okuyanlar bu söylediklerimi yaşamlarında hissetmişlerdir. Bugün insanların içinde bulunduğu ruhsal bunalım bu planın eseridir. Önce insanlara birtakım fikirler verilir. Ya da insanlara birtakım açıklamalar sunulur. Sonra bunları yeni açıklamalar takip eder. Topluma verilen fikir ve açıklamalarda gerçek payı çok azdır. Yapılan açıklamalar yumağı sadece kafa karışıklığını artırmaya yarar. Bu fikir kirliliği karşısında hükümetler kendilerini felç edilmiş halde bulurlar ve bu karmaşanın kökenini bulmak için yaptıkları araştırmalar sonuçsuz kalır.

Bir de bunun üzerine insanda şiddet ve hırsızlığa karşı en büyük engeli oluşturan dine saldırıları eklerseniz yozlaşmanın nasıl hızla başarıya ilerlediğini görürsünüz. 4. Protokol şöyle demektedir:

“Bu nedenle inançları azaltmalıyız ve Yahudi olmayanların bilinçlerinde Tanrı ve dini prensipleri zayıflatmalıyız. Bu prensiplerin yerine maddi çıkarlar ve matematiksel hesapları koymalıyız.”

“Biz toplumların Tanrı inancını yıktıktan sonra yönetim ortadan kalkar ve kamunun ortak malı haline gelir. İşte o zaman biz yönetimi ele geçiririz.” –Protokol 5

“Hıristiyan ruhban sınıfının itibarını uzun süre önce ortadan kaldırdık.” –Protokol 17

“Hâkimiyeti ele geçirdiğimizde kendi dinimiz dışında hiçbir dine izin vermemeliyiz. Seçilmiş Kavim olarak dinimizi dünya dini haline getirmeliyiz. Bu süreçte geçici olarak ateistlerin ortaya çıkması bizim amaçlarımıza zarar veremez.” –Protokol 14

Herhalde "geniş vizyon" bu olsa gerek!

Bu dini yok etme planının Rusya'da nasıl hayata geçirildiği açıktır. Troçki din yok derken, ölürken yanlarında papaz isteyen Hıristiyanlara "Tanrı'yı yasakladık!" denmektedir. Philadelphia'dan Bayan Katherine Dokoochief Yakındoğu Yardım Bülteni'nde Rusya'daki Hıristiyan kiliseleri Bolşevikler tarafından yok edilirken Yahudi sinagoglarına hiçbir şey olmadığını belirtmektedir.

Yahudi olmayanların inanç ve düşünce sistemlerine yapılan saldırıların başarısı daha önce anlattığımız gibi lüks yaşam propagandasıyla ortaya çıkmıştır. Lüks yaşam tutkusu en tehlikeli akımlardan biridir. Bu tutku kolaylık, yumuşaklık, vurdumduymazlık, vicdani, fiziki ve bilişsel dejenerasyonu kapsamaktadır. Lüks tutkusunun başlangıcı çekicidir, sonu ise toplumu bir arada tutan tüm bağları koparmak pahasına şehvet doludur.

Yahudilerin kullandıkları yöntem ya da toplumda yaratılan kafa karışıklığı toplumu sonuçta ümitsiz ve çaresiz bir ruh haline sokar. Bu ruh halinin ismi ise "tükenmişlik"tir.

Bugün insanları tehdit eden koşulların başında tükenmişlik gelmektedir. Son zamanlarda yapılan siyasi toplantılar ve sonuçları bunun en açık kanıtlarıdır. Artık kimse hiçbir şeyi önemsemiyor haldedir. Partiler programlarını açıklarken ve adaylar topluma sözler verirken halk bunların hiçbirini önemsememektedir. İnsanların inancı sarsılmıştır ve beklentileri azalmıştır. Güven ve inisiyatif neredeyse ortadan kalkmıştır. Basında sıkça söz edilen "halk hareketi" tamamen uydurmadır ve insanlara halk hareketi olmayacağını gösterir niteliktedir.

"İnsanları anlaşmazlıklar, tartışmalar, kavgalar, kan dava-

ları, açlık ve hastalıklarla bezdirin ki kurtuluşu bizim gücümüz ve paramızda arasınlar." –Protokol 10

"Diğer insanları o kadar bezdireceğiz ki sonunda bize uluslararası bir yetki verecekler. Bu sayede dünyadaki tüm devletleri yöneten bir süper güç haline geleceğiz."

"Yahudi olmayan eğitim sistemini her türlü inisiyatif kullanımını önler hale getirmeliyiz." –Protokol 5

Yahudiler hiçbir zaman bitkinlik veya tükenmişlik yaşamazlar. Onlar hiç kafa karışıklığı yaşamazlar. İnsan bilincini tüketen kaynağı ve sonu bilinmeyen fikirler içinde boğulmaktır. Bu karanlıkta iş yapmaya çalışmak gibidir. Yahudi olmayanlar bu hayatı yüzyıllardır yaşamaktadırlar. Bu durumdan haberdar olanlar ise gayet mutlulardır. Nedenleri bilindikten sonra zulüm bile katlanılabilir hale gelir ve Yahudiler çektikleri zulmün nedenlerini ve sonuçta neler kazanacaklarını gayet iyi bilmektedirler. Halbuki Hıristiyanlar Yahudilerden daha fazla zulüm altındadırlar ve zulüm onları daha da karanlığa itmektedir. Halbuki Yahudiler kendilerine yapılan her zulüm sonrası yollarına amaçları doğrultusunda devam etmeyi bilirler. Dünyayı Yahudi egemenliğinden kurtaracak devrimin Yahudilerin kontrolü ele almak için gerçekleştirdikleri devrim kadar radikal olması gereklidir. Bazı kişiler böyle bir devrimin Yahudi olmayanlar tarafından gerçekleştirilmesinin olanaksız olduğunu iddia etmektedirler. Kim bilir belki de bu doğrudur. Ancak en azından insanlar kendilerini kimin köleleştirdiğini bilmelidirler.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 14 Ağustos 1920]

YAHUDİLER DÜNYA SAVAŞI'NI ÖNCEDEN BİLİYORLAR MIYDI?

"Yahudi Protokolleri" denilen yazılı belgeler ile bugün uygulaması yapılan Yahudi Planı'nın bağlantısını araştırmadan evvel protokoller yazıldıklarında henüz ortaya çıkmamış ancak bu belgelerde değinilmiş konulara bakmamız gerekmektedir. Doğal olarak 1896 veya 1905 yıllarında "gelecek" olarak görülen şeyler bugün için "geçmişte" kalmışlardır. Şimdiye kadar geçmişin sırlarını, gelecekteki olayları ve yakın gelecekteki önemli olayların bizleri sürükleyeceği krizleri anlatmaya çabaladım. Burada bahsedilen mühim olayların pek çoğu olup bitmişler ve araştırdığımız Yahudi meselesine ışık tutmuşlardır.

Yukarıdakilere örnek olarak herkesin aklında halen taze olan Dünya Savaşı bulunmaktadır. Bu yazı dizimizi eleştiren Yahudi yanlısı kalemler makalelerimizden birinin Almanya'daki Yahudi meselesi olmasını fırsat bilerek bizleri savaş sonrası Alman propagandası yapmakla suçlamaktadırlar. Aslında Almanya dışındaki ülkelerdeki Yahudi meselelerini ortaya koyan makaleler de vardır ancak öncelikle Amerikan halkında Yahudi meselesinin netleşmesi için henüz yayımlanmamışlardır. Bu makaleleri yakında gazetemizde göreceksiniz. Almanya, Amerika Birleşik Devletleri dışında Yahudilerin en sıkı şekilde kontrol ettiği ülke durumundadır. Makale sonrası günlerde Almanya'da halk Yahudileri

resmi görevlerin çoğundan uzaklaştırmıştır. Alman halkının baskısı Almanya'daki siyasi yönetimin Almanlar tarafından yapılmasını talep etmektedir. Peki bu talep Almanya'yı Yahudi kontrolünden kurtarmış mıdır? Hayır kurtarmamıştır. Bu ülkedeki Yahudi yuvalanması sadece resmi kurumlarla sınırlı değildir. Yahudiler Almanya'nın sanayi ve bankacılık sektörlerini ellerinde tutmaktadırlar ve bunları buralardan çıkartmak imkânsızdır.

Almanya'nın savaş faaliyetleri ve kamuoyu görüşü Yahudilerin kontrolündeyken bir anda dünya gündemine "ilhak" problemi atılmıştır. Amerika daha henüz savaş içinde değilken "ilhak" haykırmalarına karşı "Zorla ilhak olmaz!" gibi bir prensiple ortaya çıkmıştır.

İnsanlar bir anda savaşın dökeceği kanları, savaş tacirlerinin kârlarını ve daha nice önemli noktayı bir kenara iterek "ilhak veya işgal" konusuyla ilgilenir olmuşlardır. Bu sorun ortaya çıktığında Almanya'daki savaş faaliyetleri ve Amerika'nın dış ilişkiler ofisleri aslında bir ırktan insanlarca yönetilmektedirler. Bu bir ikilem gibi görülse de aslında değildir.

Protokollerin tamamını dikkatlice okuyan biri 1896 yılında yazılıp 1905 yılında basıldıkları kesin olan bu belgelerden işin gerçeğini görebilir.

2. Protokol savaş üzerine yazılı sözlerle başlamaktadır:

"Bizim için savaşlarda bölgesel avantajların devletler tarafından kazanılmaması gerekmektedir. Böylece savaşlar ekonomik olaylar haline gelirler ve devletler yaptığımız yardımlar sayesinde bizim üstünlüğümüzü anlarlar."

1896 ila 1905 yılları arasında kim Amerika Birleşik Devletleri eyalet sistemi içinde geçerli olan "Zorla ilhak olmaz!"

prensibinin uluslararası boyutta uygulanması gerektiğini düşünmüştür? Siz düşündünüz mü? Bunu düşünmüş olan bir devlet adamı tanıyor musunuz? Askeri yetkililerin olası bir savaş için gerekli malzeme ve silahları önceden planladıkları bilinir. Sorumlu devlet adamlarının da savaşın çıkmasını engellemek için ellerinden geleni yapacakları malumdur. Durum bu iken bu insanları öngörüden adeta mahrum ederek "Zorla ilhak olmaz!" ilkesini uygulamaya iten nedir?

Şansa bu sorunun cevabı 19 Eylül 1919 tarihinde tanınmış *Amerikan Yahudisi Haberleri* gazetesinde Litman Rosenthal imzası ve "Peygamberler Konuştuğunda" başlığıyla aşağıdaki şekilde verilmektedir.

Yıllar önce Nordau Balfour deklarasyonun olacağını bilmişti. Nordau'nun yakın arkadaşı Litman Rosenthal bu olayı anılarında anlatmaktadır.

464. sayfadaki makale şöyle başlamaktadır: "Dr. Herzl'den kendisini aramamı belirten mesajı aldığımda 6. Kongre tamamlanalı bir gün olmuştu."

Yani Basel'deki 6. Siyonist Kongre, Ağustos 1903 tarihinde yapılmıştır.

Anılar şöyle devam etmektedir: "Otelin lobisine girdiğimde Herzl'in annesine rastladım. Hanımefendi her zamanki nezaketi içinde bana Rus Siyonistlerin duygularının yatışıp yatışmadıklarını sordu.

'Neden sadece Rus Siyonistleri soruyorsunuz Frau Herzl? Neden sadece onlarla ilgileniyorsunuz?' diye sordum.

'Çünkü oğlum en fazla Rus Yahudilerle ilgileniyor ve onları Yahudiler arasındaki en önemli grup olarak görüyor.' "

6. Kongre'de İngiliz hükümeti Yahudilere Uganda'da bir

koloni vermeyi önerdi. Herzl Filistin'e karşılık olmamak kaydıyla bu koloniyi almaya sıcak bakıyordu. İşte bu istek Basel'deki otelde Herzl ile Litman Rosenthal arasındaki konuşmanın merkezini oluşturmaktaydı. Herzl, Rosenthal'e şöyle demişti: "Evet gerçek amacımız bu değildir ama asıl amacımızı elde etmek için bunu kabul etmeliyiz."

Geçen ay Londra'daki kongrede Herzl'in halefi haline gelen Max Nordau bu konuşma sırasında aniden odaya girer ve Rosenthal'in konuşması bölünür.

Şimdi aşağıda Rosenthal'in hikâyesinin önemli bir bölümünü vermekteyim:

"Bir ay kadar sonra Fransa'ya bir iş seyahatine gittim. Lyon'a giderken Paris'te durdum ve oradaki Siyonist dostlarımızı ziyaret ettim. Bu dostlardan biri o gece Dr. Nordau'nun 6. Kongre hakkında konuşma yapacağını söylediğinde seyahatimi o geceliğine duraksattım. Toplantı salonuna girdiğimizde tamamen dolu olduğunu gördük, insanlar Nordau'yu sabırsızlıkla beklemekteydiler. Nordau alkışlara cevap vermeksizin derhal konuşmasına başladı ve şöyle dedi:

'Bu gece sizler beyninizi yakıp kavuran ve bizim için yaşamsal olan bir soruyla buraya geldiniz. Ben de bu soruyu cevaplamaya hazırım. Bana sormak istediğiniz şudur: Ben, yani Basel programını hazırlayan kişi nasıl olur da İngilizlerin bize Uganda'da vermek istedikleri koloni hakkında olumlu konuşabilirim? Ben ve Dr. Herzl nasıl olur da Filistin hayalimize ihanet edebiliriz? Ama şimdi size söyleyeceklerimi iyi dinleyin. Uganda fikri hakkında uzun süre düşündükten sonra olumlu konuştum. Size kendi nedenlerim yerine bir hikâye anlatacağım.

Size Avrupa güçlerinin Sivastopol'e asker gönderdikleri

zamana ait bir hikâye anlatıyorum. O zamanlarda Birleşik İtalyan Krallığı yoktu. İtalya o zaman Sardunya adasındaki ufak bir prenslikten ibaretti. Büyük İtalya o zaman İtalyan vatanseverler için uzak bir hayaldi. Sardunya adasında özgür ve büyük İtalya'yı planlayan vatanseverlerin başında Garibaldi, Mazini ve Carvour vardı.

Avrupalı güçler Sardunya'dan Sivastopol kuşatmasına katılacak bir deniz filosu göndermesini istemişlerdi. Bu teklif karşısında Garibaldi ve Mazini oraya bir filo göndererek İngiliz ve Fransızlara yardım etmek istemiyorlardı. Bu vatanseverler, "Bizim amacımız özgür ve birleşik İtalya'yı yaratmaktır. Sivastopol'de biz ne yapacağız? Oraya gideceğimize tüm enerjimizi ve çabalarımızı amacımıza odaklamamız gerekmektedir" demekteydiler.

Fakat Sardunya'daki en güçlü, en ileri görüşlü ve en güvenilir lider olan Carvour İngilizlerin yanında savaşa girmekte ısrarcıydı. (Carvour'un sekreteri ve yakın arkadaşı olan Hartum bir Yahudi'dir.) Bir keresinde İtalyan vatanseverler Carvour'un sekreteri Hartum'dan tehlikeli ve ihanet içeren siyasi faaliyetlerini açıklamasını istemişlerdir. Açıklamasında Hartum, "Hayalimiz, kavgamız, idealimiz ve bu ideal için kanla ve anaların oğulları arkasından döktükleri gözyaşlarıyla ödediğimiz bedel sadece Birleşik İtalya içindir. Sivastopol savaşı sonrası büyük bir konferans toplanacaktır. Sardunya'nın Sivastopol'le bir ilişkisi yoktur ancak bugün filomuzla katılacağımız savaş sonrası konferans masasına oturma hakkımız olacaktır. Ve Müttefiklerle eşit haklarla oturacağımız bu konferansta Carvour Birleşik İtalya'yı ilan edecektir. Sonunda şimdiye kadar uğruna acı çektiğimiz hayallerimiz gerçekleşecektir. Hâlâ bana Sivastopol'de ne yapa-

cağız diye sorarsanız size planımızı şu adımlarla anlatmak isterim: Carvour-Sardunya-Sivastopol kuşatması-Avrupa Barış Konferansı-Özgür ve Birleşik İtalya'nın ilanı" demiştir.'

Tüm toplantı Nordau'nun yaptığı edebi konuşmayla büyülenmişti. Kendisi birkaç saniyeliğine sustuğunda salon alkıştan yıkılacak gibiydi. Sonra Nordau devam etti: 'Kişhinef olaylarından sonra dünyanın en büyük devleti olan İngiltere zavallı halkımıza sempati göstererek bize Uganda'da bir koloni vermeyi teklif etti. Uganda tabii ki Afrika'dadır ve Afrika Siyon'a dahil değildir. Dr. Herzl dünya lideri İngiltere'nin Ortadoğu'da büyük hedefleri olduğunu bilmektedir. Bu süper gücün Uganda teklifini kabul ettikten sonra Ortadoğu'da olacakları beklemeliyiz. Bu beklenen gelişmeler içinde Filistin davası da vardır. Basel'deki Siyonist Kongre'ye gönderdiği bildirgede İngiltere Ortadoğu konusunda son sözü kendisinin söyleyeceğini bildirmiştir. Dolayısıyla Dr. Herzl İngiltere gibi önemli bir dostla ilişkilerimizi iyi tutmak niyetindedir. Bana hâlâ İsrail'in Uganda'da ne işi var diye soracak olursanız size ünlü Sardunyalı devlet adamının sözlerini kendimize adapte ederek yanıt veririm: Herzl/Siyonist Kongre/Uganda/önümüzdeki dünya savaşı/Barış Konferansı/İngiltere'nin yardımıyla Filistin'de kurulacak İsrail devleti.'

Bu sözlerden sonra hepimiz titremeye başlamıştık, sanki tarihi İsrail'i görmeye başlamıştık. Kulağımda büyük biraderimiz Achad Haam'ın Nordau'nun konuşmasından sonra söyledikleri çınlıyordu:

'Onu dinlerken eski peygamberlerden birinin konuştuğunu, onun sesinin Judea Dağı'ndan geldiğini hissettim. Konuşma sonrası kalbimiz yanıyor, beynimiz bilgelik, vizyon ve merakla doluyordu.' "

İşin ilginç yanı Litman Rosenthal'in bu makalesinin ancak Balfour Deklarasyonu sonrası basılabilmiş olmasıdır. Basılmasının nedeni de zaferin kazanılmış olmasıdır. Yahudiler amaçlarını zafer kazanmadan önce açıklamazlar. 1903 yılında ortaya atılan yakında çıkacak dünya savaşı-Barış Konferansı-Yahudi Programı da ancak bu süreç tamamlandığında kamuoyuna sunulmuştur.

Buna benzer bir örnek Rus çarının devrilmesinde de yaşanmıştır. Olay ortaya çıktığında New York'ta büyük sevinç uyandırmış ve dünyaca ünlü bir Hıristiyan kişi Rus çarının devrilmesi için Rus-Japon Savaşı'nda esir düşen Rus askerlere yapılan propagandayı finanse eden Yahudileri övmüştür. Bu hikâye Rus çarı devrildikten sonra açıklanmıştır. Hikâye Çar Nikola Romanoviç, karısı, kızları ve sakat oğlunun ölüleri beş Sovyet yetkilisi tarafından tespit edildikten sonra ortaya çıkmıştır. İşin enteresan tarafı cesetlerin kimlik tespitini yapan beş Sovyet yetkilisinin Yahudi oluşudur. Yahudi propagandasıyla başlatılan hareket Yahudi yetkililerin tespitleriyle sona ermiştir.

Yahudiler 1903 yılında dünya savaşının çıkacağını biliyorlar mıydı? Rosenthal itirafları Yahudilerin savaşın başlayacağını bildiklerini göstermektedir. Yahudiler savaşın geldiğini gördüklerinde ne yapmışlardır?

Şimdi okuyucularımızın Rosenthal makalesindeki iki noktaya dikkat etmeleri gerekmektedir: "Carvour'un sekreteri ve yakın arkadaşı olan Hartum bir Yahudi'dir." Bu gazete veya New York ya da Chicago gazetelerinden biri dünyadaki önemli adamların sekreterlerini araştırırlarsa çoğunun Yahudi olduğunu göreceklerdir. Yahudi bilincinde Yahudiler ve diğerleri için ayrı kurallar vardır. Yahudilere göre Hartum

ismi medyada "Yahudi" olarak değil, "İtalyan" olarak yansıtılmalıdır.

Dünya Savaşı öncesi, sırası, sonrası ve Barış Konferansı'nda bulunan Yahudi sekreterler Hartum denilen kişiden daha mı aptaldırlar? İngiltere, Fransa, Almanya ve Amerika'da Hartum gibiler yok mudur?

1903 Basel Kongresi'nde Yahudilerin "yakın gelecekteki bir dünya savaşından" bahsettiklerini bilmekteyiz. Yahudiler savaşın dünya savaşı olacağını nereden bilmektedirler?

Ayrıca protokollerin 1896 yılı gibi bir tarihte yazıldıkları (kesinlikle 1905 öncesi) bilindiğine göre "Zorla ilhak olmaz!" prensibi ve politikasını nasıl önceden bilmektedirler?

"Zorla ilhak olmaz!" prensibi uluslararası arenada kabul edilmiştir. Yahudi Protokolleri'nde geleceğe ait kehanetler artık bizim için geçmişte kalmışlardır.

Protokoller iki türlü bildirim kullanmaktadır: "Biz yaptık" ve "Biz yapacağız." Örneğin 1896 yılında "Biz yapacağız" diye açıklanan bir faaliyet bu yıl yeni katılımcılara "Biz yaptık" şeklinde anlatılacaktır.

"Kendimizi çalışan sınıfın kurtarıcıları olarak göstereceğiz." Bu amaç sonuca bağlanmıştır. "Yahudi olmayanların dikkatlerini endüstri ve ticarete çekeceğiz." Bu amaç da başarıya ulaşmıştır. "Tüm sosyal güçleri elimizde tutacağımız bir merkezi yönetim kuracağız." Bu da tamamlanmıştır. "Kendimizi her partinin liberal kanadına koyacağız, liberal hareketler ve konuşmacılar çıkaracağız." Bu amaç da başarıyla sağlanmıştır. "İşçi maaşlarını yükselteceğiz." Yapılmıştır. "Aynı zamanda gündelik gereksinimlerin fiyatlarını da artıracağız." Bu da yapılmıştır. "İşçilere anarşik fikirler aşılayarak üretime zarar vereceğiz." Bu amaç da başarıya ulaşmıştır.

"Yahudi olmayan Avrupa hükümetlerine onların kölemiz olduğunu gücümüzü terör isimli şiddetle göstererek ispat edeceğiz." –Protokol 7

İngiliz, Fransız ve İtalyan hükümetlerinin Sovyetler'e bakış açılarını kontrol eden ve hükümetleri uğraşıldıkça daha da karmaşık hale gelen bir problemle köleleştiren, koca Avrupa'yı iyileşmesine izin verilmeyen bir yara önünde diz çöktüren planı fark edenler ne diyebilirler? Tabii ki bu amaç başarılmıştır.

"Planlarımız güncel kurumları aniden etkilemeyecektir. Önce yönetimleri değiştirilecek, daha sonra da faaliyetleri amaçlarımız doğrultusunda kullanılır hale geleceklerdir." Bu da sağlanmıştır.

"Medyaya eyer takmamız ve dizginlerini sıkıca tutmamız gereklidir." Bu tamamlanmıştır. Bugün pek çok editörün kabul edeceği gibi Amerika'da medyanın dizginleri Yahudilerin elindedir.

"Bizim aleyhimize yazmak isteyenler olsa bile bu yazılar basılacak yer bulamayacaklardır." Bu amacın da büyük kısmı tamamlanmıştır. Medyayı kâr makinesi haline getirerek bu amaca ulaşılmıştır.

"Spekülasyonu körüklemeli ve Yahudi olmayanların lüks tüketim düşkünlüklerini teşvik etmeliyiz." Bu da kesinlikle ulaşılmış bir amaçtır.

"Bize karşı muhalefet gösteren her devleti komşularıyla savaşa sokacak halde olmalıyız. Komşuların bize karşı taraf olmaları halinde ise dünya savaşı çıkaracak halde olmalıyız." –Protokol 7

"Dünya savaşı" terimi Rosenthal ve Nordau tarafından da kullanılmıştır. Nordau 1903 yılında şöyle demektedir: "Herzl önümüzde dünya savaşı olduğunu görmektedir."

"Avrupa'da huzursuzluk, düşmanlık ve anlaşmazlık çıkartmalıyız. Daha sonra bunları Avrupa'nın yardımıyla diğer kıtalara yaymalıyız." Bu amaç da gerçekleşmiştir. Paragraf şöyle devam etmektedir: "Bunun iki avantajı vardır. Birinci avantaj bu şekilde tüm ülkelerin bize olan saygılarını yönetebiliriz. İkinci olarak ise devletler ancak biz istediğimizde karmaşa veya barış olabileceğini anlarlar." Bu da başarılmış bir hedeftir.

1896'da gerçekten de Yahudi Protokolleri'ni açıklayan kişi pek yakında dünyanın içine düşeceği karmaşayı iyi görmüştür.

Protokollerde belirtilen "zorla ilhak" olmadığı gibi diğer amaçlar da bu süreçte olgunlaşmışlardır. Siyasi ahlak açısından "zorla ilhaka" izin vermemek ile "bölgesel gücün hiçbir ülkenin eline geçmemesi için buna izin verememek ve bu sayede savaşı ekonomik alana çekerek ülkelerin Yahudi yardımlarının gücünü görmesini sağlamak" ayrı şeylerdir.

Daha bunlara benzer pek çok şey vardır ancak onları başka bir makaleye bırakıyoruz. Şimdiye kadar protokollerde yazılan pek çok şeyin gerçekleştiği göz önüne alındığında bundan sonra da benzeri protokollerin yazılıp yeni bir planın uygulamaya konması söz konusu olur mu bilinmez. Ancak şimdiye kadar protokoller hakkında ortaya çıkanların yeni yapılacak bir planı etkisiz kılması mümkündür.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 21 Ağustos 1920]

MODERN SOVYET YAHUDİLERİN "KAHAL"I MIDIR?

Sovyet Rus değil bir Yahudi kurumudur. Bu sistem ayrıca modern Rus Yahudileri Lenin ve Troçki'nin icadı da değildir. Bu sistem Filistin'in Romalılarca işgali sonrası eski Yahudilerin kendi milli yaşamlarını korumak için ortaya çıkardıkları bir kurumdur.

Artık modern Bolşevik hareketin bir ırkı üstün kılmayı amaçlayan bir ihtilal olduğu bilinmektedir. Bu hareket hemen Sovyet hükümet sistemini hayata geçirmiştir. Çünkü Rus Bolşevik harekete uzun süredir destek veren dünya Yahudileri uzun süredir bu yönetim sistemi üzerinde eğitilmektedirler.

Sovyet yapısı, Siyonist Protokoller'de "Kahal" olarak geçmektedir. 17. Protokol konu hakkında şöyle demektedir:

"Kahal'a karşı çıkanlar aile bireylerimiz bile olsa onları dışlamak mecburiyetindeyiz. Krallığımız kurulduğunda tüm vatandaşların devlete böyle bir bağ ile bağlanması gerekmektedir."

Modern Yahudi yaşam tarzını bilen kişiler "dışlanmanın" ne anlama geldiğini iyi bilirler. Hıristiyanlığı seçen Yahudiler veya Yahudi olmayan kişilerle evlenen tutucu Yahudi ailelere ait kız ve erkekler "dışlanarak" cezalandırılırlar. Örneğin yakın zamanda bir Batı ülkesinde Yahudi bir kız Hıristiyan

bir gazeteciyle evlenmek istemiştir. Kızın niyetini açıklaması sonrası "aforoz" işlemi başlamış ve nikâh günü Yahudi cemaatince bir cenaze merasimi düzenlenerek kızın kendileri için öldüğü kamuoyuna duyurulmuştur.

Buna benzer bir cezalandırma modern Yahudilerin övünçle bahsettikleri düşünür Spinoza'nın başından geçmiştir. Çalışmaları sonucunda Spinoza hahamların öğretilerini ve Yahudi dinindeki dogmaları sorgulamaya başlamıştır. Kendisinin Yahudiler üzerindeki etkisi bilindiğinden önce Spinoza'ya tipik bir Yahudi taktiği olan "rüşvet" verilerek faaliyetleri durdurulmak istenmiştir.

"Tipik bir Yahudi taktiği olan rüşvet" cümlesini yazarken her ne kadar tereddüt etsem de bu kesinlikle doğrudur. Dolayısıyla bu sözlerin arkasında nefret yoktur. Yahudilerce yazılan Yahudi tarihi binlerce rüşvet olayıyla doludur ve rüşvetin hâlâ Yahudilerin en önemli silahlarından biri olduğu bilinmektedir. Örneğin Kudüs'te yaşayan Hollanda Yahudisi Avukat Jacob Israel De Haan, Filistin'de Araplar tarafından Yahudilere verilen rahatsızlıkların Arap medyasının rüşvete bağlanmasıyla çözülmesini ümit ettiğini yazmaktadır. Avukat şöyle yazmaktadır: "Araplar arasında Siyonist fitne diye bir kavram vardır. Ancak Araplar özellikle de Arap medyası rüşvete çok açıktır. Bu zafiyet uzun vadede Arapların bize karşı olan mücadelelerini kaybetmelerine neden olacaktır."

Dolayısıyla genç Spinoza'ya zaman zaman sinagoga gelmesi ve sorgulamalarını yüksek sesle yapmaması için 1.000 florin rüşvet teklif edilmiştir. Geçimini gözlükçülerde gözlük camlarını parlatarak kazanan genç Spinoza bu rüşveti kabul etmemiştir. Bunun üzerine Spinoza aşağıda verilen şekilde aforoz edilmiştir:

"Aforoz kararının alınacağı gün meclis tıka basa doluy-

du. Salonda siyah mumlar içinde Hz. Musa'nın kanunlarının bulunduğu mihrabın etrafında yakılmışlardı. Tüm bunlar inananları korkunç olaya hazırlamak için yapılmış görüntüler gibiydiler. Suçlunun eski dostu şimdiki baş düşmanı olan hahambaşı kararı verecekti. İnsanlara kendisine bakarken hahambaşı acı içinde ancak kararlı bir şekilde orada durmaktaydı. Hahambaşının yanında duran koro üyesi yüksek sesle lanetler içeren bir ilahi okumaya başladı, bu adama karşı köşede duran diğer koro üyeleri eşlik ediyorlardı. Daha sonra siyah mumlar ters çevrilerek içi kanla dolu büyük bir kâsenin içine son damlalarına kadar damlatıldılar." (Lewes, *Felsefenin Biyografik Tarihi*)

"En sonunda aforoz kararı okundu: 'Tüm ihtiyar heyetinin hazır bulunduğu ve kutsal kitapların huzurunda yapılan bu celsede tüm evliyalar ve meleklerin kararı, 613 tefsir yorumu Elişa'nın çocuklarına, Joşua'nın Eriya'ya ettikleri lanet uyarınca bugün biz de Baruch de Espinoza'ı aforoz ediyor, onunla ilişkilerimizi koparıyoruz. Espinoza gündüz ve gece, uyanıkken, uyurken lanetlenmiştir. Tanrı bu adamı Kanun Kitabımız uyarınca lanetlemiştir. Tanrı bu adamın ismini evrende lanetlemiş ve İsrail kabileleriyle olan tüm ilişkisini kopartmıştır. Sizleri bu adamla sözlü veya yazılı bir tek kelimeyle bile irtibat kurmamak, onu hiçbir şekilde savunmamak, ona ev vermemek, onun yazdıklarını okumamak veya onun adına aracı olmamak konusunda uyarmaktayız.' " (Pollock, *Spinoza'nın Yaşamı*)

"Bu korkunç sözler söylenirken tüm mumlar kan dolu kâse içinde söndürüldüler, salonda lanetleme ilahileri yüksek sesle okunurlarken kalabalık 'Âmin' diye bağırıyordu." (Profesör J. K. Hosmer, *Yahudiler*)

Yukarıda anlatılanlar Yahudilikteki insanlık dışı uygulamalara karşı gelen Yahudilerin üzerlerindeki baskıyı göstermektedir. Bu insanların böyle cezaların verildiği bir ortamda konuşmaları imkânsızdır. Bu aforoz işlemi 17. Protokol gereğince "Kahal'a" karşı gelen herkese karşı uygulanma durumundadır.

Yahudi devletinin Romalılar tarafından yok edilişi sonrası merkez önce bir Yahudi patriği altında oluşturuldu ancak Yahudilerin tüm dünyaya yayılmalarıyla birlikte bu toplulukların idaresi "Sürgündeki Prens" kurumuna verildi. Bu kurumun hâlâ yaşadığı ve başında Amerikalı bir Yahudi'nin olduğu sanılmaktadır. Tüm karşı iddialara rağmen Yahudiler bir halk olmaktan çıkmadılar. Onlar amaçları ve dayanışmaları diğer insanlardan farklı olan bir halk olarak kaldılar. En aklı başında Yahudi düşünürler bile Yahudilerin yaşadıkları ülkelerin içinde adeta ayrı bir devlet sistemi içinde yaşadıklarını kabul etmektedirler. Günümüzün gerçekleri de zaten bunu ispat etmektedir. Yahudiler sadece bulundukları yerlerdeki insanlardan ayrı yaşamakla kalmayıp iç dayanışma sağlamak suretiyle bulundukları ülkelerdeki halka karşı mücadele ederler ve kendi kanunları içinde yaşarlar. New York şehrinde bugün Yahudilerin kendi iç problemlerini çözmekle görevli bir mahkemeleri vardır. Sovyet Kahal'ının da temel prensibi budur.

Yahudi Ansiklopedisi incelendiğinde birinci yüzyıldan itibaren "cemaat", "meclis" veya "Kahal" kurumlarının Yahudi yaşamında merkezi rol oynadıkları görülebilir. Aslında bu durum Babil işgaliyle başlayarak Barış Konferansı'nda Yahudilerin kendilerine karşıt duran ülkelerde Kahal sistemine göre özerk yaşam prensiplerini kabul ettirmelerine kadar

uzanmaktadır. Polonya meselesi aslında Yahudi meselesidir ve Paderewski'nin devlet adamı olarak başarısız oluşu üstündeki Yahudi etkisi dolayısıyla ortaya çıkmıştır. Benzer şekilde Romanya meselesi aslında Yahudi meselesidir ve Romenler devlet adamlarına Amerikan Yahudilerince yapılan baskılardan dolayı Amerika Birleşik Devletleri'ne "Yahudi Ülkesi" demektedirler. Amerikan Yahudilerince Romanya'ya yapılan baskılar gündelik yaşamı etkiler hale gelmişlerdir ve Romanya'yı itibarını yok eden anlaşmaları imzalamaya zorlamaktadır. Yahudi meselesi savaşı başlatan ve barışa mâni olan her faktörde vardır.

Kahal veya antik Sovyet sisteminde Yahudiler kendi kanunlarına tabii olarak ayrı yaşamakta ve devletlerle temsilcileri kanalıyla iş yapmaktaydılar. Bu aslında Rus komünizmi dışında dünyanın gördüğü en büyük komünist uygulamadır. Bu sistemde eğitim, sağlık, vergiler ve pek çok idari unsur yönetimdeki birkaç kişinin kontrolündedir. Bu yönetim kurulu günümüzde hâlâ devam etmektedir ve adeta bir hanedan soyu gibi nesilden nesile varlığını korumaktadır. Tüm mülkiyetin ortak olması bu sistemde liderlerin zengin olmalarına engel değildir. Tanımladığımız Kahal'lar Roma, Fransa, Hollanda, Almanya, Avusturya, Rusya, Danimarka, İtalya, Türkiye ve İngiltere'de varlık göstermişlerdir. Amerika Birleşik Devletleri'nde bu sistem sinagoglar ve daha sonra değineceğimiz gizli Yahudi teşkilatları çerçevesinde oluşmuştur.

Kahal tüm dünyaya dağılmış Yahudiler için geleneksel bir yönetim sistemidir. Organizasyonun uluslararası boyutunu *Yahudi Ansiklopedisi* Üç Devlet Konseyi, Dört Devlet Konseyi ve Beş Devlet Konseyi gibi üst kurulları tanımlarken

açıklamaktadır. Bugün Londra'da bulunan Siyonist Kongre tahminen dünyadaki en üst Yahudi konseyidir ve bu konsey toplantılarını Güney Afrika, Laponya, İran gibi uzak ülkelerde yaşayan Yahudilerin bile temsilcileriyle katıldıkları gizli celseler halinde yapmaktadır. Yahudi dünya konseylerinin amaçları Yahudiler arası dayanışma ve birlikteliğin tüm dünyada sağlanmasıdır ve bu konseylerin toplantıları çağlardır devam etmektedir.

Dolayısıyla Rusya'da olanlar tesadüf değildir. Şimdi Rusya'da olanlar Yahudi devrimcilerin çağlar boyu eğitildikleri Yahudi sistemini Yahudi olmayan Rus devrimcilere kabul ettirme girişimleridir. Aksi halde Sovyet Rusya'daki parti komiserlerinin %90 Yahudi olması mümkün değildir. Macaristan'daki komünist rejimin başında Yahudi Bela Kun'un oluşu ve kendisinin 24 parti komiserinden 18'inin Yahudi olması da tesadüf değildir. Kahal konusunda eğitilip bu sistemi uygulamayı bilen tek ırk Yahudilerdir.

Associated Press'in 12 Ağustos tarihli haberi Yahudi düşünce sistemi ile Sovyet sisteminin benzerliklerine ışık tutmaktadır. Bolşeviklerin Polonya köylerini işgaliyle ilgili haber şöyledir:

"Yerel Yahudi yerleşim birimlerindeki insanların şimdiden Sovyet ve komünist hükümetler kurdukları görülmektedir."

Bundan normal ne olabilir? İlginç olan medyanın Amerikan halkına Yahudilerin Sovyet sisteminde uğradıkları zulüm ve haksızlıkları pompalıyor olmasıdır. Halbuki olayları yerinden izleyenlerin verdikleri medyada pompalanan haberlerle taban tabana zıttır. Örneğin Polonya'daki bir insani yardım görevlisi yardım dağıtım merkezlerinin Yahudilerin

arazi ve evlerine anormal kiralar istemeleri yüzünden kurulamadığını belirtmektedir. Diğer bir yardım görevlisi kıtlık bölgelerine trenle sevkıyat fiyatlarının %1000 oranında arttığını ve tüm trenlerin Yahudilerce seyahat amaçlı kiralandıklarını söylemektedir. Macaristan'a seyahat eden bir yardım görevlisi ise şöyle demektedir: "Macaristan'da Macarların hiç parası yoktur ve para tamamen Yahudilerdedir."

Ancak Amerikan Yahudileri hâlâ Sovyet rejimini ve Troçki'yi lanetlemektedirler.

Amerikan Yahudi Dünyası isimli gazetenin 30 Temmuz tarihli baskısı sayfa 9'da Mrs. Samuel Rush isimli bir Yahudi hanımın, "Gerçekten Troçki'den Utanıyor muyuz?" başlıklı bir yazısı çıkmıştır. Bu yazıdan birkaç önemli alıntı aşağıda verilmektedir:

"Bugünlerde Yahudi editörlerin Yahudilerin radikal olarak nitelendirilmelerini iftira olarak kabul ettiklerini gösterir yazılar okumaktayım. Yahudilerin bazılarının radikal olduğu doğrudur, bazı radikal liderlerin de Yahudi oldukları doğrudur. Ancak hemen halkımız için gözyaşı dökmeden biraz düşünmemiz lazımdır. Troçki her zaman çok kültürlü, dünya ekonomisini iyi bilen ve etkin bir lider olarak ırkımızın yetiştirdiği en önemli kişiler içinde tarihteki yerini alacaktır."

"Rusya hakkında bize anlatılan saçma sapan haberlerin doğruluğuna inanan Yahudi sayısı çok azdır ve Yahudiler Rusya'da yeniden yapılanmanın başarılı şekilde devam ettiğini bilmektedirler. Rusya'da görülen karmaşanın arkasında bir plan olduğu görülmektedir ve karmaşa sonrası düzen hâkim olacaktır. Rusya'yı yeniden yaratan idealist liderler bir ülke için en önemli faktör olan insanları da şekillendireceklerdir."

"Bu liderlerden biri de Leon Troçki'dir!"

"Hâlâ Troçki'den utanıyor muyuz?"

Bu hanımın ya da gerçek ismiyle Bayan Braunstein'ın Troçki'den utanmadığı açıktır.

Bir de Chicago'lu hâkim Harry Fisher'a bakalım. Amerikan devletinden maaş alan bu adam Yahudi yardım ekibine katılmak üzere yurtdışına gitmiştir. Yurtdışına gittikten sonra planları değişen yargıç Rusya'ya varmıştır. Kendisiyle yapılan mülakatlarda kendisinin Rusya'da kalmasına siyasi olaylar hakkında konuşmaması kaydıyla izin verildiğini söyleyen yargıca benzer bir uygulamanın Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılmadığı açıktır, çünkü Harry Fisher Sovyetler Birliği'yle ticari ilişkiye girilmesi konusunda lobi yapmaktadır.

Chicago Tribune yargıcın bazı sözlerini aşağıdaki gibi aktarmaktadır:

"Rusya'ya karışmamalıyız. Sovyet devletiyle ticari ortaklık kurmalıyız, çünkü Bolşevikler Rusya'da kalıcıdırlar. Rusya'da Komünist Parti'nin sadece 700.000 üyesi olmasına rağmen 100.000.000 köylü tamamen Lenin ideolojisinin arkasındadır." Bu sözlerin Chicago'lu bir Amerikan yargıcı tarafından söylenmesi çok enteresandır. Yargıç aşağıdaki gibi devam etmektedir:

"Bir süre önce Rusya'da kadınların orta malı olduklarına dair basında haberler çıkmıştır. Bu tamamen yanlıştır ancak bu ülkede evlenme ve boşanma işlemlerine getirilen kolaylıklar bazı değişikliklere yol açmaktadırlar. Sovyet Rusya'da evlenmek isteyen çiftler hemen idari amirliğe giderek evlilik kaydı yaptırabilmektedirler. Bu ülkede evlilik kurumu teşvik edilmekte ve bu kuruma kolaylıklar getirilmektedir. Bazen

yiyecek veya giyecek ihtiyaçlarını karşılamak için kadınların bir günlüğüne bazı erkeklerle evlendikleri olmaktadır. Öbür gün bu çift idari amirliğe giderek kolayca boşanabilmektedir."

Yahudi yardım projesinden yeni dönen Yargıç Harry Fisher'ın da Troçki'den utanmadığı açıktır.

Uzun yıllar New York'ta Birleşik Yahudi Ticaret Odası sekreterliğini yapmış olan Max Pine Sovyet Rusya'ya "işçi delegesi" olarak bir ziyaret yapmıştır. Dönüşünde Pine Sovyet sistemi hakkında pek çok güzel görüş belirtmiş ve Yahudilerin bu ülkede rahat olduklarını açıklamıştır. Pine'a göre Rus Yahudiler Bolşevik değildirler.

Yukarıda yaşamın değişik kesimlerinden gelen üç kişinin anlattıkları verilmiştir. Bu üç kişinin söylediklerindeki ortak nokta Kahal ya da Sovyet sistemine duydukları hayranlık ve bu sistemin liderleri ile yöntemlerine verdikleri destektir. Sovyet sistemi en hiyerarşik otokratik yönetim biçimidir ve Sovyet Rusya'daki evlilik kanunları ile protokollerde bu konuda belirtilenler tam bir bütünlük yaratmaktadırlar.

"Yahudi olmayanların üzerindeki aile etkisini yok edeceğiz."

Rusya'daki Sovyet Kahal sisteminin aile yapısını yok edip edemeyeceğini zamanla göreceğiz. Ancak protokoller gibi Rus Sovyet sisteminin de içine girdiği kurumları ahlaki yozlaşmayla yok etme çabasında olduğu açıktır.

Bugün Rusya bir Yahudi devleti değildir. Sovyet Rusya Yahudilerce ele geçirilmiş bir Hıristiyan devletidir. Protokollerde üç seviyeli bir aksiyon planı bulunmaktadır. İlk adım toplumun bütünlüğünü yanlış ve rahatsız edici fikirlerle bozmaktır. Bu adım Yahudi olmayan ajitatörler tarafından gerçekleştiri-

lir. Toplumu parçalayan fikir akımları sosyal bir kriz yarattıklarında gizli güçler ortaya çıkarak kalkışmaları yönetirler. Almanya'da barış antlaşması yapılan budur ancak Yahudilerin savaş öncesi yaptıklarını unutmamış olan Almanlar onları devlet yönetiminden uzaklaştırmışlardır. Ancak Rusya'da resmi görevleri ellerine alan Yahudiler bunları bırakmamışlardır. Yahudilerin Rusya'da hâkimiyeti ele alışları Kerenski'nin çarı indirmesiyle başlamış ve Troçki'yle devam etmektedir.

Almanya'da devleti ele geçirme denemesi yapılıp başarılı olunmazken Rusya'da bu deneme başarıya ulaşmıştır. Bu kısım devleti ele geçirme sürecinin ikinci kısmını oluşturmaktadır. Sovyet-Kahal toplumu bölüp parçalamış, parçalanan toplumlar arası iletişimi yok etmiş ve ülkeyi tamamen çaresizliğe sürüklemiştir. Rusya'da endüstri yok edilmiş, Yahudi olmayanlar askere gönderilmiş ve ahlaki çöküş sağlanmıştır. Bu yeniden yapılandırma fazı öncesi protokollerde gösterilen son adımdır.

Bu tiyatroda dünya henüz son sahneyi izlememiştir. Rus halkının itildiği çaresiz durumdan ayakları üstüne kalkması halinde son perde hiçbir zaman gerçekleşemez. Yahudi düşünce adamları, siyasiler ve yazarlar Sovyet rejiminin kalıcı olduğunu söylemektedirler. Aslında bu konuda tek söz sahibi Rusya'dır ve Rusya henüz son sözünü söylememiştir. Bugün dünya Rus halkının uyanışını beklemektedir ve bu olduğunda Sovyetler'e en ciddi cevap verilecektir.

Protokollerdeki plan Fransız Devrimi sırasında başarıya çok yaklaşmıştır ancak karakterinde barındırdığı aşırı ahlaksızlık buna son anda mâni olmuştur. Rusya'da son safhaya yaklaşmış görülen bu planı içindeki ahlaksızlık çökertecektir. Bugün Yahudi meselesiyle ilgili mücadele Rusya ve

Polonya'da devam ederken Yahudilere kaynak Amerikan Birleşik Devletleri'nce sağlanmaktadır. İşte bağımsızlıkları için savaşan küçük Avrupa devletlerinin Amerika'ya "Yahudi Devleti" demelerinin nedeni budur.

Protokollerde, "Gücümüzü bunlardan birine göstereceğiz" denmektedir. "Avrupa'daki Yahudi olmayan hükümetleri köleleştirmek için gücümüzü terör yoluyla bunlardan birine göstereceğiz." –Protokol 7

Avrupa'da Yahudi olmayan devletler ardı ardına askerlerini Rusya'dan çekmektedirler. Yine aynı devletlerin başbakanlarının elleri birbiri ardına Rusya konusunda bağlı hale getirilmişlerdir. Ve artık Polonya olanca gücüyle Yahudi hükümranlığına karşı mücadele ederken diğer devletler sadece seyirci pozisyonundadırlar. Yahudi hükümranlığından kurtulmak isteyen Rusya bedelini ağır ödemiştir ve bedel ödeme sırası Polonya'dadır. Bu Doğu Avrupalı Yahudilerin çıkardığı bir yangındır ve tüm dünyayı sarmaktadır.

Dünyayı yöneten Yahudilerin karar vermeleri halinde Rusların özgürlüklerine kavuşmaları, Bolşevizm'in ölümü ve devrimci hareketlerdeki Yahudi parmağı bir haftada durdurulabilir.

Maalesef özellikle Amerika merkezli Yahudi üst yönetiminin Yahudi yangınını söndürme niyetleri yoktur. Protokollerdeki plan, "Gücümüzü bunlardan birine göstereceğiz" prensibine bağlıdır ve bu gerçekleştikten sonra plan tamamen uygulamaya sokulacaktır. Yalnız bu cümledeki "göstermek" fiili hem "gücün" gösterilmesini hem de bu gücün "insanlara" gösterilmesini kapsamaktadır. Yani sonuçta gücün gösterilmesi sayesinde belki de gücü kullanmaya gerek kalmadan insanlar yola geleceklerdir.

Protokollerin insan doğası ve karakteri üzerine yaptığı analizin doğruluğunu kontrol etmek isteyen okuyucular Bolşevik Devrimi'ne karşı kendi gösterdikleri tepkiye bakmalıdırlar. Bugün Amerika'da Lenin ve Troçki'nin gerçekleştirdiği Rus Devrimi'ni takdir eden pek çok Amerikalı vardır. Bu yasadışı ve ahlaksız devrimin gücü pek çok insanın kendisine takdir duygusu beslemesine neden olmaktadır.

Aşağıda 10. Protokol'den alınan paragrafı inceleyiniz:

"İnsanlar siyasi gücü eline geçiren kişilere gizli bir sevgi ve saygı duyarlar. En uygunsuz yöntemlerle ele geçirilen siyasi güç karşısında insanlar, 'Çok basit ama çok akıllıca bir plan' veya 'Çok kurnazca ama çok iyi becerdiler' gibi laflar edeceklerdir."

"Biz tüm milletlerin planlarını bizim hazırladığımız yapının temellerini atmak için kullanmaktayız. İlk başta yolumuzdaki engelleri kaldıracak işbirlikçilerin bize sunacakları hizmetlerden yararlanmalıyız."

"Darbeyle iktidarı ele geçirdiğimizde halka, 'Her şey kötü gitti ve herkes çok acı çekti. Şimdi biz sizin çektiğiniz tüm acıları gidereceğiz. İsterseniz bizi yaptığımız darbeden dolayı mahkûm edebilirsiniz ancak bunu yapmadan önce size sunduğumuz çözümleri dinlemelisiniz' diyeceğiz."

Bu çok gizli ve sinsi bir plan olup şimdiye kadar hep yukarıda tarif edilen prensipler çerçevesinde çalışmıştır. Ancak artık sert bir tepki göstermenin zamanı gelmiştir. Bolşevizm'in arkasındaki gerçek güç odakları ve gerçek amaçlar artık ortaya çıkacaktır. İnsanlar bunların ortaya çıkmasıyla birlikte neredeyse başarı sağlayan Yahudilerin Dünya Planı'nı yerle bir edeceklerdir.

Bugün devam eden Rus Kahal-Sovyet sistemi Yahudi

Dünya Planı'nı daha da gözler önüne serecektir. Beş nesildir dünya Fransız Devrimi isimli uyduruk aydınlanmayla kandırılmaktadır. Bu devrimin Fransız Devrimi olmadığı ve Fransa'daki küçük bir azınlığın iktidarı ele geçirmek için sahneye koyduğu bir oyun olduğu tüm Fransızlarca bilinmektedir. Fransız Devrimi'ni sona erdirmeye çalışanlar da gerçek Fransızlar olmuşlardır. Maalesef o zamandan beri Fransa Yahudi azınlığın kontrolü altındadır.

Ancak Rus Devrimi Fransız Devrimi gibi yalancı unvanlar kazanmadan tarihe gömülecektir. Çünkü dünya bu devrimin aslında ne olduğunu iyi bilmektedir. Dünya yakında Rus Devrimi arkasında kimin parası ve beyni olduğunu ve itici gücün nereden geldiğini görecektir. Rus İhtilali ırkçı bir kalkışmadır, yani ekonomik veya siyasi boyutları yoktur. Bu ihtilal uyduruk sosyalist ideoloji ve "tüm halkların kardeşliği" gibi yalan sloganların arkasında ırkçı bir diktatörlüğü saklamaktadır. Bu diktatörlük hevesi ve planı Ruslara ait değildir ve insanlar bunların hangi ırka ait olduklarını iyi bilmektedirler.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, Ağustos 1920]

YAHUDİ MESELESİNİN KIRSAL BÖLGEYE ETKİSİ

Yahudilerin yaptıkları emlak spekülasyonları herkesçe bilinir ancak bunlar Yahudi Planı'nın mülkiyet üzerindeki tek unsurları değillerdir. Son on beş yıldır pek çok önemli Amerikan şehrinin karakteri Yahudi emlak spekülasyonları sayesinde değişmiştir. Amerika'nın doğu sahilindeki ev kiralarının anormal artışlarının Yahudi mülk sahiplerince yaratıldığı herkesçe bilinmektedir. Örneğin önemli bir eyalet valisi kiraları düzenleyen bir kanunu onaylamamakta direnmiştir. Bunun nedeni valinin kendi ve komşu eyaletlerdeki Yahudi finans çevrelerinden gördüğü baskıdır. Önüne konan yüzlerce kira kanunu ihlallerini kendisi ve danışmanları inceleyen vali sonunda kanunu onaylamıştır. Yapılan araştırmada ancak yeni kontrat başlangıcında kiraların artışını kabul eden yasalardan kaçmak için Yahudilerin kendi aile çevrelerinde aynı evi kâğıt üstünde defalarca kiralayarak fiyat artışını sağladıkları tespit edilmiştir. Artık her cepheden insanların gözleri Yahudi meselesine karşı açılmaktadır.

Tabii ki kiraları artırmada kullanılan bu dolandırıcı taktiği sadece Yahudilere ait değildir ve Yahudi olmayan mülk sahiplerince de yapılmaktadır. Ancak mülk sahibi olmak Yahudiler özgü bir fark ve istektir. Amerika'nın mülk sahibi Yahudilerdir. Batıda yaşayanlar dışında her kiracı size bu söylediklerimi söyleyecektir.

Tabii ki anti sosyal ve anti Amerikan olmamak kaydı ile mülk sahibi olmak utanılacak bir şey değildir. Ancak burada kritik bir nokta vardır. Doğu kıyısındaki tarihi Amerikan şehirleri muhacir akımından değil Yahudi akımından dolayı karakterlerini yitirmişlerdir.

Bu Yahudi istilasını gören bir kişi medya tarafından Amerika'daki Yahudiler hakkında verilen istatistiklere olan güvenini kaybeder.

Amerika'da devletin muhaceret veya nüfus araştırmalarında soru sormaktan kaçındığı tek millet Yahudilerdir. Dolayısı ile Amerikan devletinin Yahudiler hakkında istatistik bilgileri sağlayacağı tek kaynak Yahudilerin kendi kaynaklarıdır.

Yahudiler Amerika'da olduğu gibi kendilerini millet olarak görmüyorlarsa ve Amerikan devleti de bu beyana uygun olarak onlardan ayrı bir millet gibi istatistik verileri toplamıyorsa, Yahudiler neden kendi başlarına kendi istatistiklerini tutmaktadırlar?

Avrupa'daki Yahudiler gibi Amerika'daki Yahudiler de millet içinde ayrı bir millet olarak yaşamaktadırlar. Bunların kendi cemaatlerinde yönetim organları, siyasetleri ve kayıtları vardır.

Amerika'da Yahudiler tarafından sağlanan istatistiklerin sağlıksız oldukları görülmektedir, çünkü Yahudilerin kendi haklarında Yahudilere ve Yahudi olmayanlara verdikleri istatistikler farklılık göstermektedir.

Emlak işi Amerika'da en az güvenilen ve spekülasyonların en fazla yapıldığı ticari alan olduğundan Yahudilerin mülk sahibi olmaya düşkünlükleri fazladır. Yahudilerin emlak alanında aktif olmalarını veya Yahudi olmayan işbirlikçilerin

bu alanda Yahudilerle yaptıkları dayanışmaları ayıplamamız doğru değildir ve bizi ilgilendirmez. Ancak okullarda çocuklarımıza Amerikan "özgürlük" ideallerinin doğduğu merkezler diye anlattığımız bu şehirlerin siyasi ve mali açıdan Bolşevik Devrimi'ni destekleyen grupların eline geçmesi bizi yakından ilgilendirmektedir.

Pek yakın zamana kadar Yahudiler Amerika'da tarım arazilerine ilgi duymamışlardır. İnsan gücüne dayalı tarımsal üretim Yahudi karakterine uygun değildir. Yahudi'nin ilgisi altın madenlerinin bulunduğu veya kira geliri elde edebileceği yerleşim arazileridir. Patates veya buğday üretilen toprak Yahudilerin ilgi alanlarına girmez.

Polonya ve Romanya gibi ülkelerde Yahudiler tarım alanlarını kontrol etmektedirler ve bu ülkelerde Yahudilerin toprak alımını engelleyen kanunlar hiçbir işe yaramamaktadır. Yahudiler bu ülkelerde toprağı tarım yapmak için istememişlerdir. Yahudiler zaten tarım üreticisini mali olarak sömürmektedirler. Onların tarım arazilerine olan düşkünlükleri kırsal kesimi kontrol altına almak düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla bu ülkelerde Yahudiler Yahudi işbirlikçilerin isimlerini kullanarak tarım arazilerini kontrol altına almışlardır.

Entelektüel veya aristokrat kesimlerin liderlik yaptıkları ülkelerde Yahudiler lider kesimleri toprakları ele geçirerek yok ederler. Toprak mülkiyeti ayrıca kârlı bir iştir. Yahudi Planı incelendiğinde her adımında kâr amacı olduğu görülür. Yahudilerin Dünya Planı'nda diğer siyasi programlar gibi fedakârlık unsuru yoktur.

Amerika'da aristokrasi olmadığından toprak mülkiyeti ile yıkılacak bir liderlik de yoktur. Yahudiler Amerika'da kont-

rolü başkaları tarafından üretilen ürünler üzerinden sağlamışlardır. Yani Yahudiler avcılık yerine kürk ticaretini tercih ederler.

Kürk sektöründen bahsederken her zaman Amerikan kürk piyasasının Almanlar tarafından kontrol edildiği söylentilerini unutmayalım. Evet, Amerikan kürk piyasası Almanlar tarafından kontrol edilmektedir ancak bunlar Yahudi Almanlardır. Bu söylentiler sonrası düşman olduğumuz Almanların kürk ticaretine el koymak ve Amerikan firmalarına devretmek akımı ortaya çıkmıştır. Ancak bu işyerlerinin yeni sahipleri de Yahudi Amerikalılardır. Yani kürk piyasasındaki gerçek hâkimiyet değişmemiştir ve bu ticaretin kârı hâlâ aynı merkeze akmaktadır.

Kürk endüstrisi bir örnektir. Hububat endüstrisinde de durum benzerdir. Yahudiler buğday yetiştirmezler ancak hububat ticareti onların elindedir. Amerika'da halkın sayesinde köşeyi dönen adamları tanıyabileceği "Kim Kimdir" kataloğuna ihtiyaç vardır. Amerikan halkının körlüğü sayesinde Amerikalılar tarafından yaratılan katma değerler büyük kârlarla yine Amerikalı tüketicilere satılmaktadır. Tabii ki bu tüccarların kimlikleri medyada İtalyan, İngiliz veya Polonyalı diye geçmektedir ve gazeteler hiçbir zaman bu adamların çoğunun Yahudi olduklarını yazmamaktadırlar. Bunun nedeni her Amerikan şehrinde bulunan ve gizli kapaklı yöntemlerle basını kontrol eden Yahudi organizasyonlarıdır.

Dolayısıyla şimdiye kadar üreticiden tüketiciye uzanan zincirde Yahudiler geçiş noktasında bulunarak iki kesimi de sömürmüşlerdir. Yahudilerin bulundukları nokta bir şişenin ağzı gibidir. Yahudiler hizmet veya üretim karşılığı değil üretilen katma değeri ellerine geçirerek para kazanmaktadırlar.

Ancak yakın zamanda Yahudiler paralarını Amerikan tarım arazilerine yatırmaya başlamışlardır. Örneğin eskiden pamuk ticaretini kontrolle yetinen Yahudiler artık pamuk üretimine de el atmaktadırlar. Bu gizli operasyon Amerika'daki tarım alanlarının "Yahudi olmayan" kişilerin veya kurumların isimleri altında satın alınmaları yoluyla gerçekleşmektedir. Ancak bu kişi ve kurumların arkalarındaki gerçek arazi sahipleri araştırıldığında Londra merkezli uluslararası Yahudiler karşınıza çıkmaktadırlar.

The Dearborn Independent gazetesine yazan pek çok Yahudi Yahudilerin dünyayı kontrol planlarından haberdar olmadıklarını söylemektedirler. Belki de gerçekten haberleri yoktur. Bu makalelerin bir amacı da haberi olmayan Yahudilerin haberdar edilmeleridir. Ancak bu haberleri okuyan her Yahudi de halkının güce kavuşmasından mutlu olmaktadır. Bu mutluluk duygusu uluslararası Yahudi liderlerin en güvendikleri şeydir. Yahudilikte demokrasi yoktur ve otokrasi söz sahibidir. Dolayısıyla sıradan bir Yahudi'nin bunları bilmesi olanaksızdır. Bu makalelerde verilen gerçeklere gözlerini kapamayan her sıradan Yahudi öğrendiği yeni şeyler sayesinde Yahudi meselesinin çözümüne katkıda bulunabilecektir.

The Dearborn Independent gazetesi tarafından verilen bu yazı dizisinin bazı kişilerce Yiddiş diline çevrilerek İngilizce konuşmayan Yahudi topluluklara dağıtıldığı tespit edilmiştir. Kötü niyetli bu adamlar yaptıkları çevirilerde makalelerin orijinallerine sadık kalmadıkları gibi orijinallerde olmayan bazı paragrafları da çevirilere eklemişlerdir. Sıradan bir Yahudi'nin bu makale serisini okumasında bir mahzur var mıdır? Bu yazı dizisinin Yahudilerce takip edilmesi Ameri-

ka'daki Yahudi meselesini çözmeyi amaçlayan tüm grupların temel amacı olmalıdır. Yahudi okurlar şimdiye kadar yeterince yanlış yönlendirilmişlerdir.

Bugün Amerika'daki pamuk üretim arazilerinin ele geçirilmesi üzerine bir program yürütüldüğü açıktır. Bu programda ilk başta yapılacak iş arazi fiyatlarının ucuzlatılmaları olacaktır. Bu nedenle pamuk üreticilerine bankalarca baskı yapılmaktadır. Üreticilere dönüm başına daha fazla pamuk ekmelerinin kredilerini sonlandıracağı tehditleri yapılmaktadır. Pamuk üretiminin düşmesi ile pamuk birim fiyatı yükselecektir. Ve yüksek pamuk fiyatlarından yararlananlar Amerikalı çiftçiler olmayacaktır. Pamuk spekülasyonu kârlı hale getirilirken pamuk üretiminde kârlar düşürülmelidir. Böylece halk kendi parasıyla spekülatörlere tarım arazisi almaya yarayacak kaynakları yaratmaktadır. Amerikan çiftçisi tarım arazisi satışının pamuk satışından daha kârlı olduğu bir çıkmaza itilmektedir.

Yukarıdaki yazıda pamuğa odaklanmamızın nedeni New York ve Londra'daki bankerlerin bu konuyu çok iyi bilmeleridir. Yahudi köşe yazarları veya hahamlar bilseler de Yahudi bankerler pamuk projesini gayet iyi bilmektedirler.

Bu proje işadamlarının çoğunluğu tarafından uzun süredir bilinmektedir ve bu iş adamlarından bazıları "koşullar" nedeniyle bu projenin gerçekleşmesine hizmet etmektedirler. Yalnız bu adamlar projenin anlamını uzun süre kavrayamamışlardır. Savaş bazı akıllı adamların gözlerini açmıştır.

İnsan yaşamının tüm önemli noktalarını ele alan protokoller tarım arazilerini de es geçememişlerdir. 6. Protokol tarım arazileriyle ilgili mükemmel ipuçları vermektedir:

"Yakında çok büyük tekellerin ve dev servetlerin sahiple-

ri olacağız. Yahudi olmayanların ellerindeki büyük mülkler bile yaratacağımız servete bağımlı hale gelecekler. Ve Yahudi olmayan hükümetlerin yıkıldığı gün bu mülklerin hepsi elimize geçecek. Bunu sağlamak için öncelikle süper hükümetimizin önemini bize gönül rızasıyla teslim olacakların tümünü koruyacak ve gözetecek hale getirmeliyiz."

"Yahudi olmayanların aristokrasileri de siyasi güçleri gibi önemini kaybetmiştir. Bunlara artık önem vermenin gereği kalmamıştır. Ancak büyük arazilerin bu insanların ellerinde olması onların kendi yaşam kaynaklarını kontrol etmeleri demektir. Bu nedenle olanca gücümüzle Yahudi olmayanların ellerinden tarım arazilerini almalıyız."

"Bunu yapmanın en kolay yolu vergileri ve mortgage yükümlülüklerini artırmaktan geçer. Bu önlemler mülkiyet sahipliğini koşulsuz teslimiyete itecektir. Yahudi olmayanların aristokrat takımı ellerinde kalan ufak miraslarla idare edemeyeceğinden kendini kısa sürede yok edecektir."

"Endüstri ve ticareti teşvik ederken bunları dengeleyecek olan spekülasyonları da teşvik etmeliyiz. Spekülasyon olmadığında endüstriyel katma değer mülkiyet üstünde bankaların kurduğu kredi hükümranlığını yok edebilir. Yahudi olmayanların ellerindeki sermaye, toprak ve işgücü gibi tüm kaynakların bir an önce tüketilerek bu insanların proletarya haline getirilmeleri gereklidir. Bu duruma düştüklerinde Yahudi olmayanlar varlıklarını sürdürebilmek için bize yalvaracaklardır."

"Yahudi olmayanların endüstriyel gücünü kırmanın en iyi yolu onları lüks tüketime alıştırmaktır. Biz işçi maaşlarını artıracağız ama bu onların yararına olmayacaktır. Çünkü işçi maaşlarını artırırken tarımsal üretimdeki daralma ba-

hane edilerek günlük ihtiyaçların fiyatları da artırılacaktır. İşçiler arasına atılacak anarşik fikir akımları Yahudi olmayan endüstrileri yok etmekte yararlı olacaklardır. Yahudi olmayanları alkol kullanmaya özendirmeli ve bu grubun entelektüellerini topraklarından bir an önce sürmeliyiz."

"Yarattığımız ekonomi teorilerinin propaganda aracı olarak kullanımlarıyla biz kendimizi ekonomiyi ve işçileri koruyanlar gibi göstereceğiz ve Yahudi olmayanların durumu hemen fark etmelerini önleyeceğiz."

Bu protokolden Yahudi Programı'nın Yahudi olmayan aristokrasiyi göz ardı ederek tamamlanamayacağını anlamaktayız. Yahudiler dünyadaki hanedanlıkları kendileri istedikleri sürece devam ettirmektedirler. Dünyada yıkılacak en son hanedan herhalde İngiliz kraliyeti olacaktır, çünkü İngilizlerin Yahudilerin koruyucuları olduklarına dair olan inançları Yahudilerin bu ülkeyi ve bu ülke sayesinde pek çok koloniyi sömürmelerine izin vermektedir. Şimdiye kadar İngiliz hanedanı ile Yahudilik ortaklaşa çalışarak birbirlerini desteklemişlerdir. Ancak Yahudilerin karar vermesi halinde bu hanedan da sona erecektir.

Yahudi Protokolleri'nde Yahudi olmayanları yok etme veya dünyanın Yahudilerce yaşanan bir yer haline gelmesi yoktur. Protokoller dünyanın yönetiminin Yahudilere verilmesini ve Yahudilerin "Efendi" rolü üstlenmelerini yazmaktadırlar. Eski Ahit'i bilen okuyucularımız Yahudi olmayanların Yahudilerin hizmetkârları olarak görüldüklerini iyi bilirler.

Yukarıdaki protokolün bir yerinde, "Ancak büyük arazilerin bu insanların ellerinde olması onların kendi yaşam kaynaklarını kontrol etmeleri demektir" cümlesi geçmektedir.

Bu cümle protokolün ana prensibini yansıtmaktadır. İster Amerikalı çiftçi, ister Polonyalı köylü, isterse İngiliz aristokrat olsun arazi sahibi olmak "yaşam kaynaklarını kontrol etmek" demektir. Yahudiler için herhangi bir kaynağın özgürce başkaları tarafından kontrol edilmesi dünya projelerinin başarısını etkileyecek bir durumdur.

6. Protokol'de "toprağı işleyenler", "topraklara yerleşenler" veya "kiracılardan" değil "arazi sahiplerinden" bahsedilmektedir. Çünkü arazi sahipleri kendi yaşamsal kaynaklarını özgürce kontrol edebilmektedirler.

Şimdiye kadar Amerika'da çiftçilerin toprak sahibi olmaları hiç bu kadar kolay olmamıştır. Mortgage sayesinde herkes toprak sahibi olmaktadır. Medya her zaman Amerikan çiftçisinin zenginleştiğini anlatmaktadır. Ama yine de bu ülkede terk edilen çiftlik sayısı artmaktadır.

"Bu nedenle olanca gücümüzle Yahudi olmayanların ellerinden tarım arazilerini almalıyız."

Nasıl? "Bunu yapmanın en kolay yolu vergileri ve mortgage yükümlülüklerini artırmaktan geçer." Çiftçi arazisini koruyabilmek için vergi öder, ekmek için ise kredi alır.

"Bu önlemler mülkiyet sahipliğini koşulsuz teslimiyete itecektir."

Bu cümlenin doğruluğunu kontrol etmeyi Amerikan çiftçilerine bırakıyoruz.

İddiamızı kuvvetlendirmek açısından Amerika'da ne zaman çiftçilerin makul oranlarla kredi almalarının yolu açılsa ya da ne zaman çiftçilerin mortgage sisteminden uzaklaşmalarına olanak sağlansa devreye Yahudi sermayesinin girerek işleri çıkmaza soktuğunu belirtmek durumundayız.

Çiftçilerin kredi yüklerinin artırılması ve endüstrinin çekiciliğinin kaldırılması konularında önemli mesafe kaydedilmiştir. Protokol zaten şöyle demektedir: "Yahudi olmayanların ellerindeki sermaye, toprak ve işgücü gibi tüm kaynakların bir an önce tüketilmeleri gerekmektedir."

Kırsal alanlar ve şehirlerde çalışan bu iki Yahudi gücü bizi nereye götürmektedir? Aynen protokolde söylendiği gibi yükseltilen maaşların alım güçlerinin düşürülmesi gündelik ihtiyaç mallarının fiyatlarının artırılması ile mümkün olacaktır. Bu fiyat artışları da tarımsal üretimdeki daralmaya bağlanacaktır.

Bu protokolleri kaleme alan Yahudi birinci sınıf bir ekonomist, bankacı ve düşünürdür. Yazar ne söylediğini iyi bilmektedir. Gündelik ticari yaşamda bu kişinin yaptıkları her zaman ne yaptığını bildiğini göstermektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde finansal güçlerin boyunduruğundan kurtulmak için yapılan ilk hamlelerden biri çiftçi kesiminden gelmiştir. Çünkü çiftçi sahip olduğu toprak sayesinde yaşamsal kaynaklarını kontrol edebilmektedir. Uluslararası Yahudi bankerler memnun olmasalar da toprak Amerikalı çiftçileri beslemektedir. Dolayısıyla çiftçilerin bu özgürlüklerinin bir şekilde ellerinden alınması gerekmektedir. Bu nedenle çiftçilerin sermaye bulmaları zorlaştırılmakta, adaletsiz ürün zincirinde en kötü koşullar çiftçilere verilmekte ve tarım işgücü arzı ortadan kaldırılmaktadır. Çiftçiler sinema ve medyada "hanzo", veya "görgüsüz" olarak tanıtılarak çiftçilerin çocukları bile tarım hayatından utanır hale getirilmektedir. Çiftçiler aleyhine çalışan dev hububat firmalarının hepsi Yahudi kontrolündedir. Amerika'daki Yahudi meselesinde Amerikan çiftçilerinin söz sahibi olması gerekmektedir.

Yahudi olmayanları Yahudi meselesi hakkında aydınlatmaya çalışan her yazar protokollerin içerdiği komploları gördüğünde bunları Yahudi olmayanlara nasıl anlatacağını şaşırmaktadır. Yahudi olmayanlar komplolardan pek anlamazlar. Bu insanlar bir ipucunu karanlık tünellerde takip etmezler. Yahudi Planı'nın bütünlüğü ve binlerce detayı koordine etmekteki mahareti Yahudi olmayanların kafalarını yorar. Zaten Yahudi Planı'nın başarısı planın uygulanmasından çok sorgulanmasındaki zorluklarda saklıdır. Dünya Yahudi Planı'nın en büyük dostu Yahudi olmayanların tembel zekâlarıdır.

Yahudi olmayanlar bir işi bir nedenle yaparlar. Halbuki çoğu zaman Yahudiler bir işi pek çok amaç için yapmaktadırlar. Yahudi olmayan bir kişi örneğin Yahudilerin yaşamsal kaynakları elinden almak için tarım arazilerini almakta olduklarını anlayabilir. Buradaki neden Yahudi olmayan için açıktır.

Ancak 12. Protokol'de anlatılan kırsal alan ve şehir çarpışması bu kadar net değildir. Bu protokolde endüstriyel borçlandırmayla şehir yaşamı, tarımsal kredilerle kırsal yaşam kontrol altına alınmaya çalışılmaktadır. Gizli güçler bu protokolde kırsal kesim ile şehirliler arası kutuplaşma yaratmayı amaçlamaktadırlar.

"Kırsal kesimde şehirlilere karşı olan duygu ve hırsı artırmalıyız. Şehirlerde ise kırsal kesimin eyalet içinde özerklik istediği gibi bir hava yaratmalıyız. Tüm bunların kaynağı tabii ki biz olacağız. Tümüyle kontrolü ele geçirene kadar gerektiğinde ajanlarımız sayesinde şehir ile kırsal kesim arasında kutuplaşma yaratmalıyız."

Oyun açık ve nettir. Kırsal ve kentsel kesimler komplocu-

lar tarafından birbirlerine düşürülerek kazananın kim olacağı görülecektir. Daha sonra Yahudi Planı kazanan kesimin üstünde uygulanacaktır. Rusya'da önce çiftçilerin talep ettiği söylenerek kentlerin elindeki gücü bırakmaları sağlanmıştır. Bundan sonra kentleri ele geçiren Bolşevikler çiftçileri kentlerin talepleri doğrultusunda idare etmeye başlamışlardır. Yani önce kentler kırsal kesimi dinlemiş, sonra da kırsal kesim kentlerin hükümranlığı altına sokulmuştur.

Yahudilerin dünyayı kontrol projeleri ancak çiftçi ve kentlinin birbirlerini anlamalarıyla etkisiz hale getirilebilir. Ancak taraflar birbirlerine kendilerini aracılarla değil doğrudan anlatmalıdırlar. Kırsal ve kentsel kesimler dışarıdan gelen seslerin onlara anlattıkları nedeniyle kutuplaşma içine girmişlerdir. Bu kutuplaşma içinde Yahudilerin Dünya Projesi kendine ilerleyecek alan bulmaktadır.

Artık kırsal kesimin şimdiye kadar olayların arkasında olan gizli güçleri tanımalarının zamanı gelmiştir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 4 Eylül 1920]

DÜNYA MEDYASI YAHUDİLERİN ELLERİNDE MİDİR?

Bu makalenin ilk amacı protokollerin basının dünya projesi içinde nasıl görüldüğünü anlatmak, ikinci amacı ise basındaki Yahudi etkisini analiz etmektir.

Yahudi ırkı her zaman "haberlerin" avantajını bilmiştir. Bu avantaj sayesinde Yahudiler Hıristiyanlığın başlangıcından itibaren Avrupa'daki ticareti kontrol altına almışlardır. Haberleri Hıristiyanlardan önce duymak ve olacakları önceden bilmek Avrupa'nın her tarafına yayılmış Yahudilerin aralarındaki ilişkiler sayesinde kazanılmıştır. Başlangıçta bir alışkanlık olarak Yahudi topluluklar arası haberleşme daha sonra haber bültenleri yazımına dönüşmüştür.

Doğal olarak tarihi bu not Yahudilerin modern basının kurucuları veya destekçileri olduğunu göstermez. Yahudilerin bu konuda uzmanlaşmaları insanları haberdar etmek amacıyla değil diğer insanlar arasında avantajlı duruma gelmek için ortaya çıkmıştır. Avrupa'nın her köşesine dağılmış olan Yahudi toplulukları birbirlerini beklenen savaşlar, ekonomik trendler, acil durumlar, siyasi gelişmeler gibi konularda en kısa sürede haberdar eder olmuşlardır. Avrupa kıtasında en doğru haberleri bilen kişiler yüzyıllar boyunca Yahudiler olmuşlardır. Ayrıca önemli Yahudilerin bulundukları ülkelerdeki resmi kurumlar içindeki gizli kaynaklarından aldıkları bilgiler bu ırkı dünyanın gidişatı hakkında en iyi bilgiye sahip millet haline getirmiştir.

İngiliz ve Hollandalı yerleşim birimleri henüz Kuzey Amerika'da kurulmadan Güney Amerika'da Yahudiler Avrupalı tüccarların temsilcileri olarak bulunmaktadırlar. Bugün tüm dünya Yahudi ajanlarca kontrol edildiği gibi o zamanlarda da Yahudiler kendi ırklarının işine yarayacak bilgileri kendilerine saklamışlardır. Örneğin Hıristiyanlar altın madenlerini aramaya başlamadan önce Yahudiler Güney Amerika'da altın madenleri işletmeye başlamışlardır.

Nathan Rothschild'in iş yaşamında Yahudilerin habercilikteki başarılarının önemi büyüktür. Rothschild tüm iş planlarını o sırada Elbe Adası'nda sürgünde tutulan İmparator Napolyon'un Avrupa siyasetine bir daha dönmeyeceği varsayımı üzerine kurmuştur. Ancak Napolyon tekrar sahneye çıkmıştır ve gücü elinde tuttuğu ilk yüz gün içinde Rothschild ailesinin finansal geleceği çökecekmiş gibi gözükmektedir. Nathan, Waterloo Savaşı yaklaşırken Prusya ve İngiltere'ye Fransa'ya karşı yardım etmektedir.

Rothschild şiddetten korkan, kan gördüğünde bayılan zavallı bir adamdır ancak savaş başladığında içinde bulunduğu finansal risk karşısında Fransa'ya koşarak gitmiş ve İngiliz ordusunu takip etmiştir. Muharebe sırasında olayları Hougmont civarında korunaklı bir noktadan izleyen Nathan, Napolyon ordularına son saldırı emrini vermeden hemen önce bir plan yapmıştır. Daha sonra savaşı anlatırken Nathan Rothschild şöyle demektedir: "Muharebeyi Rothschild'ler kazandı."

Nathan hemen muharebe alanından uzaklaşır, dörtnala Brüksel'e ulaşır ve yolda kendisine savaş haberlerini soran kişilere hiçbir şey söylemez. Buradan çok büyük bir paraya atlı bir araba tutan Nathan, Ostend'e gider. Ancak denizde

müthiş bir fırtına vardır ve hiçbir denizci İngiltere'ye gitmeyi göze alamamaktadır. Her zaman korkak olan Nathan borsayı düşündükçe korkularını unutur. Nathan Rothschild kendisini 20 mil uzaktaki İngiltere'ye götürmesi için bir denizciye 500, 800, hatta 1.000 frank teklif eder. Ancak kimse bu teklifle ilgilenmez. Sonunda bir denizci karısına 2.000 frank vermesi halinde Nathan'ı İngiltere'ye götürmeyi deneyeceğini söyler.

İki adam yarı ölü halde İngiliz kıyılarına varırlar. Ancak Nathan hiç vakit kaybetmeden ekspres posta arabası bulur ve Londra'ya doğru yola çıkar.

O günlerde iletişim yok denecek kadar azdır, telgraf henüz bulunmamıştır. İngiltere gergindir. Savaş alanından gelen dedikodular çok iç açıcı değildir. 20 Haziran 1815 sabahı Londra Borsası'ndaki yerine geçtiğinde İngiltere'de kimse Nathan Rothschild'in bildiklerini bilmemektedir. Nathan'ın yüzü sarıdır, adeta kanı çekilmiştir. Borsacılar Nathan'ın aldığı kötü savaş haberleri yüzünden bu hale geldiğini düşünürler. Nathan elindeki hisseleri satmaya başlar. Rothschild'in portföyünü boşalttığını gören borsacılar tüm hisselerini satmaya başlarlar. Ancak Rothschild'in gizli temsilcileri alımlara çoktan başlamışlardır.

20 ve 21 Haziran günleri Rothschild'in alımları devam eder. 21 Haziran akşamı Londra'ya varan haberci muharebeyi Wellington'ın kazandığını ve Napolyon'un kaçtığını duyurur. Olaydan haberdar olması nedeniyle Nathan Rothschild 10.000.000 dolar kazanır ve diğer borsacılar kaybederler.

Dünya Savaşı esnasında Washington'dan bazı haberlerin sızması söz konusu olduğunda Wall Street'teki uzmanların bazıları Rothschild'in ırkından gelen bazı borsacıların bü-

yük servetler yaptıklarını söylemektedirler. Ancak para kazananlar sadece Yahudiler değildir ve Yahudi işbirlikçisi gizli temsilciler de büyük paralar kazanmışlardır.

Dünya Savaşı esnasında bazı ülkelerde olanlardan habersiz olan milyonlarca Hıristiyan vardır. Ancak Yahudi liderler tüm olan bitenden haberdardırlar.

Rothschild'in hikâyesi ticari başarısı dışında Yahudilerin iyi haber toplayıcı olduklarını ancak haberleri yaymakla uğraşmadıklarını göstermektedir. Yahudiler haberleri kendi kazanımları için kullanırlar. Yahudilere kalsa dünyada basın olamaz. Fransa'da Fransız Devrimi'nin olmasına yol açan gazetelerin başkent dışına çıkmamış olmasıdır. Haberleşmenin olmadığı ortamlarda insanları cahil tutmak kolaydır. Paris bile Bastille'in düştüğünü ancak öbür gün öğrenebilmiştir. Yahudi-Bolşevik koalisyonunun Rusya'da yaptıkları gibi basının olmadığı yerlerde azınlıkların gücü ele geçirmeleri kolaydır.

Günümüzün en önemli problemlerinden biri basına olan güvenin kaybolmuş olmasıdır. Halkın ülkenin güvenliği açısından harekete geçmek için ciddi haberlere ihtiyaç duyacağı güne kadar güvenilir bir basın yaratılmaması halinde Amerikan halkı çaresiz durumda kalacaktır. Bugün azınlıkların yönetimi ele geçirmesinin önüne geçmenin yolu Amerika'daki özgür basını teşvik etmekten geçmektedir. Amerika'da bölgeler veya eyaletler arası haberleşmeyi zorlaştıran tüm kanunlar kaldırılmalıdır.

Anglosakson icadı olan yazılı basın hafife alınacak bir konu değildir ve bu nedenle Yahudilerin Dünya Projesi'nde kendisine yer verilmektedir.

Her önemli konuya değinen bu belgelerde basın hakkın-

da da bir plan vardır. Yazı üslubu açısından bu kısımda da "yaptıklarımız" ve "yapacaklarımız" ayrımı bulunmaktadır.

Basın konusu 2. Protokol'le gündeme gelmiştir. Basının, Dünya Savaşı'ndan yirmi yıl önce "Zor yoluyla ilhak gerçekleşmez!" prensibini kabul ettiği, Yahudilerin kendilerini organize ederken geçen kısa sürede Yahudi olmayanların yönetimine izin verileceğini belirttiği ve Darwinizm, Marksizm ile Nietzsche'izm gibi akımların ahlaki çöküntü yaratacak Yahudi prensiplerini kapsayacak şekilde kullanılacağını açıklayan protokolde yer alması önemlidir.

2. Protokol aşağıdakileri söylemektedir:

"Modern hükümetlerin elinde düşünce hareketlerini şekillendirecek en önemli araç basındır. Basın karşılanması mecburi ihtiyaçları gündeme taşımak, halkın şikâyetlerini dile getirmek ve huzursuzluk yaratmak için kullanılmalıdır. Özgür konuşma hakkının zaferi basının elindedir. Ancak hükümetler basını kullanmakta âciz kalmışlardır, dolayısıyla basın elimize düşmüştür. Basın sayesinde kendimizi belli etmeden etkimizi koruduk. Bize kan ve gözyaşına mal olsa bile bu süreç bize altın stoklarımızı kazandırmıştır."

Bu protokolde geçen "basın" Yahudilerin, "Yaşamdaki teorileri Yahudi olmayanlara bilim adında yutturacağız" prensibini uygulamakta kullandığı araçtır.

"Teorilerimize karşı kamuoyunda sorgulama olmaksızın ortaya çıkacak güveni elimizdeki basın sayesinde elde edeceğiz."

Protokolde bundan sonra evrim, ekonomi ve ahlak konularında dünyaya empoze edilen üç devrimci teoriden, yani Darwinizm, Marksizm ve Nietzsche'izmden bahsedilmektedir.

3. Protokol medya kontrolünün devlete duyulan saygıyı yok etmekte kullanılması gereğini vurgulamaktadır:

"Cesur gazeteci ve köşe yazarlarının hükümet yetkililerine her gün saldırmaları gerekir. Bu saldırılar devlet kurumlarının çöküşünü hazırlayacaklardır, çünkü bir gün bu yazılar sayesinde ayaklanacak olan kalabalıklar sistemi yıkacaklardır."

7. Protokol'de dünya projesinde kaydedilen gelişmeler açıklanırken yine basına değinilmektedir:

"Dünya projemizi gerçekleştirebilmek için hükümetleri elimizde tuttuğumuz basın sayesinde üzerlerinde kurduğumuz halk baskılarına boyun eğmeye yönlendirmeliyiz. Birkaç önemsiz kurum dışında tüm basın elimizdedir."

Böylece basının kontrolü hakkında iki kere görüş bildirilmektedir. 2. Protokol "Basın elimize düşmüştür" derken, 7. Protokol "Basın elimizdedir" demektedir. 2. Protokol'de basın evrim, ekonomi ve ahlak teorilerini yaymakta kullanılıyor görülürken 7. Protokol'de basının hükümetler üstünde halk baskısı yaratmasından bahsedilmektedir.

2. Protokol'de geçen "Bize kan ve gözyaşına mal olsa bile bu süreç bize altın stoklarımızı kazandırmıştır" cümlesi çok ilginçtir.

Bu cümle pek çok şekilde yorumlanabilir. "Kan ve gözyaşlarına" neden olan savaş Yahudiler tarafından çıkarılmıştır ve bundan pişmanlık duyulmaktadır. Dolayısıyla Yahudi sermayesinin Doğu Avrupa Yahudilerinin onca eziyet çekmesine neden olan savaşı çıkartmaları olanaksızdır görüşü yanlıştır. Protokoller dünya projelerini gerçekleştirene kadar Yahudilerin eziyet çekmelerini göze almaktadır. Protokollerde şöyle denmektedir: "Bir Yahudi'nin bu amaç uğruna

ölümü Tanrı gözünde bin sığır dölünün ölümünden daha kıymetlidir." Buradaki "sığır dölü" ibaresi Yahudilerce Yahudi olmayanları tanımlamakta sıkça kullanılan bir terimdir.

Rothschild ailesi siyasetçileri satın aldıkları gibi köşe yazarlarını da satın alır. Her operasyonda basın susturulur veya yandaş hale getirilir. Savaş ve barış hallerinde, Yahudi finansal ve siyasi çıkarlarına engel olan kişilerin ortadan kaldırılmasında, Yahudilere karşı oluşan halk baskısının ortadan kaldırılmasında ve ileride Yahudi çıkarları için çalışacak olan "önemli" adamların halk gözünde prestij sahibi olmalarında basın Uluslararası Kabal'a her zaman hizmet etmiştir.

Son on beş yılda Amerika'da olanlara bakıldığında yukarıda anlattıklarımızın hepsinin olduğu görülecektir.

12. Protokol basının şimdiki zamandan gelecekteki Yahudi dünya devleti kuruluşuna kadar nasıl kontrol edileceğini anlatmaktadır: Okuyucularımızın bu planı detaylarıyla okumalarında büyük yarar bulunmaktadır.

Burada ayrıca şimdiye kadar Yahudi meselesi konusunda Yahudilerin hoşuna gitmeyecek şeyleri yazan basın kurumlarının yok edildiklerinden övünçle bahsedilmektedir.

"Basının şimdiki rolü nedir? Basının rolü bizim çıkarlarımıza hizmet için ortaya çıkan partizan kutuplaşmaları körüklemektir. Basın bugün zayıf, yalancı ve adaletsizdir ancak insanların çoğunun basının kime hizmet ettiğinden haberi yoktur."

Basının Yahudilerce kontrol planı aşağıda verilmektedir. Daha anlaşılabilir olması için bu plan aşağıda maddeler halinde verilmektedir:

Basını aşağıdaki şekilde kontrol etmeliyiz:

1. Basını evcilleştirmeli ve dizginlerini sıkı tutmalıyız. Kitap ve bülten gibi diğer basılı ürünlerin kontrolünde de aynı şeyi yapmalıyız.

2. Gözetimimizden geçmeyen bir tek haber bile halka ulaşmayacaktır. Dünyanın çeşitli yerlerindeki haber ajanslarını kontrol altına alarak haber dağıtımını merkezi hale getirdik.

Burada Yahudilerin Filistin hakkında İngiliz hükümetinin açıklaması konusunda söyledikleri durumu netleştirmektedir: "Bu deklarasyon Dışişleri Bakanlığı'ndan Lort Rothschild'in ofisine gönderilmiştir. Pek çok Yahudi için bu büyük bir sürpriz olmuştur ancak Siyonist çevrelerde aktif Yahudiler için bu bir sürpriz değildir. Deklarasyonun ana hatları İngiliz Dışişleri Bakanlığı'nca verilmiştir ancak bu ana hatlar İngiltere ve Amerika'daki Siyonist merkezlerce düzeltilmişlerdir. İngiliz deklarasyonu Yahudi Siyonistlerin istedikleri şekilde yapılmıştır." (*Siyonizm Rehberi*, s. 85-86, Jessie E. Sampter)

3. Edebiyat ve gazetecilik iki önemli eğitim aracıdır ve hükümetimiz zaman içinde bu iki aracı da kontrol altına alacaktır. Eğer on bağımsız gazetenin yaşamasına izin veriyorsak en az otuz tane de kendimize bağlı gazete açmalıyız. Yalnız bu durumdan halkın haberdar olmaması gerekir. Kontrol ettiğimiz yayınlar karşıt görüşlere yer vererek halkın gözünde güven kazanmalıdırlar. Bu şekilde ayrıca bize karşı olan yazarlar da bu gazetelerde çalışmaya başlayacaklar ve tuzağımıza düşeceklerdir.

Gerçekten de Yahudilerce yayımlanan gazetelere baktığınızda birbirleriyle çok farklı görüşler sergilediklerini görürsünüz. Bu durum halkta Yahudilerin birlik veya beraberlik içinde olmadıkları imajını yaratmaktadır.

Zaten eğer Yahudi meselesinden haberdar olanları bu konuya kimlerin inandırılabileceğini ya da bu konuda kimin yazı yazabileceğini görmek için bağımsız bir gazete çıkarmanız yeterli olacaktır. Örneğin bugün *The Dearborn Independent* gazetesinde Yahudi meselesi üzerine çıkan yazı dizisini bu gazetenin sahibinin Yahudi Dünya Projesi'ni yaymak için kullandığı hakkında dedikodular vardır. Ancak Yahudilerden öğrenilmiş bile olsa gerçek muhalifleri bulmak için yalan muhalefet ortaya çıkartmak sadece Yahudilerin tekelinde değildir.

Gizli amaçlara ulaşmak için uydurma cephelerin oluşturulmaları sadece basına özgü bir durum değildir ancak 12. Protokol'de bu teknik sadece basın için açıklanmaktadır:

1. Yazarları halkın okumayacağı kadar uzun yazılar yazmaya vergilendirmeyle zorlayabiliriz. Örneğin 30 sayfadan az kitaplara çift vergi uygulanmalıdır. Kısa makale ve yazılardan korkulduğu için yazarları okunmayacak kadar uzun eserler yazmaya zorlamak gereği ortaya çıkmıştır. Zaten uzun eserler ayrıca daha pahalı olacaklardır.

Bizim ucuz ve halk tarafından yaygın okunan eserleri elimizde tutmamız gereklidir. Konacak vergiler yazarların yazma hırsını törpüleyecek ve cezalandırılma korkusu ise onları bize köle yapacaktır. Bizim aleyhimize yazmaya kalkışan olsa bile eserini bastıracak yer bulmamalıdır.

Bir eseri basmadan önce yayıncının yetkililerden izin alması gerekli kılınmalıdır. Böylece aleyhimize kimin ne yazdığını basılmadan öğrenebilir ve bu eserleri önleyebiliriz.

(Bugün durum tam böyledir. Yahudiler kimin ne yazdığını önceden bilmektedirler ve duruma göre önlem almaktadırlar. Yahudi basınında üç aşama bulunmaktadır. Proto-

kollerde belirtilen bu aşamaları gerçek yaşamda da görmek mümkündür.)

2. Basında liderlik rolü resmi karakter taşıyan organlarca yerine getirilmelidir. Bu organ sürekli çıkarlarımızı korumakla yükümlüdürler, dolayısıyla kamuoyu üzerindeki etkileri azdır.

İkinci seviye basın organlarımız yarı resmi hüviyette olmalıdırlar. Bunlar halk içinde kararsız veya ılımlı kişileri yanımıza çekmemizi sağlayacaklardır.

Kontrolü elimizde olan ve bize karşı ağır muhalefet yapan basın organları ise üçüncü tip kurumları oluşturacaklardır. Bu organları takip eden gerçek muhaliflerimiz bunlara inanarak bize ellerlindeki kartları göstereceklerdir.

Bizim görüşlerimize en sıkı muhalefeti kendi kurduğumuz basın organlarının yapacağına dikkatinizi çekmek isterim. Bu kurumlar özellikle bizim değiştirmek veya ortadan kaldırmak istediğimiz noktalara muhalefet etmelidirler.

Tüm basın kurumlarımız aristokrat, cumhuriyetçi, hatta anarşist görüşleri yansıtmalıdırlar, yani geniş bir görüş yelpazesini kapsamalıdırlar. Kendi parti görüşlerini yazdıklarını sanacak olan bu aptallar aslında bizim onlardan istediklerimizi yazacaklardır.

Resmi yayın organlarımıza uyduruk ve temelsiz olarak muhalefet eden basın organlarının saldırıları sadece bizim görüşlerimizi daha detaylı anlatmamıza olanak sağlayacaktır.

Muhalif basın organları halkta "özgür" basın hissi yaratacak ve gizli temsilcilerimiz uyduruk muhalefetin savlarını kolayca bertaraf ederek halkın gözünde bizim görüşlerimizi kuvvetlendirmemize yardımcı olacaklardır.

(Tüm basının Yahudilerin eline geçmesi halinde yukarıdakiler gerçekleşecektir ancak şimdi durum biraz farklıdır. Çünkü yazı dizimiz karşısında Yahudi basını resmen felç olmuş ve yanıt ya da karşı kanıt sağlayamaz hale gelmiştir. Bugün mantıklı açıklama veya kaşıt görüş sunamayanlar Yahudilerdir.)

3. Gerektiğinde üçüncü grup basın kurumlarımızı kullanarak fikirlerimizi resmen açıklamalı, daha sonra da yarı resmi kurumlarımız kanalıyla tüm bu fikirleri çürütmeliyiz.

Düşmanlarımızı hiçbir dirençle karşılaşmadan yenebiliriz, çünkü onların ellerinde basın yoktur.

Yayıncılıkta bazı eserlerin nedensiz yasaklanmaları halkın kafasını karıştırmak ve öfke yaratmak için kullanılacak bir senaryodur.

***

Bu koşullarda Amerikan basınının ne kadarını Yahudiler kontrol etmektedir?

Yahudi dendiği andan itibaren tüm Amerikan basınının onların elinde olduğu kesindir. Bunu yazan her köşe yazarı gerekli cevabı alır. Bu yazara derhal "Yahudiliğin" bir millet değil "Katoliklik", "Ortodoksluk" veya "Baptistlik" gibi bir din olduğu anlatılır.

Halbuki Yahudilere liderleri tarafından nerede olurlarsa olsunlar kan bağı dolayısıyla Yahudi oldukları öğretilir. Bu makalede istenildiğinde bu konuda yüzlerce örnek verilebilir. Yahudilere kendi liderlerince söylenenlerle Hıristiyan bir köşe yazarına Yahudi yayın komitesince söylenenler farklı

şeylerdir. Bir Yahudi gazetesi bir profesörün ya da bir yargıcın Yahudi olduğu hakkında ortalığı velveleye verebilir ancak bunu laik bir gazete yaptığında köşe yazarı hemen tehdit almaya başlar.

Belli bir gazete yazı dizimizin bazı kısımlarını bastığında öbür gün derhal ilan sözleşmeleri iptal edilmeye başlanmıştır. Yapılan araştırmada ilanları iptal edenlerin Yahudi firmalar oldukları ve bu gazetede basılanlarla ilgilenmedikleri ortaya çıkmıştır. Bu Yahudi firmaların reklam kampanyalarını götüren reklam ajansı sahibinin de Yahudi olduğu ve gizli bir Yahudi organizasyonunda görev yaptığı tespit edilmiştir. Köşe yazarıyla uğraşan adam bu Yahudi'dir. Gazete Yahudileri öven bir yazı yazmak durumunda bırakılmıştır ve bundan sonra iptal edilen ilanlar gazeteye iade edilmişlerdir. Bu gazetenin yayın yönetmenine ne yapıldığı bilinmese de Yahudi gücünün hissettirildiği açıktır. Tabii bu yayın yönetmenine Yahudi gücünün ispatı olmuştur.

Her yayın yönetmeninin gizli Yahudi gücünü görmesi için böyle bir yayın yapması gerekmemektedir. Bu bir kişisel tercihtir. Çünkü her yayın yönetmenine bazı şeyleri görme ve onları sindirme şansı verilmektedir.

Yahudi meselesi üzerine devam ettirdiğimiz bu yazı dizimize Yahudi tepkisi her gazetede mevcuttur. Bu tepkilerin bazıları gerçekten zavallı yalanlar seviyesindeyken bazıları ise sütunlarının Yahudi kuruluşlarının propagandasına alet edilmesi şeklinde olmaktadır. Bunlar gayet güzeldir ancak Yahudi olmayanların Yahudi meselesine bakışı bu gazetelerde verilmemektedir. Hatta köşe yazarlarının, yayın yönetmenlerinin meseleden haberdar olduğu gazetelerde bile halkın tepkisi verilmemektedir. Sıradan bir köşe yazarı yazı

dizimize gösterilen tepkilerden bu ülkedeki basının kimin elinde olduğunu kolayca anlayabilir.

Amerikan gazetelerindeki Yahudi sermayedarlar, kreditörler ve diğer finansörleri kapsayan bir liste Yahudi etkisini açıkça ortaya koyacaktır. Ancak bu liste Amerika'daki basını kontrol eden gücü ortaya çıkarmaya yeterli değildir, ayrıca böyle bir listeye Amerikan çıkarlarını düşünen Yahudi gazete sahiplerini katmak da haksızlıktır.

Bir gazetedeki sermaye yapısı her zaman gazetenin kontrolünü göstermez. Gazeteyi kimin yönettiğini görmek isterseniz bu kurumun avukatının kim olduğuna ve bu avukatın kimler için çalıştığına, gazetenin başyazarının sosyal bağlantılarına, gazeteye verilen ilanların hangi ajanslardan geçtiğine ve gazetenin siyasi olarak hangi kanatta olduğuna bakmanız gerekir.

Gazetelerin Yahudilerce kontrol edilmesi para meselesi değildir. Bu bazı konuların halktan saklanması, bazı uyduruk konuların ise halka empoze edilmesi meselesidir.

Günlük gazetelerden istenen Yahudileri ortaya çıkarmamaları, kötü şekilde ondan bahsetmemeleri ve Yahudi varlığına halkı olumlu şekilde yönlendirmeleridir.

Bunu yapmak için ilk olarak Yahudiliğin milli değil dini bir kimlik olduğu vurgulanır. Zaten bu sayede Yahudiler Amerikan hükümetinin demografik araştırmalarından da kurtulmaktadırlar. Halbuki Yahudiler kendi aralarında böyle konuşmazlar. "Adalet", "dini önyargı" ve "geniş bakış açısı" ilk kullanılan Yahudi argümanlarıdır. İkinci olarak gazetelerden Yahudi desteği çekilir. Üçüncü olarak Yahudi bankerler Yahudi olmayan gazete sahiplerini sıkıştırırlar. Sonuçta da kamuoyunun Yahudi meselesi hakkında kafası karıştırılır ve tüm Yahudi muhalifi yayınlar sona erdirilir.

Yahudi Ansiklopedisi Yahudi meselesini gündeme taşıdıktan sonra batan gazetelerin listesini vermektedir.

Baron Moses Montefiore, Krakau'ya, "Ne diye boş yere konuşuyorsun? Tüm dünyadaki basını ele geçirmediğimiz sürece tüm yaptıklarımız boşunadır. İnsanları körleştirmek ve aldatmak için dünyadaki basını ele geçirmemiz gereklidir" demektedir. Baron "körleştirmekten" bahsederken insanların Yahudi varlığını görmez hale getirilmelerini anlatmaktadır. Baron "aldatmak" kelimesini de halkların siyasi hareketlerin amaçlarını yanlış yorumlar hale getirilmeleri anlamında kullanmaktadır. İnsanlara ne olduğu anlatılabilir ancak bunun arkasında ne olduğu anlatılmaz. İnsanlar yaşamlarını derinden etkileyen olayların neden olduğunu hiçbir zaman bilemezler. Olayların "nedenleri" bazı çevrelerce gayet iyi bilinir ancak hiçbir zaman bunlar yayımlanmazlar.

Yahudilerin istedikleri konuları gazetelerde yayımlatma yüzdeleri de çok yüksektir. Yahudiler gibi küçük bir millet Avrupa'daki on milletten daha fazla basında yer almaktadır.

Amerikan basınında çalışan Yahudi muhabir ve köşe sayısı istatistikleri de Yahudilerin bu alandaki kontrollerini göstermektedir. Tabii ki sokaklarda bir haber kırıntısı için koşturan genç Yahudi muhabir bu kontrol grubuna dahil değildir ancak dünyadaki tüm haberlerin ellerinden geçmesi zorunlu olan büyük haber ajansları çalışanları kesinlikle Yahudi sistemi içindedirler.

Amerika Birleşik Devletleri haritasında Yahudilerce kontrol edilen gazeteler ve kamuoyunu yönlendiren yazarlar renkli raptiyelerle işaretlendiğinde durum çok net ortaya çıkmaktadır.

Halkı kalkışmaya teşvik eden gazete muhabirleri, yazıla-

rında ucuz ve ahlaksız mizaha yer vererek halkta olumsuz duygular yaratmaya çalışan köşe yazarları, Yahudi olmayanların yaşamlarında sosyal ve ekonomik kargaşa yaratacak fikirleri romanlarına taşıyan yazarların tümü Yahudi Dünya Projesi içinde yer alan ajanlardır. Bunların sayısını araştırdığınızda bulacağınız rakam sizi şaşırtacaktır.

Artık Amerika Birleşik Devletleri'nde "Yahudi" kelimesini başlığında bulunduran gazete haberleri ve makaleleri az da olsa çıkmaya başlamıştır. Artık bu yazıları yazanlar Yahudilere "Burası özgür bir ülke" diyebilmektedirler. Pek çok Yahudi gazete gücünü yazı dizimiz sonrasında kendi cemaatinde denediyse de pek istedikleri sonuçları alamadılar.

Gerçeklere hâkim olan bir yazarın korkmasına neden yoktur. Yahudi baskısı karşısında geri adım atan yazarlar ise bu baskıyı her geçen gün daha fazla hissedeceklerdir. Kendi siperini korumasını bilen yazarlar kısa süre içinde karşılarındaki gücün anlatıldığı kadar mükemmel olamadığını fark edeceklerdir. Ve basındaki Yahudi boyunduruğu kırıldığında tüm safsata ortadan kalkacaktır.

Uluslararası Yahudilerin en korktukları şey gerçeklerin bilinmesidir, hatta kendisi veya planları hakkında halka duyurulan bir ipucu bile onları çok korkutur. Ancak ister Yahudi ister Hıristiyan herkes için yaşamın temelleri gerçekler olmalıdır.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 11 Eylül 1920]

TÜM BUNLAR YAHUDİLERİN SİYASİ GÜCÜNÜ AÇIKLAMAYA YETER Mİ?

Yazı dizimizde Yahudi Protokollerinde onların siyasi programları hakkında verilenlere çok az değindik. Bunu daha net göstermek için protokollerde yazılanlarla bu ülkede olanları karşılaştırmak gerekmektedir. Yahudi Protokolleri denen tuhaf belgelerde verilen bazı noktaları şimdiye kadar açıkladık. Protokollerde planın başarısı a) Dünyanın mali kontrolünün ele geçirilmesi b) Siyasi otoritenin ele geçirilmesi c) Eğitim sisteminin ele geçirilmesi d) Kamuoyunun kafasının "caz" gibi akımlarla karıştırılması e) Her ülkeye devrim ve değişim fitnesinin tohumlarının atılması şartlarına bağlanmıştır. Protokoller yukarıda verilen her alanda detaylı bilgi vermektedirler.

Yahudilerin Amerikan başkanlarının seçimi ve yönlendirilmelerine etkisi üzerine gelmeden önce protokollerin diğer siyasi alanlarda verdiği bilgilere bakmak gerekmektedir.

Yahudi yandaşı kalemlerin Yahudilerin aslında liberalizm adı altında hükümetleri karmaşaya sürükleme amaçları güttüklerini bilmeleri gerekir. Yahudi Protokolleri'ni yazanlar insanları ve onlara neler yaptırılabileceklerini çok iyi bilmektedirler.

Protokoller sürekli değişimi desteklemektedirler, onlar siyasi seçimleri desteklerler, protokoller anayasa değişikliklerini çok severler ve halkın vekillerini çok sık değiştirmesini desteklerler.

Örneğin 1. Protokol'e bakalım:

"Özgürlük kuramı bize halkı devletin vekâleten yönetiminin hükümete ait olduğu konusunda kandırma şansı vermektedir. Halk kendini devletin sahibi gibi hissetmektedir ve hükümet onun hizmetkârıdır. Halbuki milletin vekillerini değiştirme hakkı bize aittir. Biz bu kişileri istediğimizde değiştirir ve kendi çıkarlarımız için kullanırız."

Şimdi de 4. Protokol'de cumhuriyet kavramının evrimini nasıl tanımladıklarına bakalım:

"Her cumhuriyet belli fazlardan geçer. İlk faz adeta çılgınlık dönemidir. İkinci faz demagoji sürecidir, önce anarşiye, sonra da despotizme yol açar. Bu despot yönetimler ancak gizli kurumlarca uygulandıklarından halk tarafından fark edilemezler. Bu despot yönetim o kadar gizli ve sürekli ajan değiştiren bir yönetimdir ki ajanlarımız bize sadece hizmet ederler ve bizim uzun süreli hizmetler için fazla para harcamamıza gerek kalmaz."

Amerika Birleşik Devletleri'nde vekillerin sık değişimi gayet iyi bilinir. Örneğin eski bir Amerikan senatörü kendisini değiştirenin kim olduğunu bilse bu durumu gayet iyi açıklayabilecek durumdadır. Bir zamanlar bu senatör her Yahudi lobisinin Senato'daki sesiydi ve her söylediği söz alkışlarla karşılanırdı. Ancak senatör gizli odaklarca finansal şekilde beslenmekteydi. Zamanı geldiğinde, yani Yahudi merkezler bu senatörden kurtulmak istediklerinde gizli odaklarca saklanan rüşvet belgeleri basında yer almıştır. Haberin basında yer alması sonrası kamuoyu ilgili senatörün yok edilmesi için gerekli her şeyi gerçekleştirmiştir. Bunu senatörün patronlarının istekleri ve basının yardımı olmadan yapmak mümkün değildir.

14. Protokol "Biz gücü ele geçirdiğimizde" diye başlayan

paragrafında Yahudi olmayanların ani siyasi değişimler karşısında ne kadar afalladıkları ve protokolcülerin önerecekleri istikrar programlarına nasıl kanacaklarını anlatmaktadır:

"Yahudi olmayanları yapacağımız hükümet değişiklikleriyle o kadar bezdireceğiz ki sonunda bizim istediğimiz her şeye uyacaklar."

Bu ülkede en hızlı yeri değiştirilen yetkililer Yahudi kaynaklarınca yapılanları araştıran kişilerdir. Bugün bu adamların sayısı ufak bir ordu büyüklüğündedir. Bu insanların pek çoğu tamamen vatansever amaçlarla yaptıkları işlerin neden veya nasıl bürokrasi içinde kaybolduklarını anlamamaktadırlar. Bu insanlar ayrıca vatanseverlikleri karşılığında reva görüldükleri muameleyi de anlamamaktadırlar.

9. Protokol'deki açıklamalar çok ilginçtir:

"Bugün bize karşı bir harekete girişmiş her hükümet bizim kontrolümüzdedir ve bizim yönlendirmemizle hareket etmektedir. Bu hükümetlerin Yahudi karşıtı hareketleri aşağı sınıftaki kardeşlerimizin yönetimi içindir. Daha önce bu konuyu tartıştığımız için şimdi tekrardan detaylara girmeyi lüzumlu bulmuyorum."

Yahudi karşıtlığının önemi ve Yahudi karşıtlığının bulunmadığı yerlerde bunun yaratılmasının gereği aşağıdaki sözlerle açıklanmaktadır:

"Önümüzde gerçekten hiçbir engel yoktur. Yarattığımız süper hükümet diktatörlük denecek kadar enerjik ve yasalar üstü bir statüye sahiptir. Şu anda çok samimiyetle dünyadaki yasa koyucuların biz olduğumuzu söyleyebilirim."

"De facto olarak tüm hükümetleri devre dışı bıraktığımız söylenebilir ancak bazı hükümetlerin kâğıt üstünde varlıkları sürmektedir."

Yukarıda yazılanlar hükümetlerin halklarını yönetmek konusunda kâğıt üstündeki varlıklarını sürdürdüklerini ancak bu hükümetlerin Yahudileri ilgilendiren konularda Yahudilerin süper hükümetinin mutlak etkisi altında olduklarını belirtmektedir.

8. Protokol şöyle demektedir:

"Hükümetlerde Yahudi kardeşlerimizi oturtacağımız zamana kadar halkla aralarında uçurumlar bulunan Yahudi olmayan yetkililere ihtiyacımız vardır. Bu kişilerin bizim çıkarlarımızı sonuna kadar korumaları için bize karşı çıkmaları halinde yargılanacaklarını veya sürgün edileceklerini bilmeleri gerekir."

9. Protokol'de ise parti fonları için şöyle denmektedir:

"Partilerin amaçlarına ulaşmak için gereken mücadeleyi ancak para ile yapacakları açıktır. Tüm para da bizdedir. Dolayısıyla partiler arası büyük farklılıklar bizim emrimizdedirler."

Seçim fonları konusunda pek çok araştırma yapılmıştır. Ancak bu araştırmalarda henüz kimse uluslararası kaynaklara ulaşamamıştır.

Son beş yıldır Amerikan halkının savaş yönetiminde Yahudi etkisi çok açıktır. Savaş esnasında Amerikan hükümeti para karşılığı hareket etmiştir ve savaş sonrası Amerikan hükümeti içinde onu yöneten başka bir yönetim kurulmuştur.

Tabii ki bunun nedenleri sorulmaktadır. Bazıları savaş esnasında yönetimde bulunan insanların bulunabilecek en iyi adamlar olduklarını savunmaktadırlar. Bu aslında dış politikada Amerikan hükümetinin Yahudi kaynaklara bağımlı olduğunu gösteren bir argümandır. Bu danışman grubu hiç kimsenin bilmediklerini bilen kişilerdir.

Bu konuda 2. Protokol aşağıdaki bilgileri vermektedir:

"Halklarını yönetmek için tarafımızdan seçilecek yöneticilerin kamu idaresi ve hükümet yönetimi hakkında bilgileri olmayacaktır, böylece çocukluklarından beri dünya yönetimi üzerine eğitilmiş olan adamlarımızın ellerinde piyon haline geleceklerdir."

Yukarıdaki paragrafta Yahudi olmayan kişiler hakkında kullanılan dil oldukça kabadır ancak Yahudi olmayan yöneticileri yönetecek olan Yahudiler hakkında oldukça övücü bir lisan kullanılmaktadır.

Hazırlıksız ve eğitimsiz olan yöneticilerin yardıma ihtiyaçları vardır. Bu yardımı sağlayabilecek olanlar kimlerdir? Yahudi olmayan kişilerde siyasette fazla deneyimli olan kişilere karşı kuşku vardır. Bu nedenle eğitimsiz ve deneyimsiz siyasileri seçmek onlara yardımcı olacak Yahudiler için bulunmaz bir fırsattır.

Protokollerde Yahudilerin Dünya Planı'nın siyasi ayağı anlatılırken başkanlık seçimlerini tanımlayan kısım en ilgi çekici bölümdür. Bu bölüm 10. Protokol'de yer almaktadır. 10. Protokol yöneticilerin otokratlardan başkanlara, yönetimlerin ise monarşiden cumhuriyete kadar olan evrimlerini açıklamaktadır.

Aşağıdaki paragrafın dili çok terbiyesiz olmasına rağmen günümüz Yahudi yazarların gücün kimde olduğunu gösterir yazılarında kullandıkları dilden çok farklı değildir. Paragrafın dili çok çirkin olmasına rağmen protokolleri yazanların Yahudi olmayanlara olan bakış açısını göstermesi açısından önemlidir. Burada unutulmaması gereken Yahudilerin "başkan" değil "prens veya kral" istedikleridir. 1918 yılında Rusya'da gösteri yapan Yahudi öğrenciler aşağıdaki marşı söylemekteydiler:

"Size Tanrı'yı biz verdik, şimdi de kralı vereceğiz."

Filistin'in yeni bayrağına Yahudi kralın mührü konmuştur ve bugün her sinagogda bu bayrak bulunmaktadır. Yahudiler Kral Davut'un tahtını yeniden kurmayı hayal etmektedirler ve bu hayalleri gerçek olmak üzeredir. Tüm bunlar Yahudilerin diğer milletlerin vekilleri ve başkanları hakkında düşündüklerini okurken aklınızda tutmanız gereken faktörlerdir.

10. Protokol başkanlık konusuna aşağıdaki şekilde değinmektedir:

"Cumhuriyetler devri başladığında krallar yerine onların karikatürleri olan kalabalıktan seçtiğimiz başkanları yerleştirmeye başladık. Yahudi olmayanların altına döşediğimiz mayın budur."

Özellikle "geçmişi" olan kişilerin başkan seçilmeleri protokollerce uygun görülmektedir. "Geçmişi" olan kişilerin Amerika Birleşik Devletleri de dahil olmak üzere pek çok ülkede başkan seçildikleri açıktır. Bazı yerlerde bu adamların "geçmişlerindeki" skandallar bilinirken bazıları dedikodu seviyesinde kalmıştır. Özellikle bir başkan için bu gizli tutulması gerekli "geçmiş" bir grup insan tarafından adeta koruma altına alınmış ancak bu iyiliğe karşı da başkan koruma bedelini siyasi tavizlerle fazlasıyla ödemiştir. Bu başkanları siyasi tehdit ve şantaja mahkûm eden kendi halklarına ve kamuoylarının sağduyularına güvenmemeleridir.

"Geçmişlerinde bazı karanlık noktalar, yani Panama'lar bulunan kişileri başkan seçtireceğiz ve bu kişiler gerçeklerin ortaya çıkmasından dolayı duydukları korku nedeniyle bize hizmet edeceklerdir. İnsanın doğasında yüksek mevkilere ulaştığında elde ettiği saygınlık ve imtiyazları kaybetme korkusu vardır."

Paragrafta kullanılan "Panama" sözcüğü Fransızların Panama Kanalı inşaatında Fransız siyasi çevrelerde görülen yozlaşma üzerine "kara leke" anlamında kullanılmaktadır. Daha sonraki tarihlerde yazılan protokollerde "kara leke" terimi "Markoni telsizi" olarak geçmekte ve İngiliz siyasi sistemindeki yozlaşmayı temsil etmektedir. Büyük Yahudi Siyonist lider *Yahudi Devleti* isimli eserinde bu terimi kullanmaktadır. Herzl Filistin'de kurulacak Yahudi devleti için "Panama değil Süveyş olmalı" demektedir. Protokollerde kullanılan "Panama" teriminin Herzl tarafından kullanılması ilginçtir, çünkü bu terim pek az kullanılan ve sıradan bir okurun anlayamayacağı bir sözcüktür.

Kamu görevi alacak kişilerin gerçekleri ve sadece gerçekleri söylemelerinin gereği işte bu nedenle ortaya çıkmıştır. Kamu görevlerine aday olan kişilerin "Yaşama fakir bir çocuk olarak başladı ancak çok başarılı oldu" şeklinde tanıtımlarının yapılması yanlıştır. Çünkü bu söylenirken bu kişinin nasıl çok başarılı olduğu da açıklanmalıdır. Bu kişinin servetindeki artış neyle sağlanmıştır? Bazen bu servet artışları özel ilişkiler sonucu ortaya çıkmaktadır. Bazı siyasilerin belli kadınlarla evlenmeleri sonucu para aldıkları veya başka bir adamın eşiyle ilişkisi olan siyasetçilerin durumu güçlü arkadaşları sayesinde kapattıkları da malumdur. Tabii güçlü arkadaşlara da yapılan iyilik karşılığında borçlanılmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri'nde kadın merkezli skandallar oldukça fazladır.

Evlilik dışı ilişkilerin ayıp karşılanmadığı Avrupa ülkelerinde siyasileri kontrol etmek için başka açıklar aranır.

Bu konu oldukça çirkin olmakla beraber bazı gerçekler çirkinliklerine rağmen bilinmelidirler. Örneğin Barış

Konferansı'nda Yahudilerle işbirliği içinde olan siyasilerin geçmişleri incelendiğinde Yahudilerin kontrolüne ne zaman girdikleri çok kolayca bulunabilir. Bu siyasiler halka afişe olmak yerine gizli köleler olarak hizmet etmektedirler. İyi bir araştırmacı pek çok Anglosakson liderin geçmişlerindeki bazı hatalar nedeniyle Yahudiler tarafından kuşatıldığını görecektir. Protokollerde, "Geçmişlerinde karanlık noktalar bulunan başkanları yöneteceğiz" denmektedir.

Bugün Yahudilerin odaklandığı ve güçlü oldukları resmi makamlardaki kişilerin hakkında bazı sırların bir ırkın elinde olduğunu varsayabiliriz. Gerektiğinde bu sırları bilenler bu gizemli noktaları sadece resmi kişinin prestijini yok etmek için değil ayrıca bu adamların korkaklıklarını ortaya vurmak için halka duyuracaklardır.

Yahudi sözcüler Yahudilerin blok oy kullanmadıklarını ifade etmektedirler. Dolayısıyla bize kendilerinin siyasi gücü olmadığı belirtilmek istenmektedir. Ayrıca söylenmek istenen pek çok siyasi kanada bölünmüş Yahudi azınlığı bir tek yöne yönlendirmenin imkânsız oluşudur.

Bu tezler Yahudi azınlığın "bir şeyi" destekleme konusunda fraksiyonlara bölünebilirliğini göstermektedir. Ancak "bir şeye karşı" durum söz konusu olduğunda Yahudiler tam bir bütünlük içindedirler.

Bu gerçekleri her aklı başında siyasetçi onaylayacaktır. Bunu denemek için bir siyasinin kendisinin Yahudilerce baskı altına alınmasına karşı çıkacağını kamuoyuna duyurması yeterli olacaktır. Yahudilerin bu sözler karşısında gösterecekleri bütünlük bu siyasetçiye ne demek istediğimizi gösterecektir. Zaten Yahudilerin siyasi gücü oylarında değildir, çünkü onlar azınlıktır. Yahudilerin gücü resmi ku-

rumlardaki kişileri yerlerinden edebilme güçlerindedir. Oy açısından bakıldığında azınlık olan Yahudiler siyasi açıdan büyük bir cephe oluşturmaktadırlar. Son beş yıldır Yahudiler Amerika'yı yönetmektedirler ve bundan dolayı gurur duyduklarını söylemektedirler. Yahudilerin damgası Amerikan siyasetinin her sayfasında görülür şekildedir.

Basında olduğu gibi siyasette de insanlar Yahudilerden korkarlar. Böyle bir korku Ermeniler, Hindular, Almanlar veya Ruslar hakkında hissedilmez. Bu korku Yahudilerin gücünü ve onların güçlerini kullanmaktaki acımasızlıklarını bilmekten doğan bir korkudur. Pek çok Yahudi sözcünün söylediği gibi Yahudi karşıtlığı panik-korku nedeniyle ortaya çıkmaktadır.

Yahudileri temsil edenler bu korkunun varlığını iyi bilmektedirler. Zaten onlar da bu korkunun olmasını istemektedirler. Bu korkuyu çok belirgin olmamakla beraber sürekli hissedilir halde tutabilmek bir sanat işidir. Ancak dengelerin bozulduğu durumlarda silah ortaya çıkmakta ve ilk başta tehdit görevi görmektedir. Tehdidin işe yaramadığı durumda derhal Yahudi karşıtlığı ağlaşmaları başlamakta ve Yahudi olmayanlar ırkçılıkla suçlanmaktadırlar.

Yahudilerin kendi komşuları üzerinde yarattıkları korkunun Yahudi karşıtlığına yol açtığını anlamamaları ne tuhaftır.

Artık halkı Yahudi korkusundan kurtarmak mümkün olmaya başlamıştır. Tabii ki buna karşı Yahudi saldırıları da hemen başlamıştır. Yahudiler hemen insanları Yahudi karşıtı olmakla suçlamaya girişmişlerdir. Ancak bu Yahudi karşıtlığı değildir. Bu Yahudi karşıtlığını önlemenin tek yoludur.

Bu süreçte Yahudilerin gücünü göstermek gereklidir. Yahudiler bu çabalarımıza gayet tabii ki karşı çıkmaktadırlar.

Gücün varlığı ve Yahudilerin gücü ele geçirişleri sonrası yapacaklarını ortaya koymak zararın yarısını düzeltmek demektir. Yahudi bir Süpermen değildir. Yahudi akıllı ve keskin ticari zekâya sahip bir kişi olabilir ancak Süpermen değildir. Bir Yankee her zaman en az Yahudi kadardır ve Yankee oyunu kurallarına göre oynar. İnsanlar siyasi gücün ne tip kirli yöntem ve şantajlarla elde edildiklerini öğrendiklerinde bu güç önemini yitirir ve iğrenç bir şey olarak görülmeye başlanır.

Bu yazı dizisi sistematik olarak gerçekleri Yahudi ve Yahudi olmayanlara göstermek istemektedir.

Bu makalemizde protokollerce belirlenen bir gücün kullanımı anlatılmaktadır. Bu açıklamanın protokollerde oluşu bir yana bugün siyasette uygulanır halde olması esastır. Protokollerdeki açıklamalar ve bugünkü uygulamalar birbirlerine paralel ve tamamlayıcıdırlar. Tabii ki Yahudiler bu iki kanıtın halka duyurulmasını istemezler. Ancak Yahudi bu işin tam içindedir ve olanlardan başkalarını suçlamak yanlıştır. Doğruları ortaya çıkaranlara saldırmak normal bir tepkidir. Yahudilerin akıllı olduklarını kabul ediyoruz ancak onların yaptıklarını gizleyecek kadar akıllı olduklarına inanmıyoruz. Yahudilerin her şeyin ortaya çıkmasına neden olan bir zafiyetleri vardır. Bu zafiyet yüzünden ortaya çıkan şey iyi bir şey olsa Yahudi kötü karşılık bulmayacaktır. Ancak ortaya çıkanlar hiç iyi şeyler değillerdir. Yahudi programının en büyük zafiyeti yanlış oluşudur. Yahudiler dünyada kimsenin onlar hakkında araştırma yapmasını önleyecek kadar güç sahibi değillerdir. Artık dünya Yahudileri ve sırlarını araştırıp ortaya dökmektedir. Hâlâ Yahudi peygamberleri varsa bu kişilerin halklarını başka bir yöne götürmeleri en iyi şey olacaktır. Çünkü gidişatları kötüdür.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 18 Eylül 1920]

"Egemen ülkelerin olduğu bir dünyada Yahudilerin yapabileceği iki şey vardır: Bulundukları siyasi sistemleri çökertmek veya kendisi için bir egemenlik alanı yaratmak... Doğu Avrupa'da Bolşevizm ve Siyonizm yan yana gelişmektedirler... Bunun nedeni Yahudilerin radikal felsefeleri desteklemeleri veya demokratik süreçte yer almak isteyişleri değildir. Bunun nedeni Yahudilerin tüm siyasi sistemlerden nefret etmeleridir."

KIZIL RUSYA'DA YAHUDİ DAMGASI

Amerika'daki veya herhangi bir ülkedeki Yahudi liderlerin gerçek görüşlerini öğrenmek için onların Yahudi olmayan kalabalıklara söylediklerine değil Yahudilere söylediklerine bakılmalıdır. Yahudilerin kendilerini dünyanın yöneticileri olarak görmeleri, Yahudilerin kendilerini üstün ırk olarak görmeleri, Yahudilerin kendi dışındaki kişilerin onlara hizmet etmek ve onlarca sömürülmek için yaratıldıklarına olan inançları gibi konularda kendi aralarında ne konuştukları çok önemlidir.

Basında gördüğümüz Yahudi isimleri Yahudilerin temsilcileri değil propaganda memurlarıdırlar. Bu adamlar bazen hayırsever kurumlara bağış yaparak, bazen ise dini veya ne tip propaganda olursa olsun bunun altında gizli bir Yahudi operasyonunun olduğu kesindir.

Bu yazı dizisinde öne sürdüğümüz her iddia tamamen

kanıtlıdır, hatta Yahudi kaynaklarca onaylanmaktadır. Zaten Yahudilerin yazı dizimize yaptıkları saldırılardaki ilginç taraf da budur. Yahudiler inandıkları ve uğrunda mücadele ettikleri gerçeklerin yayımlanmasına karşı tutum almaktadırlar. Belki de Yahudilerin bu yazı dizisine yaptıkları saldırıların nedeni araştırmalarımızın ucunun nereye dayanacağını bilmemeleri ve korkmalarıdır.

En fazla karşı çıkılan iddiamız Bolşevizm'in dünyanın neresinde olursa olsun Yahudi kaynaklı olduğudur. Bu iddiamıza Yahudi cephesince verilen karşılık onların ikiyüzlü yaklaşımını ortaya koymaktadır. Bizlere Bolşevizm ile Yahudilerin alakası olmadığını söyleyenler Yiddiş dilinde çıkan gazete ve yayınlarında kendi halklarına bunun tam tersini açıklamaktadırlar.

Bugünkü Rusya'nın durumunu anlamayı imkânsızlaştıran cinayet, hırsızlık, kıtlık ve insani suç hikâyelerinde Yahudilerin iki ana propaganda unsurları vardır.

Bunlardan biri Bolşevizm'i ortaya çıkaran kişi olan Kerenski'nin Yahudi olmayışıdır. Bolşevizm'in Yahudi kökenli oluşunun kanıtı da zaten Yahudi medyasının Bolşevizm'i Lenin ve Kerenski gibi Yahudi olmayan iki kişiye mal etmesinden bellidir. Kerenski'nin ismi Adler'dir ve Yahudi anne ve babadan doğmuştur. Babasının ölümü üzerine annesi Hıristiyan bir Rus ile evlenerek soyadlarını Kerenski'ye değiştirmiştir. Adler Kerenski'ye avukat olarak işveren radikal cephede, kendisine Rusya'ya ilk kurşunu sıkma onurunu verenlerde ve devrimci yoldaşları arasında onun Yahudiliği konusunda hiçbir şüphe yoktur.

Yahudi propagandacıların kullandıkları ikinci isim ise Lenin'dir. Onlar, "Lenin, yani devrimin lideri, lokomotifi ve her şeyi Yahudi değildir" demektedirler.

Belki Lenin Yahudi değildir ama o zaman çocukları neden Yiddiş konuşmaktadır? Lenin neden tüm söylevlerini Yiddiş lisanında yazmıştır? Lenin Hıristiyanların kutsal günü olan pazar gününü yasaklarken neden Şabat günü olan cumartesiyi bırakmıştır?

Bunlara belki de Lenin bir Yahudi ile evlidir diye yanıt verilebilir. Lenin Yahudi bir kadınla evlidir ve belki de kendisi de Yahudi'dir. Lenin'in soylu bir aileden geldiğini söylemesi tamamen yalandır ve kanıtlanmıştır. Kendi soyu hakkında yalan söyleyen bir kişinin Yahudiliği konusunda yalan söylememesi için bir neden var mıdır?

Zaten Troçki'nin Yahudi olduğu bilinmektedir ve ismi Braunstein'dır. Şimdilerde Troçki'nin dinsiz olduğu basında yer almaktadır. Kendisi dinsiz olabilir ama neden kiliseleri ahırlara çevirirken sinagoglara dokunmamıştır? Troçki Hıristiyan papazları yol inşaatlarında kullanırken neden hahamların imtiyazlarına dokunmamıştır? Dini olarak Troçki kimliksiz olabilir ama milliyet olarak kendisi Yahudi'dir. Daha sonra gireceğimiz "din ve millet" tartışması içinde Troçki'nin dinsiz olmasına rağmen kesinlikle Yahudi kabul edildiğini göstereceğiz.

Belki pek çok okur Bolşevizm'in ne olduğunu tam olarak bilmemektedir. Bu yazının amacı sadece Rusya'daki olayları açıklamak değil Amerika'da olabilecekleri anlatmak olduğundan kısaca Bolşevizm'i tanımlamalıyız.

Rusya'daki otoritelerce sızdırılan son listeye göre bu yaz sonundaki Bolşevik hükümetinde bazı isimler değişmiştir ve tamamen Yahudi çoğunluklu bir hükümet bulunmaktadır. Aşağıda Yahudi oranını göstermek için birkaç rakam vermekteyiz. Yahudi olamayan üyelerin ayrıca Rus oldukları kabul edilmemelidir.

Bugünlerde pek az Rus'un ülkesi hakkında söyleyeceği şey vardır. "Proletarya diktatörlüğünde" proletaryanın sözü geçmemektedir. Bolşevizm Rus kaynaklı değildir ve Rus etkisi taşımaz. Bu akım protokollerin uluslararası uygulamasıdır ve herhangi bir ülkede azınlık iktidarını temsil etmektedir. Maalesef bu planın ilk provası Rusya'da yapılmıştır.

Rusya'da Yahudi Kontrolü

	Toplam Üye	Yahudi Üye Sayısı	Yahudi Oranı
Halk Komiserleri Konseyi	22	17	%77,2
Savaş Komiseri	43	33	%76,7
Dışişleri Komiseri	16	13	%81,2
Finans Komiseri	30	24	%80.0
Adalet Komiseri	21	20	%95,2
Halk Eğitim Komiseri	53	42	%79,2
Sosyal Yardım Komiseri	6	6	%100
İşçi Komiseri	8	7	%87,5
Berlin, Varşova, Bükreş, Viyana ve Kopenhag Bolşevik Kızı Haç Delegeleri	8	8	%100
Eyalet Komiserlikleri	23	21	%91,3
Resmi Gazeteciler	41	41	%100

Bu rakamlar ve oranlar çok aydınlatıcıdır ve görüldüğü gibi Yahudi oranı hiçbir alanda %76'nın altına inmemektedir. Savaş Komiserliği'ndeki Yahudi oranının düşük oluşu enteresandır. Propaganda ve halk ile ilgili her konseyde Yahudiler ezici çoğunluğu yakalamışlardır.

Protokollerin, Baron Montefiore'nin basının kontrolü hakkında söylediklerini anımsayınız ve Rusya'daki resmi

gazeteci sayısına bakınız. Resmi gazetecilerin sayısı 41 olup bunların hepsi Yahudi'dir. Yani Bolşevik propagandasında sadece Yahudi kalemlere güvenilmektedir.

Yurtdışına gönderilen Kızıl Haç, yani Kızıl Devrim delegelerinin tümü de Yahudi'dirler.

On binlerce insanın yaşamının bağlı olduğu Sosyal Yardım Komiserliği'ndeki altı koltuğun hepsinde Yahudiler oturmaktadırlar.

Halk Eğitim Komiserliği'ndeki 53 üyeden 11'inin Yahudi olmadığı belirtilmektedir. Ancak bunlar kimlerdir? Bunlar belki Lenin gibi çocukları sadece Yiddiş konuşan kişilerdir. Bolşevikler tüm Yahudi okullarında İbranice eğitimin devamını sağlamışlardır. Eski İbrani lisanı protokollerde verilen dünya projesinin bazı sırlarını bilmek için gereklidir.

Yahudi olmayan okul çocuklarına ise Yahudi öğretmenler cinsel bilgi öğretmektedirler. Yahudiler bu çocukların akıllarını örümcek ağlarından temizlediklerini söylemektedirler. Bu çocukların Yahudi öğretmenlere göre acı gerçekleri görme zamanları gelmiştir. Burada Yahudilerin bahsettikleri acı gerçekler Macaristan'da Bela Kun (veya Cohen) Bolşevik rejimi alt edilirken Yahudilerin öldürülmesi olaylarıdır. Diğer yandan Bolşevik Yahudilerin okullardan sorumlu oldukları kısa dönemde binlerce Rus öğrencinin pislikten öldüğü de bilinmektedir ancak anlatılmamaktadır.

Amerikan Yahudileri bunları duymaktan hoşlanmazlar ve hemen bu kötülükleri yapanları savunur hale gelirler. Yahudilerin kendi namuslarını Hıristiyanların namuslarının üstünde tuttukları bilinen bir gerçektir. Protokollerde belirtildiği gibi bugün Amerika'da "Gençlik zehirlenmekte ve bozulmaktadır."

Rusya'daki ekonomik uygulamalar, bunların yarattığı zararlar ve halkın kandırılması bir yana bu ülkedeki ahlaksız ve iğrenç Yahudi ile Hıristiyan arasındaki farkı yaratmaktadır. Rusya'da Yahudilerin Hıristiyanlara yaptığı akıl almaz zulüm Amerika'daki Yahudi gazetecilerce, "Yahudiler bilinçaltlarında olan yüzyılların ezikliğini bilinçsizce ortaya dökmektedirler" şeklinde açıklanmaktadır.

Rusya'dan bahsederek aslında amacımız bu ülkede olanlardan sorumlu uluslararası karakteri ortaya çıkartmak ve Amerika'yı bu kişilerden korumaktır.

Yazı dizimizde Yahudi kaynakları afişe etmek asıl amacımız olsa da Amerikan Senatosu'nun yazdığı bir rapora da kısaca değinmek istiyoruz.

Petrograd'da Bolşevik ayaklanma başladığında orada bulunan Amerikalı din adamı Dr. George A. Simons tanık olarak aşağıdakileri söylemektedir:

"Troçki-Braunstein'ın izinde New York'lu yüzlerce ajitatör vardı. Bu hareketteki Yiddiş karakter baştan beri hepimizin ilgisini çekmişti. Daha sonra Bolşevik hareket içindeki ajitatörlerin çoğunun Yiddiş olduğunu öğrendik."

Senatör Nelson: "İbraniler mi?"

Dr. Simons: "İbrani dönmeler vardı. Yahudiler için fazla konuşmak istemiyorum çünkü ben Yahudi karşıtlığından nefret ederim. Ama ben olayların New York'un doğu yakasında bulunan Yiddişlerle ilgili olduğuna inanıyorum."

Senatör Nelson: "Troçki o yaz New Yok'ta değil miydi?"

Dr. Simons: "Evet, oradaydı."

Daha sonra Dr. Simons şöyle devam etmektedir: "1918 yılının aralık ayında Apfelbaum isimli adamın başkanlığı al-

tındaki 288 temsilcinin sadece 16 tanesi gerçek Rus'tur, yani diğerlerinin hepsi Yahudi'dir. Yalnız bir tane zenci Amerikalı da vardı ve bu adama Profesör Gordon diyorlardı. Kuzey komün hükümetinin 265 üyesi New York'un aşağı doğu yakasındaki Old Smolny Enstitüsü üyeleri kişilerdir. Bolşevikler iktidara geldiklerinde etraftaki tüm posterler, ilanlar ve afişler Yiddiş dilinde yazılmışlardı. Bu dilin Rusya'da iyi bilindiği ancak Ruslar tarafından pek sevilmediği açıktı."

Petrograd'daki Amerikan ticari ataşesi William Chapin Huntington şöyle ifade vermiştir:

"Hareketin liderlerinin üçte ikisi Rus Yahudileridir. Bolşevikler enternasyonalcidir, dolayısıyla Rusya'nın milli idealleriyle alakaları yoktur."

New York Natioanl City Bankası çalışanı William W. Welch aşağıdakileri söylemektedir:

"Bolşevik liderlerin dörtte üçünün Yahudi olduğu bilinmektedir. Bu liderler arasında pek az gerçek Rus vardır. Gerçek Rus'tan kastım Rusya'da doğan ve Yahudi olmayan kişilerdir."

Benzer ifadeleri önemli bir gizli tanık ve Amerikan Ticaret Bakanlığı yetkilisi Roger E. Simons da vermektedir.

1919 yılında Rusya hakkında yazılan *İngiliz Beyaz Kitap No:1* pek çok canlı tanık ifadesine yer vermektedir.

Tanınmış Asya dergisi Şubat-Mart 1920 sayısında aşağıda belli parçaları verilen önemli makaleyi yayımlamıştır:

"Tüm Bolşevik kurumlarda başkanlar Yahudi'dir. İlköğretim Komiser Yardımcısı Grunberg çok zayıf Rusça konuşmaktadır. Yahudiler amaçlarına ulaşmak için başlattıkları her girişimde başarılı olmuşlardır. Bu kişiler insanları yönetmeyi ve onlar üzerinde hâkimiyet kurmayı iyi bilmekte-

dirler. Yahudilerin herkese üstten bakar ve küstah tavırları kendilerine nefret duyulmasına neden olmaktadır. Yahudiler Tanrı'nın onlara vaat ettiği günün yaklaştığına inanmaktadırlar. Devrimin yayılması Yahudiler için kutsal kehanetlerin yerine gelmesi demektir."

Bolşeviklik hakkında Yahudiler arasında tutarsız fikirler mevcuttur. İlk başta Bolşevizm neşeyle karşılanmıştır. İlk günlerde bu siyasal akımın Yahudi kökenli olduğu kabul edilmektedir. Halk toplantıları, mülakatlar ve yazılan makaleler gerçekleri ortaya dökmektedirler. Ve bugünlerde isimlerin gizlenmeleri söz konusu değildir.

Bolşevik Devrimi'nin ürkütücü yüzü ortaya çıktığında Yahudi cephesi kısa bir süre sessiz kalmış ve birkaç inkâr teşebbüsünden sonra olanların övülmesine geçilmiştir. Bolşeviklerin yaptıklarının övülmesine Yahudiler arasında devam edilirken Yahudi olmayan kamuoyuna karşı "Yahudilere zulüm yapılıyor" palavraları söylenmeye başlanmıştır.

Sonuçta Yahudilerin Bolşevizm'i inkâr ettikleri günlere ulaşmış durumdayız.

Amerikan Yahudisi gazetesinde 10 Eylül 1920 tarihinde çıkan bir makalede Yahudilerin Rusya'da rahatsızlık ve ayaklanmalara neden oldukları kabul edildiği gibi bunlar dini görüşlerle onaylanmaktadırlar. Makalenin yazarı ilk başta "Yahudiler bankacılık sistemi ile kapitalizmi düzene sokmuşlardır" demektedir. Bu pek çok Yahudi'nin yalanladığı bir ekonomik gerçeğin kabulü anlamına gelmektedir.

"Bu devrimin zamanlamasının önemi ve büyüklüğü Yahudilerin kendi yarattıkları Frankenstein'a karşı giriştikleri saldırıda gizlidir." Bu söylenenler doğruysa neden Yahudilerin yarattıkları bankacılık sistemi devrimi desteklemektedir?

"Bu devrim Dünya Savaşı'nın bir sonucu olarak tarihteki yerini alacaktır. Rus Devrimi'nin yıkıcı fazdan yapıcı faza hızla girmesi Yahudilerin şimdiye kadar çektikleri acıların zekice yapıcı enerjiye dönüşmesi sonucu meydana gelmiştir."

(Yapıcı fazın başladığına dair henüz bir kanıt yoktur ve bu sözler propaganda amacı taşımaktadırlar. Protokollerde yapıcı bir plandan bahsedilmektedir. Protokollerde Yahudi olmayan toplumların yok edilerek yeniden yapılandırılmalarından söz edilir.)

Aşağıda yazılanlar çok önemlidir:

"Yahudilerin idealist yapıları ve şimdiye kadar çektikleri acıların Rusya'da başardıkları diğer ülkelerde de uygulanmaya çalışılmaktadır."

Tekrar okuyalım: "Yahudilerin idealist yapıları ve şimdiye kadar çektikleri acıların Rusya'da başardıkları!" Yahudilerin Rusya'da başardığı nedir? Ve neden Yahudi idealizmi ile Yahudilerin şimdiye kadar çektikleri acılar her zaman yan yana belirtilmektedirler? Protokolleri okursanız Yahudi idealizminin Hıristiyan toplumların yok edilerek yerlerine Yahudi toplumlarının ortaya çıkarılması olduğunu anlarsınız. Bu Rusya'da yapılmamış mıdır? Duvarlara yazılan Yiddiş sloganlar, İbranicenin okullarda okutulması, Şabat gününe izin verilmesi ve Hıristiyan papazlar yol yapımında çalıştırılırken hahamlara dokunulmaması bu değil midir?

Bu makalenin Yahudi yazarı gerçekten çok samimi davranmıştır. *The Dearborn Independent* gazetesi bu yazara uzun zamandır söylediklerini tasdik ettiği için minnettardır.

Yahudilerce yaratılan "kızıl terör" Rusya'da hâlâ devam etmektedir ve Yahudi yazarın söylediğine göre yapılanlar dünyanın değişik ülkelerinde de uygulanmaya çalışılmaktadır.

Bunu zaten biliyorduk ancak biz söylediğimizde derhal Yahudilerden tepki görüyoruz. Halbuki Yahudi yazar aşağıdakileri ne kadar güzel anlatmaktadır:

"Dünyanın çeşitli bölgelerinde hissedilen rahatsızlıkların amaçlar ve problemleri biraz abartarak ortaya koyması normaldir."

Hangi rahatsızlık? Yahudi rahatsızlığı tabii ki. Bu neden duyulan rahatsızlıktır? Ve nasıl ortaya konmaktadır? Her türlü Hıristiyan kuralına karşı hissedilen rahatsızlık tabii ki. Abartılarak ortaya konan amaç ve problemler nelerdir? Bolşevik Devrimi'ni Amerika Birleşik Devletleri'ne taşımak tabii ki.

Aslında Yahudiler amaçlarını abartmamakta, tam tersine açıkça söylemektedirler. Ancak bu amaçlar için seçtikleri ülke yanlıştır.

Bugün New York caddelerinde Ruslardan çaldıkları altın sigaralıklar, mücevherler ve altın yüzüklerle dolaşan pek çok Yahudi Bolşevik vardır. Bolşevizm rehinci dükkânı veya hırsızlık ötesi bir şey değildir. Çalınan malların kanıtlanması halinde pek çok Yahudi Bolşevik kaçacak yer arayacaktır. Amerikalıların Yiddiş dilinde emir almaları ve Amerikalı kadınların "seçilmiş ırkın" temsilcilerine mücevherlerini vermelerine daha çok zaman vardır.

Yine de "Yahudilerin duyduğu rahatsızlıkların" dile getirilmesi ve devrimi diğer ülkelere taşıma isteklerinin doğrulanması iyi olmuştur.

Rus Bolşevizmi ve protokoller arasında bu kadar sıkı bir bağ varken halen bazı Yahudi yazarlar bu bağlantıyı saçma bulmaktadırlar. Bu bağlantıları görmemek için kör olmak gerekir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 25 Eylül 1920]

"Amerika Rus çarları gibi Yahudileri gereksiz yere yıkıcı unsurlar olarak görecek ve onlara karşı düşmanca tutum mu alacaktır? Yoksa Amerika tüm diğer ırkların zekâsını kullandığı gibi Yahudilerin de zekâsından yararlanacak mıdır? Bu Amerikalıların vermesi gereken karardır."

Amerikan İbrani Gazetesi, 10 Eylül 1920

YAHUDİLERİN BOLŞEVİZM LEHİNE İFADELERİ

Evet, Amerikalılar bu soruya cevap vereceklerdir ancak verecekleri cevap Bolşevik Yahudileri mutlu etmeyecektir.

Yahudi idealizmi ve şimdiye kadar çektikleri acıların Rusya'da neden oldukları bellidir ve şimdi bunlar Amerika'ya taşınmak istenmektedir.

"Yahudi idealizmi ve çekilen acılar" sermaye karşıtı değildir. Sermaye onların hizmetindedir. Yahudilerin sevmediği Hıristiyan yönetim ve Hıristiyan sermayedir.

Lort Eustace Percy Yahudilerin devrim hareketleri konusunda aşağıdakileri söylemektedir:

"Doğu Avrupa'da Siyonizm ve Bolşevizm Yahudi etkisinin on dokuzuncu yüzyılda İstanbul'daki Jön Türk Devrimi'ne kadar sosyalizm ve cumhuriyetçilik fikirlerini birbirlerine paralel geliştirmesi gibi yan yana gelişmektedir. Bunun nedeni Yahudilerin radikal siyasi hareketleri desteklemeleri veya

Yahudi olmayan sistemlerin bir parçası olmaya çalışmaları değildir. Tam tersine bunun nedeni var olan tüm sistemlerin Yahudileri iğrendirmesidir."

Bu çok doğru bir analizdir. Rusya'da çar, Almanya'da kayser, İngiltere'de İrlanda meselesi, Güney Amerika'da devrimciler Yahudilerin bahane ederek kontrolü ele geçirdikleri unsurlardır. Bu unsur güya Amerika'da "kapitalist sınıftır" ancak sözcülerinin söylediği gibi asıl neden Yahudilerin var olan sistemlerden duydukları iğrenme duygusu buna neden olmaktadır. Yahudi dünyayı kendine ait görmekte ve her istediğini almak istemektedir. Bunu elde etmenin en kısa yolu olarak var olan sistemleri yıkan devrimci hareketler görülmektedir.

Yahudilerin Amerika'da saldırdıkları kapitalistler ve karikatürlerini Yahudi basınında yayımladıkları işadamları kimlerdir? Bunlar Seligman, Kahn, Warburg, Schiff, Kuhn, Loeb & Company ve diğerleri midir? Hayır, bu isimler Yahudi bankerlerdir. Gazetelerde saldırılıp küçük düşürülen tüm kapitalistler Hıristiyan işadamlarıdır.

Fransız komünü süresince zenginlerin tüm sermayelerini kaybettikleri bilindiği halde Rothschild'lerin bir kuruşuna zarar gelmemiştir. Amerika'daki Yahudi bankerler ile tehlikeli devrimci hareketler arasındaki bağlantı düşünüldüğünde Yahudi bankerlerin bir karmaşa halinde zarar görmeyecekleri açıktır. Rusya'da devam eden karmaşa içinde Yahudi bankerler halkın zafiyetlerinden yararlanarak tüm kamusal arazileri ve doğal kaynakları kontrol eder hale gelmişlerdir. Yahudilerin Rusya'da kullandıkları yöntemler Yahudilerin "Devrim Mahkemeleri"nden geçmektedir. Dünya Savaşı gibi Bolşevizm'in de iyi anlaşılması için sonucunda kimin kârlı

çıktığını görmek gerekir. "Dünyanın serveti elimizdedir" Yahudilerin sıkça kullandıkları bir slogandır.

Yahudilerin Rus Devrimi konusunda aldıkları pozisyon açıktır ancak Yahudiler bu gerçeği uzun süre yalanlamışlardır. Yalanları ortaya çıktığında ise Yahudiler Yahudi karşıtlığı yapılıyor safsatası arkasına saklanmışlardır.

Dünyanın dikkatini Rusya'dan çekmek için bir süreliğine Polonya'da Yahudilere yapılan zulüm gündeme taşınmıştır. Araştırıldığında Polonya hakkında yapılan propagandanın bu ülkeden Amerika'ya yapılacak büyük Yahudi göçüne yol açmak için düzenlendiği ortaya çıkmaktadır. Bazı okurlarımız bilmese de bugünlerde Avrupa'da bulundukları ülkelerde pek çok belaya neden olan on binlerce muhacir Amerika'ya kabul edilmektedir.

Polonya'dan Amerika'ya olan Yahudi göçü ve Polonya hakkındaki olumsuz propaganda devam ederken Amerikan yönetimi Yahudi liderlerce işlerin yolunda gittiği konusunda temin edilmektedir. Burada işler yolunda olsa bile Rusya'da olanlar hâlâ açıklama gerektirmektedir.

Bize kapitalizmi Yahudilerin yarattıkları söylenmiştir ancak şimdi kapitalizmin zararları ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla yaratıcıları olan Yahudiler şimdi kapitalist düzeni yıkmak üzere ortaya çıkmışlardır. Rusya'da yapılan budur. Yahudilerin aynı şeyi yapmasına Amerikalılar izin verecekler midir?

Ancak Yahudiler Rusya'da kapitalizmi yıkmamışlardır. Lenin ve Troçki sahneden çekildiğinde yıkılan kapitalist kurumların sadece Hıristiyan kurumlar oldukları görülecektir.

Amerika Birleşik Devletleri resmi yazışma arşivlerinde aşağıdaki mektup bulunmaktadır. Bu mektuptaki tarihe, Yahudi banker ve Yahudi isimlere dikkat ediniz:

Stockholm, 21 Eylül 1917

Sayın Mr. Raphael Scholan:

Sevgili yoldaş: M. Warburg isimli Rhein-Westphalian karteli başkanından gelen telgraf uyarınca yoldaş Troçki'nin faaliyetlerini desteklemek üzere bir fon oluşturmuştur. Tahminen Mr. Kestroff isimli avukat mühimmat ve parayı ayarlayıp Rusya'da yoldaş Troçki'nin istediği kişilere teslim edilmesi için gerekli düzenlemeleri yapmıştır.

Saygılarımla...

Furstenberg

Bu olaydan çok önce başka bir Amerikan bankeri Japon esir kamplarındaki Rus askerlere yapılacak propaganda için gerekli fonu sağlamıştır.

Savaş propagandası olarak Bolşevik Devrimi'ni Almanların finanse ettiği yalanı her zaman söylenmiştir. Fonların bir kısmının Almanya'dan geldiği doğrudur ancak diğer bir kısmı da Amerika'dan gelmiştir. Aslında dünyadaki tüm Yahudiler devrimi desteklemişlerdir. Bolşevizm Yahudi yatırımıdır. Tüm savaş boyunca Müttefikler Rus Devrimi'nden Almanları sorumlu tutmuşlar ve halkı buna inandırmışlardır.

Bir Fransız yetkili Fransız bir bankerin tek başına Rus Devrimi'ne 2 milyon dolar verdiğini bildirmektedir.

Troçki işini yapmak üzere New York'tan ayrıldığında Halifax'ta gözaltına alındıysa da Amerikan devletinin isteği üzerine serbest bırakılmıştır.

Sonuçta tüm parçalar bir araya konduğunda Rus Devrimi'nin uluslararası Yahudi sermayesi tarafından finanse edildiği açıktır.

Bu devrimi Amerika'ya kimin taşımak istediği de açıktır. Amerika'da işçiler ile sermaye arasında problem yoktur. Bu ülkede Hıristiyan sermaye ile Yahudi sermaye arasında problemler vardır.

Yahudi bankerler kime saldırmaktadırlar? Bunlar arasında bir tek Yahudi var mıdır?

Londra'daki Yahudi gazetesi *Jewish Chronicle* 1919'da aşağıdakileri yazmaktadır:

"Bolşevizm içinde pek çok Yahudi vardır. Aslında Bolşevik ideallerin pek çoğu Yahudi idealleri ile aynıdır."

Aynı gazetede 1920'de İsrael Zangwill isimli tanınmış Yahudi bir yazar tarafından düzenlenen rapor yayımlanmıştır. Yahudi gururu kabarmış yazar, "Bu ırk Beaconsfield, Reading, Montagu, Klotz, Kurt Eisener ve Troçki'yi içinden çıkartmıştır" diye yazmaktadır. Yazar İngiliz hükümetindeki Yahudiler ile Macar ve Rus Bolşevik Yahudileri aynı kategoriye koymaktadır. Neden koymasın ki? Bunların hepsi Yahudi'dirler ve kendileri için üstün olan ırka aittirler.

J. L. Magnes isimli haham 1919'da New York'ta aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

"Bir Yahudi düşüncesini ezilmiş sınıflara odaklayıp insanlar arası eşitsizliklerin kökenine indiğinde Almanya'da Marx, Lassalle, Haas ve Edward Bernstein; Avusturya'da Victor Adler ve Friedrich Adler; Rusya'da Troçki olur. Rusya ve Almanya'da olanlara bakın. Devrimlerin sosyalist, Menşevik, Bolşevik azınlık ve çoğunluk tüm sosyalist güçlerini Yahudilerin özgürleştirdiklerini göreceksiniz."

Haham, "Derhal harekete geçebilecek Yahudi güçlere dikkat ediniz" diye devam etmektedir. Gerçekten de bakıldığında Amerika'da en az Rusya'da olduğu kadar devrimci Yahudi gücün olduğu görülecektir.

Yahudi karşıtlığı üzerine yazdığı kitapla ünlü yazar Bernard Lazare şöyle demektedir:

"Yahudiler Yahudi kaldıkları sürece devrimlere katılır ve onları gerçekleştirirler. Yahudi ruhu devrimcidir ya da devrimci ruh Yahudi'dir."

Dünyada bu gerçeği söylemekten âciz tek devlet Amerika Birleşik Devletleri'dir. Diğer tüm ülkelerde gerçekler bilinip söylenmektedir. Ancak biz ülkemizde en basit yazılarda bile "Yahudi" kelimesini kullanmaktan korkar hale gelmişizdir. Gerçekler bizlere Yahudiler tarafından gösterilmemektedir. Rusya'da olan biteni anlamak için toplantıya katılan Amerikalıların kafaları daha da karışmaktadır, çünkü Rus Devrimi Rus kökenli değildir. Ve hiçbir konuşmacı devrimi açıklarken "Yahudi" kelimesini kullanmaya cesaret etmemektedir.

Devrimin tam ortasındaki Yahudiler İsrail amacına ulaşmak üzere olduklarının farkındadırlar. Bu Yahudiler sinagoglara gitme konusunda "kötü Yahudiler" olabilirler ancak İsrail amacının gerçekleşmesi için yapmayacakları şey yoktur. Yahudilikte milliyet dinden daha kuvvetlidir.

On to Moscow isimli Rus gazetesi Eylül 1919'da aşağıdakileri yayımlamıştır:

"Unutulmaması gereken yüzyıllarca çarlar ve krallarca ezilen Yahudilerin gerçek enternasyonal proletarya olduklarıdır."

Communist isimli gazetede Nisan 1919'da Mr. Cohan şöyle demektedir:

"Büyük Rus Devrimi'nin Yahudilerce yapıldığını söylemek abartı olmaz. Yoksa ezilmiş Rus çiftçi ve işçi sınıfının burjuvaziyi devirmesi olası olabilir mi? Hayır, Yahudiler Rus proletarya devrimini yönlendirdikleri gibi ellerinde tutmaktadırlar. Yoldaş Troçki Kızıl Ordu'nun dizginlerini elinde tuttuğu sürece sessiz kalabiliriz. Kızıl Ordu'da çavuş rütbesi üstünde Yahudi olmadığı doğrudur ancak halk komiserlerinin ve konseylerin çoğunluğu Yahudilerin elindedir. Rus seçimlerinde Yahudi adayların açık ara kazanmaları tesadüf değildir. Kapitalizme karşı yüzyıllardır direnen Yahudilerin sembolleri proletaryanın sembolü olmuştur. Beş köşeli kızıl yıldız Yahudiliğin ve Siyonizm'in sembolüdür."

Mr. Cohan Yahudilerin Rusya'daki kalabalıkları kontrol ettiklerini söylemektedir. Halbuki bu kalabalıklar çarın azınlık yönetimi gibi bir azınlık yönetimi altına gireceklerini bilseler hiçbir zaman ayaklanmazlardı.

Gerçek savaşı yapan Kızıl Ordu içinde fazla Yahudi yoktur. Bu protokollere çok uygundur. Yahudilerin dünya projesinde Yahudi olamayanları diğer Yahudi olmayanlara kırdırmak ana fikirdir. Yahudiler Fransa'da pek çok Fransız'ı birbirine öldürtmekten gurur duymaktadırlar.

Geçen Dünya Savaşı'nda Yahudi olamayanlarca öldürülen diğer Yahudi olmayanlar dünyadaki Yahudi nüfusa eşittirler. Bu İsrail için büyük bir zaferdir.

"Yahudilerin gözyaşları onlardan kan damlaları olarak çıkacaktır."

Mr. Cohan Yahudilerin güvenli mevkilerde olduklarını söylemektedir ve haklıdır. Enteresan olan yazarın bu kadar içten olmasıdır.

Seçimlerde Yahudilere oy vermeyenler zaten "devrim

karşıtı" olmaktan idam edildiklerinden Mr. Cohan'ın dediği gibi Yahudi adaylar açık ara seçimleri kazanmışlardır.

Yahudilerin milli sembolü olan Davut Yıldızı üst üste konmuş iki üçgenden oluşan altı köşeli bir işarettir. Bu sembolün çizgileri silindiğinde ortaya masonların "kare" ve "pusula" işareti ortaya çıkar. Filistin'de Yahudilere toprak kazandıranların mezarları gezildiğinde Davut Yıldızı'nı içeren mezar taşları yerine haçlar görülür. Filistin'deki Yahudiler bugün bu mezarları kaldırmak istemektedirler. Filistin'de olduğu gibi Rusya'da da amaçları uğruna ölen Yahudi sayısı pek fazla değildir. Çünkü onların amaçları için ölecek pek çok Hıristiyan vardır.

Yahudiler gibi sembol uzmanı olan bir milletin Kızıl Yıldız'ın bir ucunu eksik bırakmalarının bir nedeni olmalıdır. Kızıl Yıldız beş köşelidir, çünkü Yahudi Dünya Projesi'nde eksik bir nokta kalmıştır. Eksik kalan nokta dünyada "diktatör" Yahudi bir yöneticinin ortaya çıkmasıdır. Dünyayı yönetecek otokrat ortaya çıktığında altı köşeli yıldız tamamlanacaktır.

Bugünkü beş köşeli Yahudi Yıldızı cüzdan, basın, Filistin, ırktaşlık ve proletaryayı simgelemektedir. Altıncı köşe İsrail kralı olacaktır.

Yahudiler Rus Devrimi'nde Yahudilerin ezildiklerini ve böyle bir ihtilali desteklemelerinin söz konusu olamayacağını söylemektedirler. Ancak Bolşevik hükümeti Avrupalı ve Amerikalı Yahudi bankerlerden para yardımı almaktadır.

Ayrıca Rusya'daki Yahudiler propagandacıların anlattıkları kadar ezilmemektedirler. Polonya'daki Yahudilerin Bolşevikleri desteklemeleri gibi Rus Yahudilerin de benzer şekilde davrandıklarını Yahudi yazarlar bile kabul etmekte-

dirler. Hatta Bolşevik Devrimi sonrası Rusya'daki Yahudilerin yaşamlarının iyiye gittiği bilinmektedir ve bu nedenle Polonyalı Yahudiler de Bolşeviklere kucak açmışlardır.

Rusya'daki Yahudiler Rusya'nın sahibidirler ve bugün Rusya'da yardım edilenler sadece Yahudilerdir.

Evet, Rusya'da gıda ve para yardımı yapılanların hepsi Yahudi'dir. Neden Ruslara yardım edilmemektedir?

Bir başka kafa karıştırıcı soru da şudur: "Bolşevizm kapitalizm düşmanı olduğuna göre neden Yahudi kapitalistler Bolşeviklere yardım ediyorlar?"

Daha önce söylediğimiz gibi Bolşevizm sadece Hıristiyan kapitalistlere karşıdır. Rusya'da kalan Yahudi bankerler Bolşeviklerin dostudurlar. Bir görgü tanığı şöyle demektedir: "Şu moda kravatı takan yelekli kişi banka müdürü Yahudi'dir. Şu başsavcı olan şişman Yahudi eskiden borsacıydı. Eski burjuva Yahudiler burjuvayı soymanın yollarını iyi biliyorlar."

Yahudi ajanlar hâlâ Rusya'dadırlar. Rusya üzerindeki sis bulutu dağıldığında büyük arazilerin Yahudilerin eline yasal yollarla geçtiği görülecektir.

İşte bu yüzden Yahudi kapitalistler Bolşevik Devrimi'ni desteklemektedirler. Kızıl devrim insanlık tarihindeki en büyük spekülasyondur. Kızıl devrim ayrıca Siyonist İsrail amacına hizmet etmekte ve Yahudilere intikam şansı tanımaktadır.

Yahudi kapitalizmi ne yaptığını iyi bilmektedir. Aşağıdakiler Yahudi kapitalistlerin Bolşevik Devrimi'nden edinimleridir:

1. Devrim çok zengin bir ülkeyi savaşmadan almalarına olanak sağlamıştır.

2. Devrim altının önemini ortaya çıkartmıştır. Altın Yahudi servetinin temelidir. Bolşevik Devrimi kapitalizm karşıtı olsa altının değerini ortadan kaldırıp Yahudi parazitlerin servetlerini hiçe çevirebilirdi.

3. Devrim sayesinde Yahudiler dünyaya güçlerini göstermişlerdir. 7. Protokol şöyle demektedir: "Avrupa'daki devletleri köleleştirmemiz için içlerinden birine terör sayesinde gücümüzü göstermeliyiz." Devrim sonrası Avrupa korkuya kapılmıştır ve bu Yahudilerin zaferidir.

4. Rus Devrimi Yahudilere staj olanağı sağlamıştır. Kızıl devrimin öğrencileri Amerika'ya deneyimli olarak dönmektedirler. Artık devrim tekniği bilim haline getirilmiştir.

[THE DEARBORN INDEPENDENT, 2 Ekim 1920]